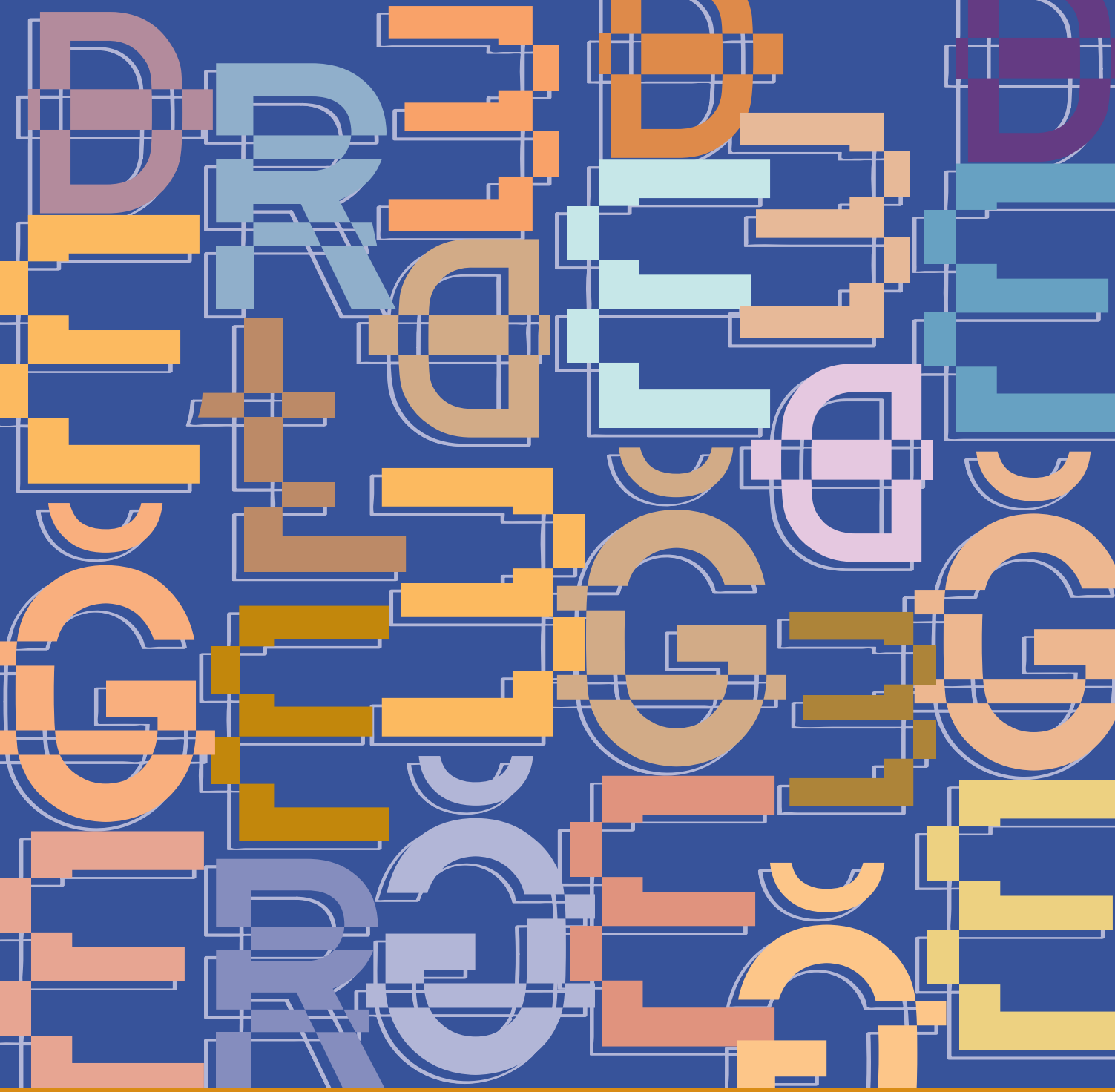

AKADEMİDE DEĞERLER EĞİTİMİ

(Tezler ve Makaleler/1989-2017)

ARAŞTIRMA

Akademide Değerler Eğitimi
(Tezler ve Makaleler/1989-2017)

Doç. Dr. Hasan MEYDAN

Değerler Eğitimi Merkezi Araştırma Proje Raporları: 4

Proje Yürütücüsü (Yazar)

Doç. Dr. Hasan Meydan

Proje Ekibi (Araştırma Asistanları)

Ahmet Çakmak
Büşra Gügen
Büşra Yıldırım
Büşranur Topal
Ebru Erman
Fatma Aktaş
Fatmanur Dikmen
Hatice Yıldız Ayaydın
Hüseyin Can Coşkun
İlknur Korkmaz
Merve Reyhan Baygeldi
Mesut Rahmi Cinemre
Selda Karaaslan
Sümeyra Arıcan
Yakup Ayaydın

Genel Koordinatör

Hulusi Yiğit

Tasarım / Mizanpaj

Nuray Yüksel

E-ISBN

978-605-4036-97-4

İstanbul, Nisan 2019

Para ile satılmaz.

İletişim

Değerler Eğitimi Merkezi
Süleymaniye Cad. Elmaruf Sk. No: 3 Fatih/İstanbul
Tel: 0212 512 19 90 | Faks: 0212 512 19 91
www.dem.org.tr | info@dem.org.tr

Atıf için:

Meydan, H. (2019). Akademide Değerler Eğitimi (Tezler ve Makaleler/1989-2017). İstanbul: Değerler Eğitimi Merkezi Yayınları

© Tüm hakları saklıdır. Eserin hiçbir bölümü Değerler Eğitimi Merkezi'nin izni olmadan elektronik veya mekanik yollarla çoğaltılamaz. Eserde yer alan görüşler yazarına aittir, Değerler Eğitimi Merkezi'nin görüşleriyle birebir örtüşmeyebilir.

TAKDİM

İnsanların barış içinde bir arada yaşadığı ortamın temel vasıflarından birisi karşılıklı ilişkileri sürdürecektir ilke ve değerler üzerinde uzlaşmadır. Bu ilke ve değerler çoğu zaman hayatın doğal akışı içerisinde okul, aile, medya vb. kurumlar aracılığı ile yeni nesiller tarafından kazanılır. Kazanılan değerler yeniden üretilerek sonraki kuşaklara miras bırakılır. Tarihsel olarak felsefenin temel konularından birisi olan değerler alanı yakın dönemde demokratik vatandaşlık ve bilim dallarında artan uzmanlaşma çerçevesinde değerler eğitimi Türkiye’de ve dünyada özel bir ihtisas alanı olma yönünde hızla ilerlemektedir. Ancak değerler ve eğitimi konusu bir akademik disiplinle sınırlan-dırılamayacak kadar geniş bir alanı kapsamaktadır. Bu meta-analiz çalışmasından da görüleceği üzere değerler konusu ile felsefe, eğitim, ilahiyat, psikoloji, sosyoloji vb. disiplinler ilgilenmektedir.

Yirminci yüzyılın ikinci yarısından itibaren insanlığın elde ettiği maddi gelişimi değer dünya-sına yansıtmadığına ilişkin güçlü eleştiriler yapılır olmuştur. Bu eleştirilerin işaret ettiği eksiklik-lerin giderilmesine yönelik arayışlar bugün insanlığı ahlak ve değerler alanını yeniden ve yeni bir perspektifle ele alma pozisyonuna taşımış görünmektedir. Soğuk Savaş dönemi sonrası 1990’lı yıl-lardan itibaren dünyanın önemli ülke ve organizasyonları kültürel, manevi, insani, ahlaki, demok-ratik, etik, estetik vb. değerlerin güçlendirilmesine yönelik arayışların içerisine girmiş durumdadır. Ahlak ve değerler dünyasının güçlü bir formda ele alınışına şahitlik eden bu yeni dönemde farklı anlayış ve eğilimler yer alsa da “değerler eğitimi” kavramının çatı kavram olarak büyük oranda kabul gördüğü anlaşılmaktadır. Ülkemizde benzer arayışların 2000’li yıllardan itibaren karşılık bul-duğunu kamuoyunda cereyan eden müzakereler ve özellikle eğitim ve akademi camiasının çalışma ve ürünlerinden anlamak mümkündür.

Elimizdeki bu çalışma Türkiye’de yaklaşık yirmi yıllık bir geçmişe sahip “değerler eğitimi” kav-ramına odaklanmış akademik birikimin bilimsel olarak analizini hedeflemektedir. Bu araştırmada, değerler eğitimi ile ilgili 2017 yılı sonuna kadar tamamlanmış 423 tez ve 957 makale hem sayısal verilere dayalı olarak hem de derinlemesine nitel analizlerle incelenmiştir. Araştırmada tez ve ma-kalelerin yıl, kurum, anabilim dalı vb. açısından yayın performansı; yöntem ve ilgili bileşenlere göre dağılımı; ele alınan konulara göre dağılımı; bilimsel arka planı oluşturmada kullanılan kuram, yaklaşım modeller vb. gibi değişkenler dikkate alınarak değerlendirilmedi bulunulmuştur. Ancak çalışmayı esas önemli ve özgün kılan husus bu incelemelerde sadece sayısal verilerin aktarımı ile yetinilmeyip söz konusu verilerin, yayınların değerler eğitiminin teorik ve pratiğinin gelişimine katkı açısından ne anlama geldiğine dair sonuçlar çıkartılmaya çalışılması olmuştur. Söz konusu temalara ilave olarak makalelerin analizinde ulaşılan sonuç ve önerilerin toplu analizi ve bilimsel yetersizliklere ilişkin tespitler, değerler eğitimi çalışmalarına katkı verme imkânı oldukça güçlü sonuçlar ortaya koymuş görünmektedir.

İncelemelerin kapsamı ve derinliği Türkiye’nin değerler eğitimi akademik birikimine ilişkin bir özeleştiril yapılmaya çalışıldığını göstermektedir. Zira meta-analizler tez ve makalelerde konu, yöntem, veri toplama ve analiz tekniği, çalışma grubu seçimlerindeki problemler, probleme dayalı akademik çalışma geleneğinin oluşmaması, değer eğitimi psikoloji ve eğitim-bilimin verileri ile ilişkilendirememesi gibi pek çok sorunsal gün yüzüne çıkarmaktadır. Çalışmanın ortaya koyduğu tespitler Türkiye’de değerler eğitimi başta olmak üzere ilgili alanlardaki çalışmaların pek çoğu için

önemli bir otokritik ölçüsü olma potansiyeli taşımaktadır. Bilimsel yöntemin temel niteliklerinden birisinin kendi süreçleri ve ürünleri üzerine kritik düşünmeyi başarabilmesi olduğunu düşünürsek bu araştırma raporu verilerinin değerler eğitimi çalışmalarının niteliğinin geliştirilmesine önemli katkılar sağlayacağı muhakkaktır.

Değerler eğitimi alanında gelecekte yapılacak olan akademik ve pratik çalışmalara yol gösterme adına önemli bir boşluğu dolduracağına inandığım bu çalışmanın yoğun bir emek sonucu ortaya çıktığı anlaşılmaktadır. Alana ait Türkiye'nin tüm değerlendirme sürecinden geçen akademik ürünlerini derleyip toparlayarak analiz eden bu nitelikli ve kapsamlı çalışma nedeniyle proje yürütücüsü değerli bilim insanı Doç. Dr. Hasan MEYDAN'ı canı gönülden kutluyorum. Şüphesiz bu bir proje ürünü çalışma. Bu sebeple projeye katkı sağlayan genç bilim yolcusu araştırmacıları da tebrik ediyorum. Böyle bir ekibin bir araya gelmesini sağlayan ve onlara sunduğu destekle hem kendilerinin yetişmesine hem de böyle nitelikli bir bilimsel raporun ortaya çıkmasına imkân veren Ensar Vakfı ve Değerler Eğitimi Merkezi en güzel şekilde takdir edilmeyi hak etmektedir. Bundan sonra değerler eğitimi alanında araştırma yapacakların Türkiye'deki şu ana kadar yapılmış akademik çalışmaların fotoğrafını çeken bu raporu okuduktan sonra yeni çalışma yapması dileğiyle...

Prof. Dr. Recep KAYMAKCAN

Değerler Eğitimi Merkezi

İÇİNDEKİLER

Yönetici Özeti	9
1. Bölüm: Giriş	13
1.1. Değerler Eğitimi Çalışmalarını İzleme Projesi	13
1.2. Akademide Değerler Eğitimi Çalışmaları (Dem-İz Akademi)	17
1.3. Amaç	19
2. Bölüm: Yöntem	20
2.1. Veri Kaynakları ve Çalışma Grubu	20
2.2. Veri Toplama Aracı	23
2.3. Veri Toplama Süreci	27
2.4. Veri Analizi	29
2.5. Geçerlilik ve Güvenilirlik	29
3. Bölüm: Tezler	31
3.1. Tez Yayın Performansı	31
3.1.1. Türüne/Seviyesine Göre Tezler (Grafik 1)	31
3.1.2. Yıllara Göre Tamamlanan Değerler Eğitimi Tezleri (Grafik 2)	31
3.1.3. Türüne Göre Tezlerin Yıllık Dağılımı (Tablo 1)	32
3.1.4. Yazarın Akademik Çalışma Alanına Göre Değerler Eğitimi Tezleri (Grafik 3)	33
3.1.5. Tezin Tamamlandığı Enstitü Anabilim Dalı (Tablo 2)	34
3.1.6. Yazarların Çalıştığı Kurumlara Göre Değerler Eğitimi Tezleri (Tablo 3)	35
3.1.7. Tezin Dili (Grafik 4)	37
3.2. Yöntemsel Açından Tezler	37
3.2.1. Değer Eğitimi Tezlerinin Türü/Yöntemi (Grafik 5)	37
3.2.2. Veri Toplama Teknik ve Araçları (Tablo 4)	38
3.2.3. Veri Toplama Aracı Olarak Kullanılan Ölçekler (Grafik 6)	40
3.2.4. Veri Analiz Teknikleri (Grafik 7)	40
3.2.5. Tezlerin Veri Kaynakları/Evren ve Örneklem (Grafik 8)	41
3.2.6. Tezde Çalışılan Değerler Eğitimi Kademeleri/Alanları (Grafik 9)	42
3.3. İçerik/Ele Alınan Konular Açısından Tezler	43
3.3.1 Tezin Değerler ve Eğitimi Ele Alış Perspektifi (Grafik 10)	43
3.3.2 Değerler Eğitimi Tezlerinde Ele Alınan Konu (Tablo 5)	44
3.3.3 Tezde Özel Olarak İşlenen Değerler (Grafik 11)	45
3.3.4 Tezlerde Yer Alan Değerlerin Dağılımı (Tablo 6)	46
3.4. Değerler Eğitimi Tezlerinde Bilimsel Çerçeveyi Oluşturmada Kullanılan Kuram, Yaklaşım ve Modeller	47
3.4.1. Öğrenme-Öğretme ve Gelişim Yaklaşımlarının Tezlerde Yer Bulma Durumu	47
3.4.2. Değerler Eğitimi Yaklaşımlarının Tezlerde Yer Bulma Durumu (Grafik 12)	47

4. Bölüm: Makaleler

4.1. Makale Yayın Performansı	49
4.1. Makale Yayın Performansı	49
4.1.1. Yıllara Göre Yayınlanan Değerler Eğitimi Makaleleri (Grafik 13)	49
4.1.2. Yazarın Akademik Çalışma Alanına Göre Değerler Eğitimi Makaleleri (Grafik 14)	49
4.1.3. Yazarların Çalıştığı Kurumlara Göre Değerler Eğitimi Makaleleri (Tablo 7)	50
4.1.4. Makalenin Daha Önce (Tez, Bildiri) Yayınlanma Durumu (Grafik 15)	54
4.1.5. Tarandıkları İndekslere Göre Makaleler (Grafik 16)	54
4.1.6. Yayın Diline Göre Makaleler (İngilizce- Türkçe) (Grafik 17)	55
4.2. Yöntemsel Açıdan Makaleler	55
4.2.1. Değer Eğitimi Makalelerinin Türü/Yöntemi (Grafik 18)	55
4.2.2. Özgün Değerin Tanımlanışı Açısından Makaleler (Grafik 19)	56
4.2.3. Veri Toplama Teknik ve Araçları (Tablo 8)	59
4.2.4. Veri Toplama Aracı Olarak Kullanılan Ölçekler (Grafik 20)	60
4.2.5. Veri Analiz Teknikleri (Grafik 21)	61
4.2.6. Evren-Örneklem (Grafik 22)	62
4.2.7. Makalede Çalışılan Değerler Eğitimi Kademeleri/Alanları (Grafik 23)	62
4.3. İçerik/Ele Alınan Konular Açısından Makaleler	64
4.3.1. Makalenin Değerler ve Eğitimi Ele Alış Perspektifi (Grafik 24)	64
4.3.2. Değerler Eğitimi Makalelerinde Ele Alınan Temel Konu (Tablo 9)	65
4.3.3. Makalede Özel Olarak İşlenen Değerler (Grafik 25)	67
4.3.4. Makalelerde Yer Alan Değerlerin Dağılımı (Tablo 10)	68
4.3.5. Değer Eğitimi Makalelerinde Yer Alan Anahtar Kelimeler (Tablo 11)	69
4.4. Değerler Eğitimi Makalelerinde Bilimsel Çerçeveyi Oluşturmada Kullanılan Kuram, Yaklaşım ve Modeller	72
4.4.1. Psikolojik Gelişim Yaklaşımlarının Makalelerde Yer Bulma Durumu (Grafik 26)	72
4.4.2. Öğrenme-Öğretme Kuramlarının Makalelerde Yer Bulma Durumu (Grafik 27)	73
4.4.3. Değerler Eğitimi Yaklaşımlarının Makalelerde Yer Bulma Durumu (Grafik 28)	74
4.5. Makalelerdeki Sonuç ve Önerilerin Analizi	75
4.5.1. Makalelerde Öne Çıkan Sonuç ve Öneriler (Tablo 12)	75
4.5.1.1. Eğitim-Öğretim Süreçlerine İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 12)	76
4.5.1.2. Eğitim Yönetimi ve Politika Yapıcılara İlişkin Öneriler (Tablo 13)	80
4.5.1.3. Öğretmenlere İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 14)	83
4.5.1.4. Değerler Eğitiminde Dini, Tarihi ve Edebi Eser ve Kaynakların Kullanımına İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 15)	84
4.5.1.5. Öğretim Programlarına İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 16)	86
4.5.1.6. Eğitim-Öğretim Materyallerine İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 17)	88
4.5.1.7. Ailelere Yönelik Sonuç ve Öneriler (Tablo 18)	89
4.5.1.8. Değerler Eğitiminin Paydaşlarına Yönelik Öneriler (Medya, STK, vb.) (Tablo 19)	90

4.6. Makalelerde Belirgin Bilimsel Eksiklikler (Tablo 20)	90
4.6.1. Yönteme İlişkin Eksiklikler	91
4.6.2. Özete İlişkin Eksiklikler	92
4.6.3. Problem Tanımlamasına Bağlı Özgün Değer Açıklamasına İlişkin Eksiklikler	93
4.6.4. Makalenin Giriş Bölümünü Konu ve Problemlle Bağlantısı Kurulmamış Alıntılardan Oluşturmak	95
4.6.5 Çalışma Bulgularına Dayanmayan Sonuç ve Öneriler Geliştirme Problemi	96
4.6.6. Eksik veya Yönlendirici Bilgilere Yer Verilmesi Problemi	96
4.6.7. Makalede Özensiz Yazım, Hakemlik, Editöryal İşlem ve Yayınlamaya İşaret Eden Bariz Eksiklikler	98
4.6.8. Güncelliğini Kaybetmiş Nicel Verilerle Makale Hazırlanması Problemi	98
4.6.9. Makalede Bilimsel Olarak Desteklenmeyen, Önyargılı Görüşlere Yer Verilmesi	99
5. Bölüm: Sonuç ve Değerlendirme	100
5.1. Değerler Eğitimi Tezleri İncelemelerine İlişkin Sonuç ve Değerlendirmeler	100
5.2. Makale Çalışmalarına İlişkin Sonuç ve Değerlendirmeler	102
5.3. Makalelerde Değerler Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Öne Çıkan Sonuç ve Öneriler	105
Kaynakça	106
Ek 1: İncelenen Tezler ve Kodları (YÖK Tez Merkezi Numarası)	108
Ek 2: İncelenen Makaleler ve Kodları	126
Ek 3, 4, 5, 6: Araştırma Sürecine İlişkin Örnek Belgeler	178

YÖNETİCİ ÖZETİ

Türkiye’de Değerler Eğitimi Çalışmalarını İzleme Projesi

Değerler Eğitimi Merkezi araştırma projeleri kapsamında yer alan bu projede akademide üretilen tez ve makaleler, Milli Eğitim Bakanlığı uygulamaları, medyada değer ve değerler eğitimi ve sivil toplum kuruluşlarının değerler eğitimi çalışmaları olmak üzere dört temel alanda izleme yapılmaktadır.

Araştırma projesiyle Türkiye’nin değerler eğitimi birikimini çok boyutlu olarak analiz ederek mevcut durumun ortaya konulması ve değerler eğitimi alanına gelecek projeksiyonu tutarak, politika, proje ve uygulama geliştirme çalışmalarına katkı sağlamak amaçlanmıştır. Bu amaçlar dahi-
linde projenin ana soruları şöyledir:

- Türkiye’nin yaklaşık çeyrek yüzyıllık değerler eğitimi tecrübesi hangi doğrultuda gelişmiştir?
- Bu tecrübeden çıkan sonuçlar değerler eğitiminde fırsat ve zorluklara ilişkin hangi sonuçları göstermektedir?
- Değerler eğitimi çalışmalarının çeşitli alanlarda bütüncül ve etkili bir tarzda yürütülebilmesi için neler yapılabilir?

Akademide Değerler Eğitimi (Tezler ve Makaleler)

Türkiye’de Değerler Eğitimi Çalışmalarını İzleme Projesi’nin birinci aşamasında akademide değerler eğitimi bağlamında üretilen tez ve makaleler incelemeye alınmıştır. Projenin bu aşamasının temel amacı 2018 yılına kadar Türkiye’de değerler eğitimi üzerine gerçekleştirilen akademik çalışmaları değer eğitimi teori ve süreçlerinin geliştirilmesine katkı verme potansiyeli açısından inceleyip zayıf ve güçlü yanlara ilişkin belirlemeler yapmaktır. Çalışma kapsamında 2018 yılından önce Türkiye’de değerler eğitimi ile ilgili olarak yerli araştırmacılar tarafından tamamlanmış tüm değerler eğitimi makale ve tezleri yer almaktadır.

Projenin bu aşamadaki çalışmaları 2018 yılının Ocak ayında başlamış ve bir yıllık yoğun bir çalışma takviminde değerler eğitimi özelinde **423 tez** ve **957 makale** incelenmiştir.

Tez ve makaleler aşağıdaki sorular ekseninde incelemeye ve analize tabi tutulmuştur.

- a) Akademik değerler eğitimi yayın performansı dönem, kurum ve disiplinler açısından nasıl bir dağılım ve değişim göstermektedir?
- b) Akademik değerler eğitimi yayınlarında ele alınan konuların dağılımı nasıldır? Sık çalışılan veya ihmal edilen konular; değerler, eğitim-öğretim veya gelişime ilişkin kuram ve yaklaşımlar nelerdir?
- c) Bilimsel araştırmalarda kullanılan yöntemin çalışma sonucunda üretilen bilginin derinliğine ve işlevselliğine ilişkin fikir vermesi yönüyle değerler eğitimi çalışmalarında hangi tür araştırma yöntemleri, veri toplama araçları ve analiz yöntemleri ne sıklıkla tercih edilmiştir?
- d) Akademik yayınlarda farklı değer eğitimi alanları (aile, okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim, mesleki öğretim, yükseköğretim vb.) üzerine ne sıklıkla çalışma yapılmıştır, ihmal edilen değer eğitimi alanları bulunmakta mıdır?
- e) Akademik değerler eğitimi yayınlarının probleme dayalı bilimsel araştırma tasarımı ve özgün değer açısından yeterliği nasıldır?

- f) Akademik değerler eğitimi yayınlarında hangi önemli sonuç ve önerilere ulaşılmıştır, bu sonuç ve öneriler gelecekte değerler eğitiminin yapılandırılmasına ilişkin hangi temel ilkeleri ortaya koymaktadır.
- g) Akademik değerler eğitimi yayınlarında ne tür bilimsel eksiklikler bulunmaktadır? Bu problemler akademi ve uygulamada değerler eğitimi çalışmalarının niteliğine nasıl etki etmektedir?

Tezlere İlişkin İncelemelerde Öne Çıkan Sonuçlar:

- a) 1989'dan 2017 yılı sonuna Türkiye'de seksen farklı üniversite ve 73 farklı anabilim dalında 423 değerler eğitimi lisansüstü tezi yapılmıştır.
- b) En fazla tez Marmara Üniversitesi'nde üretilirken en çok tez tamamlanan anabilim dalı Türkçe Öğretmenliğidir.
- c) Değerler eğitimi alanında 2004 yılından itibaren yılda ortalama 28 tez tamamlanmış olup, en verimli dönemler 2013, 2014, 2015 ve 2017 yıllarıdır.
- d) Deneysel, karma ve kuram geliştirme gibi özgün bilgi üretmeye daha fazla imkân veren uzun soluklu tez çalışmalarının sayısı çok azdır.
- e) Konu itibarıyla tezlerin yarısından fazlası öğretim programı, ders kitabı ya da materyallerinde değerlerin incelenmesine veya eğitim paydaşlarının değer tercihlerinin belirlenmesine ayrılırken; değer eğitiminde yöntem, teknik model geliştirme/deneme gibi alana doğrudan katkı sağlayacak konular sınırlı sayıda çalışılmıştır.
- f) Değer eğitimi için en kritik dönem olan okul öncesi, yükseköğretim dâhil olmak üzere tüm eğitim kademeleri arasında en az çalışılan eğitim kademesi konumundadır.
- g) Tezlerin %9,9'unda özel olarak bir değer ve öğretimi ele alınırken, 42 tezde toplam 25 farklı değer incelenmiştir. Tezlerde en çok işlenen değerler 5'er tezde ele alınan yardımseverlik ve milli değerlerdir.

Makalelere İlişkin İncelemelerde Öne Çıkan Sonuçlar:

- a) 1997'den 2017 yılı sonuna kadar 957 değerler eğitimi makalesi yayınlanmıştır. SSCI, SCI ve AHCI indekslerindeki makalelerin oranı %8; İngilizce yazılan makalelerin oranı %9,5'dir. Makalelerinin %29,4 (281 makale)'ü bildiri veya tez olarak daha önce yayınlanmıştır.
- b) 1679 araştırmacı değerler eğitimi makalelerine yazar olarak katkı verilmiştir. En çok katkı veren kurumlar arasında 135 makale ile MEB, 83 makale ile Marmara, 81 makale ile Gazi, 55 makale ile Atatürk, 54 makale ile Sakarya Üniversiteleri yer almıştır.
- c) Yöntemsel açıdan betimsel ve ilişkisel yönetime sahip makaleler yüksek oranlardadır. Deneysel ve kuram geliştirme araştırmalarının oranı ise toplamda %3'ün altındadır.
- d) Gelişimsel açıdan değer eğitimi için kritik dönem olarak tanımlanabilecek okul öncesi dönemin çalışılma sıklığı %3,4 ailenin ise %0,9'dur. Yükseköğretimde değerler ve eğitimine ilişkin çalışmaların oranının %18 olduğu düşünüldüğünde okul öncesi ve aileye ilişkin veriler daha anlamlı hale gelmektedir.

- e) Makalelerde en çok işlenen konu; değer tercihleri ve değerler eğitimine ilişkin tutum ve değerlendirmeler olurken ikinci ve üçüncü sıralarda öğretim programları ve ders materyallerinde değerlerin tespiti yer almıştır. Bu üç konu tüm çalışmaların yarısına yakınına oluşturmaktadır.
- f) 310 makalede müstakil olarak bir değer veya öğretimine ilişkin amaçlar yer alırken en çok işlenen değer, çevre (çevreyi koruma, çevreye saygı) değeri olmuştur. Sorumluluk, demokratik değerler, yardımseverlik ve hoşgörü/anlayış sık işlenen diğer değerlerdendir.
- g) Makalelerin %8'inden daha azında gelişim ve öğrenme kuramlarından birisi teorik çerçevenin kurgulanması, araştırma tasarımının yapılandırılması ve bulguların değerlendirilmesi aşamalarında ciddi bir referans noktası olarak alınmıştır. Değerler eğitimi makalelerinde değer eğitiminin gelişim psikolojisi ve eğitimbilimsel altyapısına oldukça az yer verildiği anlaşılmaktadır.
- h) Makalelerinin %22,7'sinde açık, anlaşılır ve bağımsız olarak izlenip tekrarlanabilir bir yöntem belirtilmemiştir; %13,7'sinde özet, bilimsel kurallara uygun yazılmamıştır; %4,2'sinde özgün değer açıklaması açık olarak makale konu, problem veya yöntemiyle uyumsuz, bilimsel açıdan sorunludur; %3,2'sinde makalenin giriş bölümü araştırma konu ve problemi ile ilişkisiz, değerlendirmeye tabi tutulmamış kalıp alıntılarla oluşturulmuştur.
- i) Dokuz makalede okuyucuyu yanlış yönlendirici bilgi ve açıklamalara yer verildiği; yedisinde yazar, hakem ve editörlerin gözünden kaçmaması gereken noktalarda açık maddi hatalar yapıldığı; altı makalede güncelliğini kaybetmiş, altı-sekiz yıllık saha verilerinin makale bulgusu olarak sunulduğu; üç makalede bariz önyargılı yorum ve yaklaşımlar yapıldığı belirlenmiştir.
- j) Makalelerin yarısına yakınında (452) değerler eğitimi süreçlerinin geliştirilmesini dikkate alan ve makale bulgularından çıkartılan herhangi bir sonuç ya da öneri tespit edilememiştir.

Makalelerde Değerler Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Öne Çıkan Sonuç ve Öneriler:

Makalelerde sırasıyla en çok (i) değer eğitimi ve öğretimi süreçlerine, (ii) eğitim yönetimi ve politika yapıcılara, (iii) değerler eğitiminde dini, tarihi veya edebi eser ve kaynakların kullanımına, (iv) öğretmenlere, (v) öğretim programlarına, (vi) eğitim-öğretim materyallerine, (vii) ailelere ve (viii) değer eğitiminin dış paydaşlarına (medya, sivil toplum vb.) yönelik sonuç ve öneri tespiti yapılmış ve raporda tüm sonuç ve öneriler sınıflandırılarak ayrıntılı bir şekilde verilmiştir. Bu sonuçlar ışığında öne çıkan sonuç ve önerilerden bir kısmı şunlardır:

- Değer eğitimi süreçlerinde insan kişiliği ve davranışın bütüncül bir anlayışla ele alınması gerekmektedir.
- Değer eğitimi çalışmaları için aile ve okullardaki dıştan motivasyonu esas alan anlayış ile eğitim sisteminin sınav ve puana endekli yapısı uygun bir platform oluşturmamaktadır.
- Değer eğitimi destekleyici bir unsur olarak okullarda çatışma çözme yöntemlerini öğretmeye yönelik projeler geliştirilmelidir.
- Eğitim denetim ve rehberliğinin değer odaklı bir yapıya kavuşturulmasına ihtiyaç vardır.
- Okullarda spor, sanat, müzik ve bu alanlara ilişkin görsel tasarım, beden eğitimi ve müzik dersleri değer eğitimine daha fazla katkı vermelidir.

- Değer eğitimi politikalarının geliştirilmesi ve süreçlerin planlamasında farklı toplumlar üzerinde yapılmış eğitim araştırmalarının sonuçları doğrudan alınıp toplumumuza özgü nitelikler göz önünde bulundurulmadan işlem yapılmamalıdır.
- Değerler eğitimi konusunda politika üretmek ve planlamalar yapmak için bilimsel yöntemlerle toplanmış verilere dayanılmalıdır.
- Değer eğitiminde öğretmenin örnek şahsiyet olarak daha etkili olabilmesi için öğretmenin toplum nezdindeki statüsünün yükseltilmesine yönelik politikalar hayata geçirilmelidir.
- Etik liderlik için eğitim yöneticilerine eğitimler verilmelidir.
- Hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimlerle öğretmenlerin değer eğitimi farkındalık ve yeterlilikleri geliştirilmelidir.
- Dini, tarihi veya edebi eser ve kaynakların değer eğitim öğretiminde kullanımı teşvik edilmeli ancak bu eserlerin kullanımı modern eğitim yöntem ve araçları ile bütünleştirilmelidir.
- Öğretim programlarında değerlerin bilişsel boyutta eğitimi ön plandadır. Değerlerin duyuşsal ve davranışsal boyutta öğretimine yönelik yönlendirme ve çalışmalar programlarda daha net yer bulmalıdır.
- Öğretim programları etik ile ilgili güncel problemleri (şiddet, cinsel sorunlar, hak ve adaletsizlikler) görmezden gelmemeli, bunları soğukkanlı, önyargısız ve bilimsel bir anlayış içinde tartışmaya imkân verecek şekilde yapılandırılmalıdır.
- Değer eğitimi çalışmaları için her okul veya eğitim bölgesinin uyarlama yapabileceği bir çerçeve program hazırlanıp yürürlüğe konmalıdır.
- Öğretim programlarında değer eğitimi süreçlerinin çerçevesi daha net bir şekilde yapılandırılmalıdır. Verilmek istenen değerden kastedilen davranış göstergeleri daha açık ifade edilmelidir.
- Değerler eğitimi ile ilgili örnek olaylar, hikâyeler, örnek şahsiyetlerin yaşamları, tiyatro ve filmler, geziler, hikaye ve anlatıların yer aldığı dijital-online platformlar hazırlanıp okul ve öğretmenlerin kullanımına sunulmalıdır.
- Karikatürün değer eğitimi materyali olarak kullanımına yönelik kapsamlı çalışmalar yapılmalıdır.
- Değer eğitiminde tiyatro ve tiyatro eserlerinden istifade edilmelidir. Okullar ve kültür sanat kuruluşları arasında bu yönde koordinasyon sağlanmalıdır.
- Ailelere, aile yapısının sağlıklı yürütülmesi ve çocuk-gençlik problemleri konusunda psikolojik danışmanlık ve eğitim destekleri alabilecekleri danışmanlık mekanizmaları yaygınlaştırılmalıdır.
- Medya organları geniş katılımlı toplumsal sermayeden ilham alan etik standartlar geliştirme ve uygulama konusunda cesaretlendirilmelidir.

1. BÖLÜM: GİRİŞ

1.1. Türkiye’de Değerler Eğitimi Çalışmalarını İzleme Projesi

18. yüzyıl ve 19. yüzyılın ilk yarısına damgasını vuran kutsal ve gelenekle hesaplaşma iddiasındaki modernizm, 1950’li yıllardan itibaren insanlığa kazandırdığı bazı bilişsel ve maddi yeteneklerin aksine değerler alanında tahribatlar meydana getirmekle eleştirilir oldu. Modernizm yerine ikame edilen post-modern anlayış ise rölativizm ve bireyselleşmeyi ön plana çıkartarak insan ve toplumların değer sistemini kurmada önemli bir yeri olan meta-anlatıları iyice zayıflattı. Son yıllarda ise modern ve post-modern anlayışların değerler dünyasına etkileri ve bu etki ile oluşturulan eğitim anlayışlarının sonuçları ciddi biçimde eleştirilmeye başlandı. Şiddet, bağımlılık, yalnızlaşma, tahrip edici tüketim, aile kurumunun bozulması, küresel adaletsizlikler; bireysel, toplumsal ve küresel ahlaki krizlerdeki yaygınlaşma değer erozyonunun emareleri olarak ortaya konmuş; insanlığın topyekûn değerler eğitimi seferberliği başlatması acil bir ihtiyaç olarak dillendirilir olmuştur.

Bu doğrultuda 1990’lardan sonra birçok ülkede ve uluslararası organizasyonlarda karakter eğitimi (character education), değerler eğitimi (values education), vatandaşlık eğitimi (citizenship education), yaşayan değerler eğitimi (living values education) gibi isimlerle programlar uygulanmaya başlandı. Bu gelişmeler ülkemizde de karşılık buldu ve 2004 yılından itibaren yenilenen öğretim programlarında - özellikle sosyal bilgiler (2004) ve din kültürü ve ahlak bilgisi (2005 ve 2006) - değerler eğitimine özel olarak yer ayrıldı. 2010-2011 eğitim öğretim yılı başında yayınlanan İlk Ders (2010/53) genelgesi ile değerler eğitiminin tüm okullarda nasıl yürütüleceğine dair farkındalık oluşturmaya çalışıldı. Aynı yıl gerçekleştirilen 18. Milli Eğitim Şurasının önemli konu başlıklarından birisini değerler eğitimi oluşturdu ve sonuç bildirisinde değerler eğitiminin okulların görevlerinden olduğu vurgulanarak bu konuda öğretmenlerin yeterliliklerinin geliştirilmesi ve materyal geliştirme çabalarının artırılmasına yönelik önerilerde bulunuldu. Bu gelişmeler üzerine milli eğitimin her kademesinde yer yer sivil toplumla da işbirliği içerisinde değerler eğitimi çalışmaları yürütülmeye başlandı.

Gelinen noktada değerler eğitimi, öğretim programları üzerine 2017-2018 öğretim yıllarında gerçekleştirilen yenileşme çalışmaları ile yeni bir boyut kazandı. Yeni programlarda değerler ve değer eğitimi müfredatların ana odağını oluşturmuş, öğretim programlarının kazanımları ile ilişkili bir biçimde değerlerin öğretilmesine yönelik düzenlemeler yapılmıştır. Önceki programlardan farklı olarak; *adalet, dostluk, dürüstlük, öz denetim, sabır, saygı, sevgi, sorumluluk, vatanseverlik ve yardımseverlik* Türk Milli Eğitim Sisteminin kök değerleri olarak belirlenmek suretiyle eğitim sistemi içinde bütünlük sağlanmıştır. Belirlenen kök değerlerin kazanım olarak somutlaştırılmasını sağlayacak tutum ve davranışlar belirlenerek tüm öğretim programlarında bu değerlerin bir bütünlük içinde işlenmesine yönelik adımlar atılmıştır.

Eğitim sistemimizin gelecek projeksiyonuna ilişkin son yıllarda ortaya konmuş en şümüllü belge olan 2023 eğitim vizyonu belgesinde de değerler eğitiminin önemine ilişkin yeni bir boyut öne çıkmaktadır. Belgede eğitim sistemimizin gelecek vizyonu çift kanatlı insan metaforu ile anlatılmaktadır. Bu metafor gelecek kuşakların beni ile bizi, aklı ile bedeni, zekası ile kalbi birlikte gelişmiş bireyler olarak yetiştirilmesi düşüncesini güçlendirmektedir. Uzun yıllardır değerler eğitimi

çalışmalarının vurgu noktalarından birisi insanı bütüncül ele alan bir eğitim olmuştur ki bu eğitim insan kişiliğinin tüm yönlerinin birlikte geliştirilmesinin gerekliliğini savunmaktadır. Dolayısıyla eğitimimizin gelecek vizyonu ve yetiştirilmek istenen insana ilişkin felsefemiz açısından değerler eğitiminin gelecekte önemli bir yer işgal etmeye devam etmesi gerekli gibi görünmektedir.

Değerler eğitimi, eğitimimizin gelecek vizyonu açısından sadece insanın manevi kanadına katkı vermeye de talip değildir. İnsan kişiliği ve eğitimin bütünselliği nedeniyle bilimsel ve teknolojik gelişimin mükemmelliği de ancak değer eğitimi ile mümkün olabilir. Çünkü bir yönüyle akademik gelişimin duyuşsal gelişimden ayrılması mümkün değildir. Bilimsellik, merak, üretkenlik, analitik düşünme, objektiflik gibi bilimsel gelişimin anahtarı olan meziyetler değer eğitimi ile geliştirilebilecek birer değerdir. Diğer yandan günümüzde bilim ve teknolojinin değer-bağımsız olmadığı ve olamayacağı, yaşanan pek çok tecrübeden sonra açık olarak anlaşılmış bulunmaktadır. Hem üreten hem kullananlar, bilim ve teknolojinin getirdiği gücün insani özü manipüle edici boyutlarını ancak değer eğitimi sayesinde fark edebilir ve bu boyutlardan sakınabilir. Aksi halde sanayi ve eğitim 4.0'ın, sanal gerçeklik yoğun dünyası, insanı manipüle etmeye müsait bir ortam oluşturmada kendinden önceki çağlara göre çok daha mahir görünmektedir.

Ülkemizde ilki İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü tarafından 2010 yılında hazırlanarak başlatılan değerler eğitimi projeleri günümüzde hemen hemen her il ve ilçe milli eğitim müdürlüğü tarafından uygulamaya konulmuştur. Söz konusu projelere göz atıldığında sabit rapor formatları üzerinden süreçlerin takip edilmesi ve özgünlükten uzak bir şekilde birbirini taklitte tekrara düşülmesi bu alanda “proje enflasyonu”nu ortaya çıkarmıştır. Yapılan çalışmaların okulun paydaşlarına bilinç kazandıracak bir etkiyle yürütülüp yürütülmediğine, yapılanların prosedürden ileriye gidip gitmediğine dair değerlendirmelerin ise yeterince yapıldığını söylemek güçtür. Bu doğrultuda yapılmış sınırlı sayıdaki çalışma değerler eğitimi uygulamalarındaki en büyük eksikliğin bu noktada oluştuğunu göstermektedir (Selçuk, 2016; Faysal, 2013; İşcan, 2007; Meydan, 2012; Kaymakcan ve Meydan 2011). Değerler eğitimi çalışmalarında mekanizm ve rutinleşmenin önüne nasıl geçilebileceği birbirinden bağımsız yapılmış çalışmaları sentezleyip değerlendiren çalışmalarla daha sağlıklı bir şekilde belirlenebilecektir.

Yapılan çalışmalara rağmen değerler eğitiminin milli eğitim sistemi içinde konumlandırılışının mevzuat, program ve uygulamalar açısından halen bütüncül bir strateji ve planlama arz ettiğini söylemek de güçtür. Örneğin doğası gereği değer yüklü pek çok eğitimsel alan ve etkinlikte değerler ve eğitime ilişkin ciddi bir farkındalık oluştuğu görülememektedir. Okul öncesi, resim, müzik, rehberlik, beden eğitimi; sosyal, sportif ve kültürel faaliyetler vb. pek çok alanda değer eğitiminin zaman zaman gönülsüz işe koşulan bir dolgu malzemesi olarak görülmesinin ötesine geçilebildiğini söylemek zordur. Bunda akademik başarı odaklı bir eğitim sistemi içinde akademik ve bilimsel gelişimle değer gelişimi arasındaki teorik ve pratik ilişkinin sağlıklı bir şekilde ortaya konulmaması kadar değer ve eğitimi üzerine iflah olmaz uzlaşma eksikliğinin de etkili olduğunu söylemek gerekmektedir.

Değer olgusu özü itibarıyla farklı bakış açılarına karşın ortak noktalarda uzlaşmayı ifade eder. Tek tek bireylerin değer atfettikleri şeyler onlar için değerli olurken toplumsal iltifata mazhar olan olgular ancak gerçek anlamda değer veya erdem olurlar. Verimli değerler eğitimi ortamları kurgula-

yabilmek içinse bireylerin asgari müştereklerde buluşup ortak bir değer dünyası tanımlama yoluna girmiş olmaları beklenir. Bu açıdan değerler ve eğitime ilişkin farklı perspektiflerin, kamusal alanda değer eğitiminin toplumsal gerçeklikten ilham alması gerektiğini ve bu toplumsal gerçekliğin de en iyi şekilde öğretim programlarına yansıma imkânı bulunduğunu kabul etmesi gerekmektedir. Aksi durumda MEB, akademi, sivil toplum, basın-yayın-medya ve diğer ilişkili kuruluşlarda ne kadar çok yayın ve proje yürütülürse yürütülsün değerler eğitiminin toplumsal bir kültür haline gelmesi noktasında yeterli mesafe alınması güçtür.

Değerler eğitimi bütüncül bir olgudur. Bu bütüncüllük iki yönlü olarak değerlendirilebilir. İlk olarak değerler eğitime muhatap kılınan bireyin beden, zihin, akıl ve ruh dünyasına bir bütün halinde hitap etme zorunluluğu vardır. Yalnız akademik, teorik ürün ve etkinlikler değerler eğitiminde istenen sonucu vermediği gibi değerleri romantik bir tavırla birer sevgi nesnesine dönüştürerek vermek de istenen sonucu veremez. Bireyin, değerın önemini, kutsallığını tanıması ve ona ilişkin duygusal bir bağ hissetmesi kadar; hayattaki çeşitli durumlarda, ilgili değeri nasıl yaşatacağına ilişkin uygulama, usul ve durum bilgi ve becerisine sahip olması da gerekir. Değer kazanımının bu bütüncül yapısı değerler eğitime dair ikincil bütüncüllüğü ifade eder. Bu bütüncüllük ise değerler eğitimi, gençliğin değer kazanımını belirli kişi veya kurumların işi olmaktan öteye çok yönlü bir toplumsal bilinç seferberliği haline getirir.

Değerlerin ve eğitiminin öneminin toplumun tüm kesimleri tarafından farkına varılması ve bu alandaki çalışmalara bilinçli destek sağlanması için geleneksel ve sosyal medya ile sivil toplum kuruluşlarının çalışmaları önemli bir işlev görür. Bu kurum ve kuruluşların çalışmaları ile değerler eğitimi olgusuna nasıl etki ettikleri; etki potansiyel ve imkânları değerlendirilerek sahip oldukları potansiyelin verimli kullanımına yönelik izlenebilecek stratejiler belirlenmelidir. Bunun için ilgili kurum ve kuruluşların değerler eğitimi alanındaki çalışmalarının bütüncül bir değerlendirmeden geçirilmesi beklenir. Ancak mevcut durumda söz konusu kurum ve kuruluşların değerler eğitime etki ve katkıları ile ilgili sınırlı ve bütüncül değerlendirme yapmaya imkân vermeyen bazı çalışmalar yapıldığı görülmektedir. Bunlar Atmaca (2011) ve (ikisi aynı isimde farklı sayıları inceleyen tezler) Latifoğlu (2013)'nın Çocuklara Mahsus Gazetede Değerler Eğitimi, Sevim (2013)'in Çizgi Filmlerin Değerler Eğitimi Açısından Karşılaştırılması, Akgül (2014)'ün İlkokul Öğrencileri İçin Web Tabanlı Değerler Eğitimi Uygulaması, Kova (2014)'nın TRT Repertuarında Bulunan Değiş ve Semahların Müzikal Analizi ve Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi başlıklı çalışmalarıdır. Söz konusu çalışmalar konuyu tarihsel bağlamda ele almakta ya da medyanın değerler eğitime genel bakışı ve etkisi ile ilgili sınırlı sonuçlar vermektedir. Sivil toplum kuruluşlarının çalışmalarını değerlendirmeye yönelik geniş kapsamlı akademik bir çalışmaya ise rastlanmamaktadır.

Değerler ve eğitiminin toplumsal bir kültür haline gelebilmesi için farklı perspektifleri birleştiren çalışmalar önemli imkânlar sunar. Zira gerek akademide yürütülen bilimsel çalışmalar gerekse MEB ve diğer uygulama alanlarında yürütülen her bir değer eğitimi çalışması kendi imkân, ortam ve perspektifine uygun tecrübe ve sonuçlar üretir. Ancak tikel olgulara dayalı parçalı bakışlar bize alandaki farklılıkların büyük resim içerisinde gördüğü işleve ilişkin fikir vermez. Değerler ve eğitime dair farklı perspektiflerin kesişim noktalarını, perspektif eksikliklerini görebilmek için sahaya bütüncül bakabilen çalışmalara ihtiyaç vardır. Bu ihtiyaca binaen Türkiye'de değerler eğitimi olgusunun yerleşik hale gelmesinde önemli katkılar veren sivil toplum kuruluşlarından birisi olan

Değerler Eğitimi Merkezi, 2018 yılı itibarıyla Değerler Eğitimi Çalışmalarını İzleme Projesi'ni başlatmıştır.

Proje, değerler eğitiminin ayrılmaz vasfı olan bütüncül anlayışı değer eğitimi araştırmalarına taşımayı hedeflemektedir. Ülkemizde değerler eğitiminin temel paydaş kurumları olan MEB, akademi, STK'lar ve geleneksel ve yeni medyanın değerler eğitimine ilişkin perspektifini ve sahip oldukları birikim ve tecrübeyi, başarılı ve başarısız olunan yönleri, güçlük ve fırsatları birleştirerek değerlendirmenin değerler eğitimi çalışmalarına vizyon belirlemede önemli bir katkı sunacağı öngörülebilir. Zira değerler eğitimi alanındaki mevcut birikimin oldukça parçalı, kurumsal gereklilikleri yerine getirmek için belli prosedürleri tamamlamaya dayalı, teoriden uygulamaya yeterince indirilemeyen, medya ve STK gibi çok önemli dış paydaşların desteğini yeterince alamayan, kişi veya kurumlara göre farklı amaçlar için kullanılabilen bir yapıda olduğuna dair eleştiriler sıklıkla yapılmaktadır.

Projenin amacı tüm iç ve dış paydaşları ile MEB, akademi, medya ve basın yayın, sivil toplum kuruluşlarının değerler eğitimi çalışmalarını mevcut tecrübe, imkân, fırsat ve zorluklar yönünden kapsamlı ve gerçekçi bir değerlendirmeye tabi tutarak gelecek projeksiyonlarına veri sunmak olarak belirlenmiştir. Çalışma ilgili paydaş ve platformların değerler eğitimi için geliştirdikleri projeler, kullandıkları yöntemler, ürettikleri her türlü ürün, gerçekleştirdikleri etkinlik ve faaliyetler ile oluşturdukları kurumsal yapılanmaların nicel ve nitel açıdan bir dökümünün çıkartılarak güçlü ve zayıf yönlerle ilişkin değerlendirmeyi içermektedir. Böylelikle değer eğitimine ilişkin analizlerimizde tikel bulgu ve yorumların ötesine geçme imkânına ulaşılabileceği değerlendirilmektedir.

Dört temel alanda değerler eğitimi çalışmalarını inceleyerek değer eğitiminde vizyon politika, proje ve uygulama geliştirme çalışmalarına veri sunmayı amaçlayan projenin odaklandığı temel araştırma soruları şunlardır:

- Türkiye'nin yaklaşık çeyrek yüzyıllık değerler eğitimi tecrübesi hangi doğrultuda gelişmiştir?
- Bu tecrübeden çıkan sonuçlar değerler eğitiminde fırsat ve zorluklara ilişkin hangi sonuçları göstermektedir?
- Akademik alanda değerler eğitimi çalışmalarının gelişimi nicelik ve nitelik yönünden nasıldır?
- MEB özelinde değerler eğitimi çalışmalarının gelişimi nicel ve nitel olarak nasıldır?
- Medya, değerler eğitimine katkı ve etki yönünden nasıl değerlendirilebilir, bu alandaki imkân ve imkan ve kısıtlılıklar nelerdir?
- Sivil Toplum Kuruluşlarının değerler eğitimi alanına etki ve katkıları hangi boyut ve doğrultuda gelişme göstermiştir, bu alandaki imkân ve zorluklar nelerdir?
- Dört temel alandaki değerler eğitimi çalışmaları bu alanlardaki uzmanlar tarafından imkân, fırsat ve zorluklar açısından nasıl değerlendirilmektedir.
- Değerler eğitimi çalışmalarının çeşitli alanlarda bütüncül ve etkili bir tarzda yürütülebilmesi için neler yapılabilir?

Proje dört temel alanda değerler ve eğitiminin nasıl ele alındığını, alandaki farklı paydaşlara göre nasıl algılandığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Proje sürecinde akademi, MEB, sivil toplum ve

medyadan oluşan bu dört temel alanın kendine özgü niteliklerine uygun araştırma amaç ve yöntemlerinin belirlendiği araştırma süreçleri tasarlanmıştır. Ancak her alana yönelik ortak amaç dört alanda değerler eğitimi ile ilgili olan biteni belirlemek ve farklı bakış açıları ve tecrübelerini bütünlük içinde değerlendirebilmektir. Böylelikle Türkiye'nin yaklaşık çeyrek yüzyıllık değerler eğitimi tecrübesinin hangi doğrultuda geliştiği; bu tecrübeden çıkan sonuçların değerler eğitiminde fırsat ve zorluklara ilişkin hangi sonuçları gösterdiği belirlenmeye çalışılacaktır. Belirlenen iş takvimi içerisinde dört temel alana yönelik incelemelerin raporlar halinde pey der pey kamuoyu ile paylaşılması planlanmıştır. Elimizdeki bu rapor projenin ilk ayağını oluşturan çalışmaların ürünüdür.

1.2. Akademide Değerler Eğitimi Çalışmaları

Değerler Eğitimi Çalışmalarını İzleme Projesinin ilk boyutunu Akademide Değerler Eğitimi Çalışmaları oluşturmaktadır. Türkiye'de akademinin gündemine yaklaşık 20 yıl önce giren bir kavram olarak değerler eğitimi son yıllarda hakkında en çok konuşulan ve üzerine en fazla çalışılan konulardan birisi haline geldi. Farklı akademik alanlarda değerler ve eğitimi ve ilgili konuları ele alan 423 tez, 957 makale bu süreçte çalışıldı. İlk 2004 sonuncusu ise 2018 yılında olmak üzere farklı kurum ve kuruluşlar tarafından özel olarak değerler eğitimini konu alan pek çok kongre bu süreçte gerçekleştirildi ve bine yakın bildiri bu kongrelerde sunuldu. Farklı arka-planlardan binlerce akademisyen ve araştırmacının katkı verdiği bu çalışmaları bütüncül bir perspektif içinde okuyabilmek projenin akademik boyutunun temel motivasyonunu oluşturmaktadır.

Hayatın tüm alanlarına yönelik bir kavram olması yönüyle değerler eşsiz bir çok boyutluluğa sahiptir. Etikten estetiğe, inançtan ekonomiye, sağlıktan tarihe pek çok alan değer olgusu ile ilgilidir. Bu nedenle insan ve toplum üzerine bilimsel bilginin üretimi ve yaygınlaştırılması işlevini yerine getirmeye çalışan akademinin pek çok alanında çalışma konusu yapılabilir. Eğitim alanındaki araştırmacılar değerleri tüm eğitim alan ve ortamlarında planlama, eğitim-öğretim süreç ve araçları ve değerlendirme boyutları ile çalışırken; ilahiyatçılar toplumların temel değer kaynaklarından birisi olarak dini perspektifle değerler ve eğitimini ele alabilmektedir. Değer yoksun bir insan, toplum, edebiyat, sanat, tarih, ekonomi vb. düşünölemeyeceği için bu alanların her birisi ile ilgili bilimsel disiplinler için değerler, akademik çalışmaların konusu olmaktadır. Ekonomist çoğunlukla değer ve üretim veya tüketim üzerinden konuyu ele alırken, psikolog insanın kişilik bütünlüğünde değerlerin fonksiyonları ile ilgilenilmektedir.

Değerler eğitimi üzerine farklı perspektiflerle gerçekleştirilen akademik çalışmaların ana temaları değerler ve eğitiminin öğretim programları ile bağlantılı olarak incelenmesi, değerler eğitiminde bazı yaklaşım, yöntem ve metotların uygulama sonuçlarının değerlendirilmesi, dini metinler veya geleneksel literatürde değerler ve eğitiminin yerinin belirlenmesi üzerinde toplanmaktadır. Eğitimsel, tarihi, dini, sosyolojik, psikolojik, kültürel vb. perspektiflere sahip; farklı veri toplama ve analiz yöntemleri ile gerçekleştirilmiş çalışmalar arasında birbirini tekrar eden pek çok çalışmaya rastlamak mümkün olduğu gibi, orijinal konu, yöntem ve yaklaşım ortaya koymuş çeşitli çalışmalar da bulunmaktadır. Ancak çok dağınık ve parçalı bir yapı arz eden bu geniş akademik tecrübeyi bütüncül bir şekilde değerlendirerek sonuçlar çıkartmaya imkân verecek üst bir bakış açısına ihtiyaç duyulduğu da anlaşılmaktadır.

Değerler eğitimi alanında çalışmakta olan bir araştırmacı olarak yapılan tüm çalışmalara yönelik bir öz eleştiriye ihtiyaç duyulduğu kanaatini doğuran pek çok gösterge öne sürmek mümkündür. Yapılan bunca çalışmaya karşın değer eğitimi alanında halen ithal yaklaşım ve modeller temel referans çerçevesini oluştururken dört başı mamur yerli bir değer/karakter eğitimi modeli veya kuramının üretilmediğini söylemek zor görünmektedir. Ülkemizde bu doğrultuda bir girişim olarak görülebilecek tek çalışma olan Bacanlı (2017)'nin değer bilinçlendirme yaklaşımı bir kenara bırakılırsa başkaca bir girişimden bahsetmek mümkün değildir. Bacanlı çeşitli doktora çalışmaları ile desteklenen uzun soluklu çalışmasında öğrencinin değerleri hayat ile ilişkili olarak edinebileceği bir model önermektedir. Uzun soluklu sistematik çalışmaların ürünü olabilecek, alanda teveccüh kazanmış bu tür model veya kuramların üretilmemesi değer eğitimi çalışmalarına ilişkin ciddi bir öz eleştiri ihtiyacını gündeme taşımaktadır.

Değerler eğitimi alanında üretilen akademik birikimin araştırma konuları, yöntemleri, ulaşılan sonuç ve öneriler, çalışmaya ihtiyaç duyulan konular, bilimsel ve etik problemler yönünden analiz edilmesi bütüncül bir değer eğitimi politikası oluşturabilmek için önemli bir kaynak sunacaktır. Daha önce gerçekleştirilen benzer çalışmalar oldukça sınırlı örneklemle gerçekleştirilmiş ve özellikle de araştırma yöntemleri, veri toplama teknikleri, tezin yapıldığı anabilim dalı gibi teknik konulara odaklanmıştır. Örneğin bu çalışmalardan ilki olan ve 2012 yılında Gökhan Baş ve Ömer Beyhan tarafından gerçekleştirilen çalışmada değerler eğitimi konulu lisansüstü tezlerin değerlendirilmesi amaçlanmış olmakla birlikte makale formatında sınırlı imkânlarla sahip bu araştırma nicel tespitlerden öteye gidememiştir. Çalışma 2000-2011 yılları arasında değerler üzerine gerçekleştirilen toplamda 118 yüksek lisans, 39 doktora tez çalışmasını yıl ve tür tez türü, temel alanı ve konu başlıkları, hedef kitlesi, araştırma modelleri ve veri toplama yöntemlerine göre incelemiştir. Adıgüzel ve Ergüney (2014) tarafından gerçekleştirilen makale çalışmasında ise benzer kriterler açısından Türkiye'de değerler üzerine gerçekleştirilen lisansüstü tezlerin eğitim bilimleri ve öğretmen yetiştirme perspektifinden incelemesi gerçekleştirilmiştir. Levent ve Kınık (2017) tarafından "Türkiye'de Eğitim-Öğretim Alanında Etik Konulu Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi" ismiyle gerçekleştirilen çalışmada ise 121 tez, çoğunlukla teknik kriterler yönünden inceleme konusu yapılmıştır. Beldağ (2016) ise Values Education Research Trends in Turkey: A Content Analysis isimli İngilizce çalışmasında 1999-2015 yılları arasında Yükseköğretim kurumlarında yazılmış 126 tezi üniversite, tür/seviye, program/anabilim dalı, konu, araştırma modeli, yöntem, örneklem, veri toplama ve analiz teknikleri gibi kriterlere göre incelemektedir. Değerler eğitimi makalelerini inceleyen bildiriden makaleye dönüştürülmüş bir çalışmada ise Dünder ve Hareket (2016) Değerler Eğitimi Dergisinde 2003-2014 yılları arasında yayınlanan toplam 202 makaleyi incelemiştir. İlgili çalışma, makaleleri yazarlarının çalışma alanları, konusu, yöntemi, örnekleme, veri toplama araçları, veri analiz yöntemleri ve tartışma boyutları açısından incelemiştir.

Eğitimin her alanında olduğu gibi değerler eğitimi alanında politika, strateji ve model geliştirme çalışmaları değerler ve eğitimi üzerine bilimsel düzlemde kamuoyunda yürüten tartışmalardan bağımsız olarak gerçekleştirilemez. Gerçekliğin farklı boyutlarını çeşitli yöntemlerle ele alan bilimsel çalışmalardan hiçbirisi tek başına mutlak hakikati bizlere söylemese de gerçekliğe ilişkin bazı sonuçlar sunar. Bu parçalı sonuçlar ve farklı bakış açıları ve bulguları bir araya getiren incelemelerse toplumsal sağduyuyu yakalayacak bir değerler eğitimi politikası geliştirme anlamında çok daha

büyük imkanlara sahiptir. Türkiye’de değerler eğitimi çalışmalarını izleme projesinin ilk ürünü olarak akademide değerler eğitimi çalışmalarını izleme raporu değer eğitimi politikaları, araştırmaları ve uygulamalarının şekillenmesinde mevcut birikimin süzgeçten geçirilerek toplumsal ve bilimsel sağduyunun işaret ettiği hususların yakalanması adına bütüncül bir perspektif sunmaya adaydır.

1.3. Amaç

Akademide değerler eğitimi çalışmalarını inceleme projesinin amacı “başlangıcından 2018 yılına kadar Türkiye’de değerler eğitimi üzerine gerçekleştirilen akademik çalışmaları değer eğitimi teori ve süreçlerinin geliştirilmesine katkı verme potansiyeli açısından inceleyip zayıf ve güçlü yanlara ilişkin belirlemeler yapmaktır.” Çalışmaların nicelik ve nitelik yönünden incelemesini içeren çalışmada aşağıdaki araştırma sorularına cevap aranmıştır:

- Akademik değerler eğitimi yayın performansı dönem, kurum ve disiplinler açısından nasıl bir dağılım ve değişim göstermektedir?
- Akademik değerler eğitimi yayınlarında ele alınan konuların dağılımı nasıldır? Sık çalışılan veya ihmal edilen konular; değerler; eğitim-öğretim veya gelişime ilişkin kuram ve yaklaşımlar nelerdir?
- Bilimsel araştırmalarda kullanılan yöntemin çalışma sonucunda üretilen bilginin derinliğine ve işlevselliğine ilişkin fikir vermesi yönüyle değerler eğitimi çalışmalarında hangi tür araştırma yöntemleri, veri toplama araçları ve analiz yöntemleri ne sıklıkla tercih edilmiştir?
- Akademik yayınlarda farklı değer eğitimi alanları (aile, okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim, mesleki öğretim, yükseköğretim vb.) üzerine ne sıklıkla çalışma yapılmıştır, ihmal edilen değer eğitimi alanları bulunmakta mıdır?
- Akademik değerler eğitimi yayınlarının probleme dayalı bilimsel araştırma tasarımı ve özgün değer açısından yeterliği nasıldır?
- Akademik değerler eğitimi yayınlarında hangi önemli sonuç ve önerilere ulaşılmıştır, bu sonuç ve öneriler gelecekte değerler eğitiminin yapılandırılmasına ilişkin hangi temel ilkeleri ortaya koymaktadır.
- Akademik değerler eğitimi yayınlarında ne tür bilimsel problemler bulunmaktadır? Bu problemler akademi ve uygulamada değerler eğitimi çalışmalarının niteliğine nasıl etki etmektedir?

2. BÖLÜM: YÖNTEM

Araştırma, betimsel tarama modelinde yapılandırılmıştır. Veri toplama ve analiz süreçlerinde nitel araştırma tekniklerinden yararlanılmıştır. Veri toplama süreçlerinde doküman incelemesinden yararlanılırken veri analizinde gerekli durumlarda içerik analizi, betimsel analiz ve frekans ve yüzde kullanılmıştır.

2.1. Veri Kaynakları ve Çalışma Grubu

Araştırmada inceleme konusu yapılan çalışmaların belirlenmesinde üç aşamalı bir süreç izlenmiştir. Birinci aşamada değerler eğitimi ile ilgili olan makale ve tezlere ulaşılması için hangi veri tabanlarında arama yapılacağı belirlenmiş ve belirlenen anahtar kelimeler ile tarama gerçekleştirilmiştir. İkinci aşamada ise tarama sonucunda ulaşılan ve yoğunluğu değerler eğitimi ile ilgili olmayan çalışmalar başlık, özet ve anahtar kelimelerin incelenmesi suretiyle elenmiştir. Üçüncü eleme/belirleme süreci ise esas inceleme sürecinde gerçekleşmiştir. Bu süreçte tüm metni okunan tez ve makalelerden araştırmamızın amaçları çerçevesinde değerler eğitimi ile bağlantısı sağlıklı şekilde kurulamayanlar araştırmacıların ortak kararı ile elenmiştir.

Veri tabanlarının taranarak incelenecek tez ve makalelerin temin edilmesi (ilk iki aşama) işlemi Şubat, Mart, Nisan ve Mayıs (2018) ayı boyunca tamamlanmıştır. Türkiye’de tamamlanan tüm tezleri arşivleyen kaynak olarak tezler için Yükseköğretim Kurulu Tez Merkezi veri tabanı kullanılmıştır. Makaleler içinse DergiPark, İSAM, Sobiad, ASOS, TEİ, Araştırmaz, ERİC, Jstore, ProQuest, InformaWorld, DOAJ, EBSCOHost, Google Scholar, Index Islamicus, Index Copernicus, Web of Science, ISI, veri tabanları/indeksleri taranmıştır.

Türkçe taramalarda anahtar kelime olarak “değer”, “değerler”, “değerler eğitimi”, “değer eğitimi”, “karakter” ve “karakter eğitimi” kelimeleri kullanılmıştır. İlk taramaların ardından 2500’ün üzerinde Türkçe makaleye ulaşılmıştır. Ulaşılan makaleler başlıkları, özetleri ve anahtar kelimeleri üzerinden incelendikten sonra tekrarlar ve değerler eğitimi ile ilişkisiz olanlar elenmiş ve belirlenen 1042 makale esas incelemeye alınmıştır. Esas inceleme esnasında değerler eğitimi ile ilgili olmadığı belirlenen 85 makale daha elendiği için toplamda 957 makale inceleme konusu yapılmıştır. İngilizce taramalarda ise (“value education” OR “values education” OR “character education” OR “moral education”) AND (“Turkey” OR “Turkish”) kelimeleri tarama için kullanılmış ve ilk taramada 306 makaleye ulaşılmıştır. Araştırma kriterleri doğrultusunda yapılan ön elemelerde değerler eğitimi ile ilgili olmadığı belirlenen 211 makale elenmiş ve 95 makale ayrıntılı inceleme için ayrılmıştır. Ayrıntılı inceleme esnasında değerler eğitimi ile ilişkisi kurulamayan dört makale daha elendiği için toplam 91 makale incelemeye dâhil edilmiştir. Tezler için de Türkçe makalelerin taranmasında kullanılan anahtar kelimeler ve benzer süreçler takip edilerek neticede 423 tez incelenmiştir.

İncelemeye dâhil edilecek tez ve makalenin araştırmanın amaçları doğrultusunda değerler eğitimi ile ilgili olup olmadığını belirlemek için temel bazı ölçütler dikkate alınmıştır. Öncelikli olarak makalenin başlığı, özeti veya anahtar kelimelerinde değer, değerler, karakter, değerler eğitimi veya karakter eğitimi ifadesinin geçiyor olması birinci ölçüt olarak alınmıştır. Başlık, özet veya anahtar kelimelerinde bu ifadeler yer aldığı halde değerler ve eğitimi ile ilgili dolaylı ifadeler içeren ama odak noktası değerler ve eğitimi olmayan makaleler araştırmaya dâhil edilmemiştir. Bu tür makaleler genelde değer

kavramının tamamen teorik olarak ele alınmasına odaklanmış felsefi makaleler, değer kavramını iktisadi anlamda kullanan makaleler ve doğa bilimlerde nicel değeri ifade eden makalelerdir.

Süreçte en çok zorlanılan konu eğitim, ilahiyat, sosyoloji, edebiyat ve kültürle ilgili pek çok makalenin dolaylı olarak değerlerle de ilgili görünmesinin oluşturduğu ikilemdi. Çalışmamızda bunları ayırırken makalenin başlığında değer/ler kavramının geçmesi, anahtar kelimelerde değer, değerler, değerler eğitimi, değer eğitimi, karakter, karakter eğitimi kavramları veya bir değer ifadesi (doğruluk, özgüven, saygı vb.) geçiyor olmasını öncelikli olarak dikkate aldık. Ancak bu kriterlere uyan ya da uymayan çeşitli çalışmalar da çalışmaya dâhil edildi. Çünkü başlık ya da anahtar kelimelerinde bu kavramlardan birisi geçtiği halde bazı çalışmalar araştırmamızın kapsama alanı olan *duyuşsal alan eğitimi* ile ilgili anlamda kullanılmamaktaydı. Çalışmanın içeriğini incelediğimizde bu durum farklı şekillerde ortaya çıktığı için - örneğin ekonomik değer, matematiksel değer, istatistiksel değer, felsefi ve estetik değer vb. anlamlarda - bu kelimelerin kullanılışı nedeniyle oluşan çakışmalardan dolayı pek çok çalışma elendi.

Bazı makale ve tezlerde ise tersine durumlarla karşılaşıldı. Makale başlık ve anahtar kelimelerinde arama kriterlerimizden birisi geçmediği halde, içeriğinin arama kelimeleriyle ilgili olması nedeniyle araştırma evrenimizde yer alan ve içerik itibarıyla değerler ve eğitimi ile doğrudan ilgili görülen çeşitli çalışmalar kapsama dâhil edildi. Örneğin ahlaki gelişime ilişkin çalışmalarda her durumda yukardaki kriterler sağlanamasa da makale içeriği incelendiğinde değerler eğitimi literatürü, kavramsal ve kuramsal çerçevesi bağlamında konunun ele alındığı tespit edilmişse çalışma incelemeye alınmıştır. Örneğin 12-142 kodlu makalede olduğu üzere değerler ve eğitimi alanında oldukça etkili olan ahlaki gelişim, etik karar verme gibi kuramları inceleyen makaleler kuramın etki yoğunluğuna göre çalışmaya dâhil edilmiştir.

Konunun değerler eğitimi ile bağlantılı olup olmadığına karar verirken örneklemin de dikkate alınması gerekliliği ortaya çıkmaktaydı. Örneğin bir iş yerinde çalışanların örgütsel veya kültürel değerlerine ilişkin bir yayın, çalışma kapsama alanı içinde değerlendirilmezken, bir eğitim kurumunda çalışanların örgütsel ya da kültürel değerleri çalışma kapsamında değerlendirilmiştir. Böylelikle mümkün olduğu kadar çok “değerler eğitimi” çalışmasına ulaşılmaya çalışılırken bir yandan da araştırmanın eğitim odaklılığına zarar verecek çalışmaların dışarda tutulması sağlanmıştır.

Veri kaynağı olarak incelenecek tez ve makalelerin belirlenmesi bu çalışmanın en önemli ve titizlik isteyen aşamasıdır. Bu aşamada araştırmacılar arasında iletişim ve müzakere için WhatsApp grubu aktif olarak kullanıldı ve tereddüt yaşanan çalışmalar grupta paylaşılacak suretiyle tüm araştırma ekibinden görüşler alındı. Müzakereler sonucunda söz konusu tez ve makalelerin araştırma kapsamına dahil edilmesi veya edilmemesine karar verildi¹.

Proje kapsamında başlangıçtan itibaren 2017 yılı sonuna kadar tamamlanan tez ve makaleler incelenmiştir. Projenin başlangıcında değerler eğitimi üzerine yazılmış tebliğlerin (bildiri) de incelenmesi planlanmış olup 2004 yılından 2017 sonuna kadar özel olarak değerler eğitimi temalı

1 WhatsApp grubu üzerinden yapılan müzakerelere ilişkin bir ekran görüntüsü Ek 6'da yer almaktadır.

olarak düzenlenen 10 kongreye² ait bildiriler taranmıştır. Belirlenen kongrelerde sunulan tebliğler toplanmış ve oluşturulan form çerçevesinde incelenmeye başlanmıştır. Metinler üzerinde yapılan ilk incelemelerde tebliğ olarak sunulan metinlerin daha sonra makale olarak yayınlanmasına sık rastlanıldığı³, tebliğlerin önemli kısmında bilimsel araştırma süreçleri ile elde edilmiş verilere dayalı sonuçlardan çok kişisel tecrübelerden çıkan düşüncelerin paylaşıldığı belirlenmiştir.

Bildiriler üzerine yapılan incelemelerde bildirilerin makaledeki gibi hakem süzgecinden geçmek zorunda olmaması ve çoğu zaman sadece özet üzerinden yazara geri bildirim verilmesinin yansımaları olarak akademide bildiri algısının oldukça zayıf olduğu ve makalenin sahip olduğu bilimsel bütünlüğün çoğunlukla bildirilerde bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Makalede amaç, önem, yöntem, bulgu, sonuç ve öneri arasında uyum beklenirken bildirilerde bu durumu görmek her zaman mümkün olmamaktadır. Ayrıca bildiride bir konunun, problemin uzmanlar ve ilgililerce tartışılması hedeflenmektedir. Tartışmaya açılacak fikir ya da konunun geniş bir bilimsel veriye dayanması her zaman mümkün olmamaktadır. Tikel bir gözlem sonucu elde edilen düşünceler sıklıkla bildiride tartışmaya açılabilir. Bu nedenle makale ve bildirilerin benzer parametreler çerçevesinde değerlendirilmesinin uygun olmayacağı değerlendirilmiştir. Zira yapılan ilk incelemeler, makalede aradığınız ölçütlerin, bildiri için çoğu zaman zaid görüldüğünü göstermiştir. Tüm bu nedenler ve proje imkân ve süresini verimli kullanma ihtiyacını da dikkate alarak araştırmamız tez ve makaleler ile sınırlandırılmış, bildiriler çalışma kapsamı dışında bırakılmıştır.

Başlangıçta değer eğitimi dair yayınlanan kitapların da incelemeye alınması planlanmış ve bu doğrultuda saha taraması yapılmıştır. Ancak kitapların taranmasında akademik olanla olmayana, popüler kitapla bilimseli, daha önce kısmen veya tamamen akademik yayın olarak yayınlanmış olanla olmayana birbirinden ayırmanın zorluğu ve özellikle de kitapların da bir hakemlik/jüri sürecine tabi tutulmadan yayınlanmış olması nedeniyle kitapların da dışarıda bırakılmasına karar verilmiştir. Böylelikle sistemli bir jüri sürecinden geçmek zorunluluğu bulunan tezler ve hakem süreçlerinden geçirilerek yayınlanan makalelerin araştırma kapsamına dahil edilmesine karar verilmiştir. Önemli bir kısmı tez ve makalelerle çalışma içeriğine yansıyan ve hakem ya da jüri sürecinden geçme zorunluluğu bulunmayan tebliğ/bildiriler ve kitaplar kapsam dışında bırakılmıştır.

Yukarıda belirtilen hususlara ilave olarak araştırmanın veri kaynakları aşağıda belirtilen çerçeveye ile sınırlıdır:

- 2 İncelemeye alınan kongreler şunlardır: I. Uluslararası Değer Eğitimi ve Sempozyumu/Değerler Eğitim Merkezi/İstanbul/2004; Değerler Eğitimi Uluslararası Konferansı/Milli Eğitim Bakanlığı/İstanbul/2010; Değerler Eğitimi Sempozyumu/Eskişehir Osmangazi Üniversitesi/2011/Eskişehir; II. Uluslararası Değerler ve Eğitimi Sempozyumu/Değerler Eğitimi Merkezi/2012/İstanbul; Uluslararası Antalya Değerler Eğitimi Sempozyumu/MEB, Akdeniz Üniversitesi, Antalya Valiliği/2013/Antalya; I. Ulusal Değerler Eğitimi Kongresi/Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi/2013/Konya; Uluslararası İnsani Değerlerin Yeniden İnşası Sempozyumu/Atatürk Üniversitesi/2014/Erzurum; II. Uluslararası Katılımlı Değerler ve Eğitimi Sempozyumu/Kırıkkale Üniversitesi/2015/Kırıkkale; Eğitimde Gelecek Arayışları; Düünden Bugüne Türkiye’de Beceri, Ahlak ve Değerler Eğitimi Uluslararası Sempozyumu/Atatürk Araştırma Merkezi ve Bartın Üniversitesi/2015/ Bartın; Uluslararası Eğitim ve Değerler Sempozyumu, Türk Tarih Kurumu, Mersin Üniversitesi/2017 Muğla.
- 3 Makaleler üzerine yapılan incelemeler bu oranın yaklaşık (tezden üretilenlerle birlikte) %30 olduğunu göstermektedir. Bir diğer ifade ile değer eğitimi üzerine yazılan makalelerden dörtte birinden fazlası daha önce tebliğ olarak sunulmuş veya tez olarak savunulmuştur. Dolayısıyla bildirilerin önemli bir kısmının makaleler üzerinden çalışmamızın sonuçlarına yansıdığı değerlendirilebilir.

- a) Alanda tezler üzerine kısmi kapsama sahip bazı benzer araştırmaların daha önce yapılmış oluşu ve makalelerin değerler eğitimi yüksek lisans veya doktora yapısın ya da yapmasın tüm bu alanda çalışma yapan araştırmacıları kapsama imkânının daha yüksek olması nedeniyle makaleler daha ayrıntılı olarak incelenmiştir. Makalelerde bulgular, ulaşılan sonuç ve öneriler ve bilimsel eksiklikler ilave olarak incelenen verilerdendir.
- b) Araştırmada veri kaynağı olarak kullanılan makale ve tezler araştırmacıların tam metinlerine ulaşma imkânı buldukları makale ve tezlerdir. Özet üzerinden inceleme yapılmamıştır.
- c) Araştırma, proje amacı doğrultusunda belirlenen anahtar kelimelere göre ilgili veri tabanlarında yapılan aramalarda en eski akademik yayının gerçekleştirildiği 1989 yılından 2017 yılı sonuna kadar tamamlanan çalışmalarla sınırlıdır.
- d) Çalışma kapsamında yalnızca Türkçe ya da İngilizce dilinde yayınlanan makale ve tezler incelemeye dâhil edilmiştir. Bu ikisi dışındaki dillerde tarama ve inceleme gerçekleştirilmemiştir.

2.2. Veri Toplama Aracı

Makale ve tezlerin incelenmesinde araştırmacılar tarafından geliştirilen ortak inceleme formları kullanılmıştır. İnceleme formu Microsoft Excel programında hazırlanmış olup hem kodlara ilişkin sayısal ifadeler hem de betimleyici analize imkân veren çıkarsamalar ve açıklamalar bu form üzerine işlenmiştir. Formun oluşturulması beş adımdan oluşan bir süreçle tamamlanmıştır. Adımlara ilişkin işlemler şu şekildedir:

1. *Adım, literatür incelemesi:* İnceleme formunun oluşturulmasında ilk adım olarak literatür taramasına başvuruldu. Literatürde benzer yerli ve yabancı çalışmalar incelenerek muhtemel inceleme maddeleri, tema, kategori, kod ve kriterler belirlendi. Benzer çalışmalardan formun hazırlanmasında en çok dikkate alınan çalışmada Lee ve Taylor (2013)'in *Moral Education Trends Over 40 Years: A Content Analysis of the Journal of Moral Education (1971–2011)* isimli çalışmasıdır. Araştırma yöntemlerinin tanımlanmasında kullanılacak tema ve kodların belirlenmesi içinse bilimsel araştırma yöntemleri üzerine okumalar yapıldı. Literatür ve araştırmanın amaçları doğrultusunda taslak form oluşturuldu. Veri toplama aracında yer alan tema, kod ve kategorilerin belirlenmesinde bilimsel terminolojiden kopmadan araştırma amaçlarına uygun sonuçlar elde etmeyi sağlayacak anlayış benimsendi.
2. *Adım, taslak formun oluşturulması ve müzakeresi:* Taslak form oluşturularak araştırmacıların tamamının katılımı ile değerlendirilmiştir. Toplantılarda değerlendirme kriterleri, kod, kategori ve temalar tartışıldı; kodlamaların hangi anlamlara geldiği tez veya makalede ne ölçüde ve hangi formda yer alabileceği örneklendirildi. Değerlendirme sonucunda katılımcıların önerileri doğrultusunda taslak forma ekleme ve çıkartmalar yapıldı. Söz konusu değerlendirme toplantısı 21.01.2018 tarihinde Değerler Eğitimi Merkezinde gerçekleştirilmiştir. Yeni form araştırma grubu dışından iki araştırmacının görüşüne sunulmuş ve onların önerileri doğrultusunda geliştirmeler yapılmıştır. 10-11 Nisan tarihlerinde araştırma grubuna gerçekleştirilen nitel araştırma ve nicel araştırma yöntemleri eğitimlerinde inceleme formu kurs müfredatı ile bütünleştirilerek yeniden değerlendirilmiştir.
3. *Adım, bağımsız pilot uygulama:* 21 Nisan tarihinde gerçekleştirilen toplantıda proje yürütücüsü tarafından önceden belirlenen farklı farklı alanlardan yazarlar tarafından kaleme alınmış, farklı

niteliklere sahip dört makale ile pilot uygulama gerçekleştirilmiştir. Uygulamanın ilk aşamasında dört makaleden ikisi tüm araştırmacılar tarafından bağımsız olarak ayrı ayrı incelenmiştir. Ardından inceleme formundaki her bir maddeye araştırmacıların verdikleri cevaplar birleştirilmiş, tamamen uyuşma tespit edilen 8 madde ile ilgili bir işlem yapılmazken en az bir araştırmacının farklı işaretleme yaptığı 12 madde makale metnine dayalı olarak müzakere edilerek uzlaş sağlanmıştır. Ardından gerçekleştirilen iki makalenin pilot incelemesinde 6 madde dışındaki maddelerde ortaklığın sağlandığı görülmüştür. Tam uzlaş sağlanamayan altı madde üzerine aynı müzakere süreci yürütülmüştür. Müzakereler boyunca gerekli görülen yerlerde inceleme formunda revizyona gidilmiştir.

4. *Adım, online pilot uygulama:* Yüz yüze gerçekleştirilen ilk pilot uygulamanın ardından proje araştırmacılarına 10'ar makale verilmiştir. İnceleme formuna göre bağımsız olarak her bir araştırmacı bu makalelerin incelemesini yapmıştır. Aynı zaman diliminde söz konusu makaleler proje yürütücüsü tarafından da bağımsız olarak incelenmiştir. Araştırmacılar tamamladıkları inceleme formlarını proje yürütücüsü ile paylaşmışlar ve yürütücü tarafından yapılan inceleme sonuçları ile eşleştirme yapılmıştır. Eşleştirme sonucunda uzlaş sağlanamayan her bir madde gerekçeli açıklama yazılarak araştırmacılara iletilmiş, gerekli durumlarda online müzakere yapılmıştır. Bu pilot incelemede tüm araştırmacıların incelemeleri ile ilgili olarak tek tek Miles and Huberman güvenilirlik katsayısı hesaplanmıştır. Katsayılar 0,78 ile 0,91 arasında değişmiştir.
5. *Adım, sık tereddüt yaşanan maddelerle ilgili yönerge hazırlanması:* Pilot incelemelerde en sık tereddüt yaşanan maddeler için proje yürütücüsü tarafından kısa yönergeler hazırlanarak yazılı veya online olarak araştırmacılarla paylaşılmıştır. Yönerge hazırlanan maddeler arasında makalenin konusu, makalenin değerler eğitimi ele alış perspektifi, değerler eğitimi yaklaşımı, makalede kullanılan değerler eğitimi yaklaşımlarının nasıl ayırt edilebileceği, makalenin özgün değeri ve makalenin tarandığı indeks maddeleri bulunmaktadır.

Projenin başlangıcında inceleme formu makale, tez, tebliğ ve kitap için ayrı olarak tasarlandı. Yukarıda açıklanan gerekçelerle tebliğ ve kitapların incelenmesinden vazgeçilmesinin ardından makale ve tezlere uygun formlarla inceleme gerçekleştirildi. Bu formlarda ortak maddeler bulunmakla birlikte tez ya da makalelerin kendine özgü niteliklere göre yapılandırılmış maddeler de bulunmaktadır. Formlarda birden fazla seçenek işaretlenmesi gereken maddelerin ve belirlenen seçeneklerin dışında işaretlenmesi gereken maddelerin olacağı düşünülerek bazı maddelerde birden fazla seçenek, gerekli olanlarda ise “diğer” seçeneği açıldı. Makaleler için hazırlanan inceleme formu şu maddelerden oluşmaktadır:

- a) *Makale Numarası:* Araştırmacılar tarafından her bir makaleye ön inceleme esnasında verilen birinci kısmı yılı ikinci kısmı ise o yıl içinde makalenin sırasını gösteren kodu ifade etmektedir. İngilizce makaleler için kodun devamına “i” harfi eklenmiştir. Örnek kodlama: 12-20, 17-06i vb. Tezlerde makale numarası yerine tez numarası kullanılmıştır. Tez numarası olarak Yüksek Öğretim Kurulu Tez Merkezi tarafından verilen numara kullanılmıştır. Rapor metninde makale ya da tezlerden örnek verildiğinde bu kodlar verilmiştir.
- b) *Yayın Yılı:* Makalenin yayınlandığı yıl.
- c) *Çalışma Alanı:* Tek yazarlı makalelerde yazarın, birden çok yazarlı makalelerde ilk yazarın akademik çalışma alanını ifade etmektedir. Yazarın mensubu olduğu fakülte, anabilim dalı, eğitim

- durumu, lisansüstü program, meslek dalı veya diğer akademik yayınları dikkate alınarak belirleme yapılmıştır. Örnek kodlama: 1 Eğitim, 6 Mühendislik vb.
- d) *Yöntemsel Açıdan Makalenin Türü:* Çalışmanın amaçları doğrultusunda değerler eğitimi makalelerinin ürettiği bilginin derinliği ve işlevine dair de çıkarsama yapabilmeyi sağlayacak şekilde makalelerde kullanılan araştırma model ve yöntemlerini ifade etmektedir. Örnek kodlama: 1 Teorik araştırma, 8 Deneysel araştırma vb.
- e) *Makalenin Değerler Eğitimi Ele Alış Perspektifi:* Makalenin konu, amaç ve problemi tanımlamada, düşünceyi geliştirmede, bulgular değerlendirmesinde kullandığı teorik arkaplan, yaklaşım tarzı, terminoloji ve kaynaklarda hangi bilimsel disiplin daha baskındır. Örnek kodlama: 5 Edebi/Sanatsal Perspektif, 6 Dini/ilahiyat Perspektif vb.
- f) *Ele Alınan Temel Konu:* Makalenin değerler eğitiminin hangi boyutuna ilişkin konuyu ele aldığını ifade etmektedir. Örnek kodlama: 1 Değerler ve Ahlak Eğitiminde Tarihi Tecrübe/Kaynaklar/Örnekler, 2 Eğitimin Felsefi Temelleri ve Değerler Eğitimi vb.
- g) *Değerler Eğitimi Yaklaşımı Ele Alınmış mı?:* Makalede teorik çerçevenin kurgulanması, araştırma modelinin tasarımı ve bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde değerler eğitimi alanında yayın olarak kullanılan yaklaşımlardan en azından birisine açık olarak referans yapılıp yapılmadığını ifade etmektedir. Örnek kodlama: 4 Değer analizi, 5 Karakter eğitimi vb.
- h) *Psikolojik-Gelişim Yaklaşımı:* Makalede teorik çerçevenin kurgulanması, araştırma modelinin tasarımı ve bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde değer eğitiminin psikolojik temellerini oluşturan gelişim yaklaşımlarından birisine açık olarak referans yapılıp yapılmadığını ifade etmektedir. Örnek kodlama: 2 Psko-sosyal çatışma kuramı (E. Erikson), 3 Bilişsel ahlaki gelişim kuramları (Piaget ve Kohlberg) vb.
- i) *Kullanılan Ölçek:* Makalede değer çalışmalarında sıklıkla kullanılan ölçeklerden birisinin veya başka bir değer alanı ölçeğinin kullanılıp kullanılmadığını ifade etmektedir. Örnek kodlama: 2 Schwartz, 5 Güngör vb.
- j) *Kimin Değer Tercihi Ölçülüyor:* Eğer tezde bir örnekleme ait değer tercihi ölçülmesi amaçlanıyorsa değer tercihi ölçülen örnekleme oluşturan bireyleri ifade etmektedir. Örnek kodlama: 1 Öğrenci, 2 Öğretmen vb.
- k) *Ele Alınan Değerler Eğitimi Kademesi:* Makalenin değerler eğitimi alanlarından hangisine yönelik araştırma ve sonuç içerdiğini ifade etmektedir. Örnek kodlama: 2 Okul öncesi, 14 Genel (Belli bir kademe esas alınmıyor) vb.
- l) *Öğrenme Öğretme Kuramı İle ilişki:* Değerler eğitiminin eğitim-bilimsel temellerini oluşturan öğrenme-öğretme kuram/model/yaklaşımlarının makalede teorik çerçevenin kurgulanması, araştırma modelinin tasarımı ve bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde işe koşulma durumunu ifade etmektedir. Örnek kodlama: 5 Nöropsikolojik Kuram, 6 Çoklu Zekâ Kuramı vb.
- m) *Makalede Özel Olarak İşlenen Bir Değer Var mı?:* Makalenin en az bir değeri felsefi, sosyolojik, eğitimsel vb. açıdan ele almak üzere kurgulanıp kurgulanmadığını ifade etmektedir. Tespit edilen değerler doğrudan yazılıp veri analizi sürecinde temalar oluşturulmuştur.
- n) *Daha Önce Bildiri veya Tez Olarak Yayınlanmış mı?:* Makalenin daha önceden tez veya bildiri olarak yayınlanma durumunu ifade etmektedir. Yazarın beyanına dayalı kodlama yapılmıştır.

- o) *Yazar ya da Yazarların Kurumları*: En fazla beş yazara kadar her bir yazarın çalıştığı üniversite ya da diğer kurum ve kuruluşlar ayrı ayrı kodlanmıştır. Örnek kodlama: 1 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, 186 MEB, 192 Çalışmıyor ya da Belirtilmemiş, 193 Diğer vb.
- p) *Makalenin Tarandığı İndeks*: Makalenin yayınlandığı derginin tarandığı indeksin niteliğini üç temel kategoride ifade etmektedir: 1 Ulusal (Ulakbim, Sobiad vb.), 2 Uluslararası (SSCI, SCI, AHCI dışındakiler), 3 SSCI, SCI, AHCI.
- q) *Makalenin Önem ya da Özgün Değeri Nasıl Tanımlanmıştır?*: Makalede yazar tarafından tanımlanmış bir özgün değer bulunup bulunmadığını, eğer tanımlanmışsa bunun yeterliğini ve makalenin konu ve yönetimi ile uyumunu ifade etmektedir. İncelemede temel bazı kodlar belirlenip bu kodların işaretlenmesi istenmiş ancak işaretleme ile yetinilmeyip tespit edilen duruma ilişkin açıklamalar yazılmak suretiyle tespit gerekçelendirilmiştir. Örnek kodlama: 1 Literatürdeki boşluk (daha önce çalışılmamış olması), 6 Çalışmanın temel konusu ile önemi veya özgün değeri arasında herhangi bir ilişki yok vb.
- r) *Veri Toplama Araçları*: Makalede veri toplamada kullanılan araç ve teknikleri ifade etmektedir. Kodlamada tek seçenek işaretlenmiş ancak kodlar çoklu kullanımları kapsayabilecek şekilde alternatifli yapılandırılmıştır. Örnek kodlama: 3 Ölçek, 13 Ölçek, Görüşme ve Gözlem vb.
- s) *Veri Analiz Yöntemi*: Makalede kullanılan nicel ve nitel veri analiz yöntemlerini ifade etmektedir. Madde hem nitel hem de nicel tekniklerden toplamda altı farklı seçenek işaretlemeye imkân verecek şekilde yapılandırılmış, ayrıca “diğer nicel” ve “diğer nitel” seçenekleri açılıp elle yazmaya imkân tanınmıştır. Kodlamada yazarın makale metnindeki beyanı esas alınmış ancak yazarın herhangi bir açıklamada bulunmadığı durumlarda makale metninden çıkarsama yapılmıştır. Herhangi bir çıkarsamaya imkân bulunmadığında ise 19. Madde işaretlenmiştir. Örnek kodlama: 11 Mann Whitney U, 17 Söylem analizi, 19 Belirtilmemiş/Tespit Edilemedi.
- t) *Makalede Değerler Eğitime İlişkin Önemli Sonuçlar/Bulgular*: Makalede tespit edilen bulgular ve bu bulgulardan yola çıkarak ulaşılan önemli sonuçlar tek tek incelenip maddeler halinde yazılmıştır. Analiz sürecinde maddeler birleştirilip ortak temalar oluşturularak değerlendirme yapılmıştır.
- u) *Makalede Değerler Eğitime İlişkin Önemli Öneriler*: Makalede sonuç ve bulgulardan yola çıkılarak yapılan önemli öneriler incelenip maddeler halinde yazılmıştır. Analiz sürecinde maddeler birleştirilip ortak temalar oluşturularak değerlendirme yapılmıştır. Analizde sonuç ve öneriler arasında sık sık benzerlik ilişkisi tespit edildiği için sonuç ve öneriler tek tema altında değerlendirilmiştir.
- v) *Makalede Bilimsel Yetersizlikler*: Makalelerde somut olarak tespit edilebilen bilimsel eksiklikleri ifade etmektedir. Bu maddede makalelerin incelenmesinde yoruma yer kalmayacak kadar bariz olan eksikliklerin tespiti amaçlanmıştır. Ön incelemelerde tespit edilen bazı örnekler üzerinden oluşturulan temalar esas inceleme sürecinde geliştirilmiş ve her bir tespit gerekçeleri ile açıklanarak yazılmıştır. Makalede bariz olarak görülen bilimsel eksiklikler, önyargılı bakış ve yorumlar bu kapsamda tespit edilmeye çalışılan hususlardandır.

Tez inceleme formu makale inceleme formu esas alınarak hazırlanmakla birlikte makalede yer

alan bazı maddeler tezin özellikleri nedeniyle bu formda yer almazken bazı maddelerin formunda ve seçeneklerinde revizyona gidilmiştir. Makalede yer aldığı halde indeks, diğer yazarların kurumu vb. tez formunda yer almazken tezin yapıldığı anabilim dalı vb. maddeler de sıfırdan eklenmiştir.

İnceleme formundaki maddelerin hazırlanma sürecinde projenin temel amaçları en önemli referans çerçevesini oluşturmuştur. Bu amaç çerçevesinde bilimsel literatürün imkân verdiği genişlik kullanılarak madde ve seçenek/kod belirlemesi yapılmaya çalışılmıştır. Bu durum çok net olarak formlarda bilimsel yöntem/yöntemsel açıdan makalenin türü maddesinde görülebilmektedir. Şöyle ki; insanoğlunun olan biteni anlama çabasının sistematik yolu olarak bilimsel araştırmalar ya gerçekliği anlamada kullandığı veri kaynakları ve bu kaynakları analiz ediş biçimine göre ya da araştırma amacına bağlı olarak farklı sınıflamalara tabi tutulmaktadır⁴. Örneğin bilimsel araştırmaların veri kaynaklarına göre nicel ve nitel gibi ayrımlar yapılabilmekte, araştırma amacına göre ise betimsel, ilişkisel ve deneysel gibi sınıflamalar yapılabilmektedir. Projede ise araştırmamızın ana amaçları doğrultusunda hem veri kaynakları hem de amaçları dikkate alan ve özellikle makalelerin en genel manada alana katkı yapma potansiyelini anlamayı sağlayan bir sınıflamayı tercih ettik⁵. Böylelikle sınıflandırmanın sadece teknik açıdan değil; çalışılan konular, makalelerde güdülen amaçlar ve çalışma tarzları açısından eksikliklere dair daha net bir fikir verebileceği değerlendirilmiştir.

Yapılan sınıflamaya ilişkin bir örnek vermek gerekirse içerik analizi çoğu sınıflamada nitel araştırmalar altında bir veri analiz tekniği olarak değerlendirilmesine karşın dikkate aldığımız sınıflamada müstakil bir çalışma türü/yöntemi olarak değerlendirilmektedir. Bunun nedeni ön incelemelerde değer eğitimi alanında pek çok çalışmanın belli metinlerin birkaç değer açısından incelenmesinden öteye geçmeyen çalışmalar olduğunu fark edip sahada bunun yoğunluğunu belirleme ihtiyacı duyulmasıdır. Nitel kapsamda değerlendirilen bu tür içerik analizi türünde araştırmalar geniş bir teorik arka plandan yoksun ve alanda pratik katkı üretmekten uzak analizlerden oluşmaktadır. Oysa değer eğitimi alanında nitel araştırmalardan beklenen, alanda görülen mikro durum, sorun, uygulama vb. ni anlamaya yönelik önemli bir veri kaynağı olmasıdır. Eğer bu tür çalışmaları nitel araştırma grubuna dâhil etmiş olsaydık yanıltıcı bir algı oluşması muhtemeldi.

2.3. Veri Toplama Süreci

Projede veri toplama süreci Mayıs 2018-Kasım 2018 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir. Bu süreçte toplam 13 araştırmacıya önceden kodlanmış olan 1042 makale yayın yılları dikkate alınarak dağıtılmıştır. Araştırmacılardan altısı sadece makale incelemesi konusunda görevlendirildiği için ilk altı araştırmacıya ortalama 130 makale, diğer araştırmacılara ise projenin diğer alanları ile ilgili hazırlık çalışmalarının yürütülmesine de devam edildiği için daha az sayıda makale teslim edilmiştir. Tezlerin incelenmesi öncelikle iki araştırmacı tarafından yürütülmüş makalelerin incelenmesinin tamamlanmasının ardından diğer araştırmacılar da tez inceleme sürecine katkı vermiştir. Her bir

4 Bilimsel araştırmaların sınıflandırılmasındaki farklı bakış açıları için bkz. Karakaya, İsmail (2014) Bilimsel Araştırma Yöntemleri. (Ed.) İsmail Tanrıöven. Bilimsel Araştırma Yöntemleri içinde 55-80. Ankara: Anı Yayıncılık.

5 Sınıflandırmanın belirlenmesinde Journal of Moral Education dergisinde yayınlanmış 945 makaleyi çok uluslu bir çalışma ile inceleyen "Chei-Ming (Angela) Lee & Monica J. Taylor (2013) Moral education trends over 40 years: A content analysis of the Journal of Moral Education (1971–2011), Journal of Moral Education, 42: 4, 399-429, DOI: 10.1080/03057240.2013.832666." çalışmada kullanılan sınıflandırma, çalışmamıza amaç ve konu itibarıyla yakınlığı nedeniyle esas alınarak geliştirilmiştir.

araştırmacı tarafından en çok 150 (eleneler dahil), elenenler hariç 136 makale analiz edilmiştir. Tez inceleme sürecinde ise en çok tez incelemesi yapan araştırmacı 70 tezin incelemesini gerçekleştirmiştir. Diğer araştırmacılar ortalama 30 tez incelemesi gerçekleştirmiştir.

İnceleme süreci paralel bağımsız inceleme şeklinde yürütülmüştür. Her bir makale ve tez hem araştırmacılar tarafından hem de yürütücü tarafından incelenmiştir. Araştırmacılardan incelenen makale ve tezlerin pdf'leri üzerinde kodladıkları ifadeleri renklendirerek işaretlemeleri ve hangi seçeneğe ilişkin yorumlama yaptıklarına dair açıklama notu yazmaları istenmiştir. Araştırmacılar inceledikleri makaleleri formlarla birlikte 10-15-20'şerli gruplar halinde yürütücü ile paylaşmışlar ve gönderilen makaleler araştırmacıların formlarından bağımsız olarak yürütücü tarafından da incelenmiştir. Yürütücünün incelemesinin ardından araştırmacıların formları ile yürütücünün formu eşleştirilmiş ve uyuma durumu tespit edilerek uyuma olmayan maddeler işaretlenmiştir. Uyuma- nın olmadığı maddeler gerekli durumlarda iletişim grubunda müzakereye açılarak ya da üçüncü bir araştırmacının kanaati alınarak tekrar incelenmiş ve son işaretleme yapılmıştır. İnceleme sürecinin tüm aşamalarında tereddüt oluşan noktalarla ilgili iletişim sağlamak amacıyla bir WhatsUpp grubu oluşturulmuş ve bu platform üzerinden müzakere yapılmıştır.

İncelemeler öncesinde araştırmacılara nitel ve nicel araştırmaya ilişkin altışar saatlik yöntem kursu verilmiştir. 10-11 Şubat tarihinde projenin amaç ve yöntemleri ile ilişkilendirilmiş ve müf- redatı buna göre planlanmış bir gün nitel araştırma ve bir gün nicel araştırma eğitimi yapılmıştır. İnceleme sürecinde çalışma grubu ile iki toplantı daha gerçekleştirilmiştir. 3 Haziran 2018 ve 17 Kasım 2018 tarihlerinde gerçekleştirilen toplantılarda veri inceleme süreci gözden geçirilmiş ve ge- rekli revizyonlar yapılmıştır. Yüz yüze gerçekleştirilen toplantılarda özellikle makale incelemesinde yer alan bulgular, sonuç ve öneriler, makedeki bilimsel eksikliklere ilişkin betimsel analiz gereken maddelerle ilgili konuların müzakeresi gerçekleştirilmiştir.

Tez ve makalelerin incelenmesi sürecinde araştırma ekibi tarafından ortak bazı ilkeler belirlenmiş ve bu ilkelere göre ortak hareket edilmiştir. İlkeler dayalı yürütülen ortak adımlar şu şekildedir:

- Her bir çalışma en az iki kişi tarafından incelendi.
- Tereddüt edilen hususlar WhatsApp grubu üzerinden paylaşıldı ve buradan gelen geri bildirim- lere göre hareket edildi.
- İnceleme maddelerine ilişkin metinde yazarın belirttiği bir durum varsa olduğu gibi kabul edil- di, eğer yoksa araştırmacı tarafından karinelere sonuç çıkartılmaya çalışıldı.
- Çalışmanın değerler eğitimi ele alış perspektifini belirlemede yazarın konuyu ele alış biçimi, problem, amaç, alt amaçlar ve kaynakları birlikte değerlendirilerek genel bir kanaate varıldı.
- Değer eğitimi yaklaşımları, gelişim yaklaşımları ve öğrenme öğretme kuram ve modellerine ilişkin tespitlerde yaklaşımın belirgin bir şekilde makale içerik veya yönteminde işe koşulup koşulmadığı dikkate alındı. Örneğin deneysel bir makalede uygulanan değerler eğitimi etkin- liklerinin hangi yaklaşıma göre hazırlandığı belirlenebiliyorsa bu durum ilgili madde için bir ölçüt kabul edildi.
- İnceleme sürecinde gerekli durumlarda/maddelerde (ele alınan temel konu, psikolojik gelişim kuramı, öğrenme kuramı, veri toplama ve analiz süreçleri vb.) birden fazla seçenek işaretleme-

sine imkân veren bir anlayışla hareket edildi. Ancak çok fazla seçeneğe sahip olmanın verdiği rahatlıkla yüzeysel incelemeye kayma ihtimali dikkate alınarak mümkün olduğu kadar ortak ve tek bir maddede buluşulması teşvik edildi. Böylelikle ulaşılan kodların sadeleştirilmesi de amaçlandı. Ancak metnin özünü yansıtmada zorlanılacağı düşünülen durumlarda birden fazla işaretleme tereddütsüz olarak kullanıldı. Aynı zamanda bu amaçla gerektiğinde diğer seçeneğini işaretleme ve herhangi bir kategoriye girmeyen seçeneği el ile yazma yoluna gidildi. Verileri analiz ve yorumlama sürecinde bu “diğer grubu” ve elle yazılan veriler dikkate alınarak temalar tekrar gözden geçirildi.

- g) Veri setinin büyük olması ve derinlemesine inceleme yapıldığı için süreç içinde inceleme formunda küçük bazı revizyonlara yer verildi ve her revizyon geriye doğru tekrar yansıtıldı.

2.4. Veri Analizi

Veri analizinde hem nitel hem de nicel yöntemlerden faydalanıldı. Alana ilişkin bütünsel bir bakış elde edebilmek için makale ve tezlerin geneline dair toplanan veriler sayısallaştırılarak SPSS programı marifetiyle frekans ve yüzdeler halinde yoruma uygun hale getirildi. Excel programında kodlanan verilerden SPSS programında analize uygun olmayanlar ise nitel tekniklerle analiz edildi. Sayısal verilerin analizinde yüzde ve frekans kullanıldı. Nitel verilerde ise tematik analiz ve betimsel analiz kullanıldı. Hem nicel hem de nitel verilerin yorumlanmasında ve verilerden sonuç çıkarma süreçlerinde makalelerden birebir örnekler verilmeye çalışıldı. Okuyucunun gerektiğinde sağlama yapabilmesi için ilgili tez ve makalelerin kodları parantez içinde veya dipnotla gösterildi. Raporun sonunda yer alan makale ve tez listesinden kodlar takip edilerek gerektiğinde ilgili makale ve tez metnine dönüş yapılabilir.

Makalelerden farklı olarak tezlerin incelemesinde bilimsel eksiklikler, sonuç ve önerilere dair bulgular analize tabi tutulmadı. Başlangıçta bunlara ilişkin inceleme yapılması kararlaştırılıp ilk örneklerde tezlerde de bu tür tespitler yapılmasına rağmen ilerleyen süreçte, makaleler ve tezler arasında sonuç ve önerilere dair farklı sonuçlar çıkmadığı görüldü. Bu durumda araştırma süresinin verimli kullanımı da gözetilerek makalelerdeki sonuç ve önerilerin daha derin incelenmesinin uygun olacağı değerlendirildi. Tezlerdeki bulgu ve fikirlerin mezuniyet için enstitülerin büyük bir kısmının uyguladığı tezden makale üretimi şartı nedeniyle makalelere yansımaları ve makalelerin tezlere göre çok daha geniş bir kapsama alanına sahip olmasının daha fazla örneğe ve fikre ulaşmaya imkân vereceği düşüncesi bu tercihte etkili oldu. Tezlerin ciddi bir jüri sürecinden geçtiği varsayılarak - ilk yapılan incelemelerin oluşturduğu tecrübe de dikkate alınarak - tezlerde bilimsel yetersizliklere dair analizler kapsam dışı bırakıldı.

2.5. Geçerlilik ve Güvenilirlik

Araştırma sürecinin mümkün olduğu kadar şeffaf ve açık yürütülmesi, öznel değerlendirmelerin sonuca etki etmesini azaltacak önlemler alınması, veri kaynaklarının doğru seçilmesi ve analizlerin iç ve dış tutarlılığının teyidi nitel araştırmalarda geçerlilik ve güvenilirliği güçlendiren faktörlerdendir. Nitel araştırmalarda kodlamanın bireysel kanaatlerden mümkün olduğu kadar arındırılabilmesi için birden fazla kişi tarafından kodlama yapılması tercih edilir. Bu çalışmada da her bir veri

kaynağı en az iki araştırmacı tarafından kontrol edilmiş ve kodlama sonuçları eşleştirilmiştir. İki araştırmacının ilk bakışta farklı kodlama yaptıkları maddeler ortak inceleme formu üzerinde sarı renkle işaretlendi ve görüş ayrılığı sayısı bu maddelerle belirlendi.⁶ İki araştırmacının ortak görüşte birleştiği maddeler ise görüş birliği maddeleri olarak alınarak alındı. Eşleştirme sonucunda Miles and Huberman (1994)'ın nitel araştırmalar için güvenilirlik katsayısı olarak ifade ettikleri değer hesaplanmıştır. Üzerinde görüş birliği sağlanan konu/terim sayısının üzerinde görüş birliği bulunmayan konu/terim sayısına oranını gösteren bu katsayı araştırma sürecimizde makaleler için 0,88 tezler için 0,86 olarak hesaplanmıştır. Değerin 0,80'in üstünde olması kodlama sürecinin güvenilir yürütüldüğü anlamına gelmektedir.

Nitel araştırmalarda geçerlik ve güvenilirliğe ilişkin bilgilerin nicel araştırmada olduğu gibi sayısallaştırılması çoğu zaman mümkün değildir. Daha çok araştırma sürecinde izlenen yola ilişkin açıklamalar geçerlilik ve güvenilirliğin teyit edilmesi için tercih edilir. Bu bağlamda araştırma sürecinde geçerlilik ve güvenilirliği sağlamaya yönelik yukarıda veri kaynakları, veri toplama aracı, veri toplama süreci ve veri analizi başlıklarında ifade edilenlerle birlikte aşağıdaki stratejiler izlenmiştir:

- a) *Veri kaynakları ile uzun süreli derinlik odaklı etkileşim:* Araştırma kapsamında incelenen tez ve makaleler tam metinleri ile ayrıntılı bir şekilde okunmuş ve elde edilen veriler kaydedilmiştir. Kodlama ve çıkarsamaların doğruluğunu teyit için her bir araştırmacı gerektiğinde birden fazla okuma ve makalenin farklı bölümlerinden karşılaştırmalı okumalar yapmıştır. İlgili çıkarsamanın yapıldığı yerler makale üzerinde işaretlenmiş⁷ ve kendisinin emin olmadığı durumlarda makale veya tezin diğer grup üyeleri ile paylaşımı sağlanmış ve onların değerlendirmeleri doğrultusunda karar verilmiştir.
- b) *Bağımsız paralel inceleme:* Tüm tez ve makaleler en az bir araştırmacı tarafından incelendikten sonra proje yürütücüsü tarafından önce bağımsız olarak incelenmiş ve ayrı olarak kodlanmış, ardından kodlamalar birleştirilerek ulaşılan kodlama oranının oldukça yüksek olduğu görülmüştür. Farklılaşan kodlara ilişkin bir kısmı WhatsApp üzerinden, bir kısmı yüz yüze tüm gruba açık toplantılar yoluyla müzakereler gerçekleştirilmiştir.
- c) *Ayrıntılı ve veriye sadık betimleme:* Araştırma kapsamında elde edilen veriler hazırlanan inceleme formuna ayrıntılı bir şekilde yazılarak kodlanmıştır. Verilerin analizinde ve nitel verilerden temalar çıkartılmasında ham verilere sadık kalınmıştır. Bu konuda güvenilirliği sağlayabilmek için gerekli durumlarda metinlerden doğrudan alıntılar yapılmış ve ulaşılan her bir yargıya ilişkin makale ve tez kodları metin içerisinde veya dipnotta verilmiştir.
- d) *Araştırma sürecine ilişkin dokümanların arşivlenmesi:* Çalışmanın güvenilirliğinin teyit edilebilirliğini artırmak için araştırma kapsamında elde edilen ham veriler, analiz aşamasında yapılan tablolar, sınıflandırmalar, ulaşılan sonuçlar, alınan notlar gerektiğinde incelemeye tabi tutulmak amacıyla saklanmaktadır.

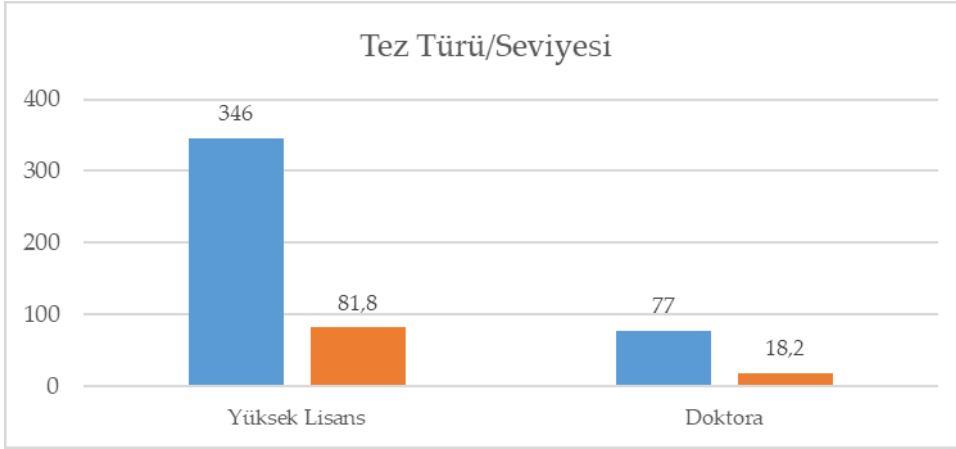
6 İnceleme formuna ilişkin iki örnek ekran fotoğrafı Ek 2 ve 3 de yer almaktadır.

7 Makaleler üzerindeki işaretlemelere ilişkin bir örnek ekran fotoğrafı Ek 5'te sunulmuştur.

3. BÖLÜM: TEZLER

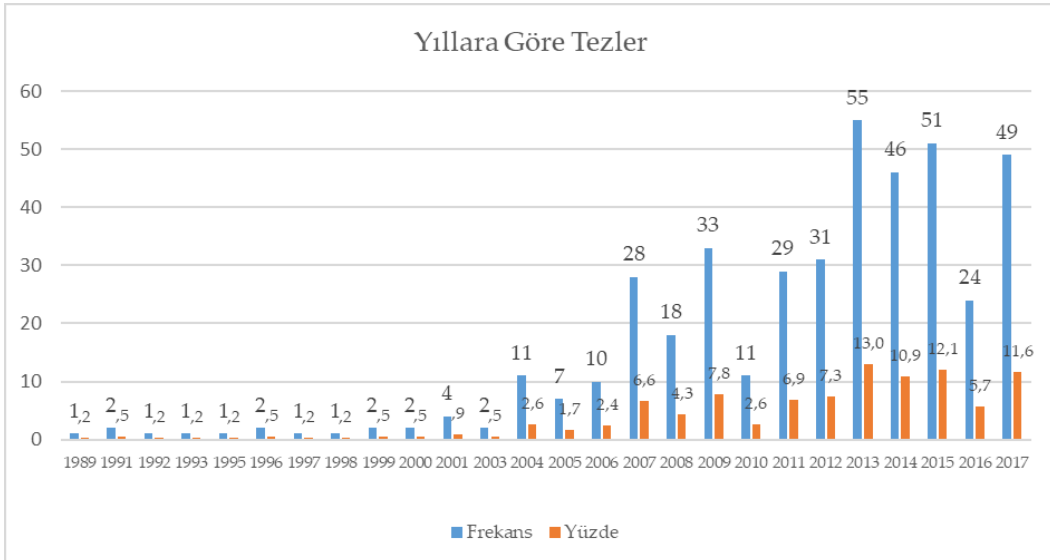
3.1. Tez Yayın Performansı

3.1.1. Türüne/Seviyesine Göre Tezler (Grafik 1)

Araştırma ölçütleri doğrultusunda yapılan belirlemelere göre ilki 1989 yılında olmak üzere 2017 yılına kadar toplam 423 tez tamamlanmıştır. 423 tezdən 346'sı yüksek lisans 77 tanesi ise doktora seviyesinde yazılmıştır.

3.1.2. Yıllara Göre Tamamlanan Değerler Eğitimi Tezleri (Grafik 2)

Grafikte değerler eğitimi tezlerinde nicel açıdan en verimli dönemlerin 2013, 2014, 2015 ve 2017 yılları olduğu görülmektedir. Bu yılların her birisinde 45'in üzerinde tez çalışması tamamlanmıştır. Tez çalışmaları açısından en verimli yıl olan 2013 yılında 55 değerler eğitimi tezi tamam-

lanmıştır. 2016 yılında tamamlanan değerler eğitimi tezlerinin sayısında ise dikkate değer bir düşüş görülmektedir. 2016 (24 tez) yılında, 2015 (51 tez) ve 2017 (49 tez) yıllarına oranla yarı yarıya yakın bir düşüş gerçekleşmiştir. Benzer bir düşüş 2010 yılında (11 tez) da yaşanmış, söz konusu yılda tamamlanan tez sayısında 2009 (33 tez) ve 2011 (29 tez) yıllarına göre üçte bire yakın azalma gerçekleşmiştir.

Grafikteki veriler, değerler eğitimi alanındaki tez çalışmalarının 2004 yılından itibaren ivme kazanmaya başladığını göstermektedir. Önceki yıllarda her yıl ortalama 1-2, en çok 4 tez tamamlanırken 2004 yılında 11 tez yayınlanmış ve bu tarihten itibaren dönemsel bazı düşüşler görülse de değerler eğitimi tezlerinde önceye göre anlamlı/ciddi bir artış gözlenmiştir. Bu tarihe kadar toplamda sadece 20 tez tamamlanırken bu tarihten sonra tek yıla düşen ortalama 28 civarında gerçekleşmiştir. 2004 yılından itibaren yaşanan bu önemli yükseliş değerler eğitimi konusunun bu tarihten itibaren öğretim programlarında yapılan köklü değişimlerle birlikte Türk Milli Eğitim Sisteminde önemli bir unsur olarak görülmeye başlaması ile ilgili değerlendirilmektedir. Değerler ve eğitiminin eğitim süreçlerinde yer bulması alanda akademik çalışma yapılmasının da önünü açmıştır.

3.1.3. Türüne Göre Tezlerin Yıllık Dağılımı (Tablo 1)

Yıl	Yüksek Lisans	Doktora	Toplam
1989	0	1	1
1991	2	0	2
1992	1	0	1
1993	1	0	1
1995	1	0	1
1996	1	1	2
1997	1	0	1
1998	0	1	1
1999	1	1	2
2000	0	2	2
2001	2	2	4
2003	1	1	2
2004	8	3	11
2005	7	0	7
2006	7	3	10
2007	23	5	28
2008	16	2	18
2009	28	5	33
2010	6	5	11
2011	20	9	29
2012	26	5	31
2013	43	12	55
2014	41	5	46
2015	41	10	51
2016	24	0	24
2017	45	4	49
Toplam	346	77	423

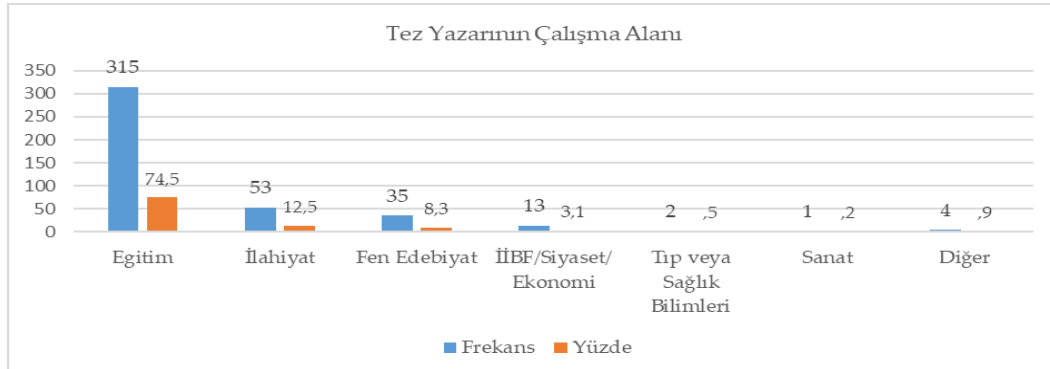
Araştırma kapsamında incelenen en eski tarihli tez bir doktora tezi olup Cahit Aydemir tarafından Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı'nda Ömer Seyfettin ve Hikayelerinde Eğitim Değerleri adıyla yapılmıştır (kod: 6503). 1989'dan 2017'ye 28 yılda toplam 77 doktora tezi yayınlanırken yıllık ortalama 2,75 olarak gerçekleşmiştir. 1990 ve 1994 yıllarında ne yüksek lisans ne de doktora tezi tamamlanmamıştır. Yıllık yüksek lisans tezi ortalaması ise 12,35 tezdır.

Alanla ilgili ilk yüksek lisans tezleri ise 1991 yılında tamamlanmıştır. Bunlardan birisi Hüseyin Emin Öztürk tarafından Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İslam Medeniyeti ve Sosyal Bilimler Bölümünde tamamlanan "Çocuk Klasiklerinde Temel Değerler" isimli tez (kod: 18997), diğeri ise Musa Kazım Gülçür tarafından Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İslam Medeniyeti ve Sosyal Bilimler Anabilim Dalı, Din Eğitimi Bilim Dalı'nda tamamlanan Kur'an'da Karakter Eğitimi isimli tezdır.

İlk tezlere ilişkin bilgiler değerler eğitimi alanında tamamlanan ilk tezlerin eğitim alanı dışındaki alanlarda tamamlanmış olduğunu göstermektedir. Alandaki ilk doktora tezinin Türk dili ve edebiyatı ilk yüksek lisans tezlerinin de din eğitimi bilim dallarında yazılmış olması dikkate değer bir durumdur.

Doktora tezleri açısından en verimli dönemin 2006'dan 2015 yılına kadarki dönem olduğu görülmektedir. Bu yıllar içinde 2013 (12 tez) ve 2015 (10 tez) yılları en yüksek sayıda doktora tezi tamamlanan yıllar olmuştur. Yüksek lisans tezleri açısından en verimli yıllar olarak 2013 (43 tez) ve 2017 (45 tez) yılları dikkati çekmektedir. Tezlerde verimli dönemler olarak değerlendirilebilecek 2006 yılı sonrasında yüksek lisans tezleri için sadece altı yüksek lisans tezinin tamamlandığı 2010 yılı ve doktora tezleri için hiç tez tamamlanmayan 2016 yılının istisna teşkil ettiği söylenebilir.

3.1.4. Yazarın Akademik Çalışma Alanına Göre Değerler Eğitimi Tezleri(Grafik 3)

Yazarının akademik çalışma alanına göre değerler eğitimi tezlerinin yaklaşık dörtte üçü (%74,5) eğitim alanındaki araştırmacılar tarafından tamamlanmıştır. Eğitim alanını 53 (%12, 5) tez ile ilahiyat; 35 (%8,3) tez ile fen edebiyat alanında çalışan araştırmacıların yazdıkları tezler izlemektedir. 13 tez ise İktisadi İdari Bilimler, Siyaset ve Yönetim alanlarında çalışan araştırmacılar tarafından gerçekleştirilmiştir. Bu tezler (ör: 447913, 426152...) çoğunlukla eğitim kurumlarında yönetim/ yönetişim, verimlilik, kurumsal/örgütsel değerler, eğitim paydaşlarının değer tercihleri konularını ele almaktadır. Öğrencilerde değer gelişimi ve sağlık-spor konularına odaklanan iki tez ise sağlık

bilimleri alanında gerçekleştirilmiştir. Sanat alanında çalışan araştırmacı tarafından gerçekleştirilen “360024” kodlu tez ise TRT repertuarındaki deyiş ve semahların değerler ve eğitimi açısından analizini amaçlamaktadır. Diğer grubunda değerlendirilen dört tezdten 3’ü yabancı dil birisi ise iletişim alanında çalışan araştırmacılar tarafından tamamlanmıştır.

3.1.5. Tezin Tamamlandığı Enstitü Anabilim Dalı (Tablo 2)

	Tezin Tamamlandığı ABD	Frekans	Yüzde
1	Türkçe Öğretmenliği	57	13,5
2	Eğitim Yönetim ve Denetimi	42	9,9
3	Sınıf Öğretmenliği	32	7,6
4	Eğitim Programları ve Öğretim	32	7,6
5	Sosyal Bilgiler	27	6,4
6	Felsefe ve Din Bilimleri	27	6,4
7	Eğitim Bilimleri	23	5,4
8	İlköğretim ABD	22	5,2
9	Din Eğitimi	19	4,5
10	Türk Dili ve Edebiyatı	15	3,5
11	Okul Öncesi	13	3,1
12	Eğitim Yönetimi Teftişi, Planlaması	13	3,1
13	PDR	13	3,1
14	Psikoloji	8	1,9
15	DKAB	7	1,7
16	Sosyoloji	5	1,2
17	Eğitimde Psikolojik Hizmetler	4	,9
18	Resim-İş Öğretmenliği	4	,9
19	Beden Eğitimi	3	,7
20	Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi	3	,7
21	İngilizce Öğretmenliği	2	,5
22	Müzik	2	,5
23	Radyo Televizyon ve Sinema	2	,5
24	Kelam	2	,5
25	Çocuk Gelişimi ve Eğitimi	2	,5
26	Diğer: (Ör: Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri, Atatürk İlke ve İnkıapları, Rus Dili ve Edebiyatı, Coğrafya Öğretmenliği, Kimya Eğitimi, Eğitimin Sosyal ve Tarihi Temelleri, Din Psikolojisi, Felsefe, Temel İslam Bilimleri, Fen Bilgisi, Alman Dili ve Edebiyatı, Hadis, İslam Medeniyeti ve Sosyal Bilimler, Tefsir ve Fizik...)	44	10,3
	Toplam	423	100,0

Değerler ve eğitimi konusu ile ilgili yapılmış olan lisansüstü tezler 73 farklı anabilim dalında gerçekleştirilmiştir. Bu anabilim dallarından 44’ünde sadece bir tez çalışması yapılırken beş anabilim dalında iki tez çalışması tamamlanmıştır. En çok üretilen anabilim dalı ise 57 teze Türkçe Öğretmenliği ABD olmuştur. Türkçe öğretmenliği ABD’de yapılan tezler büyük oranda eğitim materyali olarak kullanılan edebi eserlerde değerler sıklığı ve eğilimlerini belirlemeye yönelik tezlere sahiptir. Dolayısıyla en çok tez yapılan alanın değer eğitimi süreçlerinin kalitesinin geliştirilmesine yönelik katkısının sınırlı, içerik analizine yönelik çalışmalar olduğu değerlendirilmektedir.

Eğitim Yönetim ve Denetimi, Sınıf Öğretmenliği, Eğitim Programları ve Öğretim, Sosyal Bilgiler, Eğitim Bilimleri, İlköğretim ABD eğitim alanından değerler ve eğitimine ilişkin yirmiden fazla

lisansüstü tez yapılan programlar olmuştur. Türkçe öğretmenliği (57) ve Türk dili ve edebiyatı (15) gibi alanlarda oldukça yüksek miktarda tez tamamlanırken; PDR (13) eğitimde psikolojik hizmetler (4), gibi okullardaki değerler eğitimi uygulamalarını pedagojik olarak destekleme ya da resim-iş öğretmenliği (4), beden eğitimi (3) gibi uygulamaları pratik katkılarla zenginleştirme imkânı yüksek alanlarda oldukça sınırlı sayıda tez çalışılması dikkate değerdir.

Değerler eğitiminin akademik olarak yoğun çalışıldığı bir başka alan olan İlahiyat alanındaki anabilim dallarında yapılan tezlere baktığımızda Felsefe ve Din Bilimleri ABD'nin 27 teze altıncı, Din Eğitimi ABD'nin 19 teze dokuzuncu sırada yer aldığı görülmektedir. Bunlara 2013 öncesi eğitim fakülteleri bünyesinde faaliyet gösteren DKAB bölümü öğretim elemanlarının yürüttüğü DKAB ABD programı ve Temel İslam Bilimleri alanındaki bilim dallarında yapılan tezler de eklendiğinde sayı 57'ye ulaşmaktadır. Söz konusu rakam tek başına Türkçe Öğretmenliği alanında gerçekleştirilen tezlerin sayısına denktir. Bir fakülte olarak ilahiyatın bir öğretmenlik programına göre büyüklüğü ve değerler ve eğitimi ile geleneksel bağı düşünüldüğünde ilahiyat alanının değerler eğitimine verdiği katkının sınırlılığı anlaşılmış olacaktır.

3.1.6. Yazarların Çalıştığı Kurumlara Göre Değerler Eğitimi Tezleri (Tablo 3)

Sıra	Üniversite	Frekans	Yüzde
1	Marmara Üniversitesi	47	11,1
2	Gazi Üniversitesi	37	8,7
3	Atatürk Üniversitesi	28	6,6
4	Yeditepe Üniversitesi	23	5,4
5	Necmettin Erbakan Üniversitesi	21	5,0
6	İnönü Üniversitesi	16	3,8
7	Ankara Üniversitesi	15	3,5
8	Sakarya Üniversitesi	13	3,1
9	Selçuk Üniversitesi	11	2,6
10	Fırat Üniversitesi	10	2,4
11	Abant İzzet Baysal Üniversitesi	9	2,1
12	Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	9	2,1
13	Ondokuz Mayıs Üniversitesi	9	2,1
14	Uşak Üniversitesi	8	1,9
15	Afyon Kocatepe Üniversitesi	7	1,7
16	Çukurova Üniversitesi	7	1,7
17	Dokuz Eylül Üniversitesi	7	1,7
18	Akdeniz Üniversitesi	6	1,4
19	Kastamonu Üniversitesi	6	1,4
20	Uludağ Üniversitesi	6	1,4
21	Yüzüncü Yıl Üniversitesi	6	1,4
22	Cumhuriyet Üniversitesi	5	1,2
23	Hacettepe Üniversitesi	5	1,2
24	Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	5	1,2
25	Anadolu Üniversitesi, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi, İstanbul Üniversitesi, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Mustafa Kemal Üniversitesi, Pamukkale Üniversitesi	28 (7*4)	6,3 (7*0,9)
26	Ahi Evran Üniversitesi, Dicle Üniversitesi, Erciyes Üniversitesi, İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Kafkas Üniversitesi, Maltepe Üniversitesi, Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi	24 (8*3)	5,6 (8*0,7)

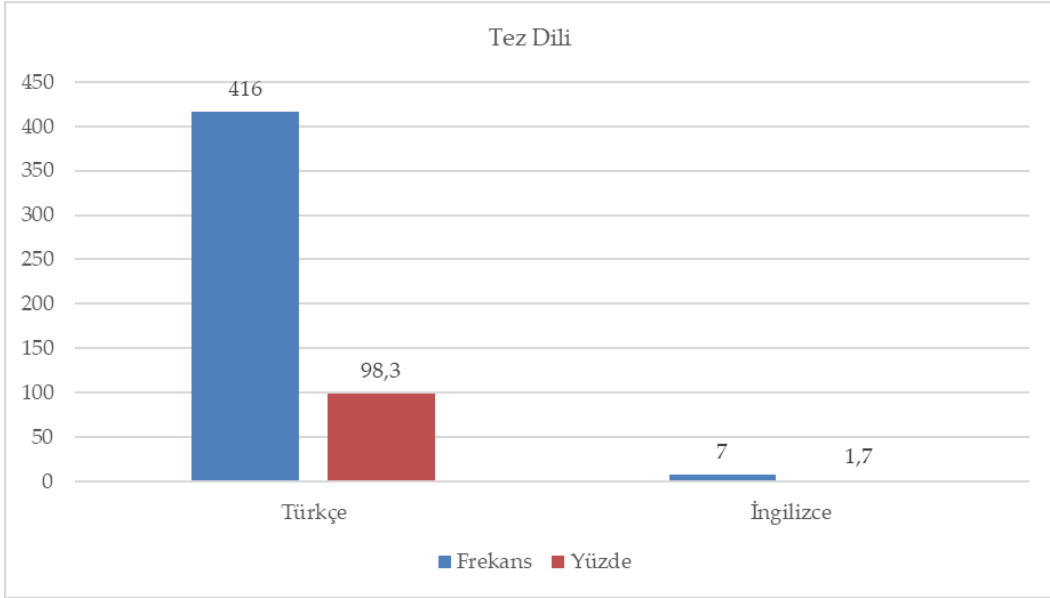
27	Adıyaman Üniversitesi, Adnan Menderes Üniversitesi, Balıkesir Üniversitesi, Boğaziçi Üniversitesi, Doğu Üniversitesi, Düzce Üniversitesi, Gaziantep Üniversitesi, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Mersin Üniversitesi, Okan Üniversitesi, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi	30 (15*2)	7,5 (15*0,5)
28	Diğer: Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Bahçeşehir Üniversitesi, Bartın Üniversitesi, Beykent Üniversitesi, Dumlupınar Üniversitesi, Ege Üniversitesi, Harran Üniversitesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Kırıkkale Üniversitesi, Kocaeli Üniversitesi, Manisa Celâl Bayar Üniversitesi, Ordu Üniversitesi, Siirt Üniversitesi, Türk Hava Kurumu Üniversitesi, Üsküdar Üniversitesi, Kapanan Yükseköğretim Kurumları	25 (25*1)	5,0 (25*0,2)
TOPLAM		423	100,0

Tablodaki veriler 80'e yakın üniversitede değerler eğitimi ile ilgili en az 1 tez tamamlandığını göstermektedir. Bununla birlikte değerler eğitimi alanında yapılan tezlerin yaklaşık yarısı 10 üniversitedeki lisansüstü programlarda gerçekleştirilmiştir. Bunlar Marmara (47) , Gazi (37), Atatürk (28), Yeditepe (23), Necmettin Erbakan (21), İnönü (16), Ankara (15), Sakarya (13), Selçuk (11) ve Fırat (10) üniversiteleridir. En fazla değerler eğitimi tezi yapılan üniversitelerin genelde bünyesinde güçlü eğitim fakülteleri bulunan köklü devlet üniversiteleri olduğu görülmektedir. Üniversiteler arasında 23 lisansüstü değerler eğitimi tezi ile 1 vakıf üniversitesinin bulunması da dikkat çekicidir.

Abant İzzet Baysal, Çanakkale Onsekiz Mart ve Ondokuz Mayıs Üniversitelerinin her birinde 9; Uşak Üniversitesinde ise 8 tez tamamlanmıştır. Afyon Kocatepe, Çukurova ve Dokuz Eylül Üniversiteleri 7'şer; Akdeniz, Kastamonu, Uludağ ve Yüzüncü Yıl Üniversiteleri 6'şar tez ile değerler eğitimi araştırmalarına katkı verirken Cumhuriyet, Hacettepe ve Niğde Ömer Halisdemir Üniversitelerinde 5'er tez tamamlanmıştır. Tabloda 25. sütunda yer alan 7 üniversitede 4'er, 26. sütunda yer alan 8 üniversitede 3'er; 27. sütunda yer alan 15 üniversitede 2'şer; 28. sütundaki üniversitelerde ise 1'er tez tamamlanmıştır.

Değerler eğitimi alanında yapılan tezler 80'e yakın üniversiteye dağılmış ve özellikle 25 üniversitede sadece 1 tez tamamlanmıştır. Yine bu alanda 15 üniversitede 2, 8 üniversitede 3, 7 üniversitede 4 tez yapılmıştır. Fazla sayıda üniversitede değerler eğitimi çalışması yapılması yaygınlık açısından olumlu bir durum olarak değerlendirilse de kanaatimizce süreklilik ve bütüncül çalışma açısından sağlıklı bir duruma işaret etmemektedir. Toplamda 55 üniversitede devamlılığı olmayan birkaç tez çalışması ile alana katkıda bulunulması bütüncül ve boylamsal çalışma noktasındaki eksikliği göstermektedir. Uzun süreli ve kapsamlı planlamalara dayanan, birden fazla tezin verilerini birleştiren anabilim dalı çalışmaları ancak değerler eğitimi uzmanlarına kuram ve model geliştirme imkânı verebilir.

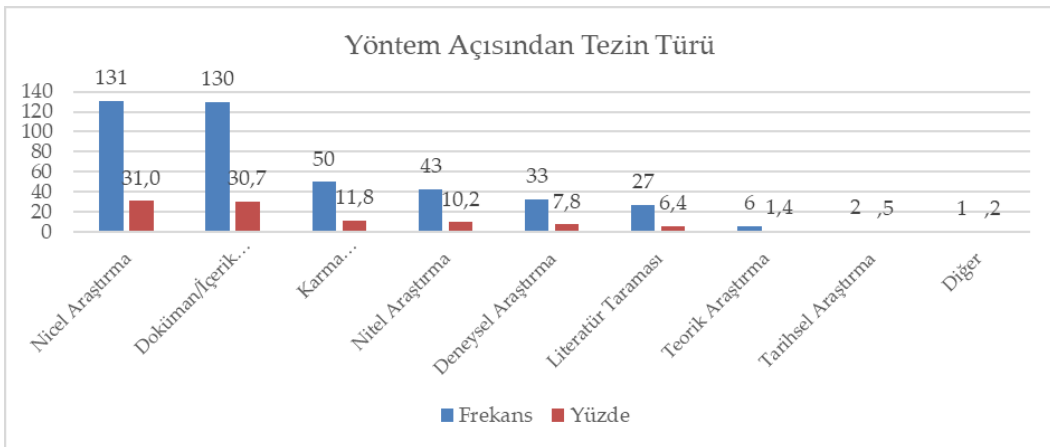
3.1.7. Tezin Dili (Grafik 4)

Araştırma kapsamında incelenen 423 tezden 416'sı Türkçe yazılırken yedi tez İngilizce eğitim yapan programlarda İngilizce olarak kaleme alınmıştır. Yabancı dilde yazılan tezlerin oranı %1,7 gibi oldukça düşük bir oranı ifade etmektedir. Değer eğitimi alanında Türkçenin araştırma dili olarak kullanımı olumlu bir durum olarak değerlendirilse de alanda üretilen bilginin uluslararası dolaşıma girmesi noktasında akademimizin kronik zafiyetine ilişkin bir değerlendirme yapılması da mümkündür.

3.2. Yöntemsel Açıdan Tezler

3.2.1. Değer Eğitimi Tezlerinin Türü/Yöntemi (Grafik 5)

Araştırma kriterleri doğrultusunda incelenen tezlerde en çok kullanılan (%31,0/131 tez) araştırma yöntemi anket ve ölçek gibi tekniklerle sayısallaştırılabilir veriler toplamayı sağlayan nicel yöntemdir. Tezlerde nicel araştırmadan sonra en çok kullanılan yöntem/teknik %30,7 (130 tez) ile doküman/içerik analizidir. Çoğunlukla nitel araştırma modeli altında tanımlanan bu yöntemde araştırmacılar edebi eser, öğretim programı ya da ders kitaplarının metninde geçen değer/leri belirlemeyi amaçlamaktadır. Tüm tezlerin yaklaşık üçte birini oluşturan bu tür çalışmaların değer eğitimi süreçlerine ilişkin katkısı oldukça sınırlıdır. Bu nedenle değer eğitim süreçlerine çok boyutlu dokunan nitel desenli çalışmalardan ayrı bir kategori olarak değerlendirilmiştir.

Belli bir dönem, şahıs veya düşünceye ait eserlerin değerler ve eğitime ilişkin perspektiflerini ortaya koymaya yönelik araştırmalar literatür taraması başlığında değerlendirilmiştir. 27 tezde literatür taraması araştırma yöntemi olarak işe koşulmuş olup bunlar tüm tezlerin % 6,4'ünü oluşturmaktadır. Kanaatimizce bu tür tezlerin 130 (%30,7) tez ile en sık rastlanan ikinci tez grubu olan doküman incelemesi tezlerine keyfiyet itibarıyla yakın olduğu göz önünde bulundurulduğunda ikincil kaynaklardan veri toplamaya dayanan tezlerin çokluğu dikkat çekici düzeye ulaşmaktadır.

Tezler içinde karma (nicel ve nitel yöntemleri bir arada kullanan) araştırmaların oranı %11,8 (50 tez)' dir. Bu orana tek katmanlı bir süreç halinde nitel ve nicel verilerden birisini esas alıp diğerini onu desteklemek için yardımcı veri kaynağı olarak kullanan araştırmalar da dâhildir. Bazı bilimsel araştırma yöntemleri uzmanları bu tür araştırmaların gerçek karma model desenlerden birisi olarak değerlendirilemeyeceğini belirtmektedir.⁸ Gözlem ve görüşme gibi tekniklerle değer eğitimi süreçlerine ilişkin olguları betimlemeye ve anlamaya çalışan nitel araştırmaların oranı %10,2 (43 tez) olarak gerçekleşmiştir.

Altı tezde ise belli bir konunun, kavramın öneminin ortaya konması veya farklı kaynaklarda yer alan bilgilerin belli bir amaç veya sav çerçevesinde derlenerek bir araya getirilmesini amaçlayan teorik model tercih edilirken iki araştırmada tarihsel model kullanılmıştır.

Değer eğitiminde yöntem, teknik, materyal geliştirme süreçlerinde işe koşulması beklenen deneysel yöntemlerin kullanılma sıklığı ise %7,8 (33 tez) olarak gerçekleşirken tamamlanan tezler arasında hiç kuram geliştirme çalışmasına rastlanmamıştır. Değer eğitimi için kapsamlı modeller geliştirmeyi sağlayacak bu tür araştırmaların hiç yapılmamış oluşu alana ilişkin önemli bir eksikliği göstermektedir. Deneysel, karma ve kuram geliştirme gibi özgün bilgi üretmeye daha fazla imkân veren uzun soluklu çalışmaların durumu birlikte değerlendirildiğinde değer eğitimi araştırmalarında niteliğe ilişkin bir yetersizlikten bahsetmek mümkündür. Araştırmacıların yıllarını alan ve danışmanlar huzurunda gerçekleştirilen tez çalışmalarında daha kapsamlı sonuçlar üretecek çok yönlülük beklenebilir.

3.2.2. Veri Toplama Teknik ve Araçları (Tablo 4)

Tezde Kullanılan Veri Toplama Teknikleri/Araçları	Frekans	Yüzde
Ölçek	119	28,1
Doküman İnceleme/Literatür Tarama	117	27,7

8 Karma model hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Baki, Adnan; Gökçek, Tuba (2012) Karma Yöntem Araştırmalarına Genel Bir Bakış. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi. 11 (42).s. 01-21.

İnceleme/Tarama Formu	40	9,5
Anket	32	7,6
Belirtilmemiş/Tespit Edilemedi	27	6,4
Ölçek, Görüşme/Mülakat	20	4,7
Görüşme Formu/Mülakat	16	3,8
Anket ve Ölçek	14	3,3
Görüşme ve İnceleme Formu/Doküman İncelemesi	9	2,1
Anket, Görüşme/Mülakat	7	1,7
Görüşme ve Gözlem	6	1,4
Ölçek, Görüşme ve Gözlem	4	,9
Gözlem, Görüşme, Doküman İncelemesi, Ölçek ve Anket	4	,9
Anket, Ölçek ve Doküman İncelemesi	3	,7
Gözlem Formu	2	,5
Ölçek ve Gözlem	2	,5
Başarı Testi	1	,2
Total	423	100,0

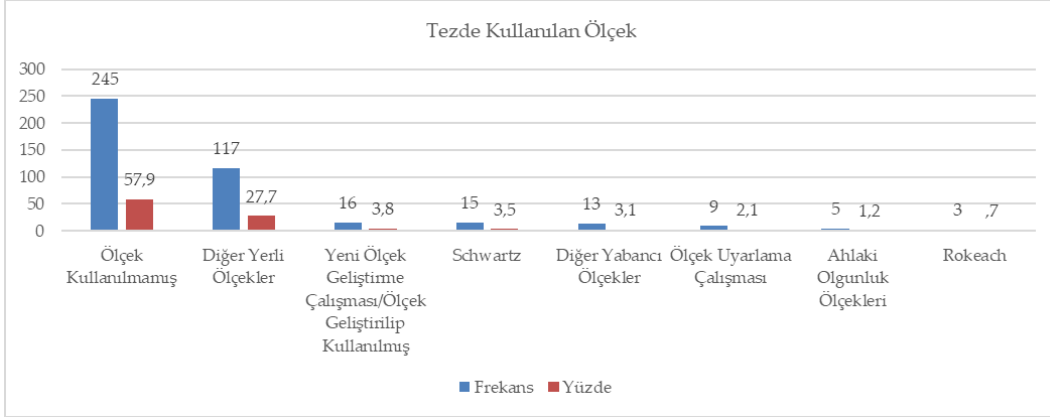
İncelenen tezlerin 119'unda ölçek, 117'sinde literatür taraması, 40'ında inceleme formu, 32'sinde ise anket tek başına veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. 16 tezde mülakat/görüşme formu, iki çalışmada gözlem formu, bir çalışmada ise başarı testi tek veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Tek bir veri toplama aracı kullanılarak gerçekleştirilen tezlerin tüm tezlere oranına bakıldığında %77,2 gibi büyük bir orana ulaşılmaktadır. 27 tezde (%6,4) ise veri toplama yöntemine ilişkin herhangi bir açıklamaya rastlanmamış, verilerin hangi yöntemlerle toplandığı tespit edilememiştir. Tek bir veri toplama yöntemine dayanan veya açık bir veri toplama tekniği belirtilmeyen tezlerin genel oranı %83,1'i bulmaktadır.

Çoklu veri toplama teknikleri kullanılan tezler açısından 20 tez ile (%4,7) en çok ölçek ve mülakatın bir arada kullanıldığı tezlerin yapıldığı belirlenmiştir. 14 tezde anket ve ölçek, 9 tezde görüşme ve doküman inceleme formu, 7 tezde anket ve mülakat, 6 tezde görüşme ve gözlem, iki tezde ise ölçek ve gözlem birlikte kullanılmıştır. En az iki veri toplama tekniğinin birlikte kullanıldığı bu tezlerin genele oranı %14 dür.

11 tezde ise en az üç veri toplama tekniği birlikte kullanılmıştır. Bunların dördünde ölçek, görüşme ve gözlem; dördünde gözlem, görüşme, doküman inceleme, ölçek ve anket; üçünde anket, ölçek ve doküman inceleme birlikte kullanılmıştır.

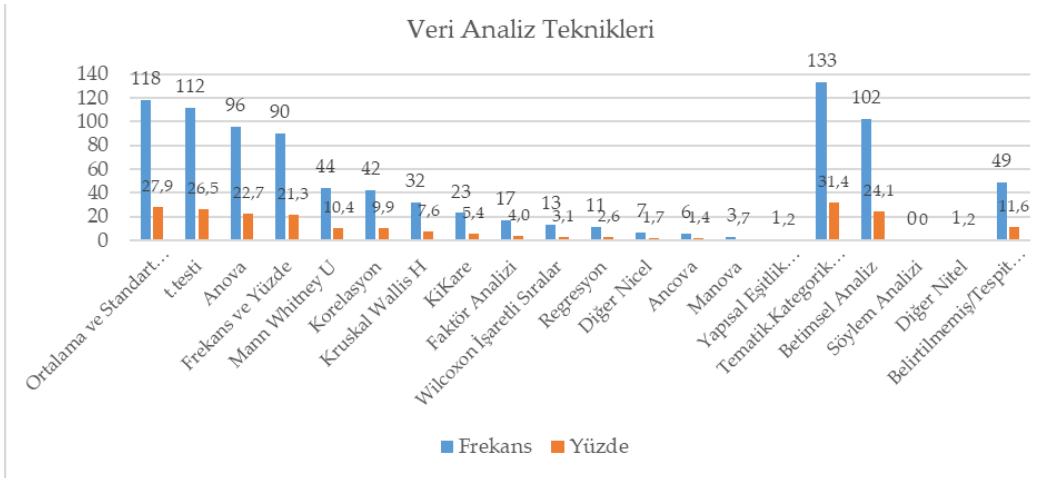
Tezlerde kullanılan veri toplama yöntemlerine bütüncül bir şekilde bakıldığında tezlerde çoklu veri toplama tekniklerinin kullanımındaki sınırlılık, literatür veya doküman inceleme gibi ikincil veri kaynaklarından veri toplamayı sağlayan tekniklerin kullanımındaki sıklık, deney ve gözlem gibi tecrübi bilgi elde etmeyi sağlayan tekniklerin kullanımındaki sınırlılık dikkat çekicidir.

3.2.3. Veri Toplama Aracı Olarak Kullanılan Ölçekler (Grafik 6)

İncelenen tezlerden %57,9’unda değerler ve eğitimi alanında yaygın kullanılan herhangi bir ölçek kullanılmamıştır. 117 tezde ise yerli araştırmacılar tarafından geliştirilen ölçekler veri toplama aracı olarak tercih edilmiştir. Yapılan incelemeler sık tercih edilen yerli ölçeklerin İnsani Değerler Ölçeği (Dilmaç, 2007); Demokratik Tutum Ölçeği (Gözütok, 1995); Demokratik Değerler Ölçeği (Selvi, 2006); Öğrenci Değer Ölçeği (Akbaş, 2004), Aile Değerleri Ölçeği (Ekşi ve Diğerleri, 2010) olduğunu göstermektedir. Tezlerden 16 tanesi ise ölçek geliştirme çalışması olarak yapılandırılmış veya tek veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından geliştirilen bir ölçek kullanılmıştır. Değer eğitimi alanında meşhur olan yabancı ölçeklerden Schwartz (1992)’in ölçeği 15, Rokeach (1973)’in ölçeği ise 3 araştırmada kullanılmıştır. 13 çalışmada ise Inglehart (1990)’ın Materyalist ve Post Materyalist Değerler ölçeği; Rest (1986)’in Değerlerin Belirlenmesi Testi; Kaase (1971’den akt. Türkbay, 2005) Demokratik İllelere İlişkin Tutum Ölçeği gibi yabancı ölçekler veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Dokuz çalışmada ise başka bir ölçekten uyarlama yapılarak veri toplama da kullanılmıştır.

3.2.4. Veri Analiz Teknikleri (Grafik 7)

Grafikteki verilere göre incelenen değerler eğitimi tezlerinden 49 tanesinde veri analiz süreçlerine ilişkin herhangi bir açıklama yer almamaktadır. Yapılan incelemelerde bu tezlerde ya yöntem kısmının yer almadığı veya var olan yöntem açıklamalarında veri analizine ilişkin bilgi verilmediği

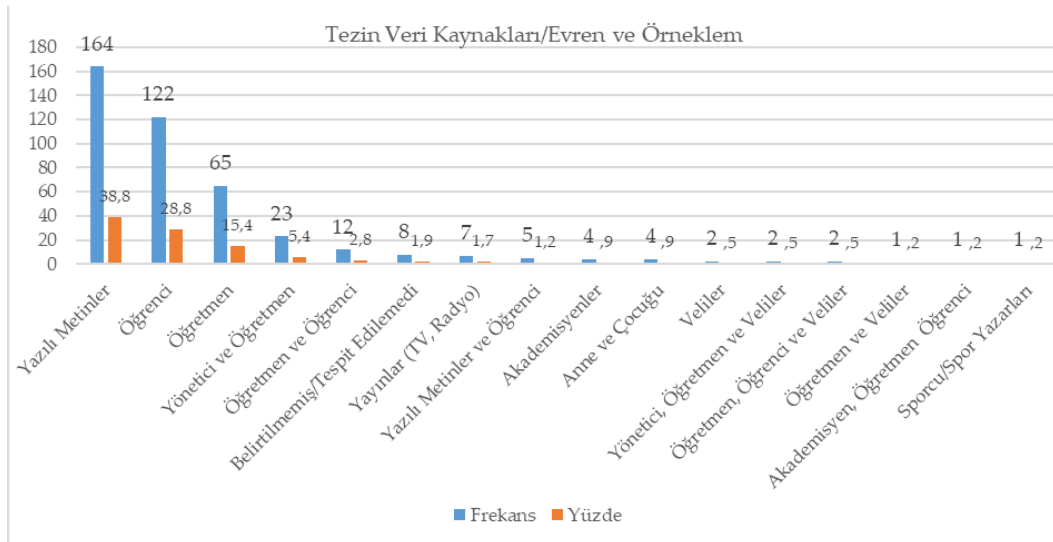
belirlenmiştir. Ayrıca bu tezlerde tez metninin diğer kısımları incelendiğinde de ne tür bir veri analiz tekniği kullanıldığı araştırmacılar tarafından belirlenememiştir. Tezlerin %11,6'sında görülen bu durum tezlerden beklenen bilimsel bilgi üretme ve araştırmacılara bilimsel araştırma becerisi kazandırma fonksiyonu açısından lisanüstü eğitime ilişkin önemli bir zaafa işaret etmektedir.

Tezlerde en çok kullanılan veri analiz tekniği nitel veri analiz tekniklerinden tematik/kategorik içerik analizidir. Tezlerin %31,4 (133 tez)'ünde kategorik içerik analizi kullanılmıştır. Diğer bir nitel analiz tekniği olan betimsel analiz ise 102 araştırmada (%24,1) veri analizi için kullanılmıştır. Bir tezde ise kullanılan veri analiz tekniği tümevarım analizi olarak isimlendirilmiştir. Nitel analiz tekniklerinden söylem analizinin kullanıldığı bir çalışmaya ise rastlanmamıştır. Toplamda 236 tezde diğer veri analiz teknikleri ile birlikte ya da tek başına nitel veri analiz tekniklerinden birisi kullanılmıştır.

Analiz tekniklerinin geneline bakıldığında tezlerde nicel veri analiz tekniklerinin kullanımı daha yaygın görünmektedir. Farklı nicel analiz teknikleri tezlerde toplamda 615 defa kullanılmıştır. En çok kullanılan nicel analizler ortalama ve standart sapma (118 tez, %27,9) olurken benzer bir betimsel analiz tekniği olan frekans ve yüzde de 90 tezde (%21,3) kullanılmıştır. Parametrik verilerdeki farklılıkları belirlemeye yönelik kullanılan t-testi (112 tez, %26,5) ve ANOVA (96 tez, %22,7) en çok kullanılan ilk üç analiz tekniği içinde yer alırken benzer işlevleri gören ANCOVA (6 tez) ve MANOVA (3 tez) tekniklerinin de kullanıldığı belirlenmiştir. Tezlerde parametrik olmayan verilerde farklılaşmaları tespit etmeye yönelik ki-kare (23 tez), Mann Whitney U (44 tez), Kruskal Wallis H (32 tez), Wilcoxon İşaretli Sıralar (13 tez) testlerinin kullanımı ise nispeten daha azdır.

Farklı değişkenler arasındaki ilişki durumunu belirlemeye yönelik korelasyon (42 tez) ve regresyon (11 tez) analizleri ise oldukça az sayıda tezde kullanılmıştır. Kanaatimizce ilişki testlerinin özellikle materyal, teknik, yöntem deneme ve geliştirme çalışmalarında kullanımının daha yaygın olduğu düşünüldüğünde bu tekniklerin az kullanımı tezlerde üretilen bilginin yönü açısından önemli bir gösterge olarak değerlendirilebilir. Veriler bütün olarak tezlerde betimleme ve fark belirlemeye yönelik tekniklerin yaygın olduğunu; nitelde söylem analizi gibi derinlemesine, nicelde ise deneysel bilgi üretmeye yönelik tekniklerin oldukça az kullanıldığını göstermektedir.

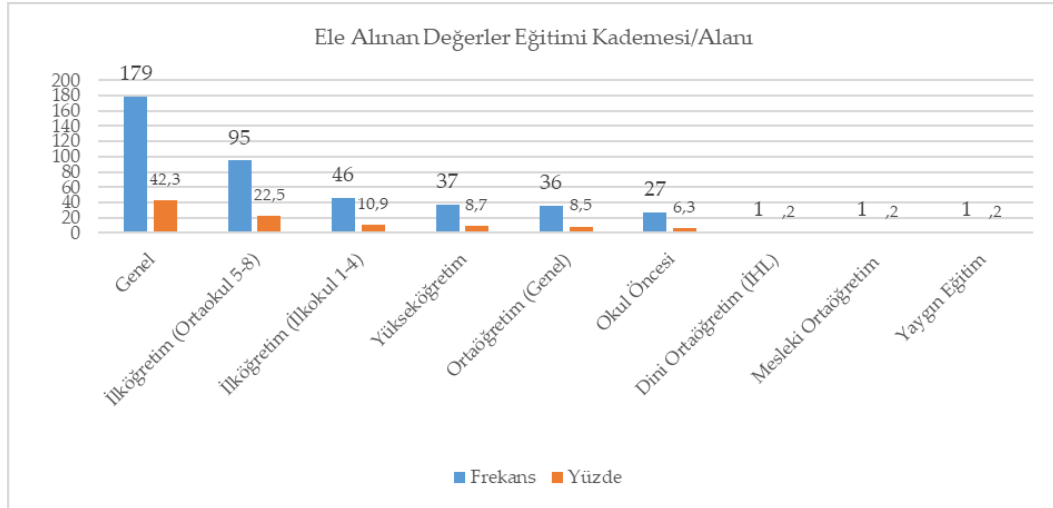
3.2.5. Tezlerin Veri Kaynakları/Evren ve Örneklem (Grafik 8)

İncelenen tezlerde en sık kullanılan veri kaynağı yazılı metinlerdir. Tezlerin % 38,8 (164 tez)'inde yazılı metinler temel veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Yazılı metinlerin veri kaynağı olarak kullanıldığı eserler çoğunlukla literatür, edebi eserler, çocuk kitapları, öğretim programları, ders kitapları ve gazete-dergi gibi matbu yayınları değer tercihleri ve eğitimi açısından içerik analizine tabi tutan eserlerdir. Genel olarak tezlerin büyük çoğunluğunu oluşturan nicel tezlerde ise tek veri kaynağının kullanım sıklığı oldukça yüksektir. Tek veri kaynağı olarak öğrenciler 122 (%28,8); öğretmenler 65 (%15,4); akademisyenler 4 (% 0,9); veliler 2 (%0,5); sporcu ve spor yazarları 1 (%0,2) tezde kullanılmıştır.

Birden fazla veri kaynağının kullanıldığı tezlerin sayısı tekli veri kaynağı kullananlara göre oldukça azdır. 23 (%5,8) tezde yönetici ve öğretmenler; 12 (%2,8) tezde öğretmen ve öğrenciler; 5 (%1,2) tezde öğrenci ve yazılı metinler; 4 tezde (%0,9) anne ve çocuğu; bir tezde (%0,2) ise öğretmen ve velilerden veri toplanırken ikiden fazla veri kaynağı kullanılan tez sayısı sadece beşte kalmıştır. 8 tezde ise veri kaynakları tespit edilememiştir. Verilerde dikkat çeken bir başka husus çocuk ve gençlerin değerleri üzerinde günümüzde en etkili faktör haline gelen medyayı inceleyen/veri kaynağı olarak alan çalışmaların azlığıdır. Sadece 7 (%1,7) çalışmada medya değerler ve eğitimi açısından veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Problemin daha büyük yönü şudur ki; söz konusu yedi çalışmanın tamamı geleneksel medya olarak değerlendirilen televizyon ve radyo yayınlarını incelemektedir. Günümüzde çocuk ve gençlerin en önemli değer kaynaklarından birisi olma konumuna erişen sosyal medya, sanal âlem değerler eğitimi araştırmacıları için çok acil ele alınması gereken bir alan olarak durmaktadır.

3.2.6. Tezde Çalışılan Değerler Eğitimi Kademeleri/Alanları (Grafik 9)

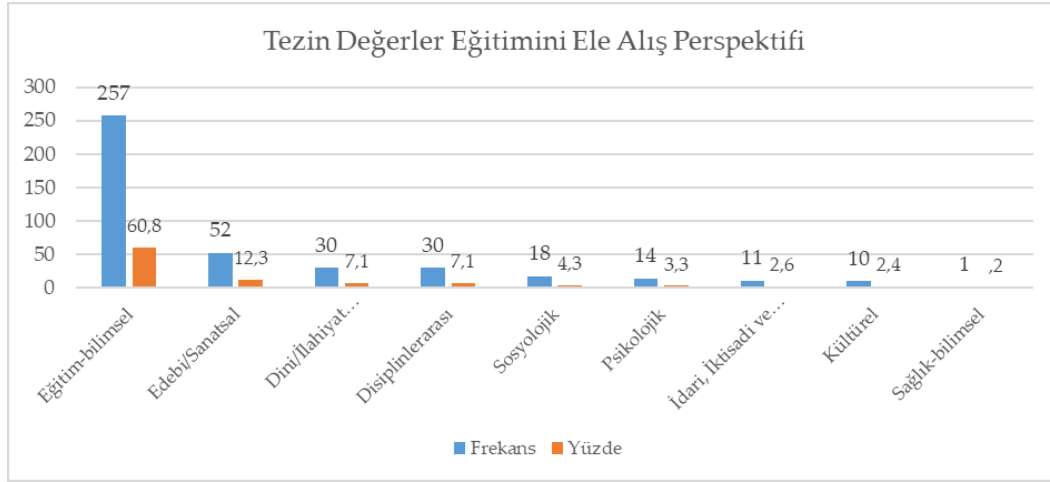

İncelenen tezlerde hangi değerler eğitimi kademelerine yönelik meselelerin ele alındığını gösteren grafiğe göre 179 (%42,3) tezde özel olarak herhangi bir değer eğitimi kademesi ele alınmamaktadır. Belli bir kademeyle esas alan tezler arasında ilk sırayı %22,5 (95 tez) ile ilköğretim ikinci kademe (ortaokul) değerler eğitimi meselelerini inceleyen tezler yer almaktadır. İlköğretim birinci kademe 46 (%10,9) tezde incelenirken yükseköğretim 37 (%8,7); genel ortaöğretim 36 (%8,5) teze konu edilmiştir.

Bireyin gelişimi açısından değer eğitimi için en elverişli dönemi ifade eden okul öncesi değerler eğitimi süreç, araç ve yöntemlerini inceleyen tezlerin oranı ise tüm tezler arasında %6,3'te (27 tez) kalmıştır. Söz konusu rakam yükseköğretimde değerler ve eğitiminin çalışıldığı kadar okul öncesi-nin çalışılmadığını göstermektedir ki kanaatimizce bu durum değer eğitimi çalışmaları açısından ciddi bir eksikliğe işaret etmektedir. Değer eğitimi tezlerinde bu eğitimin özünü teşkil eden okul öncesi en az çalışılan eğitim kademesi durumundadır. Verilerde dikkat çeken bir başka husus mesleki ve dini ortaöğretimde değer eğitiminin sadece birer teze müstakil olarak konu edilmiş oluşudur. Dini ve mesleki eğitimde değer eğitimi ve gelişiminin önemi göz önünde bulundurulduğunda bu alanın ciddi bir eksiklik arz ettiği değerlendirilebilir.

3.3. İçerik/ Ele Alınan Konular Açısından Tezler

3.3.1. Tezin Değerler ve Eğitimi Ele Alış Perspektifi (Grafik 10)

İncelenen tezlerin konu ve problemi tanımlayışı, dayandığı kavramsal ve kuramsal çerçeve ve kaynakları dikkate alınarak değerler ve eğitiminin ağırlıklı olarak hangi perspektiften ele alındığı belirlenmiştir. Değer eğitimi ortam, süreç, araç ve yöntemleri; planlama, uygulama ve değerlendirme gibi eğitim bilimsel olguları merkeze alan tezler eğitim-bilimsel perspektife sahip tezler kategorisinde değerlendirilmiş olup bu tür tezler tüm tezler arasında %60,8 (257 tez)'lik oranı teşkil etmiştir. Değerler ve eğitimi ile ilgili olan ancak değerler ve eğitimi konu, kuramsal çerçeve ve kaynaklar açısından farklı bir perspektiften değerlendiren tezler arasında ise 52 tez ile (%12,3) en çok edebi/sanatsal perspektife sahip tezler dikkati çekmektedir. Bu tezler büyük oranda Türk Dili ve Edebiyatı, Türkçe Öğretmenliği vb. disiplinlerde gerçekleştirilen ve edebi eserlerin değerler ve eğitimi açısından tahlilini amaçlayan tezlerdir.

30 tezde (%7,1) değerler ve eğitimi dini; 18 tezde (%4,3) sosyolojik; 14 tezde (%3,3) psikolojik; 11 tezde (%2,6) iktisadi-yönetimsel, 10 tezde (%2,4) kültürel; 1 tezde (%0,2) ise sağlık-bilimsel açıdan ele alınmaktadır. Dini perspektifli tezler çoğunlukla dini kaynakların değerler eğitiminde kullanımını ele alırken, sosyolojik perspektifli tezler değer eğitimi değer eğitiminin toplumsal temelleri ve değişim bağlamında; psikoloji perspektifli tezler eğitim paydaşlarının gelişim, kişilik,

eğilim ve tercihlerini; kültürel perspektifli tezler milli kültür unsurları ve farklı kültürlerde değerleri ve eğitime konu edilmişlerini; iktisadi ve yönetim bilimsel perspektife sahip tezler ise kurum kültürü, eğitim ekonomisi ve yönetimi vb. konuları değerler eğitimi çerçevesinde ele almaktadır.

İncelenen tezlerden 30 (%7,1)'unda disiplinler arası bir bakış olduğu sonucuna varılmıştır. En sık rastlanan disiplinler arası çalışmalar edebiyat ve eğitim özelliklerinden birisi ön plana çıkmayan edebi-eğitimsel çalışmalardır. Toplam beş teizde (ör: 429874, 373587, 381311), konu, kuramsal çerçeve ve kaynaklar açısından hem edebi hem de eğitimsel perspektifin birbirine oldukça yakın olduğu belirlenmiştir. Edebi-sosyolojik (ör: 111982); eğitimsel-sosyolojik (ör: 333872); sosyolojik-idari (ör: 207326); psikolojik-eğitimsel (ör: 326919) vb. sık rastlanan diğer disiplinler arası çalışmalardır.

3.3.2. Değerler Eğitimi Tezlerinde Ele Alınan Konu (Tablo 5)

Tezde Ele Alınan Konu	Birincil Konu		İkincil Konu		Toplam	
	F	%	F	%	F	%
1 Ders Kitapları/Öğretim Materyalleri/Güncel Edebi Ürünler ve Değerler Eğitimi	125	29,6	13	6,8	138	22,43
2 Değer Tercihleri/Değerler ve Eğitime İlişkin Tutum ve Algılar	57	13,5	79	41,1	136	22,11
3 Eğitim Programları/Müfredatlar ve Değerler Eğitimi	65	15,4	13	6,8	78	12,68
4 Öğretmen ve Yöneticilerin Değerler Eğitiminde Yeri, Önemi, Yetkinlikleri vb.	47	11,1	12	6,3	59	9,59
5 Değer Eğitiminde Tarih Tecrübe, Kaynak ve Örnekler	28	6,6	6	3,1	34	5,52
6 Değerler Eğitiminde Yöntem ve Teknik Deneme/Geliştirme	15	3,5	13	6,8	28	4,55
7 Eğitim Yönetimi/Politikaları ve Değerler Eğitimi	10	2,4	9	4,7	19	3,08
8 Din/İnanç/İbadet ve Değerler Eğitimi	11	2,6	6	3,1	17	2,76
9 Eğitim Teknolojileri, Medya ve Değerler Eğitimi	12	2,8	4	2,1	16	2,60
10 Vatandaşlık/Demokrasi/Demokratik Tutum ve Değerler Eğitimi	8	1,9	6	3,1	14	2,27
11 Değer Eğitiminde İyi Uygulama Örnekleri/Yerli Modeller	9	2,1	4	2,1	13	2,11
12 Ahlakî/Moral/Törel/Kişilik Gelişimi ve Değerler Eğitimi	6	1,4	7	3,6	13	2,11
13 Zorbalık/Şiddet/Gençlik Sorunları ve Değerler Eğitimi	5	1,2	8	4,2	13	2,11
14 Değerler Eğitiminde Çevre Unsurları/Paydaşlar	4	,9	5	2,6	9	1,46
15 Değerler Eğitimi Yaklaşımları	5	1,2	1	,5	6	0,97
16 Eğitimin Felsefi Temelleri ve Değerler Eğitimi	5	1,2			5	0,81
17 Aile ve Velilerin Değerler Eğitiminde Yeri, Önemi ve Görüşleri	5	1,2			5	0,81
18 Akademik Başarı/Ruhsal İyi Oluş ve Değerler Eğitimi	3	,7	2	1,0	5	0,81
19 Öğrenme-Öğretme Yaklaşımları ve Değerler Eğitimi	1	,2	3	1,6	4	0,65
20 Hizmet İçi Eğitim/Mesleki Gelişim ve Değerler Eğitimi	1	,2	1	,5	2	0,32
21 Değer Eğitiminde Ülke Uygulamaları/Farklı Ülke Modelleri	1	,2			1	0,16
Toplam	423	100	192	100	615	100

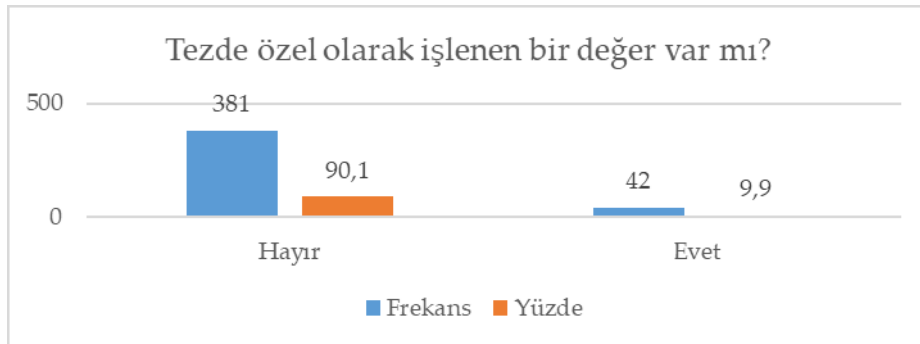
Değerler eğitimi tezlerinde en sık ele alınan konu ders kitapları/öğretim materyalleri/güncel edebi ürünlerinde değerler ve eğitiminin incelenmesidir. Tezlerin %29,6 (125 tez)'sında ders ki-

tapları veya yardımcı ders kitapları ve materyallerinde değerlerin tespiti, gruplandırılması, değerler eğitimi açısından yeterliliklerine ilişkin belirlemeler yapmak birincil konu olarak yer almıştır. Bazı tezlerde tezin konu ve amaçları arasında ikincil olarak bir başka konu ile birlikte öğretim materyali, ders kitabı ve edebi metinlerin değer tercihlerinin belirlenmesi amacı da yer almıştır. Bu tür tezler dâhil edildiğinde (13 tez, %6,8) toplamda 138 tez (%22,43) bu konuya ayrılmış görünmektedir. Eğitim paydaşlarının değerler ve değer eğitimiyle ilişkin görüşlerinin belirlenmesini konu edinen tezlerin oranı toplamda %22,11 (136 tez)'dir. 78 tezde (%12,68) ise benzer amaçlar öğretim programları üzerinde gerçekleştirmeye çalışılmaktadır. En çok çalışılan ilk üç sıradaki konular değer tercihi veya eğitim süreçlerine ilişkin eğilim ve kanaat belirleme özellikleri ile öne çıkmaktadır.

Veriler tezlerde en çok çalışılan ilk üç konunun eğitim program, araç ve paydaşlarının değerler ve eğitime ilişkin tercihlerini belirlemeye yönelik çalışmalar olduğunu göstermektedir. Değer eğitimi süreçlerine katkısı sınırlı, mevcudu betimlemeye yönelik bu üç konu tüm tezlerin %57,22'sini teşkil etmektedir. Öte yandan değer eğitiminde yöntem ve teknik deneme/geliştirme (28 tez, %4,55); iyi uygulama örnekleri (13 tez, %2,11) gibi değer eğitimi süreçlerinin kalitesinin iyileştirilmesine doğrudan katkı potansiyeli yüksek çalışmalar oldukça sınırlı sayıdadır. Benzer şekilde değer eğitiminin psikolojik/gelişimsel temellerini ele alan 13 tez (%2,11); eğitimsel temellerini değer eğitimi yaklaşımı açısından ele alan altı tez (%0,97) ve öğrenme yaklaşımları açısından ele alan sadece dört tez (%0,65) tamamlanmıştır.

Resmi kurum ya da akademik çevrelerde değer eğitime duyulan ihtiyacın açıklanmasında ve bu eğitimin temellendirilmesinde gençlik problemleri, çocuk ve gençleri cezbeden olumsuz değer kanallarının yaygınlaşması en sık müracaat edilen gerekçeler arasında yer almaktadır (Bkz. UNESCO, 2010: 1). Bununla birlikte değerler eğitimi alanında yapılan tezlere bakıldığında bu yakınmayı dikkate alan bir konu belirlemesi yapıldığını görmek mümkün olmamaktadır. Gençlik sorunları ve bunların çözümüne değer eğitiminin verebileceği katkıları ele alan yalnızca 13, akademik başarı ve ruhsal iyi oluş açısından değerler eğitimi ele alan 5, medyanın değer gelişimi ve eğitime olumsuz etkilerini veya olumlu katkı potansiyelini farklı biçimlerde ele alan 16 tez üretilmiştir. Söz konusu üç gruba ait tezlerin tüm tezlere toplam oranı %5,52'dir.

3.3.3. Tezde Özel Olarak İşlenen Değerler (Grafik 11)

İncelenen 423 tezden 42'sinde belli bir değerın teorik arka planı, tercih edilme, eğitim-öğretim süreçleri veya kaynak ve materyallerde yer bulma durumu konu edinilmektedir. 381 tezde ise özel

olarak çalışılmış herhangi bir değer bulunmamaktadır. Bazı tezler birden fazla değere odaklanırken en az bir değer çalışıldığı tezlerde yer alan değerlerin dağılımı aşağıda Tablo 6'da verilmiştir.

3.3.4. Tezlerde Yer Alan Değerlerin Dağılımı (Tablo 6)

Değerler	F	İşlendiği Tezler
1 Yardımseverlik/Paylaşma/Dayanışma	5	423558, 333814, 446069, 226248, 479392
2 Milli değerler (Vatanseverlik, Bayrak, İstiklal Marşı vb.)		72450, 296418, 290685, 447743, 446069
3 Saygı		258126, 325998, 249758, 226249
4 Sorumluluk	4	296418, 333814, 446069, 226248
5 Kültürel miras/Tarihe saygı		296418, 384736, 415875, 413689
6 Demokratik değerler/Vatandaşlık değerleri		72450, 323476, 191617
7 Dini değerler		141149, 326833, 327780
8 Evrensel/İnsani değerler	3	204624, 345892, 87087
9 Açık fikirlilik/Hoşgörü		279930, 333814, 446069
10 Mesleki değerler/Meslek etiği		322033, 326655, 218546
11 Adalet		370454, 226249
12 Himayeci (Toplumsal uyumu öngören) değerler	2	234264, 290597
13 Bilimsellik		279930, 290538
14 Çevre/Çevreyi koruma/Doğa Sevgisi		296418, 290529
15 Dürüstlük		370454
16 İnsan onuru		369237
17 Doğruluk		137000
18 Sosyal benlik		217696
19 Örgütsel/Kurumsal değerler		439951
20 Yaratıcılık/Üretkenlik	1	345614
21 Özyeterlik		336316
22 Sağlıklı olma/Temizlik		290529
23 Barış		446069
24 Hak ve özgürlüklere saygı		221534
25 Çağdaşlık		249090

En az bir değeri konu olarak belirleyerek bu değer öğretimi, teorik arka planı veya çeşitli alanlarda algılanma ya da tercih edilme durumunu belirlemeye çalışan 42 tezde 25 farklı değer incelendiği belirlenmiştir. Bazı tezlerde birden fazla tez inceleme konusu yapılırken toplamda bu 25 değer 42 tezde 64 defa ele alındığı belirlenmiştir. Tezlerde en çok ele alınan değerler beşer defa ile yardımseverlik ve milli değerlerdir. Dörder tez ile saygı, sorumluluk ve kültürel miras değerleri en sık çalışılan ikinci grubu oluşturmaktadır. Demokratik değerler, dini değerler, evrensel değerler, açık fikirlilik ve meslek etiği ise üçer tezde çalışılmıştır.

Tezlerde çalışılmış olan değerlerin MEB'in 2018 yılından itibaren öğretim programı ve milli eğitim sisteminde çatı değerler olarak belirlediği "kök değerler" ile kısmen örtüştüğü görülmektedir. Söz konusu kök değerlerden yardımseverlik, adalet, dürüstlük, saygı, sorumluluk ve vatanseverlik farklı tezlerde çalışma konusu yapılmıştır. Dostluk, öz denetim, sabır ve sevgi değerleri ise akademik olarak tez düzeyinde çalışılmamış görülmektedir. Kök değerlerin eğitim sistemimiz açısından önemi nedeniyle bu değerlerin çalışılmasına daha fazla ihtiyaç olduğu anlaşılmaktadır.

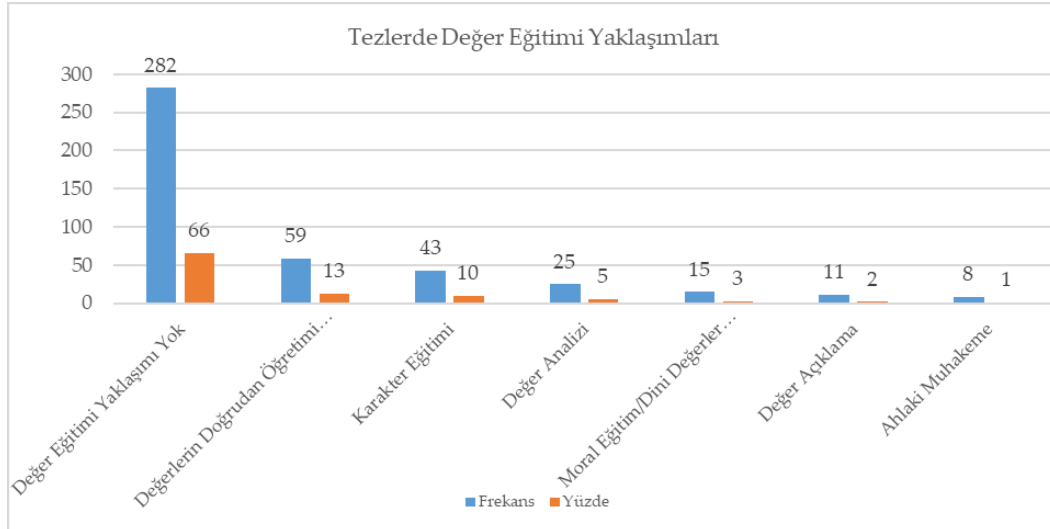
3.4. Değerler Eğitimi Tezlerinde Bilimsel Çerçeveyi Oluşturmada Kullanılan Kuram, Yaklaşım ve Modeller

3.4.1. Öğrenme-Öğretme ve Gelişim Yaklaşımlarının Tezlerde Yer Bulma Durumu

Bilimsel araştırmada araştırmacı kendisinden önce doğruluğu bilimsel yöntemlerle belirlenmiş temel yaklaşımları, modelleri, yöntemleri vb. kendine özgü bir tarzda kullanarak güncel problemleri ele alır, onlara yeni bir yaklaşım getirir. Araştırmacı teorik çerçevenin oluşturulması, konu ve problemin tanımlanması, araştırma modelinin yapılandırılması ve bulguların yorumlanması süreçlerinde kendinden önceki bakış açılarından faydalanırken kendi problemine bakışını da bilimsel ve sistematik bir zemine oturtma imkânı bulmuş olur. Bu bağlamda değerler eğitimi tezlerinde değer eğitiminin psikolojik ve eğitim bilimsel altyapısını oluşturan kuramların tezlerin yapılandırılmasında hangi düzeyde işe koşulduğu incelenmiştir. Elde edilen veriler söz konusu kuramların işe koşulduğu tezlerin genele oranının grafik veya tablo ile karşılaştırma yapmaya gerek duyulmayacak kadar az olduğunu göstermektedir.

Davranışçı, sosyal, yapılandırmacı vb. öğrenme kuram ve modellerinin değerler eğitimi ile ilintili olarak çalışılma durumu değer eğitimi çalışmalarının eğitim bilimsel zemini açısından tatmin edici bir durumu ifade etmemektedir. Öğrenme ve öğretme yaklaşımları ile ilişki kurularak değerler eğitiminin ele alındığı toplam dört tez tespit edilmiştir. Bu tezlerden ikisinde (221534, 235315) yapılandırmacı eğitim ve değerler eğitimi ele alınırken birinde (333814) öğrenme kuramları genel konu yanında ikincil olarak işlenmekte, bir diğerinde ise (427582) Montessori eğitim modeli ile değerler eğitimi birlikte ele alınmaktadır. Değer eğitimi kişilik gelişimi ve ahlaki gelişim alanındaki temel kuramsal birikimle ilişkili ele alan tez sayısı ise 13 olarak belirlenmiştir (ör: 326919, 287867, 322085, 311802, 219966...) Söz konusu tezlerde Piaget, Kohlberg ve Rest'in ahlaki gelişim kuramları sık müracaat edilen kuramlardır.

3.4.2. Değerler Eğitimi Yaklaşımlarının Tezlerde Yer Bulma Durumu (Grafik 12)

Değerler eğitimi tezlerinin 282 (% 66)'sinde değerler eğitimi alanında yaygın olarak kullanılan yaklaşımlara teorik çerçevenin kurgulanması, araştırma modelinin tasarımı ve bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde yer verilmemektedir. Geriye kalan 141 tezde ise en az bir değerler eğitimi yaklaşımı tezin temel yapısı içerisinde bir yere oturmaktadır. Araştırmamızda kullanılan inceleme ölçütleri açısından tezlerde yaklaşımların birkaç cümle içinde geçirildiği veya kısaca açıklandığı tezler dikkate alınmamış, ilgili araştırmanın konu ve probleminin tanımlanması, bulgularının yorumlanmasında bir yaklaşıma sıklıkla atıf yapılmışsa tezde ilgili yaklaşımın değerler eğitimi açısından öne çıkarıldığı kanısına varılmıştır. Tezlerin %34'ünde değer eğitimi yaklaşımlarından en azından birisinin tezin konu ve probleminin tanımlanışında, bulguların tartışılması veya yorumlanmasında sistematik bir şekilde sürece dâhil edildiği belirlenmiştir.

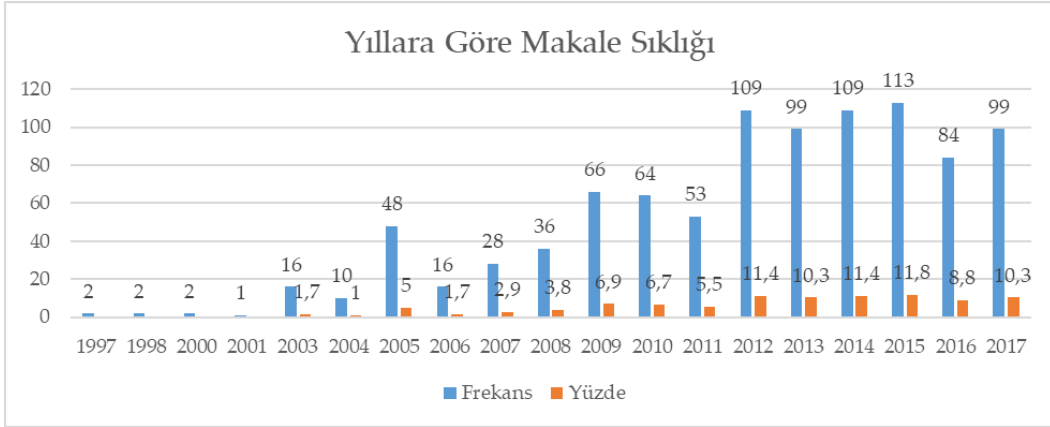
Tezlerde en çok müracaat edilen değer eğitimi yaklaşımı değerlerin doğrudan öğretimidir. Literatürde değer aktarma ve davranış değiştirme yöntemlerinin dâhil edildiği geleneksel eğitim anlayışına uygun, toplumsal talebi bireyin önüne çıkaran bu yaklaşım 59 tezde (%13) teorik arka planın kurgulanması veya bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde işe koşulmuştur. Geleneksel değer aktarımına tepki olarak ortaya çıkmış ve değer eğitiminde bireyin özgünlüğünü vurgulayan değer açıklama, ahlaki muhakeme ve değer analizi yaklaşımları ise tezlerde daha az işlenmiştir. Değer analizi 25 (%5) tezde, değer açıklama 11 (%2) tezde ahlaki muhakeme yaklaşımı 8 (%1) tezde işlenmiştir.

Değer eğitiminde bütüncül bir anlayışı savunan karakter eğitimi modeli ise en çok işlenen ikinci yaklaşım olarak dikkat çekmektedir. Değer eğitiminde geleneksel birikim ile modern psikoloji ve eğitimbilimin verilerini, kişiliğin bilişsel ve duyuşsal boyutlarını ve çevresel faktörleri bir bütünlük içinde ele almak gerektiğini savunan bu yaklaşım tezlerin %10'unda (43 tez) işlenmiştir. Batıda moral eğitim şeklinde daha çok kilise çevresinden eğitimciler tarafından işlenen, ülkemizde ise geleneksel din temelli ahlak eğitimini savunanların öne çıkardığı değer eğitimi anlayışını yansıtan moral/ahlaki/dini değer eğitimi ise 15 tezin (%3) yapılandırılmasında esas alınmıştır.

4. BÖLÜM: MAKALELER

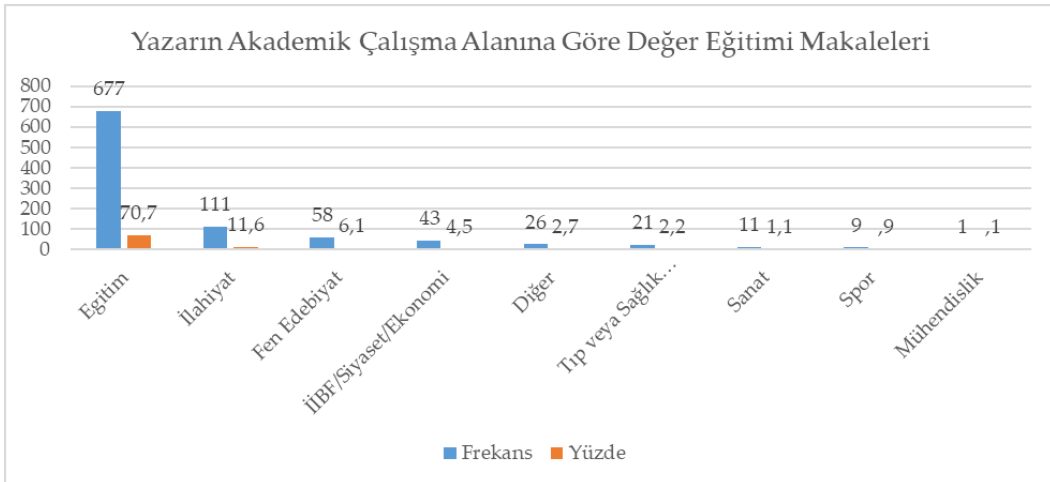
4.1. Makale Yayın Performansı

4.1.1. Yıllara Göre Yayınlanan Değerler Eğitimi Makaleleri (Grafik 13)

Araştırma ölçütleri doğrultusunda yapılan belirlemelere göre ilki 1997 yılında olmak üzere 2017 yılına kadar toplam 957 makale yayınlanmıştır. Grafikte değerler eğitimi makalelerinde nicel açıdan en verimli dönemlerin 2012-2015 yılları arasının olduğu görülmektedir. 113 değerler eğitimi makalesinin tespit edildiği 2015 yılı en yoğun yılı ifade ederken, 2012 ve 2014 yılları da 109 makale ile en yoğun ikinci yıllar olmuşlardır. Aynı şekilde 2013 yılında da 99 makale ile oldukça yüksek bir sayı yakalanmıştır. Zirveye ulaşıldığı görülen 2015 yılından sonra kısmi bir düşüş yaşandığı 2016 ve 2017 yıllarında nispeten daha az makale yayınlandığı anlaşılmaktadır. Grafiğin geneline bakıldığında ara dönemler halinde 2003 ten 2006 ya; 2006'dan 2011'e önce yükseliş ardından düşüş dönemleri yaşandığı görülmektedir. 2015 yılından sonra yaşanan düşüşün bu şekilde geçici bir durum mu olduğu yoksa değerler eğitimi alanında doygunluğa ulaşmanın bir sonucu olarak kalıcı bir sonucu mu ifade ettiğini zaman gösterecektir.

4.1.2. Yazarın Akademik Çalışma Alanına Göre Değerler Eğitimi Makaleleri (Grafik 14)

Yazarının - çoklu yazarlı makalelerde ilk yazarın – akademik çalışma/araştırma alanına⁹ göre incelenen makalelerin çok büyük kısmının (%70,7) eğitim alanında çalışan araştırmacılar tarafından yazıldığı anlaşılmaktadır. İlahiyat alanında çalışan araştırmacıların değerler eğitimi makalelerine katkısı %11,6 olurken; ilahiyatı sırasıyla fen edebiyat (%6,1) ve iktisat, işletme, siyasal bilimler ve kamu yönetimi (toplamda %4,5) gibi alanlarda çalışanlar takip etmiştir¹⁰. 21 çalışma tıp ve sağlık bilimleri, 11 çalışma sanat, 9 çalışma spor ve bir çalışma da mühendislik alanında çalışan araştırmacılar tarafından yayınlanmıştır. Diğer grubunda değerlendirilen 26 çalışma ise iletişim, güvenlik, insan ve toplum bilimleri, turizm, bilgisayar ve bilişim ve ziraat gibi alanlarda çalışan araştırmacılardan oluşmaktadır.

4.1.3. Yazarların Çalıştığı Kurumlara Göre Değerler Eğitimi Makaleleri (Tablo 7)

	1. Yazar (Frekans)	2. Yazar (Frekans)	3.Yazar (Frekans)	4. Yazar (Frekans)	5. Yazar (Frekans)	TOPLAM
Abant İzzet Baysal Üniversitesi	15	4	2			21
Adıyaman Üniversitesi	6	1				7
Adnan Menderes Üniversitesi	8	3	3	1		15
Afyon Kocatepe Üniversitesi	7	3	1			11
Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi	6	3	3			12
Ahi Evran Üniversitesi	19	7	5			31
Akdeniz Üniversitesi	8	2				10
Aksaray Üniversitesi	4	7	1			12
Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi	2	3				5
Alanya Hamdullah Emin Paşa Üniversitesi	1					1
Amasya Üniversitesi	4	3				7
Anadolu Üniversitesi	25	11	10	1		47
Ankara Sosyal Bilimler Üniversitesi	1					1
Ankara Üniversitesi	17	8	3			28
Artvin Çoruh Üniversitesi	8	5				13
Atatürk Üniversitesi	28	16	10	1		55
Atılım Üniversitesi	3					3
Balıkesir Üniversitesi	5	3				8
Bartın Üniversitesi	8	7	4			19
Başkent Üniversitesi	5		1	1		7
Batman Üniversitesi	1					1

9 Araştırma alanının tanımlanmasında, yazar akademisyense çalıştığı fakülte/bölüm veya anabilim dalı; lisans veya lisansüstü öğrencilik durumunda eğitim alınan birim; farklı kurum çalışanları için çalıştığı alan ölçü alınmıştır.

10 Makalelerin sadece değer kavramı ilgili olmasından öteye değerler eğitime temas etmesi bir ölçüt olarak makalenin çalışma grubuna dâhil edilmesinde dikkate alınmıştır. Bu ölçüt nedeniyle özellikle iktisat, işletme, kamu yönetimi gibi alanlarda yapılmış ve ilk taramalarda karşılaştığımız pek çok çalışmanın incelemeye dâhil edilmediğini belirtmek gerekir.

Bayburt Üniversitesi		1	1	1	1	4
Beykent Üniversitesi	1					1
Bingöl Üniversitesi	6					6
Boğaziçi Üniversitesi		1	1			2
Bozok Üniversitesi	2	2				4
Bülent Ecevit Üniversitesi	7	1	1			9
Cumhuriyet Üniversitesi	9	2	2			13
Çalışmıyor Veya Belirtilmemiş	12	12	5	1	1	31
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi	9	6	1			16
Çankırı Karatekin Üniversitesi	1	1				2
Çukurova Üniversitesi	16	10	2	2	1	31
Dicle Üniversitesi	15	4	2			21
Diğer (Yurt Dışı Veya Kapanmış Kurumlar)	30	13	7	5	3	58
Diğer Devlet Kuruluşları	12	3	1	1		17
Diyanet	3					3
Doğuş Üniversitesi	1					1
Dokuz Eylül Üniversitesi	17	8	4	1		30
Dumlupınar Üniversitesi	15	10				25
Düzce Üniversitesi	5	2		1		8
Ege Üniversitesi	6	3				9
Erciyes Üniversitesi	10	1				11
Erzincan Üniversitesi	14	6	2			22
Erzurum Teknik Üniversitesi	1					1
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi	15	8	3			26
Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi	1	1	1	1	1	5
Fırat Üniversitesi	20	9	2			31
Gazi Üniversitesi	47	26	6	2		81
Gaziantep Üniversitesi	1	1	1			3
Gaziosmanpaşa Üniversitesi	10	1	1			12
Giresun Üniversitesi	6					6
Gümüşhane Üniversitesi	2					2
Hacettepe Üniversitesi	14	5	2			21
Harran Üniversitesi	2	2				4
Hasan Kalyoncu Üniversitesi	1		1			2
Hitit Üniversitesi	5					5
Iğdır Üniversitesi	1					1
İbn Haldun Üniversitesi	1					1
İnönü Üniversitesi	18	8				26
İstanbul Arel Üniversitesi	1					1
İstanbul Aydın Üniversitesi	2					2

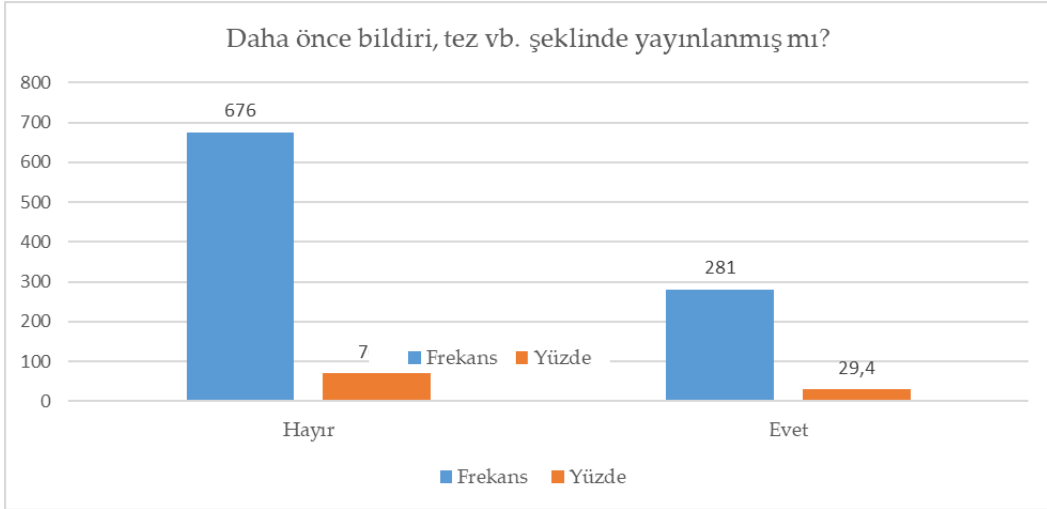
İstanbul Bilgi Üniversitesi	1					1
İstanbul Medeniyet Üniversitesi	1		1	1		3
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi	1					1
İstanbul Teknik Üniversitesi	1	1				2
İstanbul Ticaret Üniversitesi	1	1	1			3
İstanbul Üniversitesi	13	5	2	2		22
İstinye Üniversitesi	1	1	1	1		4
İzmir Katip Çelebi Üniversitesi	1					1
Kafkas Üniversitesi	5	1				6
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi	11	4	1			16
Karabük Üniversitesi	5	3	1			9
Karadeniz Teknik Üniversitesi	10	7	1			18
Kastamonu Üniversitesi	7	5	5	1	1	19
Kırıkkale Üniversitesi	14	7	2			23
Kırklareli Üniversitesi	2					2
Kilis 7 Aralık Üniversitesi	7					7
Kocaeli Üniversitesi	8	2	1			11
Koç Üniversitesi	1					1
Manisa Celâl Bayar Üniversitesi	2	1				3
Mardin Artuklu Üniversitesi	4	1				5
Marmara Üniversitesi	47	24	10	2		83
Meb	53	57	17	3	5	135
Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi	3					3
Mersin Üniversitesi	10	9				19
Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi	1	2				3
Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi	8	2		1		11
Mustafa Kemal Üniversitesi	2	1	2			5
Muş Alparslan Üniversitesi	3	2				5
Necmettin Erbakan Üniversitesi	17	20	4	1		42
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi	8	3				11
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi	8	7		1		16
Ondokuz Mayıs Üniversitesi	20	8	1	1		30
Ordu Üniversitesi	1					1
Orta Doğu Teknik Üniversitesi	1	6	4	1		12
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi	1					1
Özel Sektör Çalışanı	5	3	1		1	10
Özel ya da Devlet Sağlık Çalışanı	4			1		5
Pamukkale Üniversitesi	10	1	1			12

Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi	8	6	2			16
Sağlık Bilimleri Üniversitesi	1					1
Sakarya Üniversitesi	32	18	3	1		54
Selçuk Üniversitesi	23	14	8	2		47
Siirt Üniversitesi	2	2				4
Sinop Üniversitesi	3	1				4
Süleyman Demirel Üniversitesi	12	3	1	1		17
Trakya Üniversitesi	1	2				3
Ufuk Üniversitesi	1					1
Uludağ Üniversitesi	20	7	1			28
Uşak Üniversitesi	15	8	4			27
Yeditepe Üniversitesi	1	1				2
Yıldız Teknik Üniversitesi	6	4	5			15
Yüzüncü Yıl Üniversitesi	14	11				25
Maltepe Üniversitesi	1					1
Özyeğin Üniversitesi	1					1
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi			1			1
Sabancı Üniversitesi			1			1
Munzur Üniversitesi				1		1
Kto Karatay Üniversitesi	1					1
Toplam	957	497	171	40	14	1679

957 değerler eğitimi makalesinde toplamda 1679 araştırmacı yazar olarak yer almıştır. 460 makale tek yazar tarafından kaleme alınırken, 497'sinde en az iki yazar, 171'inde en az üç yazar 40'ında en az dört yazar 14'ünde ise beş yazar katkı vermiştir. Veriler makale başına ortalama 1,75 yazarın katkı verdiğini göstermektedir. Makalelere 122 farklı üniversiteden katkı verilirken MEB, Diyanet İşleri Başkanlığı, Yurt dışı veya kapanmış kurumlarda, devlet veya özel sektörde, çevre ve şehircilik ile içişleri başta olmak üzere çeşitli bakanlık teşkilatlarında görev yapan ya da herhangi bir yerde çalışmayan pek çok araştırmacı katkı vermiştir.

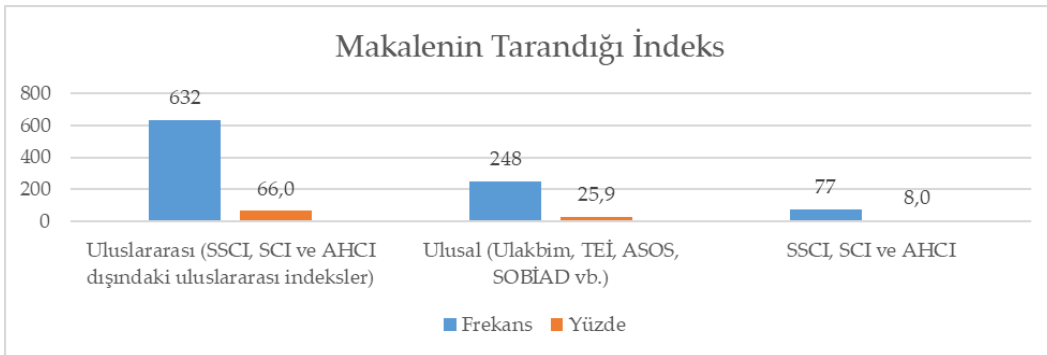
Yazarların görev yaptığı kurumlara göre verilere baktığımızda MEB personeli 135 makale ile ilk sırada yer almaktadır. MEB personeli 83 makale ile Marmara Üniversitesi, 81 makale ile Gazi Üniversitesi takip ederken Sakarya (54), Selçuk (47), Necmettin Erbakan (42), Atatürk (55), Anadolu (47) üniversiteleri de kırkın üzerinde makale yayınlanan üniversitelerdir. Ahi Evran, Ankara, Çukurova, Dicle, Dokuz Eylül, Erzincan, Eskişehir Osmangazi, Fırat, Hacettepe, İnönü, İstanbul, Kırıkkale, Ondokuz Mayıs, Uludağ, Yüzüncü Yıl üniversiteleri de yirmi-kırk arası makale ile yüksek sayıda değerler eğitimi makalesi yayınlanan üniversitelerdir. 66 üniversiteden yayınlanan makale sayısı 10'un altında kalırken 23 üniversitede sadece bir makale yayınlanmıştır.

4.1.4. Makalenin Daha Önce (Tez, Bildiri vb.) Yayınlanma Durumu/Orijinallik (Grafik 15)

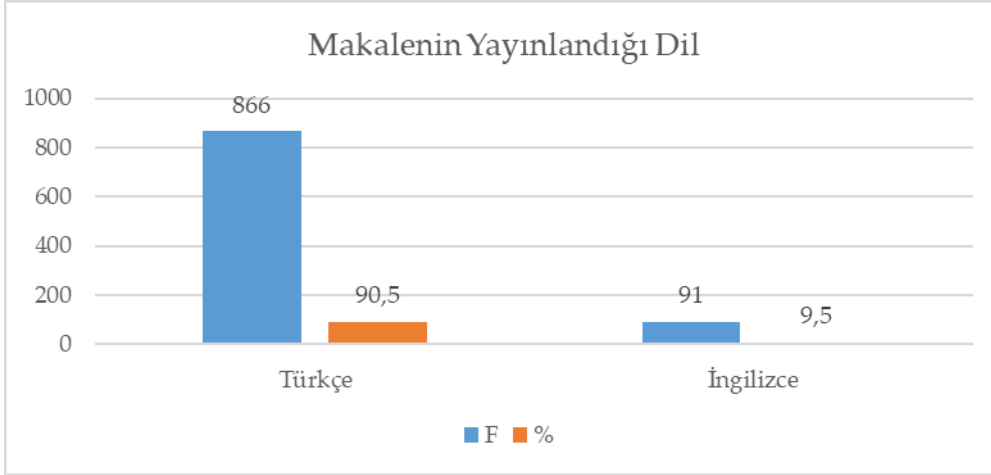
Değerler eğitimi makalelerinin %29,4 (281 makale)'ü tez veya bildiri olarak daha önce yayınlanmış çalışmalardan üretilmiştir. Bu açıdan bakıldığında makalelerin dörtte birinden fazlasının orijinal olmadığı değerlendirilebilir. Öte yandan söz konusu makalelerin önemli bir kısmının tezlerden üretildiği ve çeşitli lisansüstü programlarda tezden yayın üretmenin mezuniyet için ön şart kabul edilmesinin bu sayıyı artırmış olabileceği değerlendirilmektedir.

4.1.5. Tarandıkları İndekslere Göre Makaleler (Grafik 16)

Tarandıkları indekslerin niteliklerine göre değerler eğitimi makalelerini incelediğimizde makalelerin %8 (77 makale)'inin en üst düzey indeksler olarak kabul edilen SSCI, SCI ve AHCI indekslerinde tarandığı anlaşılmaktadır. Yayınlandığı dergi itibarıyla SSCI, SCI ve AHCI kapsamına girmeyip MLA, DOAJ, EBSCOHost, Index Islamicus, Index Copernicus, ESCI, ESJI, ISI, ERİC vb. indekslerden en az birisi tarafından taranan makalelerin oranı %66 (632 makale)'dir. Makalelerin %25,9 (248)'i ise Ulakbim, TEİ, ASOS, SOBİAD, Araştırmaz vb. ulusal indeksler tarafından taranmakta veya - özellikle eski tarihli makalelerden önemli bir kısmı - herhangi bir indekste taranmamakla birlikte DergiPark ve İSAM gibi veri tabanlarında yer almaktadır.

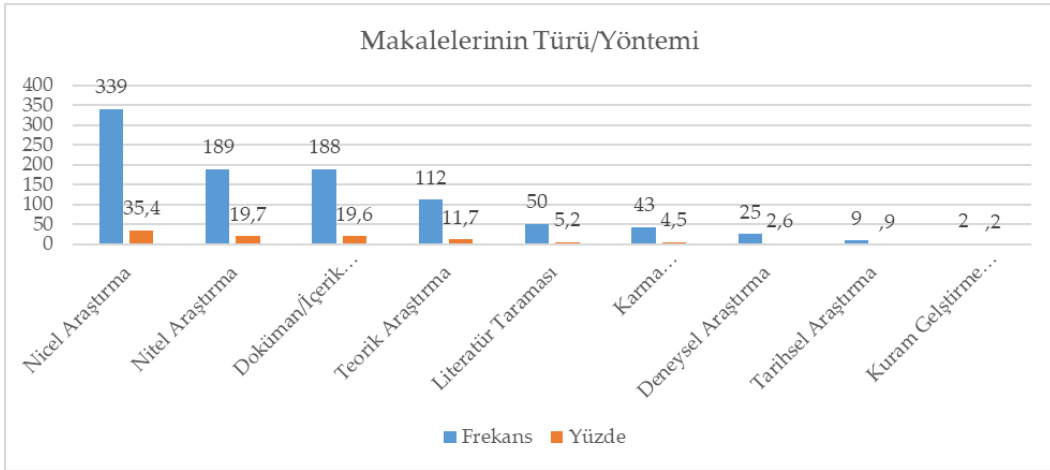
4.1.6. Yayın Diline Göre Makaleler (İngilizce- Türkçe) (Grafik 17)

İncelenen 957 makaleden 866'sı Türkçe yazılırken 91 makale İngilizce olarak yayınlanmıştır. İngilizce yazılan makalelerin oranı %9,5'dir. İngilizce yazılan makalelerin üretilen bilginin uluslararası dolaşıma girmesi noktasında katkı imkânı nedeniyle daha fazla teşvik edilmesi faydalı olacaktır.

4.2. Yöntemsel Açıdan Makaleler

4.2.1. Değer Eğitimi Makalelerinin Türü/Yöntemi (Grafik 18)

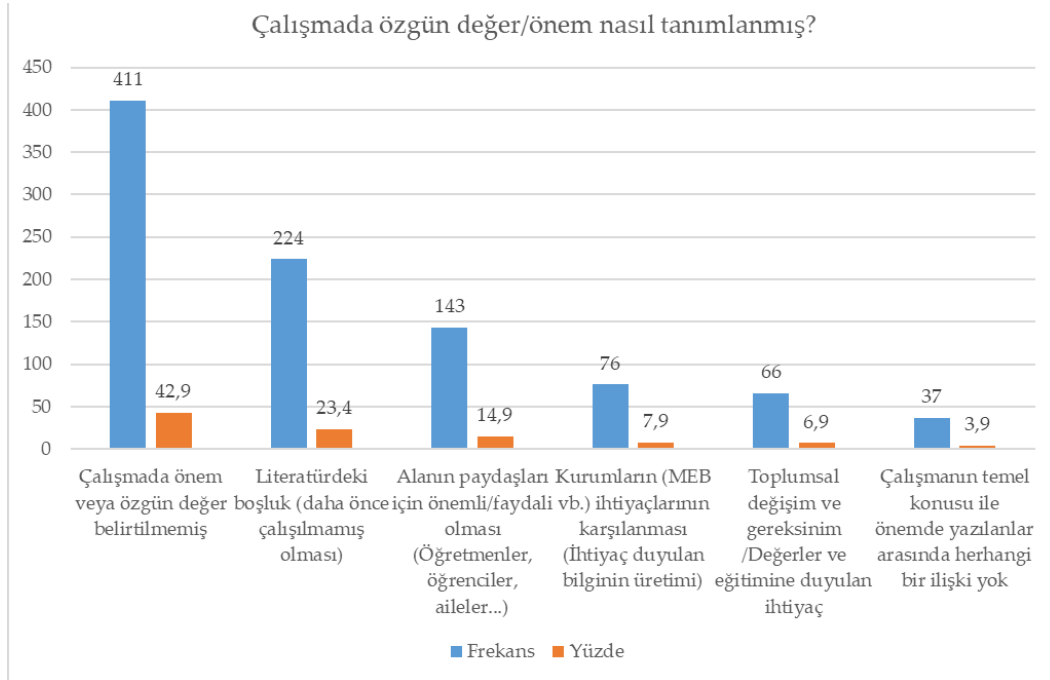

Grafikteki bulgular makalelerde en çok kullanılan (%35,4 / 339 makale) araştırma yönteminin anket ve ölçek gibi tekniklerle sayısallaştırılabilir veriler toplamaya dayalı nitel yöntem olduğunu göstermektedir. Gözlem ve görüşme gibi tekniklerle etno-kültürel olguları betimlemeye ve anlamaya çalışan nitel araştırmaların oranı %19,7 (189 makale) olarak gerçekleşmiştir. Araştırmacılar tarafından çoğunlukla nitel araştırma modeli altında tanımlanan ancak çoğunlukla bir hikâye veya roman metninde geçen değer/leri belirlemeyi amaçlayan içerik analizi çalışmalarının oranı %19,6 (188 makale)'dır. Nicel, nitel ve doküman incelemesi türünde araştırmalardan sonra en çok karşılaşılan araştırma türü teorik/kuramsal araştırmalardır. Makalelerin %11,7'sini oluşturan bu araş-

tırmalar genellikle belli bir konunun, kavramın öneminin ortaya konması veya farklı kaynaklarda yer alan bilgilerin belli bir amaç veya sav çerçevesinde derlenerek bir araya getirilmesi amacı ile gerçekleştirilmiş çoğunlukla deneme yazısının bilimsel formatta yapılandırılmış örnekleridir. Belli bir dönem, şahıs veya düşünceye ait eserlerin değerler ve eğitime ilişkin perspektiflerini ortaya koymaya yönelik araştırmalar literatür taraması başlığında değerlendirilmiştir. Toplam elli adedi bulan bu tür araştırmalar makalelerin % 5,2'sini oluşturmaktadır.

Bulgularda değer eğitimi araştırmalarının niteliğine ilişkin fikir vermesi açısından önemli görülen nokta uzun soluklu araştırma süreçleri sonucunda daha bütüncül bilgiye ulaşmaya imkân veren karma, deneysel ve kuram geliştirme araştırmalarının azlığıdır. Tüm makaleler içinde karma (nicel ve nitel yöntemleri bir arada kullanan) araştırmaların oranı %4,5 (43 makale)'tir. Bu orana çoğu zaman karma araştırma modelleri arasında değerlendirilmeyen¹¹ tek katmanlı bir süreç halinde nitel ve nicel verilerden birisini esas alıp diğerini onu desteklemek için yardımcı veri kaynağı olarak kullanan araştırmaların da dâhil olduğu düşünüldüğünde gerçek karma desenli araştırmaların oranının daha az olduğu görülecektir. Değer eğitiminde oldukça fazla ihtiyaç duyulan yöntem, teknik ve materyal geliştirme süreçlerinde işe koşulması beklenen deneysel yöntemlerin kullanılma sıklığı ise %2,6 (25 makale)'da; kapsamlı modeller ortaya çıkarmayı sağlayacak kuram geliştirme araştırmaları ise 0,2 (2 makale)'de kalmıştır.

4.2.2. Özgün Değerin Tanımlanışı Açısından Makaleler (Grafik 19)

Bilimsel araştırmalarda önem ya da özgün değer söz konusu araştırmanın kendisinden önce yapılanlardan farklılığı ve yeniliği, hangi eksik ya da soruna nasıl bir çözüm getireceği, ilgili bilim

¹¹ Karma model hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. Baki, Adnan; Gökçek, Tuba (2012) Karma Yöntem Araştırmalarına Genel Bir Bakış. Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 11 (42), s: 01-21.

alan(lar)ına kavramsal, kuramsal ve/veya metodolojik olarak ne gibi özgün katkılarda bulunacağını literatür değerlendirmesine dayalı olarak ifadesidir. Bir eksik ya da problemin tespiti, tanımlanması ve giderilmesine yönelik yapılması düşünülen katkıyı ifade eder. Araştırmacı çalışmanın girişinde konunun kuramsal ve kavramsal çerçevesini çizip tespit ettiği eksik veya problemi literatürün eleştirel bir değerlendirmesi ile birlikte tanımlamalı ve neticede kendi araştırmasının yapacağı katkıyı öz bir şekilde ifade etmelidir. Yerinde problemlerin tespiti ve tanımlanabilmesi içinse araştırmacı çalışma öncesinde alana ilişkin kaliteli bir saha gözlemi ve literatür taraması yapmalıdır.

Değerler eğitimi makalelerine özgün değer nasıl tanımlandığı açısından bakıldığında makalelerin % 42,9 (411 makale)'unda bir özgün değer açıklamasının yer almadığı kanaatine varılmıştır. Bu tür çalışmalar çoğunlukla belli kavram, kuram ya da sınıflandırmaların aktarıldığı, değerlendirmeden yoksun bir şekilde daha önce yapılmış çalışmalardan alıntılarının derlendiği, mevcut çalışmanın problem ve özgün değerine ilişkin açık ya da ima yollu bir değerlendirme içermeyen girişlerden/pasajlardan oluşmaktadır. Makalelerin yarısına yakınında özgün değere ilişkin belirlemelerin bulunmayışı probleme dayalı araştırma yapma ve/ya makale yazma konusundaki teknik eksikliğin önemli bir göstergesi olarak değerlendirilmektedir.

Makalelerin %23,4 (224 makale)'ünde özgün değer literatürdeki boşluk, literatüre katkı veya konunun daha önce çalışılmamış olması şeklinde tanımlanmıştır. Aile, öğretmen, öğrenci gibi değer eğitimi paydaşları için önemli bilgilerin üretimi 143 (%14,9) makalede özgün değer olarak belirtilmiştir. Değer eğitimi çalışmalarının yürütüldüğü MEB ve bağlı kuruluşlar ile diğer kurumların ihtiyaç duydukları bilginin üretimi %7,9 (76 makale) oranında özgün değer olarak belirtilirken toplumsal değişim ve dönüşümün değerler ve eğitimi alanındaki çalışmalara duyulan ihtiyacı artırması 66 makalede (%6,9) özgün değer olarak ön plana çıkartılmıştır. 37 (%3,9) makalede ise makalenin özgün değeri olarak yazılanlar ile makale konusu arasında ilişki tespit edilememiştir. Bu makalelerde özgün değer tanımlamada görülen bariz yanlışlardan bir kısmı 6 kategori halinde aşağıda özetlenmiş ve örneklerle açıklanmıştır:

a) Makalenin özel konu ve amacı ile ilişki kurmadan çalışılan ana/genel konunun önemi üzerinden özgün değer tanımlaması yapmak (ör: 15-66, 16-26, 09-191, 12-141, 11-81, 13-95, 12-167, 05-46, 08-186, 15-39, 14-77).

Çalışmalarda sıklıkla karşılaşılan bir durum olarak; çalışılan alanın, konunun genel önemi özgün değer olarak sunulmakta olup söz konusu makalenin bu genel alan içinde hangi eksikliği belirleyip onun giderilmesine ilişkin bir adımı temsil ettiği belirtilmemektedir. Bu tür makalelerde çoğunlukla değerler ve eğitimi toplum için önemlidir (15-65, 15-26, 12-167), değer gelişiminde spor önemlidir (09-191), okul öncesi ve eğitimi kişilik gelişimi ve değer eğitiminde önemlidir (11-81), akademik benlik saygısının literatürde gelişim için önemli görülmesi (05-46), doğa ile bütünleşik eğitim anlayışlarının önem kazanmaya başlaması (08-186) gibi genel konular çoğunlukla paydaşların değerlerini tespitine yönelik çalışmalarda özgün değer olarak sunulabilmektedir. Bu bağlamda örneğin 11-81 kodlu çalışma okul öncesi öğretmen adaylarının mesleki benlik saygısını tespit etmeyi amaç olarak belirlerken özgün değeri okul öncesi eğitimin kişilik gelişimindeki etki ve önemini üzerine kurmaktadır (s. 600). Okul öncesi öğrencinin kişilik gelişimi önemli, o halde okul öncesi öğretmen adayının mesleki benlik saygısını tespit etmek de önemlidir genellemesi esas

alınmaktadır. Bu durum, bilimsel araştırma problemi tanımlamada genel konuyu görmeyi ifade eden bütünleştirme aşamasından spesifik problemi belirlemeyi ifade eden sınırlama aşamasına geçilemediğini göstermektedir¹².

b) Makalenin özel konu ve amacı ile ilişki kurmadan çalışılan evren/örneklemin önemi üzerinden özgün değer tanımlaması yapmak (ör: 16-75, 09-243, 12-141):

Çalışılan sahanın, evren ve örneklemin değer eğitimi açısından önemi, problemi netleştirmeden genellemeye dayalı özgün değer ifade biçiminin bir başka örneğini oluşturmaktadır. Yoğun bakım hemşirelerinin etik değerlere sahip olması önemlidir o halde onların değerlerini çalışmak önemlidir (10-200) aile değer eğitiminde önemlidir o halde ailenin okulda/sosyal bilgiler dersinde hangi değerlerin kazandırılması gerektiğine (09-243) veya vatandaşlık eğitimine (12-141) ilişkin görüşleri önemlidir şeklinde genellemeler yapılmaktadır. Oysa bilimsel bir araştırmada çalışılan konu, kurum, kavram, kişi vb.nin önemli olması her durumda ilgili araştırmanın önemli olduğu anlamına gelmez. Çok önemli bir konunun, kurumun, evrenin yakında çalışılmış bilinen bir boyutu aynı perspektiften ele alınıyorsa bilimsel açıdan önemden bahsedilemez.

c) Özgün değer olarak, bazı kavramların, konunun, araştırma amacının hatta yönteminin tanımlanması veya tekrarlanması (ör: 15-27, 16-47, 10-293, 15-39, 16-4, 13-95, 12-161, 14-81, 11-38, 15-41, 15-77, 13-11, 13-14):

Bazı araştırmalarda özgün değer veya önem başlığı altında araştırma konusu, ilgili bazı kavramlar, araştırma amaç veya yöntemi tanımlanmakta/tekrarlanmaktadır. Örneğin 10-293 kodlu makalede “Araştırmanın Önemi” başlığı yer almakta (s. 23) ancak bu başlık altında araştırma konusu ve sorularına yer verilmektedir. 16-4 kodlu makalede ise “Çalışmanın Önemi” başlığı altında betimsel araştırma modeli, çalışma konusu ve örneklemini uzunca bir paragrafla anlatılmıştır. 13-95 kodlu makalede (s. 213) “Araştırmanın Önemi” başlığı altında araştırma sorusu ve alt araştırma soruları verilmiştir. 11-38 kodlu makalede “Araştırmanın Önemi” başlığında önce (ilk iki cümle) değer eğitiminde ailenin önemi yani çalışılan konu/alan, çalışmanın özgün değeri olarak sunulmuş ardından (üçüncü cümlede) çalışmanın amacını ifade eden bazı ifadeler özgün değer olarak yazılmıştır.

d) Çalışma konu, amaç ve yöntemi ile ilişkisiz veya bunların çok üstünde özgün değer belirlemesi yapmak (ör: 17-77, 10-254, 13-117, 13-13, 03-17):

10-301 kodlu makalede (s. 1127-1128) çalışmanın özgün değeri olarak “himayeci değerlerin bireyler üzerinde nasıl bir etki oluşturduğunu” belirlemek şeklinde bir ifade kullanılmaktadır ki, bu çalışma konu ve yöntemiyle (eser inceleme) bu sonucun elde edilmesi mümkün değildir. Böyle bir sonuç ancak deneysel, en azından ilişkisel veya korelasyonel yöntemlerin kullanıldığı çalışmalarla elde edilebilir. 10-254 kodlu makalede özgün değer olarak (s. 59) değer eğitimindeki öğrenmelerin duyuşsal alana yönelik olduğu ve duyuşsal alandaki gelişimi ölçmek için farklı yöntemlere ihtiyaç duyulduğu, bu nedenle de bu çalışmanın yapılmasına ihtiyaç olduğu belirtilmiştir. Ancak çalışmada öğrencilerin değer yargılarını tespit etmeye yönelik olarak senaryoya dayalı mülakat, etik karar verme yöntemi kullanılmış görünmektedir. Etik karar vermeyi ölçmeye yönelik sorularla (s. 60, 61) alınan cevapların bilişsel kazanımlardan öteye, duyuşsal gelişim için belirleyici olduğunu iddia etmek mümkün görünmemektedir. 03-17 kodlu makalede özgün değer olarak (s. 222) toplumlara

12 Problemi tanımlama aşamaları için bkz. Karasar, N. 2003. Bilimsel Araştırma Yöntemi, Ankara: Nobel Yayınları.

ilişkin gelecek projeksiyonu yapabilmek için değer sistemlerinin ve yapılarının bilinmesi gerektiği bu nedenle de sosyolojide değer araştırmalarının önemli olduğu belirtilmiştir. Ancak söz konusu makale içerik itibarıyla değer kuram ve teorilerini tanıtmakta toplumların değer yapısına ilişkin herhangi bir belirleme, gönderme veya imada bulunmamaktadır.

e) Problem tanımlaması ve literatür değerlendirmesinden bağımsız özcü bir anlayışla özgün değer tanımlaması yapmak (ör: 16-87, 13-96, 11-91, 17-138)

Bazı araştırmalar eleştirel bir literatür değerlendirmesi ile birlikte problem tanımlaması yapmak ve buna dayalı olarak özgün değeri gerekçelendirmek yerine “önemlidir çünkü önemlidir” şeklinde özcü bir yaklaşıma sahiptir. Örneğin 13-96 kodlu makalede özgün değer olarak hangi değerlerin öğretileceğinin belirlenmesi önemlidir. “Çünkü pek çok çalışmada bunu belirlemeye yönelik bir eğilim bulunmaktadır.” Şeklinde bir temellendirme ile özgün değerın temel mantığının tersine bir yola girilmiş görülmektedir. Aynı şekilde 11-91 kodlu makalede literatürün ders kitaplarında ve programlarda çevreci bir insan yetiştirmek için yeterli değer ve eğitimi olmadığını gösterdiği belirtilmekte ardından da programlarda çevreye ilişkin değerlerin var olup olmadığının tespit edilmesi özgün değer (s. 2242) olarak tanımlanmaktadır. Hâlbuki bu durumda literatürde tespit edilmiş olan hususun araştırılmasının özgün değer olarak öne sürülmesinin gerekçeleri belirtilmek durumundadır. 17-138 kodlu makalede ise gerekçelendirmeye hiç girmeden sosyal bilgiler öğretmen adaylarının değer hiyerarşisini bilmek önemlidir (s.31) ifadeleri ile yetinilmiştir.

f) Giriş veya metodolojide özgün değere yer vermeyip makalenin sonuç bölümünde özgün değer ifadelerine yer vermek (ör: 15-83, 16-107):

15-83 ve 16-107 kodlu araştırmalarda literatürde yeterli çalışma bulunmaması nedeniyle ilgili çalışmanın önemli bir eksiği gidereceği şeklinde açıklanan özgün değer, çalışmaların sonuç ve değerlendirme bölümlerinde ifade edilmiştir. Özgün değerin konu, amaç ve problem ile bağlantılı olarak girişte ifade edilmesi makalenin teorik bütünlüğü açısından önemli görülmektedir.

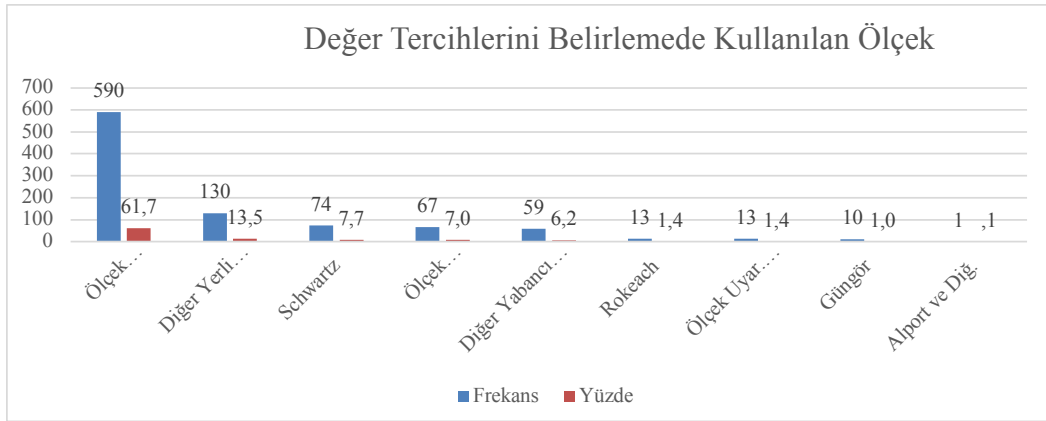
4.2.3. Veri Toplama Teknik ve Araçları (Tablo 8)

Veri Toplama Teknikleri/Araçları	Frekans	Yüzde
Ölçek	288	30,1
Belirtilmemiş/Tespit edilemedi	211	22,0
İnceleme/Tarama form/Doküman inc.	174	18,2
Görüşme formu/Mülakat	112	11,7
Anket	77	8,0
Ölçek ve Görüşme /Mülakat	25	2,6
Görüşme ve İnceleme Formu /Doküman incelemesi	18	1,9
Görüşme ve Gözlem	14	1,5
Anket ve Ölçek	13	1,4
Anket ve Görüşme/Mülakat	9	,9
Ölçek, Görüşme ve Gözlem	4	,4
Anket, Ölçek ve Doküman incelemesi	4	,4
Gözlem, Görüşme, Doküman incelemesi, ölçek veya anket	4	,4
Gözlem Formu	2	,2
Ölçek ve Gözlem	2	,2
Total	957	100,0

Değerler eğitimi makalelerinde tek başına en çok kullanılan veri toplama aracı ölçek olmuştur. 288 makalede (%30,1) ölçek tek başına veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. Diğer araç ve tekniklerle birlikte kullanımı (48) da dikkate alındığında ölçeğin 336 makalede veri toplama aracı olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır. Ölçeğin ardından makalelerde tek başına en çok kullanılan araç %18,2 (174 makale) ile inceleme formu olmuştur. İnceleme formu ve ölçeklerin tek başına kullanıldığı makaleler tüm makalelerin yarısına yakını (%48,3) oluşturmaktadır. 112 makalede (11,7) görüşme formu, 77 (0,8) makalede ise anket tek başına veri toplama aracı olarak kullanılmıştır. 2 makalede (0,2) gözlem formu tek başına ölçme aracı olarak kullanılmıştır. Tek bir ölçme aracının veri toplamada kullanıldığı makalelerin toplamı 653 (%68,2)'ü bulmaktadır. 209 (%21,8) makalede ise herhangi bir veri toplama araç ya da tekniği belirtilmemiş olup tarafımızdan da bu yönde bir tespit yapılamamıştır. Böylelikle tek bir veri toplama tekniği kullanılan, belirli bir teknik kullanılmayan ya da belirtilmeyen makalelerin toplamı 764 (%90,2)'ü bulmaktadır. Bunların dışında kalan 193 (%9,8) makalede ise birden fazla ölçme tekniğinden yararlanılmıştır. En sık bir arada kullanılan teknikler ölçek ve mülakat (25 makalede, %2,6); mülakat ve inceleme formu (18 makale, %1,9); görüşme ve gözlem (14 makale, %1,3) olurken üç ve üzeri veri toplama tekniğinin birlikte kullanıldığı makale sayısı toplamda 12 (%1,2)'de kalmıştır.

Araştırmalarda çoklu veri toplama tekniklerinin bir arada kullanımı derinlemesine bilgiye ulaşmada önemli bir yoldur. Veri toplama teknikleri açısından makalelerin durumuna baktığımızda çoklu tekniklerin bir arada kullanımının ciddi oranda düşük olduğu (%9,8) görülmektedir. Makalelerin %21,8'inde ise herhangi bir veri toplama araç ya da tekniğinin makalenin yazar/ları tarafından belirlenmemiş/belirtilmemiş oluşu ise bilimsel yöntemin bağımsız olarak tekrarlanabilir ve sistematik oluşu açısından bir zaaf olarak değerlendirilmektedir.

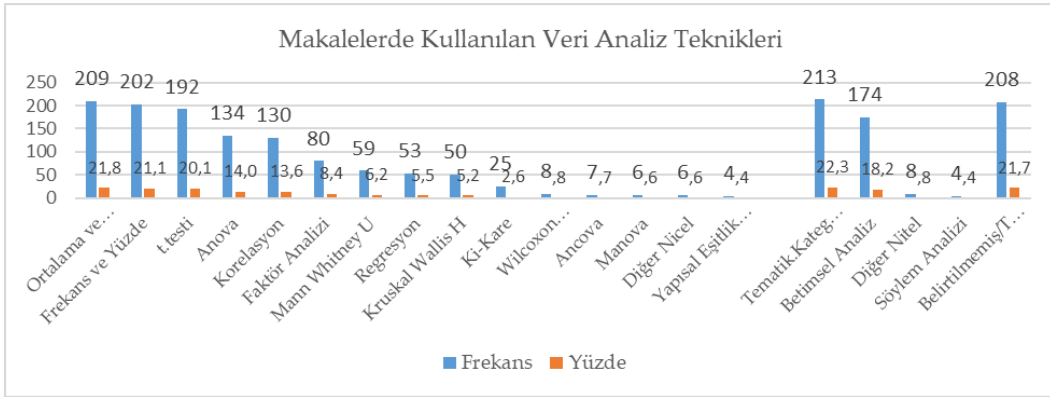
4.2.4. Veri Toplama Aracı Olarak Kullanılan Ölçekler (Grafik 20)

İncelenen değerler eğitimi makalelerinden 590 (%61,7)'inde herhangi bir ölçek kullanılmamıştır. Geriye kalan 367 makalede ise verilerin toplanmasında ölçeklerden yararlanılmıştır. Ölçeklerin sadece saha çalışmalarında değil doküman incelemesi türündeki çalışmalarda kategori ve kodların belirlenmesinde de yoğun şekilde kullanıldığı görülmüştür. Değerler eğitimi alanında yaygın bilinen Schwartz ölçeği 74 (%7,7), Rokeach ölçeği 13 (%1,4) makalede ve ülkemizde değer çalışma-

larının öncü ismi Güngör tarafından geliştirilen ölçek 10 makalede kullanılmıştır. 130 (%13,5) araştırmada diğer yerli araştırmacılar tarafından geliştirilen ölçeklerin kullanıldığı belirlenmiştir. Bunlar arasında İnsani Değerler Ölçeği (Dilmaç, 2007); Demokratik Tutum Ölçeği (Gözütok, 1995); Demokratik Değerler Ölçeği (Selvi, 2006); Öğrenci Değer Ölçeği (Akbaş, 2004), Aile Değerleri Ölçeği (Ekşi ve Diğerleri, 2010) gibi ölçekler sık kullanılan yerli ölçeklerdendir. Yabancı araştırmacılar tarafından geliştirilen çeşitli ölçekler 59 (%59,2) araştırmada kullanılmıştır. Materyalist ve Post Materyalist Değerler (Inglehart, 1990); Değerlerin Belirlenmesi Testi (Rest (1986); Benlik Saygısı Ölçeği (Rosenberg, 1965'ten akt. Yıldız ve Çapar, 2010).); Ahlakî Yargı Ölçeği (Lind, 1978'den akt. Arıdağ ve Yüksel, 2010) sık kullanılan diğer yabancı ölçeklerdendir. 67 makalede yeni ölçek geliştirme işlemi gerçekleştirilirken 13 makale ise ölçek uyarlama amacıyla kaleme alınmıştır.

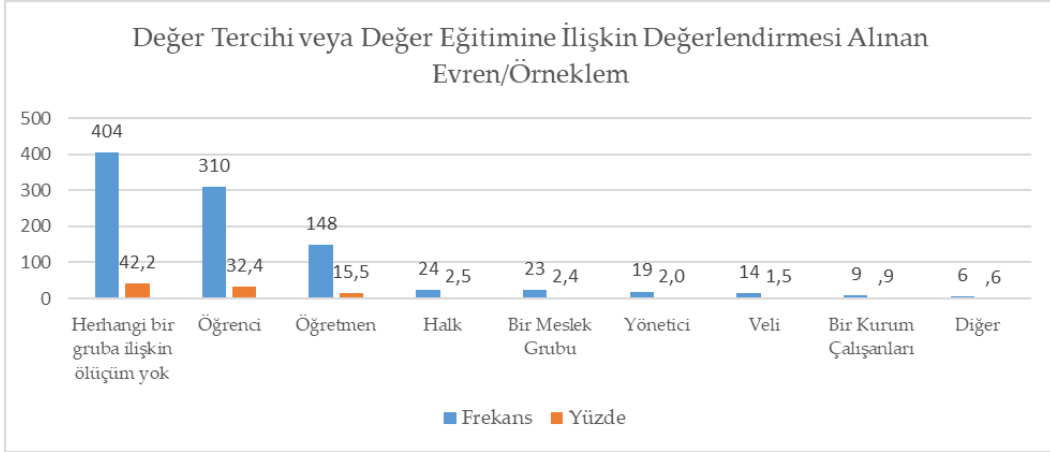
4.2.5. Veri Analiz Teknikleri (Grafik 21)

İncelenen makalelerin 208 (%21,7)'inde verilerin analiz sürecinde kullanılan tekniğe ilişkin yazar tarafından açıklama yapılmamış veya araştırmacılar tarafından metinden bu yönde bir çıkarımda bulunulmamıştır. Makalelerde birden fazla veri analiz tekniğinin kullanıldığı dikkate alınarak tekniklerin hangi yoğunlukta kullanıldığı belirlenmiştir. Farklı nicel teknikler toplamda 1165 defa kullanılırken, nitel tekniklerin 399 defa kullanıldığı belirlenmiştir. Betimleyici teknikler olarak frekans ve yüzde (202) ve ortalama ile standart sapma (209) en çok kullanılan teknikler olurken, veriler arası fark ilişkilerini ortaya koymaya yarayan testlerden t-testi (192), ANOVA (134) ve korelasyon (130) en sık kullanılan tekniklerdir. Parametrik olmayan verilerin analizinde kullanılan Mann Whitney U (59), Kruskal Wallis H (50) ve Ki-Kare (25) testleri ise nispeten daha az kullanılan nicel tekniklerdir.

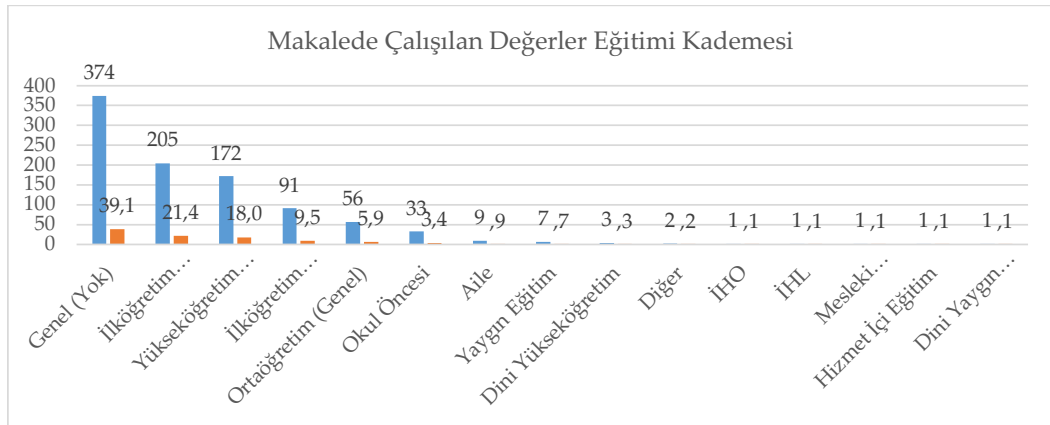
Nitel veri analiz tekniklerinden tematik-kategorik içerik analizi tekniği tüm teknikler arasında en sık (213) kullanılan teknik olmuştur. Betimsel analiz tekniği 174, söylem analizi ise sadece 4 makalede kullanılmıştır. Nitel analiz yöntemlerinden duygusal yön analizi (1 makale), eleştirel yorumlayıcı analiz (1 makale) ve tümevarım analizi (6 makale) kullanılan diğer yöntemlerdir. Nicel yöntemler arasında yer alan diğer analiz yöntemleri ise z-testi (3 makale), discriminant analizi (1 makale), multinominal analiz (1 makale) ve ward's bağlantılı kümeleme (1 makale) yöntemidir.

4.2.6. Evren-Örneklem (Grafik 22)

Değer eğitimi makalelerinden %57,8 (453)'ünde değer eğitimi paydaşlarından biri veya birkaçının değer tercihleri veya değerler eğitimine ilişkin görüş ve değerlendirmeleri alınmaktadır. Herhangi bir gruba ilişkin tercih veya değerlendirme alınmayan makalelerin oranı %42,2 (404 makale)'dir. En çok değer tercihi veya değerlendirmesi alınan örneklem öğrencilerdir. 310 (%32) makalede öğrenciler örneklem olarak alınmıştır. 148 makalede ise öğretmen veya öğretim üyelerinin değer tercihleri veya değerler eğitimine ilişkin değerlendirmelerine yer verilmiştir. 24 makalede (%2,5) genel olarak halkın; 23 makalede sağlık, çevre, medya, sanat vb. meslek grubundan kişilerin değerler eğitimi ile ilişkili olarak değerlendirmeleri alınmıştır. Eğitim yöneticileri makalelerin %2,0 (19 makale); veliler ise %1,5 (15 makale)'inde örneklem olarak seçilmiştir. Eğitim ile ilgili bir kurumda tüm görevlilerin/paydaşların örnekleme dâhil edildiği çalışmaların sayısı ise dokuzdur. Geçmişte suça karışmış kişiler, hükümlü ve tutuklular, geçmişte yetiştirme yurdunda kalmış bireyler, aktif sosyal medya kullanıcıları ve evli bireyler diğer (6 makale) grubunda değerlendirilmiştir.

4.2.7. Makalede Çalışılan Değerler Eğitimi Kademeleri/Alanları (Grafik 23)

Makaleler hangi değerler eğitimi alan ve kademelerinin daha yoğun çalışıldığı hangilerinde araştırma ihtiyacının fazla olduğunu tespit etmek amacıyla örneklem dışında konuların yöneldiği sahalardan da incelenmiştir. Bu bağlamda örneğin bir saha çalışması yapmadığı için örnek-

lem belirlemeyip belli bir eğitim kademesine yönelik gelişim, öğretim model ve yöntemi; öğretim program veya araçlarını vb. ele alan makaleler o alanı çalışan makaleler olarak gruplanmıştır. Veriler 374 (%39,1) makalede herhangi bir kademe belirlemesi yapılmadan genel olarak değerler ve eğitiminin ele alındığını göstermektedir. 205 (%21,4) makale ile ilköğretim ikinci kademe (ortaokul) en çok çalışılan öğretim kademesi olurken ikinci sırada 172 makale (%18) ile genel yükseköğretim yer almıştır. İlköğretim birinci kademedede (İlkokul) değerler ve eğitimi 91 makalede (%9,5) inceleme konusu yapılırken genel ortaöğretim 56 (%5,9) makaleye konu olmuştur.

Okul öncesi ve aile değer eğitimi açısından en kritik değer eğitimi kademeleri/alanlarındandır. Ancak bu kritik kademelere ilişkin değer eğitimi çalışmalarının oldukça sınırlı olduğu genel çalışmalar içinde ancak beşinci ve altıncı sıralarda yer aldıkları görülmektedir. Okul öncesine ilişkin 33 (%3,4); ailede değerler ve eğitimine ilişkin ise sadece 9 (%0,9) makale kaleme alınmıştır ki her ikisinin toplamı tüm makalelerin %5'inden daha azdır. Oysa değer eğitiminin en önemli amacı olan sağlıklı bir karakter gelişimi ve bu gelişimi sağlamada en önemli yol olan duyuşsal kazanımların en iyi elde edilebileceği dönem ve ortamlar aile ve okul öncesi eğitim ortamlarıdır.

Dini eğitim-öğretim ortamlarında değerler ve eğitimine ilişkin konuların çalışıldığı makalelerin toplamı beş olarak gerçekleşmiştir. Bunlardan üçü ilahiyat fakülteleri, birer tanesi ise İHL, İHO ve yaygın din eğitiminde değerler eğitimine ilişkindir. Söz konusu rakamlar çoğunlukla din eğitimi ile bağlantılı değerlendirilen değer eğitiminin müstakil olarak¹³ din eğitimi alanlarında oldukça az çalışıldığını göstermektedir. Şaşırtıcı şekilde az çalışılmış olan bir başka alan ise mesleki ortaöğretimdir. Müstakil olarak meslek okullarında değerler eğitimi ile ilgili sadece bir makale yayınlanmıştır. Mesleki gelişimin önemli bir cüzü olarak meslek etiği ve bu bağlamda mesleki eğitimde değerler ve eğitiminin daha yoğun çalışılması beklenirdi.

Verilerdeki en dikkat çeken sonuçlardan birisi yükseköğretimde değerler ve eğitiminin çalışılma sıklığıdır. Tüm makalelerin %18'i yükseköğretimde değerler ve eğitimine yönelik olarak gerçekleştirilmiştir. Söz konusu makalelerin büyük kısmını ise yükseköğrenim, özellikle de eğitim fakültesi öğrencilerinin değer tercihlerini belirlemeye yönelik çalışmalar oluşturmaktadır. Bu çalışmaların çokluğu makalelerde genellikle kolay ulaşılabilir örneklem yöntemi veya öğretmen adaylarının değerler eğitimindeki önemi ile açıklansa da her beş makaleden birisinin bu alanda olması bilimsel araştırmalarda emek-kalite algısına ilişkin olumsuz bir durum olarak değerlendirilebilir. Nitekim ülkemizde üst düzey indekslerde taranan nadir eğitim odaklı bazı dergiler bu tür örneklemle çalışan makaleleri yayına kabul edilmeyecek makaleler arasında saymaktadır.¹⁴

Makalelerde bu bağlamda ilginç bazı örneklerle rastlanmaktadır. Örneğin 17-102 kodlu makalede “ortaokullarda örtük olarak verilen değerler üzerine eğitim fakültesinde lisansüstü eğitim gören öğrencilerin görüşleri” alınmıştır. 22 lisansüstü öğrenci ile çalışılan makalede örneklemdeki öğrencilerin mesleği, bunların ne kadarının fiili olarak okulda öğretmen olduğu belirsizdir. Dolaşısıyla ortaokuldaki örtük değer aktarımı gibi sahada gözlemlene ve algılamaya dayalı bir konu

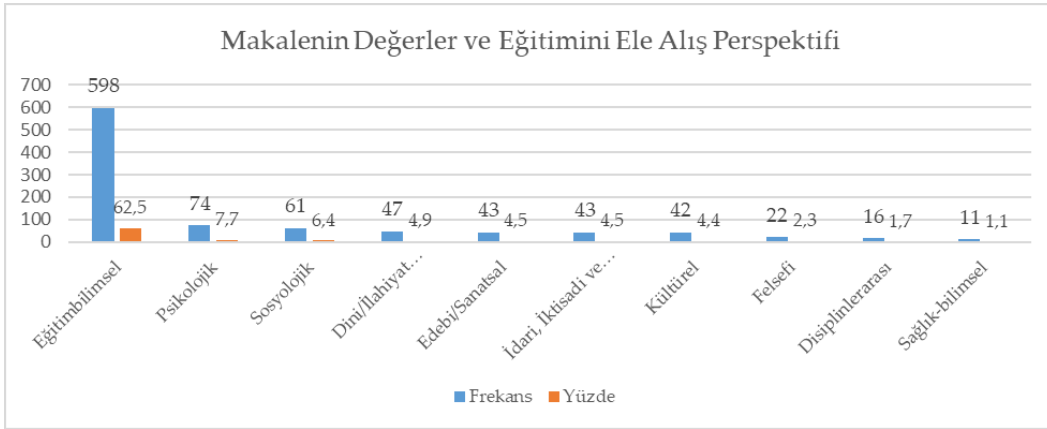
13 Makalelerde genel eğitim alanları ile birlikte din eğitiminin çalışılma sıklığı daha fazladır. Ancak müstakil olarak din eğitiminin çalışıldığı veya diğer alanlarla birlikte ağırlıklı olarak bu alanının öncelendiği örnekler altı ile sınırlı kalmıştır.

14 Bkz. <http://egitimvebilim.ted.org.tr/index.php/EB/pages/view/guideForAuthors#focusAndScope>, Erişim: 29.12.2018, 13: 51.

hakkında okulda öğretmenlik yaptığı belirli olmayan, kolay ulaşılabilir bir örneklemle çalışmak sağlıklı bir sonuç ortaya çıkartmayacaktır. Bir başka örnek olarak ise 17-116 kodlu makalede kolay ulaşılabilir pedagojik formasyon öğrencilerinin, öğretmen adaylarının değer tercihlerini belirlemeye yönelik yakın dönemde gerçekleşmiş çeşitli çalışmalar bulunmasına (Ör: 16-86, 16-94) karşın özgün değer alanda çalışma azlığı ile açıklanmıştır (s.4).

4.3. İçerik/Ele Alınan Konular Açısından Makaleler

4.3.1. Makalenin Değerler ve Eğitimi Ele Alış Perspektifi (Grafik 24)

Makalelerin konu ve problemi tanımlayışı, dayandığı kavramsal ve kuramsal çerçeve ve kaynakları dikkate alınarak değerler ve eğitiminin ağırlıklı olarak hangi perspektiften ele alındığı belirlenmiştir. Buna göre makalelerin büyük bir kısmı (%62,5) eğitim bilimsel bir perspektife sahiptir. Bu makalelerde çoğunlukla değer öğretim ortamı, süreç, araç ve yöntemleri; planlama, uygulama ve değerlendirme gibi eğitim bilimsel olgular teorik ve pratik açıdan incelenmiştir. Değer eğitimi makalelerinde en sık karşılaşılan ikinci (% 7,7) yaklaşım tarzı ise çoğunlukla eğitim paydaşlarını gelişim, kişilik, eğilim ve tercihler gibi açılardan ele alan psikolojik perspektifi yoğun makalelerdir. Bunu % 6,4 ile eğitimin toplumsal temelleri bağlamında değerleri, değer değişim ve dönüşümlerini ele alan sosyolojik perspektife sahip makaleler; %4,9 ile de dini perspektiften değerler ve eğitimi ele alan makaleler takip etmektedir. Sanat ve sanat ürünlerinde değerleri ele alan edebi perspektife sahip makaleler ile kurum kültürü, üretim, gelişme vb. konular çerçevesinde iktisadi ve yönetim bilimsel terminoloji ağırlıklı olarak değerler eğitimi ele alan makalelerin her ikisinin oranı %4,5'tir. Kültürel öğeler, milli kültür ve farklı kültürlerde değerler ve eğitimi bağlamında konuyu ele alan makalelerin oranı da %4,4 olarak gerçekleşmiştir. Makaleler felsefi (%2,3) ve sağlık bilimsel (%1,1) açıdan da değerler eğitimi ele almaktadır. Öte yandan farklı disiplinlerin kuram ve kavramlarını sistemli biçimde bütünleştirmeyi başarabilen disiplinler arası çalışmaların oranı % 1,7'de kalmıştır.

4.3.2. Değerler Eğitimi Makalelerinde Ele Alınan Temel Konu (Tablo 9)

Ele Alınan Temel Konu	Birincil Konu		İkincil Konu		Genel	
	F	%	F	%	F	%
1 Değer Tercihleri/Değerler ve Eğitimine İlişkin Tutum ve Algılar	309	32,3	80	25,9	389	30,73
2 Ders Kitapları/Öğretim Materyalleri/Edebi Ürünler ve Değerler Eğitimi	110	11,5	17	5,5	127	10,03
3 Yönetici ve Öğretmenlerin Değerler Eğitiminde Yeri, Önemi, Katkısı	61	6,4	29	9,4	90	7,11
4 Diğer Konular	54	5,6	34	11	88	6,95
5 Değerler Eğitiminde Tarihi Tecrübe, Kaynak ve Örnekler	71	7,4	13	4,2	84	6,64
6 Eğitim Programları /Müfredatlar ve Değerler Eğitimi	64	6,7	13	4,2	77	6,08
7 Din/İnanç/İbadet ve Değerler Eğitimi	34	3,6	13	4,2	47	3,71
8 Ahlaki/Moral/Törel/Kişilik Gelişimi ve Değerler Eğitimi	32	3,3	14	4,5	46	3,63
9 Değerler Eğitiminde Yöntem ve Teknik Deneme/Geliştirme	31	3,2	13	4,2	44	3,48
10 Vatandaşlık/Demokrasi/Demokratik Tutum ve Değerler Eğitimi	21	2,2	20	6,5	41	3,24
11 Eğitim Yönetimi/Politikaları ve Değerler Eğitimi	21	2,2	11	3,6	32	2,53
12 Hizmet Öncesi Öğretmen Eğitimi ve Değerler Eğitimi	14	1,5	12	3,9	26	2,05
13 Zorbalık/Şiddet/Gençlik Sorunları ve Değerler Eğitimi	20	2,1	4	1,3	24	1,90
14 Değerler Eğitiminde İyi Uygulama Örnekleri/Yerli Modeller	14	1,5	11	3,6	25	1,97
15 Değerler Eğitimi Yaklaşımları	11	1,1	11	3,6	22	1,74
16 Değer Eğitiminde Farklı Ülke Uygulamaları/Modelleri	16	1,7	5	1,6	21	1,66
17 Aile ve Velilerin Değerler Eğitiminde Yeri, Önemi ve Görüşleri	18	1,9	2	0,6	20	1,58
18 Değer Eğitiminde Çevre Unsurları/Paydaşlar	13	1,4	5	1,6	18	1,42
19 Eğitimin Felsefi Temelleri ve Değerler Eğitimi	17	1,8	-	-	17	1,34
20 Akademik Başarı/Ruhsal İyi Oluş ve Değerler Eğitimi	13	1,4	4	1,3	17	1,34
21 Eğitim Teknolojileri, Medya ve Değerler Eğitimi	11	1,1	2	0,6	13	1,03
22 Öğrenme-Öğretme Yaklaşımları ve Değerler Eğitimi	2	0,2	1	0,3	3	0,24
Toplam	957	100	309	100	1266	100

Araştırma kapsamında incelenen toplam 957 makalenin 648'inde tek bir konu ele alınırken 309'unda birden fazla konu işlendiği belirlenmiştir. Bu makalelerde makale konu, kapsam, amaç ve özgün değer ve bulgular incelendiğinde en çok ön plana çıkan konu birincil konu olarak kodlanırken diğer konu da ikincil konu olarak kodlanmıştır. Tablo 9 birincil ve ikincil olarak en çok incelenen konularla birlikte genel toplamda en çok işlenen konuların neler olduğunu göstermek-

tedir. Verilere göre değer eğitimi makalelerinde en çok işlenen konu *değer tercihleri ve değerler eğitimine ilişkin tutum ve değerlendirmeler*dir. Bu konu toplamda 389 (%30,73) makalede birincil ya da ikincil konu olarak çalışılmıştır. 309 makalede birincil konu olarak (%32) 80 makalede ise (%25,9) ikincil konu olarak öğrenci, öğretmen, veli vb. örneklemeler üzerinde değer tercihleri veya değerler eğitimine ilişkin tutum ve değerlendirmeler çalışılmıştır.

Makalelerde en çok çalışılan ikinci konu ise %10,03 (127 makale) ders kitapları ve edebi eserler vb. yardımcı öğretim materyallerinde değerler ve eğitimi olmuştur. 90 makale ile (%7,11) en çok çalışılan üçüncü konu olarak değer eğitiminin en önemli paydaşları olan öğretmen, yönetici ve diğer okul görevlilerinin değer eğitimindeki yeri, nitelikleri vb. çalışılmıştır. Birkaç makalede işlenen çeşitli konuların toplandığı makaleler diğer kategorisinde değerlendirilmiştir. Makalelerin %6,95 (88 makale)'inde bu tür diğer kategorisindeki konular ele alınmıştır. Değer eğitiminde iletişim (ör: 13-121), değer eğitiminde karşılaşılan güçlükler (ör: 15-25), oyun ve değerler eğitimi (ör: 13-44), okul iklimi (ör: 16-54), matematik ve değer eğitimi ilişkisi (ör: 07-89), tüketim kültürü ve değerler eğitimi (ör: 07-91), çevre bilinci ve değerler eğitimi (ör: 08-107), yoksulluk ve değerler eğitimi (ör: 06-80), sorumluluk, saygı vb. değerlerin çalışıldığı makaleler (ör: 06-81), çağdaş grafik tasarım ve değerler eğitimi (ör: 15-128) vb. konular diğer kategorisinde değerlendirilmiştir.

Değer eğitiminde tarihi tecrübe, kaynak ve örnekler %6,64 (84 makale) ile beşinci sırada yer almıştır. Bu makaleler arasında Antik Yunan (ör: 15-14) gibi dönemsel; Ahilik (ör: 13-125) gibi kurumsal açıdan değerler ve eğitimi ele alan veya atasözleri (ör: 14-10), karagöz oyunu (ör: 13-135) vb. gibi kültürel öğelerde değerler ve eğitimi inceleyen makaleler bulunmaktadır. En çok çalışılan altıncı konu öğretim programlarında değerlerdir. Toplam 77 makale (%6,08) eğitim programlarında değerlerin tespiti, gruplandırılması, değerler eğitimi açısından yeterliliklerine ilişkin belirlemeler yapmaktadır.

Değer eğitiminde din, inanç ve ibadetler (47 makale %3,71); ahlaki/moral/kişilik gelişim/i ve değerler eğitimi (46 makale %3,63); değer eğitiminde yöntem ve tekniklerin tanıtımı, denemesi ve geliştirilmesi (44 makale %3,48); vatandaşlık, demokratik tutum ve değerler (41 makale, %3,24), eğitim yönetimi/politikaları ve değerler eğitimi (32 makale, %2,53) 30'un üzerinde makalede ele alınan konulardır. Bunun dışındaki konuların tamamı incelememizin 1989 dan 2017 ye yaklaşık 30 yıllık bir periyodu kapsadığı düşünülürse yılda bir ve altında çalışmanın yer aldığı konulardır. Örneğin öğrenme ve öğretme yaklaşımları bağlamında değerler ve eğitiminin ele alındığı sadece üç çalışma yapılırken, değer eğitiminde iyi uygulama örneklerine ilişkin 25 (%1,97); değer eğitimi yaklaşımları üzerine 22 (%1,74), değer eğitiminde paydaşlar ve çevre unsurları üzerine 18 (1,42) makale kaleme alınmıştır.

Bulgular üzerine bütüncül bir okuma yapıldığında eğitimin düşünsel ve tecrübi arka planı ile değerler eğitimi bütünlendirmeye yönelik çalışmaların azlığı buna karşın var olan değer tercihlerini ve eğitim uygulamalarını değerlendirmeye ve özellikle öğretim programı, ders kitabı ve edebi eserler ve yardımcı öğretim materyallerinde değer tespitine yönelik çalışmaların fazlalığı dikkati çekmektedir. Benzer bulguların tez çalışmaları üzerine yapılan incelemede (bkz. Tablo 5) de tespit edildiğini hatırlamak gerekmektedir. Bulgulara bütüncül bir bakış değer eğitiminde yöntem, teknik ve model geliştirme, değer eğitimi psikolojik ve eğitim-bilimsel temeller ile ilişkilendirme,

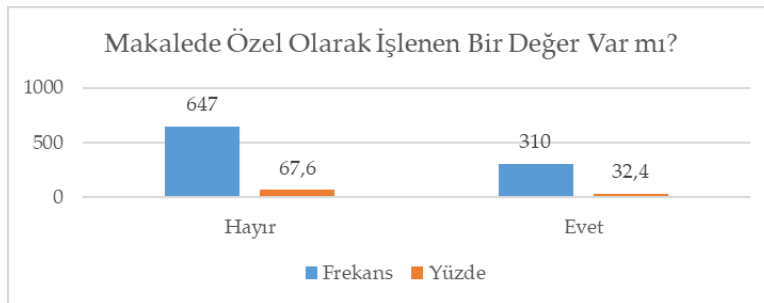
değer eğitiminde okul içi ve dışı etki alanlarını verimli kullanmaya yönelik çalışmaların sınırlılığı gün yüzüne çıkmaktadır.

Değerler eğitimi duyuşsal alana olan yakınlığı nedeniyle kendine has bazı hususiyetlere sahip olsa da netice de bir eğitim faaliyetidir ve diğer öğrenme ve eğitim alanları ile benzer biçimde bilişsel, duyuşsal ve davranışsal öğrenmelerin bütünü üzerine kurgulanır. Dolayısıyla eğitim düşüncesinin geneli ile bağını kurarak öğrenme-öğretme kuram ve yaşantıları ile bağlantılı olarak çalışıldığında bilimsel bir zemine oturtulması mümkündür. Oysa makalelerin sadece 3'ü (%0,24) bu konuya ayrılmış görünmektedir.

Eğitimin kuramsal temellerine dayalı değer eğitimi yöntem ve tekniklerinin geliştirilmesi, çağdaş öğrenme araç ve gereçleri ile bu öğrenmelerin desteklenmesi gerekmektedir. Bu bağlamda değerler eğitimi makalelerine baktığımızda değer eğitiminde uygulamayı geliştirmeye doğrudan katkı yapma potansiyeline sahip yöntem ve teknik deneme/geliştirme, iyi uygulama örnekleri ve eğitim teknolojileri ve değerler eğitimine yönelik çalışmaların sayısının oldukça az olduğu anlaşılmaktadır. Öyle ki bu araştırmaların toplamı 50'ye ulaşmazken eğitim paydaşlarının değer tercihleri, eğitim materyallerinde hangi değerlerin yer aldığına ilişkin kuramsal temeli ve uygulamayı geliştirici özelliği zayıf, var olanı betimlemeye yönelik makalelerin sayısı sırasıyla 389 ve 127'dir.

Söz konusu olguya bilimsel bir çalışma disiplini olarak değerler eğitiminin bilimsel yöntemin temel işlevlerini karşılama durumu nokta-i nazarından da bakmak mümkündür. Değer eğitimi alanında yapılan bilimsel çalışmalar acaba bilimin temel işlevlerini ne kadar bütüncül biçimde karşılamaktadır. En genel anlamda bilim, insana olan biteni betimleme, anlama, açıklama, yordama ve kontrol etme imkânı sunar. Bilimin tüm bu fonksiyonları birbiri ile ilişkili biçimde çalışsa da anlama ve açıklamadan sonraki yordama ve kontrol etme gibi işlevlere dönük çalışmaların eğitimsel süreçleri iyileştirmeye somut katkı verme potansiyeli yüksektir. Bu tür işlevlerse daha çok eğitimde yöntem, teknik, model, materyal geliştirme ve deneme çalışmaları ile gerçekleştirilebilir. Çalışmalar arasında çok büyük yekûnu temsil eden literatür veya eğitim paydaşlarının değerler tercihlerinin tespitine yönelik makalelerde ise bu fonksiyon daha zayıf kalmaktadır. Nitekim makalelerde kullanılan bilimsel yöntemlerin çeşit ve yoğunluğuna bakıldığında yukarıda değinildiği üzere aynı sorun net bir şekilde görülebilmektedir.

4.3.3. Makalede Özel Olarak İşlenen Değerler (Grafik 25)

Belli değerlerin teorik arka planı, tercih edilme, eğitim-öğretim süreçleri veya kaynak ve materyallerde yer bulma yönünden incelenme durumuna bakıldığında 310 (%32,4) makalede müstakil olarak bir değer veya öğretimine ilişkin amaçların bulunduğu görülmektedir. 647 (%67,6) makalede ise özel olarak bir değer veya öğretimine ilişkin amaca rastlanmamıştır.

4.3.4. Makalelerde Yer Alan Değerlerin Dağılımı (Tablo 10)

Değer	Frekans
1. Çevreyi Koruma	28
2. Sorumluluk	27
3. Demokrasi/Demokratik Tutum ve Değerler	26
4. Yardımseverlik	25
5. Hoşgörü ve Anlayış	21
6. Dürüstlük	20
7. Türk Kültürüne Bağlılık	14
8. Vatan Sevgisi/ Milli Değerler, 9. Kurumsal Uyum/ Örgütsel Değerler	13
10. Adalet	11
11. Özgürlük 12. Meslek/iş Ahlakı/Değerleri	10
13. Liderlik, 14. Dindarlık/Dini Değerler, 15. Barış 16. Çok kültürlülük (Farklılıklara saygı, hak ve özg.) 17. Saygı	8
18. Sevgi	7
19. Geleneğe Saygı, 20. Evrensel Değerler (Küresel Vatandaşlık, İnsan Hakları vb.), 21. Empati 22. Toplumsal Değerler (Toplum düzeni, birlik vb.)	6
23. Kanaat, 24. Bilimsellik	5
25. Bağımsızlık/Kendi kararlarını vermek/özgünlük, 26. Özdenetim, 27. Vefa, 28. Dostluk, 29. Eşitlik, 30. Hayatın Anlamını Aramak/Anlamlı Hayat, 31. Tarihe/Kültürel Mirasa Saygı, 32. Vicdan, 33. Eleştirel Düşünme/Açık Fikirli Olmak, 34. İnsani Değerler Hümanist Perspektifi, 35. Ahlak/lı Olmak, 36. Merhamet	4
38. Azim, 39. Anne-Baba ve Yaşlılara Değer Vermek, 40. Affedicilik, 41. Maneviyat/Manevi Yaşam, 42. Bayrağımız/Bayrağa Saygı, 43. Benlik Saygısı, 44. Matematik ve Eğitimi Değerleri (Rasyonellik, Gizem vb.), 45. Onur/lu Yaşam, 46. Sağlık/lı olmak, 47. Misafirperverlik, 48. Çalışkanlık	3
49. Cesaret, 50. Başarı, 51. Nezaket, 52. Milli Egemenlik, 53. Sabır, 54. Umut/İyimserlik, 55. Girişimcilik, 56. Tarafsızlık/Önyargısızlık, 57. Diğerkâmlık/Özgecilik	2
58. Özgüven/Özsaygı, 59. Neşe/li olmak, 60. Hayattan Tat Almak, 61. Yetkin/Yetenekli Olmak, 62. Zenginlik, 63. Huzur/İç Huzuru, 64. Takva, 65. İstiklal Marşı/na Saygı, 66. Modernlik/Çağdaşlık, 67. İffet, 68. Okuryazarlık, 69. Güven, 70. Mahremiyet, 71. Trafik kurallarına uymak, 72. Kul Hakkına Riayet, 73. Mutluluk, Yaşama Hakkı, 74. İdealist olmak, 75. Alçakgönüllülük/Tevazu, 76. Güzellik/Estetik, 77. Aile Birliği, 78. Duyarlılık/önemseme.	1

Özel olarak bir değeri işleyen makalelerde en sık ele alınan değer çevre (çevreyi koruma, çevreye saygı) değeri olmuştur. Çevre değeri 28 makalede teorik arka planı, çevreye ilişkin değer eğilimleri veya öğretim boyutu ile ele alınmıştır. Çevre değerinden sonra en çok işlenen değer 27 makale ile sorumluluk değeri olmuştur. Demokratik değerler (26), yardımseverlik (25) ve hoşgörü/anlayış (21) yirmiden fazla makalede işlenen değerlerdir. Türk kültürüne bağlılık, vatan sevgisi gibi milli değerler ile kurumsal uyum, adalet, özgürlük ve mesleki değerler ondan fazla makalede işlenmiştir.

Liderlik, dindarlık, barış, farklılıklara saygı, saygı (8), sevgi (7), geleneğe saygı, küresel vatandaşlık ve insan hakları, empati, toplumsal düzen (6), kanaat ve bilimsellik (5) sıklıkla çalışılan değerlerdendir. Bunlar dışında yer alan elliden fazla değer makalelerde müstakil olarak en az bir defa en çok dört defa ele alınmıştır. Özellikle bir defa işlenen değerler arasında kul hakkına riayet, özgüven, aile birliği, mahremiyet ve duyarlılık; iki defa işlenen değerler arasında tarafsızlık (önyargısızlık), umut gibi sağlıklı bireysel ve toplumsal gelişim için önemli değerlerin bulunması dikkat çekicidir. Bu tür değerlerin daha yoğun işlenmesine ihtiyaç bulunduğu değerlendirilmektedir.

4.3.5. Değer Eğitimi Makalelerinde Yer Alan Anahtar Kelimeler (Tablo 11)

Bilimsel makalelerde “öz/abstract” ile birlikte verilen anahtar kelimeler, ilgili makalenin konu ve içeriğini yansıtan önemli bir araçtır. Bu nedenle değerler eğitimi makalelerin anahtar kelimelerinin hangi konular etrafında toplandığını belirleyerek makalelerde ele alınan konulara farklı bir açıdan bakılmaya çalışılmıştır. Değerlendirmede birden fazla makalede (en az iki makalede aynı şekilde) geçen kelimeler dikkate alınarak gruplandırma yapılmıştır. Çoğu makalede bir defa geçen bazı özel isimler (örn: Tillich, Buber vb.) ya da kelimeler (beden, yalancılık, vizyon, himaye, stres, mekan vb.) değerlendirme kapsamı dışında tutulduğunda 957 makalede toplam 3564 anahtar kelime için değerlendirme yapılmıştır. Salt İngilizce yayınlanan makalelerde anahtar kelimeler Türkçeye çevrilerek analize dahil edilmiştir.

Temel İlgi Alanı	Anahtar Kelimeler	Toplam	Genel Toplam
Eğitim-Öğretim/Öğrenme Ortam ve Süreçleri	Eğitim	538	1349
	Öğretim/öğretme	146	
	Sosyal Bilgiler/Dersi/Öğretim Programı vb.	125	
	Hayat Bilgisi/Dersi/Öğretim Programı	6	
	DKAB/Dersi/Programı	10	
	Öğretmen/...öğretmeni/öğretmenler	85	
	Öğretmen adayı/Öğretmen yetiştirme vb.	52	
	Öğretmen yeterlikleri/nitelikleri	6	
	Öğrenme-Öğretme teorileri/çıktıları/stilleri vb.	11	
	Program (örtük/öğretim-eğitim programı)/program geliştirme	68	
	Öğrenci/si/leri, öğrencilik	62	
	Türkçe/Dersi/Ders Kitabı vb.	41	
	Kurum/Okul kültürü/örgütsel değerler	53	
	Fen dersi/Fen ve Teknoloji vb.	8	
	Matematik	8	
	Kitap/ders kitabı/kılavuz kitap	20	
	Sınıf yönetimi/içi etkinlik	9	
Değer/Ahlak Tercihleri, Sınıflamaları vb.	Okul/ Okul öncesi/yöneticisi/müdürü/ortamı/türleri vb.	101	1075
	Değer/ler	946	
	Avrupa/Avrupa Birliği değerleri	4	
	Öğretmenlerin tercihleri/tutum/davranışları	19	
	Schwartz, Schwartz Ölçeği/Teorisi	10	
	Rokeach, Rokeach Ölçeği	4	
	Tutum/Tutum ölçeği vb./yönelik tutumları	36	
	Ahlak/İş ahlakı/Ahlak kuralları vb.	56	

Kişilik/Karakter/ Ahlak ve Gelişimi	Karakter/mizaç/huy	46	177
	Ahlaki gelişim/Ahlaki yargı/Ahlaki karar verme vb.	47	
	Kişilik/Kişilik özellikleri	11	
	Vicdan	3	
	Psikoloji, Psikolojik gelişim/danışma	5	
	Sağlık/Ruh sağlığı	2	
	Benlik	14	
	Duyuşsal-duygusal alan/zekâ/özellik/kazanım	12	
Sanat-Edebiyat- Spor	Etik duyarlılık/ödev/liderlik/davranış/değerler/tecrübe	37	146
	Çocuk edebiyatı/kitapları/şiiirleri/çocukluk dönemi vb.	34	
	Roman	3	
	Şiiir	5	
	Masal/destan veya isimleri vb.	17	
	Müzik/müzik dersi	7	
	Edebiyat/...Edebiyatı/Edebi	22	
	Yazar ve Eser İsimleri (Edebi)	40	
	Medya/Tiyatro	6	
	Spor/cu	6	
Dini Kavramlar	Atasözü/atasözleri	6	105
	Din	65	
	Kur'an/Kur'an kıssaları vb.	8	
	İslam/halk İslam'ı/İslam ekonomisi	7	
	İnanç/lar/batıl inanç/akait	5	
	Vahiy	7	
	Teoloji	3	
	Tasavvuf	2	
	Peygamber/Sünnet/hadis	6	
	İbadet	2	
Ele Alınan Değerler/ Tutum	Çevre/Çevreyi koruma/çevre etiği/ekoloji/ekosistem	52	301
	Demokrasi/Demokratik tutum/eğitimi	58	
	Vatandaş/lık	24	
	Eleştirel düşünme	2	
	Empati/Empatik eğilim/tutum vb.	6	
	Erdem/mutluluk/hikmet	11	
	Hayatın anlamı/yaşam doyumu	4	
	Barış/Barış değeri	10	
	Sevgi değeri, vatan sevgisi	6	
	İnsan/i değerler/İnsan hakları/onuru	25	
	Başarı	6	
	Saygı/Öz saygı/Benlik saygısı vb.	18	
	Hak ve özgürlüklere saygı	8	
	Özgürlük/Özgürlükler/Hürriyet	8	
	Hoşgörü	8	
	Sorumluluk	17	
	Sadakat/doğruluk	5	
	Vefa/vefakârlık/bağlılık	8	
	Adalet	7	
	Yardımlaşma/yardımseverlik/dayanışma	9	
	Özgüven/Öz yeterlilik	4	
	Bilim/bilimsel düşünme	5	

Milli/Ulusal/ Kültürel Miras	Kültür/Milli Kültür/Kültürel Miras vb.	44	114
	Mevlana/Hacı Bektaş/Yunus Emre/Mesnevi	18	
	Milli-Ulusal bilinç/değer/kimlik	12	
	Türk/Türk Dünyası/Türkiye vb.	34	
	Vatan/vatanseverlik	6	
Sosyal/Siyasal/ Yönetmel	Sosyal/Sosyal uyum/değer/davranış vb.	17	76
	Toplum/toplumsal sermaye/değişme/toplumsal değerler	35	
	Uyum/Örgütsel Uyum, Psikososyal Uyum	14	
	Lider/lik, Etik Liderlik, Model olma	10	
Aile ve Gençlik Sorunları	Anne/Baba/Ebeveyn	11	74
	Aile/Aile birliği vb.	21	
	Kadın/Kadına yönelik şiddet vb.	4	
	Genç/Gençlik	7	
	Ergen/lik	10	
	Kariyer	4	
	Siber zorbalık/Mağdurluk	5	
	Şiddet/saldırganlık	12	
Küreselleşme ve İlgili Meseleler	Çok kültürlülük/Kültürlerarası	6	39
	Küreselleşme/Küresel vatandaşlık/sorumluluk vb.	11	
	Ülke adları/Diğer ülkeler	8	
	Modern/izm/ite/leşme	11	
	Post modern/izm, Postmateryalizm	3	
Üniversite/ Öğretmen Yetiştirme	Fakülte	9	108
	Hemşirelik Öğrencisi	16	
	Öğretmen Adayı/Öğretmen Yetiştirme vb.	52	
	Üniversite/Üniversite Eğitimi/Öğrencileri vb.	20	
	Akademi/Akademisyen vb.	5	
	İlahiyat fakültesi/öğrencisi	6	

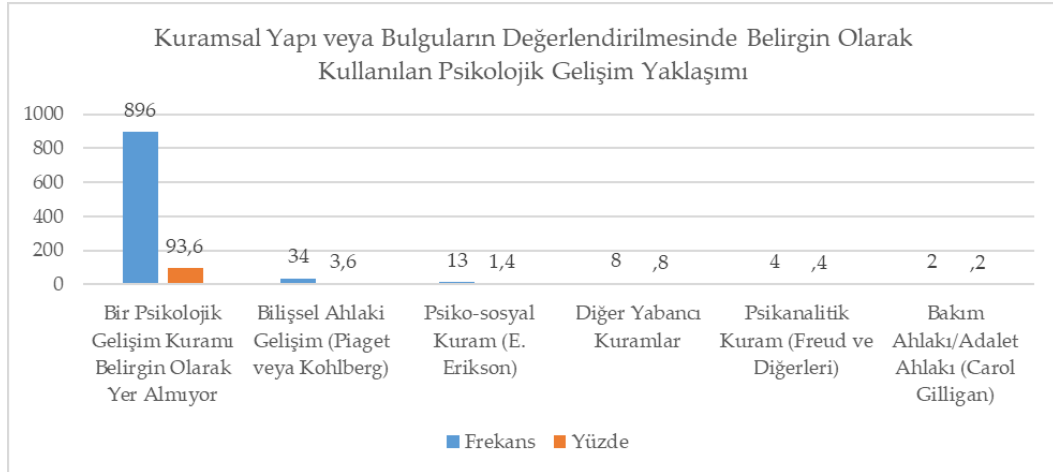
Yapılan inceleme sonucunda anahtar kelimelerin en çok (1349) eğitim-öğretim kavramları ve bunlara ilişkin ortam ve süreçlere dair olduğu anlaşılmıştır. Değer tercihleri, sınıflamalarına ilişkin anahtar kelimeler ise 1075 defa makalelerde kullanılmıştır. Anahtar kelime olarak en çok kullanılan üçüncü grup (301) ise ilgili makalede çalışılan değer veya tutumlardır. İlk üçte yer alan bu kavram grupları genel olarak tüm değer eğitimi makaleleri ile ilgili görülebileceği için daha yoğun yer aldığı değerlendirilebilir. Bunlar dışında yer alan gruplar ise farklı konuların değerlerle bağlantılı olarak çalışılma durumunu göstermesi açısından daha önemli görülmektedir.

Kişilik/karakter ve gelişimi kavramları veya ilgili kavramlar 177 makalede anahtar kelime olarak yer almıştır. Sanat-edebiyat-spora ilişkin kavramlara makalelerde 146 defa anahtar kelime olarak kullanılmıştır. Milli/ulusal/kültürel mirasa ilişkin kavramlar 114 makalede üniversite/öğretmen yetiştirmeye ilişkin kavramlar 108, dini kavramlar ise 105 makalede anahtar kelime olarak yer almaktadır. Bunun dışında sosyal/siyasal/yönetmel (76), aile ve gençlik sorunları (74) ve küreselleşme ve ilgili meselelere (39) ilişkin kavramların makalelerde anahtar kelime olarak yer aldığı belirlenmiştir.

4.4. Değerler Eğitimi Makalelerinde Bilimsel Çerçeveyi Oluşturmada Kullanılan Kuram, Yaklaşım ve Modeller

Bilimsel bilginin temel özelliklerinden birisi birikimli olarak ilerlemesidir. Araştırmacı kendisinden önce doğruluğu bilimsel yöntemlerle belirlenmiş temel yaklaşımları, modelleri, yöntemleri vb. kendine özgü bir tarzda kullanarak güncel problemleri ele alır, onlara yeni bir yaklaşım getirir. Araştırmacı teorik çerçevenin oluşturulması, konu ve problemin tanımlanması, araştırma modelinin yapılandırılması ve bulguların yorumlanması süreçlerinde kendinden önceki bakış açılarından faydalanırken kendi problemine bakışını da bilimsel ve sistematik bir zemine oturtma imkânı bulmuş olur. Aksi durumda belli bir bilimsel zemine oturmayan, sistematik olmayan bir anlayışla farklı araştırmalarda geçen bilgilerin araştırmacının temel konu ve problemi ile bağı kurulmadan alt alta dizildiği eklektik teorik çerçevelerler, tartışma ve değerlendirme süreçleri sıkça ortaya çıkmaktadır. Değer eğitimi makalelerini bu açıdan değerlendirmek amacıyla değer eğitimi yaklaşımları, öğrenme-öğretme kuramları ve psikolojik gelişim kuramlarının makalelerin alt yapısını oluşturmada sistematik biçimde işe koşulma durumu incelenmiştir.

4.4.1. Psikolojik Gelişim Yaklaşımlarının Makalelerde Yer Bulma Durumu (Grafik 26)

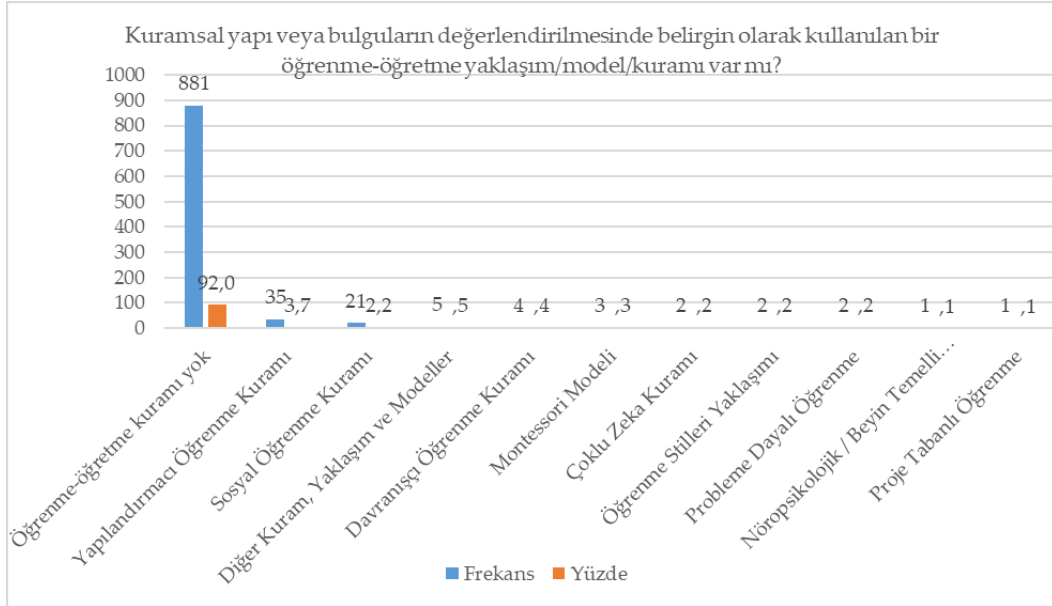
Değer eğitimi çalışmalarında teorik arka planın güçlü bir şekilde yapılandırılmasını sağlayacak faktörlerden birisi psikolojide ortaya konmuş çeşitli gelişim yaklaşımlarının dikkate alınmasıdır. Çünkü değer eğitimi insan kişiliğinin duyuşsal ve bilişsel boyutu ile doğrudan ilişkili ve nihayet itibarıyla kişilik gelişimini hedef alan bir eğitimidir. Değerlerin öğretiminin duyuşsal ve bilişsel gelişim kuramlarından bağımsız bir şekilde değerlendirilmesi bilimsel açıdan yeterince derinleşmemeye neden olacaktır. Bu bağlamda 896 makalede (%93,6) araştırma konu ve probleminin tanımlanması veya bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde herhangi bir gelişim yaklaşımına müracaat edilmemiştir. Bu durum makalelerin bilimsel altyapısı açısından bir yetersizlik olarak değerlendirilmektedir.

Bir psikolojik gelişim kuramına dayanan makalelerde en çok yer bulan gelişim kuramı bilişsel yapı ile ahlaki gelişim arasında ilişki kuran bilişsel ahlaki gelişim kuramıdır. Piaget veya Kohlberg tarafından açıklandığı biçimiyle bu kuram 34 (%3,6) makalede teorik altyapı veya bulguların değerlendirilmesinde belirgin şekilde yer almıştır. Temelde psikanalitik kuramın eleştirisine dayanan

kuramlardan birisi olan ve gelişimi hayat boyu süren bir içsel çatışma çözümlemesi ile açıklayan E. Erikson'un psiko-sosyal kuramı 13 (%1,4) makalede belirgin şekilde yer almıştır. S. Freud, A. Adler ve G. Jung tarafından temsil edildiği biçimiyle psikanalitik kuram toplam dört (0,4) makalede müracaat edilen kuram olmuştur.

Kadın ve erkek ahlaki gelişimi arasında ayırım yaparak kadınlarda özen ahlakının erkeklerde ise adalet ahlakının baskın geliştiğini belirten Carol Gilligan'ın kuramı ise iki makalenin kuramsal yapısında kendine belirgin biçimde yer bulmuştur. Sekiz makalede (%0,8) yer alan diğer yabancı kuramlar sosyal gelişim kuramı, pozitif psikoloji, özerk-ilişkisel benlik yaklaşımı, çoklu zeka, self-determinasyon ve kuşaklararası değer dönüşümlerinde ekolojik perspektif, değer-tutum-davranış modeli ve duygusal bağlanma kuramlarıdır.

4.4.2. Öğrenme-Öğretme Kuramlarının Makalelerde Yer Bulma Durumu (Grafik 27)

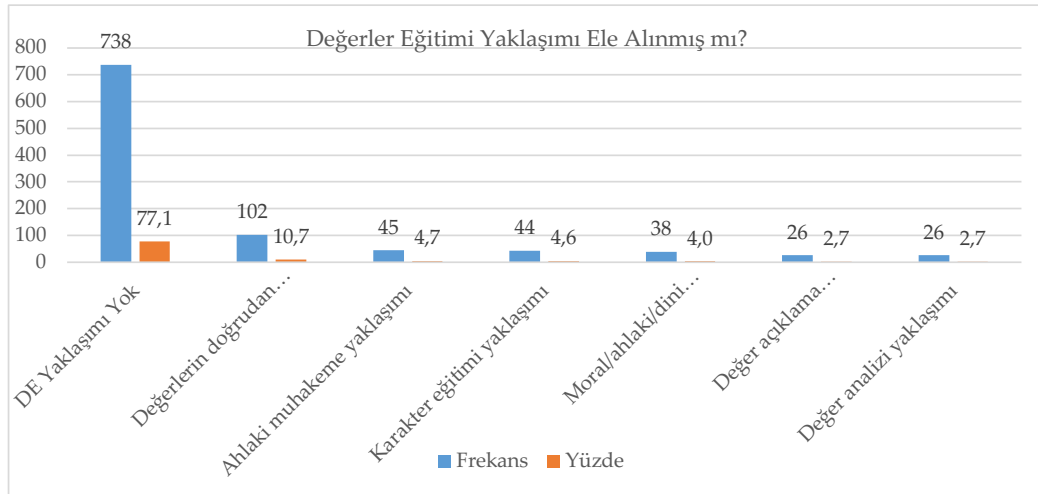
Değerler eğitimi çalışmalarının teorik arka planını güçlendirecek bir başka faktör eğitim bilimsel derinliktir. Bu derinliğe bağlı olarak konu, problem tanımlaması, araştırma modeli tasarımı ve bulguların değerlendirmesi yapıldığında çok daha verimli çalışmalara ulaşılması mümkündür. Bu bağlamda değerler eğitimi makalelerine baktığımızda durum pek iç açıcı görünmemektedir. Makalelerin %92 (881 makale)'inde herhangi bir öğrenme-öğretme kuramı araştırmanın kuramsal yapısı, araştırma modelinin tasarımı veya bulguların değerlendirilmesinde kendine yer bulmamıştır. 76 (%8) makalede ise bir öğrenme-öğretme kuramı dikkate alınmış görünmektedir.

Makalelerde en çok müracaat edilen öğrenme-öğretme yaklaşımı %3,7 ile yapılandırmacı öğrenme yaklaşımıdır. Bu yaklaşım 35 (%3,7) makalede değerler eğitimi süreçleri ile bağlantılı olarak araştırmanın kuramsal yapısını destekleme, araştırma modelini tasarlama veya bulguların değerlendirilmesinde kullanılmıştır. Yapılandırmacı yaklaşımın 2004 yılından itibaren öğretim programlarında merkeze alınan öğretim yaklaşımı olması nedeniyle bu yaklaşıma nispeten daha sık başvurulduğu değerlendirilmektedir. Değer eğitiminde içinde yaşanan grup ile etkileşimin önemi nedeniyle olsa gerek yapılandırmacı öğrenme yaklaşımından sonra makalelerde en çok (21 makale %2,2) müracaat edilen yaklaşım sosyal öğrenme kuramıdır.

Davranışçı öğrenme 4, Montessori modeli 3, çoklu zekâ kuramı, öğrenme stilleri yaklaşımı ve probleme dayalı öğrenme 2'ser makalede ön plana çıkartılırken; beyin temelli öğrenme ve proje tabanlı öğrenme de birer makalede dikkate alınmıştır. Kanaatimizce değer eğitimi makalelerinde oldukça az işlenen bu kuramlardan beyin tabanlı öğrenme, proje tabanlı öğrenme ve probleme dayalı öğrenme değer eğitimi çalışmalarının teori ve pratikte gelişimine önemli katkılar verme potansiyeline sahiptir. Çünkü beyin tabanlı öğrenme, öğrenme süreçlerinde bilişsel ve duyuşsal süreçler arasındaki eşgüdüm, proje tabanlı öğrenme sosyal hayatta yaparak-yaşayarak öğrenme ve probleme dayalı öğrenme ahlaki muhakemenin gelişimi ile değerlerin yaşanan hayata transfer edilebilir formlarının belirlenmesine yönelik önemli açılımlara sahiptir.

Değerlendirmede diğer kategorisi içinde değerlendirilen beş kuram/yaklaşım veya model J. Dewey'in yaparak öğrenme ilkesi, aktif ve bütünlük öğrenme, hayat boyu öğrenme (2 makalede), web tabanlı öğrenme yaklaşımından oluşmaktadır.

4.4.3. Değerler Eğitimi Yaklaşımlarının Makalelerde Yer Bulma Durumu (Grafik 28)

İncelenen makalelerin 738 (%77,1)'inde değerler eğitimi alanında yaygın olarak kullanılan yaklaşımlara teorik çerçevenin kurgulanması, araştırma modelinin tasarımı ve bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde yer verilmemektedir. Bu makaleler arasında yaklaşımların bir cümle içinde geçirildiği veya birer cümle ile açıklandığı makaleler bulunmakla birlikte ilgili araştırmanın konu ve problemi içinde bir yere oturmayan göndermeler bu sayıya dâhil edilmiştir. Geriye kalan 219 (%22,9) makalede ise değer eğitimi yaklaşımlarından en azından birisi makalenin konu ve probleminin tanımlanışında veya bulguların tartışılması veya yorumlanmasında sistematik bir şekilde sürece dâhil edilmiştir.

Yaklaşımlardan en çok başvurulunu 102 (%10,7) makale ile değerlerin doğrudan öğretimi (değer aktarma ve davranış değiştirme) yaklaşımıdır. Geleneksel eğitim anlayışına uygun düşen bu yaklaşımda toplumsal taleplere uygun değerler, eğitici tarafından belli bir düzen içinde öğrenciye benimsetilmeye çalışılır. Değer eğitimi alanında ahlaki muhakemeyi geliştirmeyi amaç edinen ve bilişsel gelişim ile ahlaki gelişim arasında ilişki kuran Kohlberg'in ahlaki muhakeme yaklaşımı makalelerde en çok başvurulanan ikinci kuram olmuştur. Kohlberg'in kuramına 44 (%4,7) makalede teorik arka planın yapılandırılması veya bulguların değerlendirilmesi süreçlerinde genişçe yer verilmiştir.

Geleneksel anlamda erdem ahlakına dayanan modern dönemde ise T. Lickona öncülüğünde ABD’de 1990’lı yıllardan itibaren eğitimde duyuşsal alan reformu çabası halinde uygulanmaya çalışılan karakter eğitimi modeli en çok müracaat edilen üçüncü modeldir. Karakter eğitimi modeline 44 (%4,6) makalede genişçe müracaat edilmiştir. Değer eğitiminde batıda çoğunlukla kilise çevresi Türkiye’de ise ilahiyatçılar tarafından dine dayalı bir ahlak ve eğitimi anlayışı olarak savunulan moral eğitim (moral education), ahlak eğitimi, dini ahlak eğitimi yaklaşımı 38 (%4) makalede ön plana çıkarılmıştır.

Değer eğitiminde değer göreliliğini destekleyen ve öğrenci merkezli bir eğitim anlayışını savunan modern değer eğitimi yaklaşımlarının genel olarak diğer yaklaşımlara göre daha az işlendiği görülmektedir. Bu yaklaşımlardan değer eğitiminde bireyselliğe ve göreliliğe en çok vurgu yapan değer açıklama/berraklaştırma yaklaşımı referans alınarak 26 (%2,7) makale yapılandırılmıştır. Değer eğitiminde modern yaklaşımlardan kabul edilen ancak değer açıklamadan farklı olarak sosyal problemlere odaklanan ve bilimsel araştırma süreçlerinden ve proje temelli eğitimden faydalanan değer analizi yaklaşımı da 26 (%2,7) makalede ön plana çıkartılmıştır.

Makalelerde değer eğitiminde modern ve öğrenci merkezli yaklaşımlar nispeten az işlenirken geleneksel, idealist ve tümdengelimci anlayışları temsil eden yaklaşımların daha yüksek oluşu dikkate değerdir. Makalelerde moral eğitim (%10,7), karakter eğitimi (%4) ve değerlerin doğrudan öğretimi (%4,6) yaklaşımlarının yer bulma durumu din değer eğitimi ilişkisi açısından önemli görülmektedir. İlk sırada yer alan değerlerin doğrudan öğretimi anlayışında gelenek içinde dini motiflerle birlikte değer eğitiminin göz ardı edilmediği, üçüncü sırada yer alan karakter eğitimi modelinin de dinin değer eğitimindeki yerine özel vurgu yaptığı düşünüldüğünde makalelerin yaklaşık %20’sinde doğrudan ya da dolaylı olarak din-değer eğitimi ilişkisinin kurulduğu sonucuna varılabilir.

4.5. Makalelerdeki Sonuç ve Önerilerin Analizi

4.5.1. Makalelerde Öne Çıkan Sonuç ve Öneriler (Tablo 11)

Değerler eğitimi makaleleri elde edilen bulguların değerlendirmesinden çıkan sonuçlar ve bu sonuçlara bağlı olarak yapılan değerlendirmeler ve öneriler yönünden incelenmiştir. İnceleme sonucunda makalelerde değer eğitimi ve öğretimi süreçlerine ilişkin (126), eğitim yönetimi ve politika yapıcılara ilişkin (76), okulda değerler eğitimini yürüten kişiler olarak öğretmenlere ilişkin (64), dini, tarihi veya edebi eser ve kaynakların kullanımına ilişkin (70), öğretim programlarına ilişkin (63), öğretim materyallerine ilişkin (63) değer eğitiminin temelini oluşturan ailelere ilişkin (25) ve medya ve sivil toplum gibi eğitim paydaşlarına yönelik (22) önerilerin yer aldığı görülmüştür. Makalelerin yarısına yakınında (452) değerler eğitimi ile doğrudan ilişki kurulabilecek bir sonuç veya öneriye ulaşılmamıştır. Bu tür makaleler çoğunlukla değer eğitiminden ziyade değer tercihlerine odaklanmakta ve öneri olarak benzer değer ölçümlerinin farklı eğitim örneklemeleri üzerinde uygulanması gerektiği sonucuna varmaktadır. On bir makalede ise değer eğitimi ile ilgili olmakla birlikte makalenin bulgu ve sonuçlarından bağımsız genel önerilere yer verildiği görülmüştür.

Ulaşılan sonuç ve öneriler	Makale Sayısı
Değer Eğitimi İle Doğrudan İlgili Bir Sonuç veya Öneri Tespit Edilemedi	452 ¹⁵
Eğitim-Öğretim Süreçlerine İlişkin Sonuç ve Öneriler	126
Eğitim Yönetimi ve Politika Yapıcılara İlişkin Öneriler	76
Değerler Eğitiminde Dini, Tarihi veya Edebi Eser ve Kaynakların Kullanımına İlişkin Öneriler	70
Öğretmenlere İlişkin Sonuç ve Öneriler	64
Öğretim Programlarına İlişkin Öneriler	63
Eğitim-Öğretim Materyallerine İlişkin Sonuç ve Öneriler	63
Aileler İlişkin Sonuç ve Öneriler	25
Değerler Eğitiminin Paydaşlarına Yönelik Öneriler (Medya, Sivil Toplum vb.)	22
Makalenin Kendi Bulgu ve Sonuçları İle Bağlantısız Öneriler	11 ¹⁶

4.5.1.1. Eğitim-Öğretim Süreçlerine İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 12)

Okulda değer eğitimi süreçlerinin işleyişine yönelik sonuçlar ve bu sonuçlara dayalı toplam 126 makalede yapılan tespit ana hatları ile 13 temada yoğunlaşmaktadır. Tabloda bu ana temalar – dipnotlarda ilgili makalelerin künyeleri ile birlikte - verilmiş, tablo altında ise ilgili temanın makalelerde ne şekilde ele alındığı ve varsa farklı kategoriler açıklanmıştır.

15 İlgili makalelerin kodları şu şekildedir: 13-9-i, 16-11-i, 15-14-i, 13-7-i, 11-7-i, 14-10-i, 14-9-i, 12-4-i, 13-6-i, 11-5-i, 14- (*)-i, 16-7-i, 16-6-i, 16-4-i, 14-6-i, 12-03-i, 16-02-i, 10-03-i, 10-02-i, 10-1-i, 06-1-i, 15-4-i, 15-2-i, 17-1-i, 09-1-i, 13-165, 13-149, 13-151, 13-152, 13-76, 13-80, 13-56, 13-69, 13-71, 13-37, 13-31, 13-29, 13-30, 13-25, 13-24, 13-16, 13-18, 13-21, 13-19, 13-22, 13-20, 11-90, 11-91, 11-96, 11-89, 13-14, 13-12, 13-10, 13-09, 13-04, 13-05, 13-06, 12-16, 12-15, 12-13, 11-25, 11-19, 11-21, 11-17, 11-11, 11-12, 11-14, 11-9, 11-04, 11-05, 12-07, 12-08, 12-09, 12-10, 11-2, 13-01, 12-04, 12-03, 17-45, 17-48, 17-49, 17-24, 17-31, 17-158, 17-157, 17-151, 17-152, 17-153, 17-154, 17-155, 17-148, 17-149, 17-150, 17-146, 17-144, 17-140, 17-141, 17-138, 17-129, 17-127, 17-126, 17-18, 17-189, 17-20, 17-21, 17-115, 17-109, 17-102-17-103, 17-105, 17-106, 17-98, 17-83, 17-84, 17-85, 17-86, 17-77, 17-72, 17-68, 17-69, 17-64, 17-60, 17-59, 17-55, 17-54, 16-36, 16-34, 16-30, 16-31, 16-24, 16-25, 16-26, 16-22, 16-20, 16-16, 16-14, 16-07, 16-08, 16-09, 16-01, 15-135, 15-136, 15-137, 15-139, 15-131, 15-130, 15-127, 15-128, 15-129, 15-122, 15-112, 15-111, 15-110, 15-106, 15-107, 15-105, 15-103, 15-102, 14-13, 14-14, 14-09, 14-10, 14-06, 14-07, 14-08, 14-03, 14-04, 12-93, 12-89, 12-81, 12-83, 12-84, 12-86, 12-75, 12-67, 07-82, 07-85, 10-115, 06-71, 06-72, 06-76, 06-78, 06-80, 07-109, 07-101, 07-104, 07-105, 07-106, 07-96, 07-97, 07-99, 07-91, 07-93, 07-88, 07-89, 06-67, 06-66, 16-108, 06-65, 16-107, 16-105, 16-102, 16-97, 16-91, 16-92, 16-94, 16-96, 16-86, 16-82, 16-79, 16-71, 15-97, 15-94, 15-91, 15-92, 15-90, 15-89, 15-88, 15-82, 15-83, 15-75, 15-73, 15-69, 15-70, 15-59, 14-20, 12-173, 12-170, 13-45, 13-42, 13-46, 16-62, 16-49, 16-44, 15-47, 15-49, 15-42, 15-41, 15-39, 15-37, 15-34, 15-22, 15-20, 15-19, 15-14, 15-12, 15-11, 15-06, 13-121, 13-122, 13-123, 13-117, 13-115, 13-31, 13-126, 13-125, 13-129, 13-139, 13-111, 11-112, 11-113, 11-134, 13-109, 13-104, 13-105, 13-103, 13-101, 13-99, 13-91, 13-88, 13-85, 11-81, 13-84, 11-79, 11-75, 11-73, 11-65, 11-42, 11-38, 14-128, 11-33, 14-126, 14-122, 14-123, 14-121, 14-119, 14-118, 14-114, 14-109, 14-108, 14-106, 14-104, 14-102, 14-100, 14-101, 14-96, 14-95, 14-94, 14-93, 14-92, 14-90, 14-85, 14-71, 14-73, 14-69, 14-70, 14-67, 14-68, 14-66, 14-62, 14-51, 14-45, 14-43, 14-41, 14-38, 14-35, 14-21, 12-39, 12-40, 12-41, 12-32, 12-34, 12-36, 12-31, 12-163, 12-162, 12-161, 12-159, 12-155, 12-150, 12-142, 12-144, 12-145, 12-134, 12-135, 12-138, 12-139, 12-128, 12-124, 12-127, 10-261, 10-262, 10-263, 10-265, 10-259, 10-256, 10-257, 10-258, 10-253, 08-166, 08-163, 08-161, 08-157, 08-155, 08-152, 08-136, 08-133, 07-120, 07-116, 06-70, 06-69, 12-116, 12-109, 12-112, 12-54, 12-58, 12-56, 12-57, 12-49, 12-47, 10-319, 10-304, 10-105, 10-306, 10-307, 10-308, 10-309, 10-301, 10-300, 10-296, 10-298, 10-299, 10-290, 10-288, 10-287, 10-285, 04-283, 10-279, 10-275, 09-244, 09-242, 09-238, 09-234, 09-227, 09-228, 09-229, 09-230, 09-225, 09-226, 09-222, 09-214, 03-10, 03-21, 04-02, 04-04, 04-07, 03-09, 03-13, 03-14, 03-15, 03-16, 03-17, 03-22, 03-23, 03-25, 00-31, 98-35, 97-38, 12-20, 12-23, 12-25, 12-26, 12-27, 12-29, 05-04, 05-05, 05-16, 05-18, 05-19, 05-21, 05-22, 05-24, 05-25, 05-26, 05-27, 05-28, 05-30, 05-31, 05-34, 05-36, 05-38, 05-41, 05-42, 05-44, 05-47, 05-48, 05-51, 05-52, 05-53, 05-56, 05-58, 05-61, 05-63, 05-64, 05-07, 06-11, 05-13, 05-14, 08-175, 08-176, 08-177, 08-178, 08-179, 08-182, 08-183, 08-185, 08-187, 09-188, 09-189, 09-196, 09-197, 10-200, 09-208, 09-209, 09-212, 09-211.

16 İlgili makalelerin kodları şu şekildedir: 03-11, 03-18, 01-29, 14-37, 14-40, 14-56, 14-81, 14-82, 11-06, 11-32, 10-5-i.

Sıra	Ulaşılan Sonuç ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Değer eğitimi süreçlerinde paydaşlar arası bütüncül bir anlayışın geliştirilmesi gerektiğini belirten sonuç ve öneriler. ¹⁷	41
II	Değer eğitimi süreçlerinde insan kişiliği ve davranışın bütüncül bir anlayışla ele alınması gerektiğini belirten sonuç ve öneriler. ¹⁸	25
III	Değer eğitimi çalışmaları için aile ve okullardaki dıştan motivasyonu esas alan anlayış ile eğitim sisteminin sınav ve puana endeksli yapısının uygun bir platform oluşturmadığına ilişkin sonuç ve öneriler. ¹⁹	15
IV	Değer eğitimi süreçlerini zenginleştirecek yöntem ve tekniklere ihtiyaç duyulduğunu belirten sonuç ve öneriler. ²⁰	12
V	Okullarda spor, sanat, müzik ve bu alanlara ilişkin görsel tasarım, beden eğitimi ve müzik dersleri değer eğitimine daha fazla katkı vermelidir. ²¹	8
VI	Öğretmenlerin sınıflarda duyuşsal eğitime/değer eğitimine daha fazla özen gösterebilmesi için sınıfların daha az öğrenciden oluşmasına yönelik çalışmalar yapılmalıdır. ²²	5
VII	Değer eğitimini destekleyici bir unsur olarak okullarda çatışma çözme yöntemlerini öğretmeye yönelik projeler geliştirilmelidir. ²³	5
VIII	Değer eğitimi etkinlikleri sonucunda öğrencide gerçekleşen kazanımları ölçme konusunda öğretmen yetkinlikleri ve ölçme teknikleri yetersizdir. Öğretmenler bu konuda bilimsel çalışmalarla desteklenmelidir. ²⁴	4
IV	Değerlerin salt teoride kalmaması ve gerçeklikten kopuk bir değer dünyası oluşmaması için güncel yaşamla ilişkili bir şekilde işlenmesine ihtiyaç vardır. ²⁵	3
X	Değer eğitimi çalışmalarının öğrencinin değerini farklı boyutlarını, tutum ve davranış göstergelerini fark etmesini sağlayacak şekilde yapılandırılmasına ihtiyaç vardır. ²⁶	3
XI	Eğitim denetim ve rehberliğinin değer odaklı bir yapıya kavuşturulmasına ihtiyaç vardır. ²⁷	2
XII	Sağlıklı bir değer gelişimine zemin oluşturmak için çocuklarda öncelikle vicdan ve merhamet değerlerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılmasına ihtiyaç vardır. ²⁸	2
XIII	Çocuklarda eyleme dönüşmüş çevre bilincinin gelişmesi için “yeşil sınıf” modeli okul öncesi eğitimden başlayarak uygulanmaya çalışılmalıdır. ²⁹	1
Toplam		126

17 12-2-i, 17-8-i, 16-10-i, 14-7-i, 11-2-i, 14-3-i, 13-03, 17-135, 17-134, 17-131, 17-123, 17-61, 16-32, 15-124, 06-81, 07-100, 16-83, 16-75, 15-74, 12-167, 13-52, 16-56, 15-35, 15-28, 13-119, 12-147, 10-260, 08-139, 08-134, 07-126, 07-125, 09-224, 09-223, 09-206, 09-205, 09-202, 16-1-i, 08-181, 05-60, 05-46, 15-02, 12-141.

18 06-02-i, 15-7-i, 11-3, 17-123, 16: 29, 14-05, 14-01, 12-172, 13-43, 16-47, 15-36, 15-01, 13-142, 13-96, 11-80, 14-115, 14-97, 14-80, 14-42, 10-271, 10-254, 08-129, 12-59, 10-277, 12-22.

19 17-11-i, 15-15-i, 15-10-i, 17-3-i, 15-06-i, 13-161, 11-28, 16-17, 12-172, 06-81, 16-106, 16-104, 12-52, 09-320, 08-184.

20 17-93, 17-92, 16-78, 12-167, 15-30, 13-116, 11-74, 14-124, 14-99, 14-83, 14-1-i, 14-77.

21 17-5-i, 16-13, 12-70, 16-46, 15-51, 12-51, 09-191, 10-251.

22 14-05, 13-106, 09-217, 09-216, 05-01.

23 08-1-i, 11-10, 15-109, 10-252, 12-19.

24 16-104, 15-79, 13-41, 15-86.

25 13-13, 10-276, 09-198.

26 06-4-i, 15- 114, 15-104.

27 17-111, 15-09.

28 16-65, 04-284.

29 08-186.

I. En fazla sayıda makalede (41 makale) ulaşılan sonuç ve bu sonuca bağlı olarak geliştirilen öneri değer eğitimi süreçlerinde paydaşlar arası bütüncül bir anlayışın geliştirilmesine duyulan ihtiyaca yöneliktir. Bu sonuç ve öneri aşağıdaki şekillerde makalelerde ele alınmaktadır:

- a) Değer eğitiminde tüm paydaşların katılımına dayalı bir anlayışın geliştirilmesine ihtiyaç vardır.
- b) Karakter eğitimi modelinin tüm paydaşları dikkate alan geniş bir model olarak daha çok kullanılması gerekmektedir.
- c) Değer eğitiminin hem açık hem de örtük program aracılığıyla verilmesi gerekmektedir.
- d) Okul idaresi, öğretmen veya rehber öğretmenler çocuğun yetiştiği ve etkileşim içinde bulunduğu çevre ve paydaşlarla daha sistematik işbirliği yapmalıdır.
- e) Okulların aile ilişkileri konusunda profesyonel psikolojik danışmanlık desteği alabileceği veya aileleri yönlendirebileceği mekanizmalar kurulmalıdır.

II. Değerler eğitimi süreçlerinde eksiklik görülen ve en fazla öneri geliştirilen (25 makale) ikinci alan değer eğitiminin psikolojik süreçlerinde bütüncül anlayışa yöneliktir. Bu, insan kişiliğinin ve ahlaki davranışın bütüncül bir anlayışla ele alınmasını ifade eder. Buna ilişkin sonuç ve öneriler makalelerde ana hatları ile şu şekilde ele alınmaktadır:

- a) Değer öğretimi büyük oranda bilişsel boyut ile sınırlı kalmakta duyuşsal ve davranışsal boyut yeterince geliştirilememektedir.
- b) Değer eğitimi süreçlerinde bilişsel süreçler proje tabanlı öğretim gibi yöntemlerle duyuşsal ve davranışsal açıdan desteklenmelidir.
- c) Değer eğitiminin öğrencinin farklı yetenek ve zekâ türlerine hitap etmesi gerekmektedir.

III. Değer eğitimi çalışmalarında dışsal ahlakı geliştirmek yerine içsel, özdenetime dayalı bir ahlakın amaç edinilmesi gerektiği toplam 15 makalede sonuç ve öneri olarak dile getirilmiştir. Bu durum makalelerde aşağıdaki şekillerde ele alınmaktadır:

- a) Okullar, öğrenci ve öğretmenler için baskı ve korkunun değil, güven ve sevginin egemen olduğu yerler olarak tasarlanmalıdır.
- b) Aile, okul ve sınıf içinde öz disiplin geliştirici yönetim ve anlayışlar sergilenmelidir.
- c) Eğitim sisteminin merkezi sınav ve puana endeksli yapısı akademik yönden olduğu gibi değer eğitimi açısından da özdenetimin gelişimini olumsuz etkilemektedir. Ölçme ve değerlendirme daha esnek ve güven-kontrol dengesini gözetken yöntemler denenmelidir.

IV. On iki değerler eğitimi makalesinde değer eğitimi süreçlerini zenginleştirecek yöntem ve tekniklere ihtiyaç duyulduğu sonucuna varılmış ve bu doğrultuda öneriler geliştirilmiştir. Öneriler şu alt temalar çerçevesinde ele alınmıştır:

- a) Değerler eğitimi süreçlerinde değerler eğitimi yaklaşımlarının öngördüğü model olma, değer telkini, ahlaki muhakeme, değer analizi, değer açıklama gibi yöntem ve teknikler birlikte kullanılmalıdır.
- b) Değer eğitimi desteklemede genel eğitimde kullanılan Montessori modeli, drama, grup tartışması ve örnek olay model ve yöntem/tekniklerinden yararlanılmalıdır.

V. Sekiz farklı makalede okullardaki spor ve sanat ders ve etkinliklerinin değer eğitimi için çok önemli imkânlarla sahip olmasına karşın etkili bir şekilde kullanılmadığı tespiti yapılmış ve buna yönelik öneriler geliştirilmiştir:

- Okullarda spor, sanat, müzik ve bu alanlara ilişkin görsel tasarım, beden eğitimi ve müzik dersleri değer eğitimine daha fazla katkı vermelidir.
- Bu dersler ve etkinlikler değer eğitimi de gözetilerek her öğrencinin en azından amatör bir meşguliyet alanı olacak kadar yaygın şekilde yapılandırılmalıdır.
- Bu faaliyet alanları ve dersler okul içi ile sınırlanmamalı okulun çevresel imkanları ve yerel paydaşlarla etkin işbirliği yoluyla öğrencinin okul dışında da bu faaliyetleri sürdürmesi sağlanmalıdır.
- Okul öncesi eğitimde çocukların hangi yönde (sanat, spor vb.) yetenekleri olduğunun erken tanısı yapılarak çocukların erken yaşta doğru yönlendirilmeleri sağlanmalıdır.

VI. Değer eğitiminin duyuşsal ve davranışsal öğrenmeyi içeren özelliği nedeniyle uzun süreli süreç takibini ve öğretmenin birebir ilgilenmesini gerektiren bir konu olduğu, okulların mevcut yapısında ise buna yeterince imkân bulunmadığı beş makalede sonuç olarak belirtilmiştir. Söz konusu makalelerde konunun ele alınışı iki ana boyutta şekillenmektedir:

- Öğretmenlerin sınıflarda duyuşsal eğitime/değer eğitimine daha fazla özen gösterebilmesi için sınıfların daha az öğrenciden oluşmasına yönelik çalışmalar yapılmalıdır.
- Öğretmenlerin iş yükü planlamaları öğrenci ile daha çok birebir çalışabilmelerine imkân verecek şekilde yapılmalıdır.

VII. Değer gelişiminin kişinin kendi duygu ve davranışlarını tanıması ve diğer insanlarla ilişkileri sağlıklı bir şekilde sürdürmenin yollarını bilmesi ile yakından ilişkili olduğu sonucuna varan beş makalede değer eğitimi destekleyici bir unsur olarak okullarda çatışma çözme yöntemlerini öğretmeye yönelik projeler geliştirilmesi/yaygınlaştırılması önerilmiştir.

VIII. Değer gelişimine yönelik kazanımlar yapısı gereği ölçme ve değerlendirmede subjektiflik ve değerlendirmenin yüzeysel kalma riski barındırmakta ve uzun süreli gözlem ihtiyacı oluşmaktadır. Öğretmenlerin değer eğitimi etkinlikleri sonucunda öğrencide gerçekleşen kazanımları ölçme konusunda yetkinlikleri ve bu alanda ölçme teknik ve araçları yetersizdir. Dört farklı makalede konuya ilişkin dile getirilen öneriler şunlardır:

- Öğretmenler bu konuda bilimsel çalışmalarla desteklenmelidir. Değer gelişimini değerlendirmeye yönelik yapılandırılmış formlar artırılmalı ve öğretmenlere bunların kullanımı konusunda eğitimler verilmelidir.
- Değer ölçme aracı geliştirmeye yönelik pek çok akademik çalışma olmasına karşın bunların sağlıklı ve pratik bir şekilde yapılandırılarak öğretmenlerin kullanımına uygun hale getirilmesi ve bu doğrultuda MEB'in bir havuz oluşturabilmek için araştırmacılarla işbirliğine gitmesi gerekmektedir.

IX. Üç makalede ulaşılan sonuçlar arasında değerlerin büyük oranda teoride kaldığı ve gerçeklikten kopuk bir değer eğitimi yapıldığı tespiti yer almaktadır. Bu makalelerde değerlerin salt

teoride kalmaması ve gerçeklikten kopuk bir değer dünyası oluşmaması için güncel yaşamla ilişkili bir şekilde işlenmesi ihtiyacı aşağıdaki şekillerde dile getirilmiştir:

- a) Değerlerle ilgili güncel toplumsal konular/problemler öğrencinin gelişim özelliklerine göre sınıfa taşınabilmelidir.
- b) Güncel konuların sınıfta değer temelli işlenmesinde değer analizi, değer açıklama ve ahlaki muhakeme gibi değerlerin güncelle bağını kurmaya imkân veren yaklaşımlarından yararlanılmalıdır.
- c) Güncel konulara farklı yaklaşımların olabileceği göz önünde bulundurularak demokratik bir sınıf ortamında güncel konular ele alınmalıdır.

X. Öğrencilerin değerlerin farklı boyutlarını fark etme ve hayatın içindeki görünümüleriyle ilişki kurma becerisinde yetersizlikler bulunmaktadır. Örneğin öğrenciler saygıyı sadece büyüklere yönelik bir değer olarak görmektedir.

- a) Değer eğitimi çalışmalarının öğrencinin değer farklı boyutlarını, tutum ve davranış göstergelerini fark etmesini sağlayacak şekilde yapılandırılmasına ihtiyaç vardır.
- b) Değerin farklı boyutlarıyla öğrenilebilmesi için değer eğitiminde alt kazanımlara, davranış göstergelerine, değer boyutlandırma ve analizine, somutlaştırmaya önem verilmelidir.

XI. Eğitim denetim ve rehberliğinin değer odaklı bir yapıya kavuşturulmasına ihtiyaç vardır. Eğitim denetçileri, eğitimciler arasında değer odaklı eğitim rehberi olarak görülmemekte; öğretmenlere yukardan bakan ve kendi fikirlerini kabul ettirmeye çalışan kişiler olarak değerlendirilmektedir. Bu durum değer odaklı bir eğitimde denetim ve rehberliğin değer temelli ve tecrübe paylaşımı anlayışına dayalı yapılmasına ihtiyaç duyulduğunu göstermektedir.

XII. Günümüz toplumsal problemlerinin temelinde vicdan ve merhamet yoksunu bireylerin yetişmesinin büyük payı bulunmaktadır. Çocuklarda vicdan ve merhamet gelişimi için:

- a) Sağlıklı bir değer gelişimine zemin oluşturmak için çocuklarda öncelikle vicdan ve merhamet değerlerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılmasına ihtiyaç vardır.
- b) Özellikle ailelerin küçük yaşlardan itibaren çocuklarda merhamet ve vicdan duygusunun gelişiminin önemi ve bunun yöntemleri konusunda bilinçlendirilmesi gerekmektedir.
- c) Eğitimde medya ve diğer çevre unsurlarının vicdan ve merhametin önemi ve desteklenmesi konusunda bilinçli hareket etme konusunda teşvik edilmesi gerekmektedir.

XIII. Çocuklarda eyleme dönüşmüş çevre bilincinin gelişmesi için “yeşil sınıf” modeli okul öncesi eğitimden başlayarak uygulanmaya çalışılmalıdır.

4.5.1.2. Eğitim Yönetimi ve Politika Yapıcılara İlişkin Öneriler (Tablo 13)

Eğitim yönetimine ilişkin sonuç ve öneriler tablo 13'te gösterilen 12 tema altında toplanmıştır. Bazı temalar makalelerin bir kısmında özellikle vurgulanmış veya ilgili temayı somutlaştıran alt kategoriler şeklinde verilmiştir. Bu tür örnekler tablo altında açıklanmış ve maddeler halinde gösterilmiştir.

Sıra	Ulaşılan Sonuç ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Değer eğitimi yönetsel süreçlerde de değerlerin yaşatıldığı bir okul ikliminde verimli olabilir. Bu doğrultuda eğitim kurumlarının değer odaklı yapılandırılmasına ihtiyaç vardır. ³⁰	40
II	Değer eğitimi politikalarının geliştirilmesi ve süreçlerin planlamasında farklı toplumlar üzerinde yapılmış eğitim araştırmalarının sonuçları doğrudan alınıp toplumumuza özgü nitelikler göz önünde bulundurulmadan işlem yapılmamalıdır. ³¹	6
III	Değerler eğitimi konusunda politika üretmek ve planlamalar yapmak için bilimsel yöntemlerle toplanmış verilere dayanılmalıdır. ³²	5
IV	Etik liderlik için eğitim yöneticilerine eğitimler verilmelidir. ³³	5
V	Değer eğitimi evrenseli göz ardı etmeden milli değerlere odaklanan karma modele göre yapılandırılmalı, farklı derslerde öğrencide değer ikilemi oluşturacak tutumlardan kaçınılmalıdır. ³⁴	4
VI	Postmodernizmin görelilik algısına dayalı bir değer eğitimi kurgulamaktan kaçınılmalıdır. ³⁵	4
VII	Üstün yetenekli öğrenciler, sosyal desteğe muhtaç öğrenciler, dezavantajlı grupların değer gelişimi ve eğitimi konusunda özel proje ve politikalar geliştirilmelidir. ³⁶	3
VIII	Değer eğitimi yoluyla çevre bilincinin geliştirilmesi ulusal bir politika haline getirilmeli, bu konuda ilgili devlet kurumları ve sivil toplum arasında işbirliği yapılmalıdır. ³⁷	3
IX	Öğretim politikaları ve programları barış için tarih ve değer eğitimi anlayışı ile yapılandırılmalıdır. Değer eğitimi milli değerleri geliştirirken düşmanlığı esas almamalıdır. ³⁸	3
X	Okul Meclisi uygulaması çoğu zaman paydaşların/öğrencilerin yönetime katılımı konusunda sembolik anlamdan öteye geçememekte, bu konuda daha kararlı düzenleme ve uygulamalara ihtiyaç bulunmaktadır. ³⁹	1
XI	Eğitim fakülteleri bünyesinde değerler ve karakter eğitimi alanında kuramsal ve uygulamalı çalışmalar yapacak araştırma ve uygulama merkezleri kurulmalıdır. ⁴⁰	1
XII	Değer eğitiminde öğretmenin örnek şahsiyet olarak daha etkili olabilmesi için öğretmenin toplum nezdindeki statüsünün yükseltilmesi ne yönelik politikalar yürütülmelidir. ⁴¹	1
Toplam		76

30 14-12-i, 10-4-i, 17-3-i, 11-30, 17-122, 17-56, 17-58, 15-116, 12-94, 16-85, 12-179, 12-177, 16-55, 16-47, 13-30, 11-41, 14-125, 14-39, 12-146, 12-140, 12-120, 12-118, 08-165, 08-164, 08-153, 07-118, 07-117, 12-50, 10-311, 10-310, 10-295, 10-274, 10-248, 09-246, 09-218, 09-192, 09-194, 09-193, 05-10, 03-19.

31 15-120, 12-88, 15-13, 08-140, 08-132, 05-08.

32 13-8-i, 07-03-i, 13-3-i, 12-05, 15-46.

33 11-15, 17-112, 17-87, 09-199, 09-245.

34 15-9-i, 15-120, 12-37, 10-289.

35 16-9-i, 12-10, 07-119, 16-28.

36 16-15, 11-36, 10-273.

37 06-68, 10-286, 09-233.

38 08-151, 09-235.

39 09-245.

40 15-38.

41 17-101.

I. Değer eğitiminin ancak okul iklimi içinde değerler yaşatıldığında başarılı olabileceğini, okullarımızın bu açıdan geliştirilmeye ihtiyaç duyduğunu belirten öneriler okulların değer odaklı yapılandırılması ihtiyacını aşağıdaki sonuç ve öneriler çerçevesinde dile getirmektedir:

- Okullarda etik liderlik anlayışı ön plana çıkartılmalı, yöneticilerde etik liderlik bilinci geliştirme çalışmaları yapılmalıdır.
- Eğitim yönetiminde demokratik tutum, eşit söz hakkı gibi değerler ön plana çıkartılmalı, bunu sağlayacak mekanizmalar oluşturulmalıdır.
- Eğitim yönetimi bilimsellik, çağdaşlık, şeffaflık ile güven ve saygıya dayalı iletişim anlayışı ile gerçekleştirilmelidir.
- Eğitimin planlama süreçlerinde ve okullarda tecrübeye değer verme anlayışı geliştirilmelidir.

II. Altı makalede eğitimin genelinde ve değerler eğitiminde toplumsal dinamikler ve gelenekten beslenen eğitim politikaları ve planlamaları yerine özellikle batı toplumlarında üretilmiş ve popülerlik kazanmış çeşitli yaklaşımların adapte edilmesinin olumsuz sonuçları olduğu tespiti yapılmıştır. Bu makalelerde değer eğitimi politikalarının geliştirilmesi, süreçlerin planlaması ve uygulamasında eğitim sistemimizin şart ve imkânları, bireysel ve toplumsal özelliklerimizin göz önünde bulundurulması gerektiği önerisi yapılmıştır.

III. 5 makalede değerler eğitimi konusunda bilinçli politika yürütebilmek için değerler eğitimini bilimsel düzlemde ele alarak ihtiyaçların tespit edilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır. Bu amaçla aşağıdaki önerilere yer verilmiştir:

- Değer eğitiminde ihtiyaçları ve imkânları tespit etmek için ülkemizin bölge, il, ilçe, kasaba, köy hatta okul okul değerler, ihtiyaçlar ve imkânlar haritasının çıkarılması düşünülebilir.
- Değer eğitiminde ihtiyaç ve imkânları tespit etmek üzere katkı verebilecek devlet organları ve sivil toplum kuruluşlarının bir araya geldiği geniş platformlar oluşturulabilir.

IV. Eğitim yöneticilerinin okullarda etik iklimi geliştirebilecek yetkinliklerinde eksiklikler bulunduğuna ilişkin sonuçlara ulaşan dört farklı makalede bunun geliştirilmesine yönelik önerilerde bulunulmuştur:

- Programlarında “etik liderlik” veya “değer temelli yönetim” dersleri bulunan Eğitim Yönetimi ve Denetimi alanındaki yüksek lisans programları açılmalı/yaygınlaştırılmalı eğitim yöneticilerinin bu programlardan mezun olması sağlanmalıdır.
- Yüksek lisans programı imkânı olmayanlar için kolay ulaşılabilir, uzun soluklu ve sertifikasyon esaslı kurslar açılmalıdır.
- Eğitim yönetici ve politika yapımcılar eğitim alanında yapılan bilimsel çalışmaları takip etmeli ve dikkate almalıdır.

V. Okul müfredatında sosyal bilgiler derslerinde genelde bilimsellik ve özgürlük gibi modern değerlere yer verilirken Edebiyat, Tarih ve DKAB gibi derslerde daha geleneksel değerler öne çıkmaktadır. Bu durumun öğrencide değer ikilemi oluşumuna neden olabileceğini değerlendiren dört makalede şu öneriler yer almaktadır:

- Derslerdeki odak farklılığının öğrencide ikilem oluşturmalarının önüne geçecek çalışmalar yapılmalıdır⁴².
- Değer eğitimi evrenseli göz ardı etmeden milli değerlere odaklanan karma modele göre yapılmalıdır.

42 2018 yılında uygulamaya konan yeni müfredatlarda kök değerler uygulamasına geçilmesi bu açıdan anlamlı olup, uygulamanın derslerin kazanımları ve konu içerikleri ile bütünleştirilme durumu önem arz etmektedir.

VI. Dört makalede ne modernizmin, değerleri metalaştıran anlayışı ne de postmodernizmin değerlerin izaflılığı anlayışı ile değer eğitimi kurgulamanın sağlıklı sonuçlar vermeyeceği belirtilmektedir. Bu makalelerde sonuç ve öneriler aşağıdaki temalar çerçevesinde gerçekleşmiştir:

- İzafiyet teorisi gibi pozitif bilim alanında üretilmiş verilerinin, değerlerin izaflılığına dair post-modernist bakış açısını da meşrulaştırdığı anlayışı doğru değildir.
- Değerlerin izaflılığı üzerine değer eğitimi kurgulamak sağlıklı sonuçlar vermeyecektir.
- Küreselleşme ve postmodernizmin değer eğitimine olumsuz yansımalarına karşı tedbirli olunmalıdır.
- Güçlü bir değerler eğitimi için öncelikle modernizmin metalaştıran, ayrıştıran ve yabancılaştıran özelliklerinden bağımsız bir felsefe ile değer eğitimi kurgulanmalıdır⁴³.

4.5.1.3. Öğretmenlere İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 14)

Değer eğitiminde öğretmenlere ilişkin sonuç ve öneriler öğretmenin yetkinliği ve eğitim konusu etrafında toplanmaktadır. Makalelerde ulaşılan bütün sonuç ve önerilerin ortak noktasını öğretmenlerin eğitimi oluşturmaktadır. İlgili temanın farklı makalelerde ele alınışını ve somut olarak örneklenişini ifade eden öneriler tablo altında açıklanmıştır.

Sıra	Ulaşılan Sonuç Ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimde öğretmenlerin değer eğitimine ilişkin yetkinliklerinin geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılmalıdır. ⁴⁴	64
Toplam		64

Öğretmenlere ilişkin makalelerde ulaşılan bütün sonuç ve öneriler öğretmen eğitimi ile ilişkili olup hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimde öğretmenlerin değer eğitimine ilişkin yetkinliklerinin geliştirilmesine yönelik yapılacak çalışmalara işaret etmektedir. Makalelerde yapılacak çalışmaların biraz daha somutlaştırıldığı alt kategoriler şu şekildedir:

- Öğretmen ve öğretmen adaylarının değer eğitiminde yeterliklerinin belirlenmesine yönelik çalışmalar öğretmenlerin değer eğitimi açısından gelişime ihtiyaç duyduğunu göstermektedir.
- Öğretmenlerin en çok gelişime ihtiyaç gösterdiği alanlar problemleri öğrencilere değer eğitimi, çok kültürlü ortamda değer eğitimi, değer eğitiminde yöntem, teknik ve materyal geliştirme, değer eğitiminde ölçme ve değerlendirme ve değer eğitiminde etkili iletişim becerisidir. Verilecek değer eğitimi bu alanlarda yoğunlaşmalıdır.
- Öğretmen eğitiminde (hizmet öncesi ve hizmet içi) vaka örneklerinin analizi üzerinden somutlaştırılmış çalışmalara yer verilmeli özellikle problemleri öğrencilere destek olma yetkinliği bu yolla geliştirilmelidir.
- Öğretmen yetiştiren kurumlarda değer eğitimi uygulama ve vaka örneklerine ayrıntılı yer veren sistematik bir ders ve uygulama alanı olarak yapılandırılmalıdır.
- Hizmetteki öğretmenler için değer eğitimi alanındaki akademik gelişmeleri beceri haline getirmelerini sağlayacak eğitimler düzenlenmeli ve paylaşım platformları (yüz yüze ya da çevrimiçi) oluşturulmalıdır.

43 Eğitimde 2023 Vizyon belgesinin çift kanatlılık vurgusunu bu bağlamda önemli bir gelişme olarak görmek gerektiği kanaatindeyiz.

44 09-7-i, 14-11-i, 17-10-i, 13-4-i, 16-5-i, 11-2-i, 13-72, 13-39, 11-29, 12-06, 17-116, 17-110, 17-108, 07-87, 16-103, 16-99, 16-98, 16-90, 16-87, 15-58, 15-55, 14-15, 12-167, 13-52, 16-54, 15-25, 11-76, 14-67, 14-48, 12-158, 12-154, 12-123, 10-267, 08-162, 08-156, 07-127, 09-195, 05-17, 10-293, 10-292, 16-23, 17-123, 03-20, 13-5-i, 16-8-i, 17-5-i, 13-1-i, 11-08, 12-06, 16-106, 16-103, 16-99, 14-54, 12-113, 09-221, 09-220, 09-207, 05-12, 05-45, 04-01, 12-24, 12-48, 03-12, 09-232.

- f) Öğretmenlerin etkili sınıf yönetimi ve değer eğitimi arasındaki ilişkiyi fark etmeleri sağlanmalı ve uygulama için gelişim yönünde desteklenmelidir.

4.5.1.4. Değerler Eğitiminde Dini, Tarihi ve Edebi Eser ve Kaynakların Kullanımına İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 15)

Eğitim yönetimine ilişkin sonuç ve öneriler tablo 15'te gösterilen 12 tema altında toplanmıştır. Bazı temalar makalelerin bir kısmında özellikle vurgulanmış veya ilgili temayı somutlaştıran alt kategoriler şeklinde verilmiştir. Bu tür örnekler tablo altında açıklanmış ve maddeler halinde gösterilmiştir.

Sıra	Ulaşılan Sonuç ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Değer eğitiminde Türk kültürü ile özdeşleşmiş tarihi model ve kaynaklardan genişçe ve dikkatle faydalanılması gerekmektedir. ⁴⁵	34
II	Değerler ile din arasında güçlü bir ilişki vardır. Bu nedenle değer eğitiminin iyi bir şekilde yapılabilmesi için din ve din eğitimi ile bağlantılı bir şekilde değerlendirilmesi gerekmektedir. ⁴⁶	15
III	Değer eğitiminde başarı için değerlerin insanın varoluşsal soruları ile ilişkili bir şekilde ele alınması gerekmektedir. ⁴⁷	5
IV	Yakın tarihte, Cumhuriyet dönemi Türkiye düşünce ve kültür hayatında etkili olmuş çeşitli şahsiyetler ve eserlerinden yararlanılmasına ilişkin sonuç ve öneriler. ⁴⁸	5
V	Atasözleri sadece Anadolu'da değil farklı Türk toplumları arasında kadim kültürel değerleri taşıyıcılık fonksiyonunu yüklenmektedir. Atasözlerinin bu birleştirici ve taşıyıcılık fonksiyonu değer eğitiminde etkili bir şekilde araştırılmalı ve kullanılmalıdır. ⁴⁹	4
VI	Değer eğitimine katkı için edebi eserlerin bizzat kendilerinin öğrenci tarafından okunmasına yönelik alışkanlık geliştirilmesi gerekmektedir. ⁵⁰	4
VII	Ders kitaplarında ve yardımcı eğitim materyallerinde geleneğimizdeki karakter eğitiminde önemli bir yeri olan nasihat-nâme türüne yer verilmediği anlaşılmaktadır. Bu tür eserlerden daha fazla istifade edilmelidir. ⁵¹	2
VIII	MEB masal, destan, türkü, klasik kültür eserleri vb. geleneksel eğitim materyallerinin etkin kullanımını sağlayacak matbu ya da dijital eserler veya online platformlar hazırlanarak okulların/öğretmenlerin istifadesine sunulmalıdır. ⁵²	1
IX	Türk toplumunun inanç yapısı dikkate alınarak kapsayıcı bir din temelli değer eğitimi yürütülmelidir. Bu bağlamda örneğin "Dört kapı kırk makam"da belirtilen değerlerin de resmi ya da örtük eğitim programları içerisinde yeni nesillere kazandırılmasına önem verilmelidir. ⁵³	1
Toplam		70

45 17-9-i, 09-3-i, 07-2-i, 14-5-i, 13-168, 13-153, 12-12, 13-2, 17-139, 17-87, 17-74, 16-38, 16-18, 16-2, 12-87, 16-101, 15-72, 13-51, 16-70, 15-16, 13-135, 14-112, 14-111, 14-75, 14-64, 14-59, 14-44, 12-121, 08-150, 07-124, 10-303, 10-302, 17-12.6, 04-06.

46 15-64, 10-316, 11-16, 17-136, 08-107, 15-65, 15-64, 15-29, 13-95, 12-23, 12-24, 10-278, 09-215, 98-34, 00-30.

47 13-4-i, 17-4-i, 15-1-i, 11-97, 05-03.

48 11-24, 16-74, 16-51, 16-48, 12-174.

49 14-12, 13-137, 14-110, 09-210.

50 16-11, 12-133, 09-241.

51 13-110, 10-280.

52 15-72.

53 09-237.

I. 34 makalede değer eğitiminde Türk kültürü ile özdeşleşmiş tarihi model ve kaynaklardan yararlanılması gerektiği makale sonucu olarak ifade edilmekte olup bu kaynaklar ve kullanım koşullarına ilişkin aşağıdaki önerilere yer verilmektedir:

- a) Değer eğitiminde Türk kültürü ile özdeşleşmiş olan masal, destan, türkü, menkıbe, fıkra ve gölge oyunu gibi tarihi kaynaklar kullanılmalıdır.
- b) Türk kültüründe önemli yeri olan kaynaklar arasında Dede Korkut, Gülistan ve Bostan, Mevlana'nın Mesnevisi, Kutadgu Bilig ve Ahlak-ı Âlâi, değer eğitiminde temel metin olarak kullanılabilecek kaynaklardır.
- c) Ahilik değer eğitiminin meslek eğitimi ve toplumsal boyutta yayınlştırılması adına önemli bir modeldir.
- d) Değer eğitiminde tarihi kaynaklar, güncel toplumsal ve bireysel şartlar dikkate alınarak, çok boyutlu değerlendirmelerle kullanılmalıdır.

II. 15 makalede din ve değerler eğitimi arasında güçlü ilişki sonuç olarak ortaya konmuş ve değer eğitimi-din eğitimi ilişkisine dair aşağıdaki üç tema çerçevesinde önerilere yer verilmiştir:

- a) Değer eğitimi destekleyen bir unsur olarak din eğitiminin geliştirilmesi gerekmektedir.
- b) Değer eğitiminde Hz. Peygamber (sünnet ve hadis), ve Kur'an-ı Kerim'den yararlanılmalıdır.
- c) Dinin değer eğitimine ve gencin kişilik gelişimine destek olabilmesi için sevgi temelli bir din eğitimi yürütülmelidir.

III. Bazı makalelerde (5 makale) doğrudan bir din belirlemesi yapmaksızın inanç, hayatın anlamı ve amacı, hayat felsefesine sahip olma ile değer eğitimi arasında ilişki kurulmaktadır. Bu makalelerde yer yer birbirinden farklılıklar göstermekle birlikte değer eğitiminin geliştirilmesi adına öne çıkan sonuç ve öneriler aşağıdaki maddeler çerçevesinde ele alınmaktadır:

- a) İnsanın ahlaki ilke ve değerleri onun hayata yüklediği anlam ve hayatın amacına ilişkin temel sorulara verdiği cevaplarla ilgilidir.
- b) Değer eğitiminde gençlerin hayatın anlamına ilişkin temel felsefi, inançsal sorulardan bağımsız bir şekilde değerleri kişilik haline getirmesi güçtür.
- c) Değer eğitiminin temel varoluşsal sorularla ilişkili şekilde yapılandırılması gerekir.

IV. Beş makalede cumhuriyet dönemi düşünce ve kültür hayatında etkili olmuş çeşitli şahsiyetler ve eserlerinin değer eğitiminin teorik ve pratik süreçlerinde referans alınması gerektiği belirtilmektedir. Makalelerin bir kısmında kişilik ve fikirler ön plana çıkartılırken bazılarında şahsın edebi eserleri ön plana çıkmıştır:

- a) Atatürk, Said Halim Paşa, Şemsettin Günaltay, Ziya Gökalp, Prens Sabahattin, Reşit Galip, İsmail Hakkı Baltacıoğlu, Hamdullah Suphi Tanrıöver, Remzi Oğuz Arık, Nurettin Topçu, Ahmet Ağaoğlu ve Ali Fuat Başgil gibi şahsiyetlerin kişiliği, eser ve fikirleri değer eğitimi süreçlerine kaynaklık etmelidir.
- b) Değer eğitiminde Ahmet Mithat, Ömer Seyfettin, Mustafa Kutlu, Peyami Safa, Yahya Kemal, Necip Fazıl Kısakürek, Mehmet Akif Ersoy gibi edebiyatçıların eserlerinden istifade edilmelidir.

V. Dört makalede atasözlerinin farklı coğrafyalardaki kadim Türk dünyası değerlerini taşıyıcılık fonksiyonunun araştırılması ve bu atasözlerinin etkili bir şekilde değer eğitiminde kullanılması gerektiği sonucuna ulaşılmıştır.

VI. Dört makalede edebi eserlerin değer eğitiminde kullanımına yönelik aşağıdaki önemli sonuçlara ulaşılmıştır:

- a) Değer eğitiminde edebi eserlerin verimli kullanımı her şeyden önce okuma alışkanlığını geliştirmeye yönelik bir eğitim ve ölçme değerlendirme anlayışına geçilmesi ile mümkündür.
- b) Türkçe ve Edebiyat derslerinde edebi eserleri ders kitaplarından tanımak yerine bu eserlerin bizzat kendisini inceleme ve okumaya yönelik bir anlayış geliştirilmelidir.

4.5.1.5. Öğretim Programlarına İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 16)

Genel öğretim programlarında değerler ve eğitimi ile değer eğitimi için hazırlanmış programlara ilişkin sonuç ve öneriler tablo 16'da gösterilen 8 tema altında toplanmıştır. Bazı temalar makalelerin bir kısmında özellikle vurgulanmış veya ilgili temayı somutlaştıran alt kategoriler şeklinde verilmiştir. Bu tür örnekler tablo altında açıklanmış ve maddeler halinde gösterilmiştir.

Sıra	Ulaşılan Sonuç ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Değer eğitimi için okul müfredatı ile bütünleşik ancak müfredat üstü olarak hazırlanan ve uygulanan programlar başarılı sonuçlar vermektedir, bu tür değerler eğitimi programlarının 17 uygulaması yaygınlaştırılmalıdır. ⁵⁴	
II	Öğretim programlarında değerlere daha sistematik ve yoğun şekilde yer verilmelidir. ⁵⁵	23
III	Programlarda değerlerin bilişsel boyutta öğretimi ön plandadır. Değerlerin duyuşsal ve davranışsal boyutta öğretimine yönelik yönlendirme ve çalışmalar programlarda daha net yer 12 bulmalıdır. ⁵⁶	
IV	Program geliştirme süreçlerinde değer tercihlerinin programa yansıtılması ve değer eğitimi bağlamında desteklerinin sağlanabilmesi için veliler program geliştirme süreçlerine etkin şekilde dâhil edilmelidir/görüşlerine başvurulmalıdır. ⁵⁷	7
V	Eğitim plan ve programları pilot uygulama ve değerlendirmeden sonra uygulamaya konulmalıdır. ⁵⁸	1
VI	Öğretim programları etik ile ilgili güncel problemleri (şiddet, cinsel sorunlar, hak ve adaletsizlikler) görmezden gelmemeli, bunları soğukkanlı, önyargısız ve bilimsel bir anlayış içinde tartışmaya imkân verecek şekilde yapılandırılmalıdır. ⁵⁹	1
VII	Değerler eğitimine ilişkin kazanımlar özel gereksinimli öğrencilerin öğretim programlarında da özel gereksinimin özelliğine göre farklı boyutlarda yer almalıdır. ⁶⁰	1
VIII	İlköğretim müfredatına değer eğitimi ve aile içi hak ve sorumlulukları yerine getirmede yapıcı iletişim konularını önceleyen bir aile bilgisi dersi konulmalıdır. ⁶¹	1
Toplam		63

I. 17 makalede Değer eğitimi için okul müfredatı ile bütünleşik ancak müfredat üstü olarak hazırlanan ve uygulanan LVEP, İnsanca Değerler Eğitimi, İnsani Değerler Psiko-Eğitim Programı gibi programların ve değer eğitimi ile bütünleştirilen çeşitli müfredat dışı çalışmaların başarılı sonuçlar

54 12-5-i, 17-7-i, 17-01-i, 15-5-i, 11-1-i, 13-166, 14-11, 12-92, 15-80, 15-60, 15-32, 15-25, 11-78, 14-52, 12-46, 12-156, 10-317.

55 4-11-i, 09-4-i, 09-2-i, 13-11, 13-08, 12-14, 17-145, 17-51, 11-38, 14-47, 10-272, 09-236, 09-190, 11-3-i, 13-164, 13-161, 17-145, 17-51, 12-90, 16-43, 15-27, 12-166, 09-219.

56 17-6-i, 14-2-i, 13-170, 13-08, 17-133, 15-134, 15-118, 16-83, 10-293, 10-291, 09-204, 04-08.

57 11-10, 17-128, 16-77, 14-88, 08-128, 10-318, 09-243.

58 09-239.

59 09-240.

60 12-160.

61 12-74.

verdiği için yaygınlaştırılması gerektiği sonucuna varılmıştır. Söz konusu makalelerde konuya ilişkin dikkat çeken öneriler şu şekildedir:

- Okul veya eğitim bölgelerinde uygulanacak değerler eğitimi programlarında birden fazla değere yer verilebileceği gibi, tek bir değer farklı boyutlarıyla uzun süreli ele alınması da değer çok boyutlu eğitimi için önerilmektedir.
- Şiddeti önleme, çevre ve sağlıklı yaşam, demokratik okul ortamı, izcilik ve bilişsel öz düzenleme eğitimi gibi programlar değerler eğitimi programları ile bütünleştirilerek uygulanmalıdır.
- Değer eğitimi çalışmaları için her okul veya eğitim bölgesinin uyarlama yapabileceği bir çerçeve program hazırlanıp yürürlüğe konmalıdır.

II. Öğretim programlarında değerlerin ve eğitimine ilişkin uygulamaların yer bulma durumunu inceleyen çalışmalarda 23 farklı yerde programlarda eksik hususlar bulunduğu, öğretim programlarının değerler ve eğitimi açısından geliştirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır. Makalelerde konuya ilişkin dile getirilen hususlar şu temalar çerçevesinde toplanmaktadır:

- Programlarda değerlere (çevreye duyarlılık, milli değerler, saygı, sevgi, sorumluluk, çalışkanlık vb.) daha fazla vurgu yapılmalı, değer temalı kazanım ve konulara daha çok yer verilmelidir.
- Öğretim programlarında değer eğitimi süreçlerinin çerçevesi daha net şekilde yapılandırılmalıdır. Verilmek istenen değerden kastedilen davranış göstergeleri net biçimde ifade edilmelidir.
- Öğretim programlarında değer eğitimi çalışmalarında kullanılacak yöntem, teknik ve araçlar, kullanılabilecek kaynaklar, metin türleri somut şekilde örneklendirilmelidir.

4.5.1.6. Eğitim-Öğretim Materyallerine İlişkin Sonuç ve Öneriler (Tablo 17)

Eğitim-öğretim materyallerine ilişkin sonuç ve öneriler tablo 17’de gösterilen 10 tema altında toplanmıştır. Makalelerin bir kısmında ilgili temayı somutlaştıran alt kategoriler tablo altında açıklanmış ve maddeler halinde gösterilmiştir.

Sıra	Ulaşılan Sonuç Ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Eğitim materyallerinde (ders kitabı ve yardımcı kaynaklar) değerlerin dağılımı ve güncellenerek sunumu konusunda düzenlemelere ihtiyaç vardır. ⁶²	19
II	Okullarda tavsiye edilen öğrenci okuma kitaplarının değer eğitimi açısından uygunluğunun geliştirilmesine yönelik çalışmalara ihtiyaç vardır. ⁶³	17
III	Matematik eğitimi ve matematiksel modelleme tekniği bireysel değerlerin geliştirilmesinde bir araç görevi görebilir. Matematik ders kitabı ve eğitim araçları bu bilinçle hazırlanmalıdır. ⁶⁴	7
IV	Öğretmenlerin uygulama tecrübelerinden eğitim materyallerinin geliştirilmesinde daha fazla istifade edilmelidir. Bu ihtiyaç öğretmen ve program değerleri arasındaki uyumun programın başarısı için gerekliliği yönünden de hissedilmektedir. ⁶⁵	7

62 13-2-i, 12-1-i, 17-2-i, 13-164, 13-13, 12-11, 17-97, 16-04, 15-125, 12-76, 16-83, 16-81, 15-87, 15-57, 15-56, 14-50, 14-49, 14-31, 09-231.

63 11-6-i, 13-2-i, 13-27, 11-24, 11-22, 17-100, 17-99, 14-02, 15-84, 15-66, 15-62, 16-64, 15-21, 14-08, 13-120, 13-89, 10-312.

64 11-8-i, 06-3-i, 09-5-i, 15-8-i, 11-4-i, 12-71, 04-05.

65 14-3-i, 17-70, 17-62, 16-77, 15-56, 14-115, 04-03.

V	Bariş Manço gibi değer yoğun şarkı üreten sanatçıların eserlerinden ders kitabı ve materyallerinde istifade edilmelidir. ⁶⁶	4
VI	Çocuk kitaplarında özgüvenli, sevgi yüklü, güvenilir, sağlıklı, mutlu, çalışkan ve başarılı kahramanlar model olarak sunulmalıdır. ⁶⁷	3
VII	Değerler eğitimi ile ilgili örnek olaylar, hikâyeler, örnek şahsiyetlerin yaşamları, tiyatro ve filmler, geziler, hikaye ve anlatıların yer aldığı dijital-online platformlar hazırlanıp okul ve öğretmenlerin kullanımına sunulmalıdır. ⁶⁸	2
VIII	Karikatür, değer iletimi açısından oldukça etkili kullanılabilecek bir materyaldir. Karikatürün değer eğitimi materyallerinde kullanılabilmesine yönelik kapsamlı çalışmalar yapılmalıdır. ⁶⁹	2
IX	Değer eğitiminde tiyatro ve tiyatro eserlerinden istifade edilmelidir. Okullar ve kültür sanat kuruluşları arasında bu yönde koordinasyon sağlanmalıdır. ⁷⁰	1
X	Ders kitabı ve eğitim materyallerinde tekerleme, bilmece vb. ile değer eğitime daha çok yer verilmelidir. ⁷¹	1
Toplam		63

I. Eğitim materyallerinde değerlerin dağılımı ve güncellenerek sunumu konusundaki sonuç ve öneriler makalelerde aşağıdaki boyutlarda yer almaktadır:

- Eğitim-öğretim materyallerinde sorumluluk, saygı gibi bazı değerlerin sıklıkla tekrar edildiği ancak çalışkanlık, üretkenlik gibi güncel bazı değerlere yeterince yer verilmediği görülmektedir.
- Ders kitaplarında değerler öğrenciye günlük hayatta değerlerin farklı görünüm ve yaşanış biçimlerini fark etme ve değerlendirme imkânı verecek şekilde ve somut davranış göstergeleri ile verilmelidir.
- Ders kitaplarında ve yardımcı kaynaklarda değerlerin sunumunda farklı seviyelerde benzer değer, etkinlik ve üslupların kullanımı gibi öğrenci seviyesinin dikkate alınmadığını gösteren örnekler bulunmaktadır. Bu konuda düzenlemeye ihtiyaç vardır.

II. Okullarda tavsiye edilen öğrenci okuma kitaplarının değer eğitimi açısından uygunluğunun geliştirilmesine yönelik çalışmalara ilişkin sonuç ve öneriler makalelerde şu çerçevede incelenmiştir.

- Eğitim süreçlerinde tavsiye edilen okuma kitaplarının milli ve manevi değerlere uygunluk ve çocuklara verdikleri mesajlar açısından dikkatle incelenmesi gerekmektedir.
- Yardımcı okuma kitaplarının hazırlanma ve onay süreçlerinde çocukların gelişimsel özelliklerine uygunluk yönünden incelenmesi için gelişim uzmanlarının daha fazla katkı vermesi gerekmektedir.

4.5.1.7. Ailelere Yönelik Sonuç ve Öneriler (Tablo 18)

Değer eğitiminde ailelere ilişkin sonuç ve öneriler sağlıklı aile yapısının ve ailelerin değer eğitimi konusundaki farkındalığının geliştirilmesi etrafında toplanmaktadır. İlgili temanın farklı makalelerde ele alınışını ve somut olarak örneklenişini ifade eden öneriler tablo altında açıklanmıştır.

⁶⁶ 17-147, 17-97, 17-65, 15-15.

⁶⁷ 11-23, 16-68, 09-213.

⁶⁸ 17-137, 16-76.

⁶⁹ 12-02, 10-268.

⁷⁰ 15-09.

⁷¹ 15-71.

Sıra	Ulaşılan Sonuç ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Ailenin değer eğitimine uygun bir ortam haline getirilmesine yönelik sonuç ve öneriler. ⁷²	25
Toplam		25

I. Değer eğitiminin temelini atıldığı ilk çocukluk dönemi üzerinde en etkili kurum olan ailenin değer eğitimini yeterince desteklemediği 25 makalelerde ulaşılan sonuçlar arasındadır. Bu makaleler ailenin değer eğitimine uygun bir ortam haline getirilmesine yönelik şu sonuç ve önerileri belirlemişlerdir:

- Ailede şiddet ve kötü muamele ortamında yetişen çocuklarda okul uyumsuzlukları ve olumsuz değer yapıları daha fazla görülmektedir. Sağlıklı aile yapılarının desteklenmesi için evlilik öncesi ve sonrası evlilik okulu, aile okulu gibi eğitim hizmeti veren program ve projeler geliştirilmelidir.
- Ailelerin çocukları ile ilişkilerinde hem aşırı kontrol hem de aşırı hoşgörölü tutum sağlıklı değer gelişimini olumsuz etkilemektedir. Aileler dengeli ebeveyn tutumu benimsemelidir.
- Aile yapısının sağlıklı yürümesi için ihtiyaç duyulduğunda ailelerin destek alabileceği danışmanlık mekanizmaları yaygınlaştırılmalıdır.
- Ailelere çocuk ve gençlik problemleri konusunda psikolojik danışmanlık ve eğitim destekleri yaygınlaştırılmalıdır.

4.5.1.8. Değer Eğitiminin Paydaşlarına Yönelik Öneriler (Medya, STK, vb.) (Tablo 19)

Değer eğitiminde medya ve sivil toplum gibi paydaşlara yönelik sonuç ve öneriler tablo 19'da gösterilen 5 tema altında toplanmıştır.

Sıra	Ulaşılan Sonuç ve Önerilerin Özü	Makale Sayısı
I	Televizyon programlarının çocukların değer gelişimine olumsuz etkileri tespit edilmiştir. Bu etkilerin önlenmesi için aile, resmi kurumlar (TRT-DİB), yayıncı kurumlar (senarist-yönetmen), sivil teşekküllerin (vakıf-dernek) ortak çalışma platformlarında buluşturulması gerekmektedir. ⁷³	7
II	Bilgisayar ve web tabanlı eğitim değer eğitimi için uygun fırsatlar sunmaktadır. Bilgisayar ve web tabanlı eğitime uygun değer eğitimi yazılımları geliştirilmelidir. ⁷⁴	6
III	Eğitim kurumlarının değer eğitimi konusunda yerel yönetimler ve STK'ların sosyal imkânlarından istifade edebilecekleri protokoller gerçekleştirilmelidir/yaygınlaştırılmalıdır. ⁷⁵	5
IV	Medya organları geniş katılımlı toplumsal sermayeden ilham alan etik standartlar geliştirme ve uygulama konusunda cesaretlendirilmelidir. ⁷⁶	2
V	Değer eğitimi uzaktan eğitim (Açık Öğretim Fakülteleri, Açık Lise ve Açık Ortaokul) sistemleri içerisinde de sağlanmalıdır. Bu amaçla hem bu platformların öğrencilerine hem de genele hitap edecek web siteleri tasarlanabilir. ⁷⁷	1
Toplam		21

72 09-8-i, 15-13-i, 09-6-i, 14-8-i, 16-3-i, 15-3-i, 17-130, 17-125, 17-112, 17-90, 15-76, 15-53, 15-10, 15-02, 10-250, 15-15-i, 15-3-i, 17-90, 16-18, 15-76, 15-02, 13-118, 14-57, 17-117, 97-36.

73 14-8-i, 17-42, 16-84, 15-77, 15-23, 14-22, 05-06.

74 15-16-i, 12-01, 16-39, 16-37, 10-314, 15-54.

75 17-142, 15-133, 15-35, 14-65, 08-135.

76 15-133, 12-60.

77 15-12-i.

4.6. Makalelerde Belirgin Bilimsel Eksiklikler (Tablo 20)

İncelenen makalelerde akademik açıdan sorunlu görülen bazı noktalar tespit edilmiştir. Söz konusu sorunlar değer eğitimi çalışmalarının bilimsel açıdan desteklenmesi noktasındaki eksikliklere de işaret etmektedir. Değer eğitiminde kalitenin gelişmesine ve değer eğitimi teori ve pratiğinin gelişimine katkı yapacak çalışmaların üretimine katkı sağlayacağı umulan bazı tespitler Tablo 20'de yer almakta ayrıntılarına ise aşağıdaki başlıklarda yer verilmektedir.

Sıra	Karşılaşılan akademik veya etik sorunların özeti	Makale Sayısı
I	Çalışmada açık, anlaşılır ve bağımsız olarak izlenip tekrarlanabilir bir yöntem belirtilmemiştir. ⁷⁸	218
II	Makale özetinde bulunması gereken temel bilgiler (konu ve problem, amaç, yöntem ve bulgulara ilişkin temel bilgi) yer almamaktadır. ⁷⁹	132
III	Çalışmanın problem tanımlaması ve buna bağlı olarak uygun bir özgün değer ya da önem açıklaması bulunmamaktadır. ⁸⁰	41
IV	Makalenin giriş bölümü konu ve problemi etkin bir şekilde tanımlamak yerine makale konusu ve problemi bağlamında bir değerlendirmeye tabi tutulmaksızın önceki çalışmalardan değer tanımları, değer taksonomileri vb. ile ilgili aktarımlarla oluşturulmuştur. ⁸¹	31
V	Makalede bulgulardan ulaşılan sonuç ve öneriler yerine yazarın kişisel görüş ve tecrübesine dayalı genellemeler yazılmıştır. ⁸²	29

78 15-15-i, 10-5-i, 06-02-i, 11-05-i, 09-03-i, 07-02-i, 17-5-i, 14-5-i, 13-25, 11-23, 11-21, 10-05, 11-03, 12-03, 12-01, 17-24, 17-148, 17-146, 17-134, 17-121, 17-120, 17-118, 17-115, 17-106, 17-105, 17-86, 17-75, 17-70, 17-69, 17-68, 17-56, 17-54, 16-39, 16-31, 16-20, 16-19, 16-18, 16-01, 15-137, 15-136, 15-135, 15-134, 15-128, 15-127, 15-124, 15-112, 15-107, 12-75, 12-70, 07-85, 07-82, 06-80, 06-17, 07-100, 05-97, 07-89, 06-67, 06-66, 06-65, 16-92, 15-92, 15-54, 14-20, 13-45, 16-65, 16-64, 16-62, 16-51, 16-44, 16-43, 15-42, 15-37, 15-34, 15-29, 15-22, 15-21, 15-14, 15-13, 15-10, 15-9, 13-126, 13-125, 13-110, 13-99, 13-84, 11-73, 11-67, 11-38, 14-123, 14-118, 14-114, 14-106, 14-108, 14-84, 14-83, 14-75, 14-70, 14-67, 14-65, 14-64, 14-62, 14-59, 08-107, 07-109, 07-106, 07-105, 14-43, 14-41, 14-40, 14-31, 14-23, 12-24, 12-84, 12-40, 12-36, 12-34, 12-37, 12-159, 12-145, 12-139, 12-138, 12-127, 10-272, 10-263, 10-262, 10-258, 08-165, 08-166, 08-136, 08-135, 07-120, 06-69, 06-68, 12-60, 12-56, 10-312, 10-314, 10-305, 10-306, 10-303, 10-298, 10-296, 10-295, 10-289, 10-290, 09-242, 09-237, 09-236, 09-230, 09-225, 09-222, 09-217, 09-214, 09-213, 09-212, 09-211, 09-210, 09-197, 09-189, 04-01, 04-05, 04-06, 04-07, 03-11, 03-12, 03-13, 03-14, 03-15, 09-226, 03-17, 03-18, 03-20, 03-23, 03-25, 00-31, 00-30, 98-34, 97-38, 97-36, 12-29, 05-03, 05-19, 05-21, 05-22, 05-24, 05-25, 05-26, 05-27, 05-34, 05-42, 05-42, 05-53, 05-58, 05-59, 05-64, 08-175, 08-176, 08-179, 08-182, 08-185, 08-187, 10-252, 10-277, 10-278, 10-279, 10-280, 04-283, 10-285, 10-286, 12-51, 07-116, 12-121, 14-69, 14-119, 13-10, 11-1-i, 12-08, 15-60.

79 09-8-i, 09-07-i, 17-11-i, 15-15-i, 13-7-i, 14-8-i, 13-6-i, 06-02-i, 07-03-i, 16-9-i, 15-09-i, 09-03-i, 07-02-i, 14-5-i, 12-2-i, 11-3-i, 11-23, 12-07, 12-03, 17-24, 17-148, 17-146, 17-134, 17-130, 17-121, 17-120, 17-119, 17-118, 17-116, 17-115, 17-110, 17-109, 17-106, 17-105, 17-86, 17-75, 17-70, 17-69, 17-68, 17-62, 17-56, 17-54, 16-39, 16-38, 16-31, 16-29, 16-28, 16-19, 16-18, 16-17, 16-07, 16-01, 15-139, 15-137, 15-134, 15-133, 15-128, 15-127, 15-124, 15-107, 15-104, 15-102, 14-13, 14-7, 12-75, 12-70, 06-78, 07-106, 05-97, 06-66, 06-65, 16-107, 16-97, 16-87, 14-20, 16-43, 15-20, 15-16, 13-126, 13-125, 11-80, 11-73, 14-123, 14-119, 14-118, 14-67, 14-66, 14-65, 14-64, 14-59, 14-40, 14-31, 14-23, 12-40, 12-139, 12-138, 08-128, 06-69, 12-54, 10-312, 10-314, 10-305, 10-306, 10-303, 10-296, 10-289, 10-290, 10-288, 10-284, 10-279, 10-278, 10-252, 09-231, 09-230, 09-226, 09-214, 09-213, 08-187, 08-185, 08-179, 08-176, 04-01, 04-05, 03-19, 03-25, 08-175, 09-227, 10-295, 10-257, 12-121, 14-62, 14-69.

80 13-14, 12-15, 17-105, 17-77, 16-32, 16-28, 16-26, 16-87, 15-94, 15-90, 15-77, 15-47, 13-89, 11-38, 14-81, 12-141, 08-186, 09-243, 09-202, 10-200, 09-191, 12-23, 03-17, 05-46, 10-293, 10-301, 12-161, 14-77, 11-81, 13-95, 13-96, 16-47, 12-167, 15-83, 16-75, 16-04, 17-138, 13-11, 11-91.

81 14-7-i, 13-14, 17-105, 17-83, 17-75, 07-93, 15-21, 13-115, 13-110, 14-94, 14-93, 14-64, 14-23, 08-136, 08-135, 10-316, 09-234, 09-219, 09-202, 08-184, 09-199, 09-206, 12-123, 14-112, 17-12.6, 13-137, 16-16, 16-15, 13-139, 15-25, 15-27.

82 17-5-i, 14-7-i, 13-2-i, 14-1-i, 13-1-i, 13-80, 13-39, 12-02, 17-134, 15-112, 15-29, 11-67, 14-42, 12-138, 10-286, 10-275, 09-235, 09-212, 09-210, 09-197, 09-189, 08-175, 05-03, 12-24, 03-18, 03-19, 12-27, 16-36, 11-30.

VI	Başlık, özet veya metinde yanlış yönlendirici/eksik bırakılması nedeniyle yanlış algıya/yönlendirmeye neden olan ifadeler bulunmaktadır. ⁸³	9
VII	Makalede özensiz yazım, hakemlik, editöryal işlem veya yayınlama işareti olan bariz eksiklikler görülmektedir. ⁸⁴	7
VIII	Eskimiş/güncelliğini yitirmiş nicel, kesitsel verilere dayalı makale üretilmiştir. ⁸⁵	6
IX	Makalede bilimsel olarak desteklenmeyen, önyargılı görüş ve yorumlara yer verilmiştir. ⁸⁶	3
Toplam		477

4.6.1. Yönteme İlişkin Eksiklikler

Değerler eğitimi makalelerinin 268 tanesinde açık, anlaşılır ve bağımsız olarak izlenip tekrarlanabilir bir yöntem belirtilmemiştir. Bu durum makalelerin %22,7'sinde sağlıklı bir yöntem izleme ve açıklama kaygısı güdülmeyişini, bilimsel araştırmanın temeli olan bilginin sistematikliği ve şeffaflığı konusunda sorun olduğunu göstermektedir. Oysaki bilimsel bilginin denetlenebilir ve yanlışlanabilir olması sistematik ve şeffaf süreçlerle elde edilmesi ve sunulmasına bağlıdır. Makalelerde yönteme ilişkin eksiklik bağlamında değerlendirilen bulgular aşağıdaki temalar etrafında toplanmaktadır:

- Makalelerin büyük bir kısmında yönteme ilişkin bilgilerin aktarıldığı müstakil başlık/lar atılmamış veya giriş ya da başka bir başlıkta yönteme ilişkin bilgiler aktarılmamıştır. Makalede yönteme ilişkin açık hiçbir bilgiye ulaşılamamaktadır. (Ör: 12-84, 14-13, 16-31, 17-105, 17-115, 17-68, 17-69, 14-65, 16-92...).
- Bazı makalelerde ise yönteme ilişkin bilgiler müstakil başlıkta veya makalenin farklı yerlerinde verilmekle birlikte veri toplama aracı, aracın geliştirilmesi ve yapısı, veri toplama süreçleri, evren-örneklem ya da çalışma grubu veya veri analiz yöntemlerine ilişkin eksiklikler bulunmaktadır (ör:12-121, 08-179).
- Teorik makalelerde sıklıkla rastlanan bir durum olarak problem, amaç, özgün değer, veri kaynaklarının özellikleri, bunların seçilme nedenleri, temele alınan kavramsal ve kuramsal yapıya ilişkin bilgi verilmemiştir (ör: 07-116).
- Nitel ve deneysel çalışmalarda güvenilirlik için önemli olan prosedür ve süreçler açık olarak yer almamaktadır. Bu tür makalelerde örneğin nitel araştırma araç ve süreçleri ile deneysel çalışmada prosedürler, deney grubuna uygulanan eğitimsel etkinin niteliği vb. kapalı kalmaktadır (ör: 11-1-i, 12-08, 15-60, 08-182, 08-185).
- Bazı makalelerde (ör: 12-121, 14-69) makalenin ana metninde yönteme ilişkin bilgi verilmeyip özetle bazı kısa bilgiler verilmektedir. Bu durum yöntemin açıklığı açısından sorun olduğu gibi araştırma içinde olmayan hususun özetle verilmesi durumunu da ortaya çıkartmaktadır.
- Makalede, yapılan çalışmanın yöntemine ilişkin açık ve yeterli bilgi verilmezken yönteme ilişkin bazı kavramların araştırma yöntemleri kitaplarından uzun ve gereksiz alıntılar yapılarak yazılması ile maksadı dışında kalıp yapılara dayanan yöntem yazımı... (ör: 14: 119, 13-10). Bu

83 03-21, 13-123, 07-96, 17-130, 14-41, 15-87, 17-150, 14-100, 11-67.

84 10-302, 15-62, 15-65, 16-97, 10-115, 11-06, 15-5-i.

85 13-01, 13-116, 17-98, 17-109, 13-72, 17-10-i.

86 12-81, 16-39, 06-80.

açıklamalarda bazen yazar kendi kullandığı yöntemi açıklamaya çalışırken sanki bir başka yazarın çalışması hakkında yazıyormuşçasına kaynak göstermektedir. Örneğin 13-10 kodlu makalenin yöntem başlığının ilk cümlesinde “Araştırma, geçmişte veya halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle tanımlamayı amaçlayan bir tarama modelinde gerçekleştirilmiştir (Neuman, 2007).” ifadeleri yer almaktadır. Yazar kendi çalışmasının tarama modelinde olduğunu belirtirken modeli açıklayıp cümle sonuna referans koyma ihtiyacı duymuştur.

4.6.2. Özete İlişkin Eksiklikler

İncelenen makalelerin 132’sinde özetin makalenin konusu ve problemi, amacı, yöntemi ve bulgularına ilişkin fikir vermediği belirlenmiştir. Söz konusu rakam özet bulunduğ halde eksiklikler olan makaleleri ifade etmektedir. Eski tarihli dergilerin (ör: Felsefe Dünyası Dergisi), bir kısmında yer alan ve derginin yayın şablonu gereği özet sunulmayan makaleler (ör: 98-34, 05-19) değerlendirme dışında tutulmuştur. Makalenin ilk sunumu açısından önemli bir işlev gören özetlerde bilimsel geleneğe uygunluk noktasında görülen eksiklikler aşağıdaki başlıklarda gruplandırılmıştır:

- Makalenin özetinde amaç, kapsam ve yönetime ilişkin bilgilere yer verilmeyip makaleye giriş paragrafı mahiyetinde bir özet yazılması: Örneğin 08-175 kodlu makalenin özetinde Türk Eğitim Sisteminde örgütsel sosyalleşmenin zayıflığı tespiti yapıp bu konuda çalışmanın önemine vurgu yapılmaktadır. 09-227 kodlu makalede ise özet çalışmanın amacına yönelik yazılmış üç adet birbirini tekrar eden cümleden ibarettir.
- Makale ana metni ve özette bulunması gereken yönetime ilişkin bilgilerin ana metinde yer almayıp sadece özette kısaca bahsedilmesi: Bu tür makalelerde (ör: 14-69, 10-295) çalışmanın yöntemine ilişkin bilgiler metin içinde verilmezken özette yönetime ilişkin bazı bilgiler paylaşılmaktadır. Özetle doküman incelemesi, okullarda gözlem vb. tekniklerin kullanılarak veri toplandığı belirtilen 10-295 kodlu makale özetinden nitel bir çalışma yürütüldüğü anlaşılmakla birlikte nitel araştırma için çok önemli bir husus olan süreçlerin şeffaflığını sağlayacak yöntem açıklamaları ana metinde yer almamaktadır.
- Özetle sadece bulgu ve sonuçlardan bahsedilmesi: Örneğin 10-257 ve 12-121 kodlu makalelerde özetle genel teorik bir cümlenin ardından makalenin bulgularına doğrudan girilmiş ve uzunca bir özetle sadece bulgu ve sonuçlar aktarılmıştır. Oysa her iki çalışma da niceldir ve nicel çalışmada bulguların nasıl elde edildiği en az bulgular kadar ilk bakışta bilinmesi gereken hususlardandır.
- Girişteki bir veya birkaç paragrafın alınıp özet olarak sunulması: Aynı cümleler/paragraflar özet ve girişte peş peşe kullanılmıştır (ör: 14-62).

4.6.3. Problem Tanımlamasına Bağlı Özgün Değer Açıklamasına İlişkin Eksiklikler

Özgün değer bir araştırmanın yapıldığı alanın teori ve pratik gelişimine katkı potansiyelini ifade eder. Araştırmacı çalışmanın girişinde konunun, neyi araştıracağını çerçevesini çizerken problemi tanımlayıp özgün değeri ortaya koyduğunda niçin araştıracağı, söz konusu çalışmanın gidereceği eksikliği belirlemiş olur. Bilimin insanın anlama, açıklama ve kontrol etme ihtiyacının bir sonucu olarak geliştiği düşünülürse insanın bu ihtiyaçlarına nasıl katkı vereceği kestirilemeyen bir çalışma düşünülemez. Ancak çoğunlukla makalelerde genel konunun önemli oluşu özgün değer bir gös-

tergesi olarak görülmekte ve somut problemlere odaklanma arayışına girilmediği görülmektedir. Makaleler üzerine yapılan incelemelerde 41 makalede çalışmaların özgün değerine ilişkin ciddi boşluklar olduğu gözlemlenmiştir. Tespit edilen eksiklikler aşağıdaki temalar çerçevesinde sunulmaktadır:

- a) Makalenin konusu, amacı ve yöntemi ile çelişen özgün değer belirlemesi: Bu tür makalelerde makalenin konu amaç ve yöntemi ile uyumsuz, belirtilen konunun çalışılması veya yöntem ile ulaşılması mümkün olmayan özgün değerlerin ifade edildiği görülmektedir: Örneğin 03-17 kodlu makalede özgün değer olarak (s. 222) toplumlara ilişkin gelecek projeksiyonu yapabilmek için toplumun değer sisteminin ve yapılarının bilinmesi gerektiği bu nedenle de sosyolojide değer araştırmalarının önemli olduğu belirtilmiştir. Ancak söz konu makale konu ve içerik itibarıyla değer kuramlarını tanıtan Türk toplumunun değer yapısına ve bu yapıyı ölçme/tanımayla herhangi bir gönderme veya imada bulunmayan teorik bir makaledir. 10-301 kodlu makalede ise (s. 1127-1128) özgün değer olarak “himayeci değerlerin bireyler üzerinde nasıl bir etki oluşturduğunu” belirlemenin önemi üzerinde durulmaktadır. Ancak deneysel veya ilişkisel modelde yapılandırılacak bir çalışma ile böyle bir sonucu verebilecekken; kitap incelemesi şeklinde yapılandırılmış olan makaleden bu özgün değere ilişkin sonucun elde edilmesi mümkün değildir.
- b) Makalede çalışılan genel konu, yöntem, kişi, eser/ler ve kavramın önemini özgün değer olarak sunmak: Bu tür makalelerde çoğunlukla yazar, problemi sağlıklı bir şekilde sınırlandırarak tanımlayamamanın bir sonucu olarak çalışılan genel bazı ifadelerle özgün değer tanımlaması yapmaktadır. Genel konu önemli olmakla birlikte yapılan çalışmadan elde edilen sonuçların bu genel konu içerisinde hangi eksiği gidereceği belirsiz bırakılmaktadır. Örneğin 05-46 kodlu makalenin özgün değeri akademik benlik saygısının literatürde gelişim için önemli görülmesi ile açıklanırken (s. 19) makalenin bulgularının bu anlamda hangi probleme çözüm önereceği belirsizdir. 11-81 kodlu makalede okul öncesi eğitimin kişilik gelişimindeki önemi ön plana çıkartılırken (s. 600) okul öncesi öğretmen adaylarının mesleki benlik saygılarının belirlenmesinin bu kurumlarda öğrencilerin kişilik gelişimine nasıl bir katkısının olacağı açıklanamamaktadır. 14-77 kodlu Montessori modelini, 16-47 kodlu hak ve özgürlüklere saygı (s. 1273), 13-11 kodlu programlarda değerleri inceleyen çalışmalarda ilköğretimde değer eğitiminin önemi özgün değer olarak sunulmakta ancak makalenin problem ve amacı ile bütünleştirilmiş bir özgün değer tanımlaması yapılmamaktadır.
- c) “Önem veya Özgün Değer” başlığı altında özgün değer yerine amaç veya araştırma sorularına yer vermek: Araştırmalarda bir problemi sezinleyip tanımlamak, çözüme yönelik tasarlama ve özgün değeri buna uygun yazma konusunda ciddi eksiklikler bulunmaktadır. Bu eksikliklere rastlanan bazı çalışmalarda “özgün değer veya araştırmanın önemi” gibi başlıklar atılmasına karşın bu başlıkta amaç veya araştırma soruları verilmektedir. Örneğin 10-293 kodlu çalışmada girişin ardından “Araştırmanın Önemi” başlığı yer almaktadır (s. 23). Ancak bu başlıkta araştırmanın önemi değil konusu ve araştırmanın alt araştırma sorularına yer verilmiştir. 13-95 kodlu çalışmada (s. 213) da aynı durum tespit edilmektedir. 12-161 kodlu çalışmada ise özgün değer olarak “bir ölçek geliştirilmesi bu çalışmanın en özgün tarafıdır” (s. 91) denilirken ölçek geliştirilmenin bir amaç olsa da çalışmanın özgün değerini belirlemeyeceği gözden kaçmaktadır. Geliştirilen ölçeğin niteliği, teorik ve pratik faydası özgün değere ilişkin bir ifade olabilir ki ilgili başlıkta buna rastlanamamaktadır.

- d) “Özgün Değer ya da Önem” başlıklarında özgün değer yerine yönteme ilişkin teknik bilgilere yer vermek: Makalede bir problem belirleyip problemin çözümüne ilişkin özgün değer ortaya koyma konusundaki çok açık eksikliklerden bir diğeri özgün değer ve önem başlıkları altında yöntem konularının işlenmesidir. Örneğin 16-04 kodlu çalışmada “Çalışmanın Önemi” başlığı altında yazar özgün değer ve öneme ilişkin bir açıklama yapmayıp uzun bir paragraf boyunca betimsel model ve çalışmanın örnekleme hakkında ayrıntılı bilgi vermekte ve çalışmanın konusunu tekrarlamaktadır.
- e) Kendi içinde çelişkili ifadelerle veya özcü bir anlayışla (önemli çünkü önemli) özgün değer tanımlamaları: Bilimsel araştırma bir teori veya uygulama sahasındaki eksikliği gidermek için yapılır. Özgün değer ise en basit şekliyle bu eksikliğin ilgili çalışma ile nasıl giderileceğini ifade eder. İncelenen çalışmaların bazılarında bu anlayışın tersine alanda/bu problemi tespit eden çok çalışma var bu nedenle aynı problemi tespiti yönelik bu çalışma önemlidir anlamına gelen açıklamalar özgün değer olarak belirtilmiştir. Örneğin 11-91 kodlu makalede çalışmanın özgün değerinin ele alındığı girişin son paragrafında (s. 2242) özgün değer olarak literatürün ders kitaplarında ve programlarda çevreci bir insan yetiştirmek için yeterli değer ve eğitimi olmadığını gösterdiği belirtilmekte ardından da yapılacak çalışma ile programlarda çevreye ilişkin değerlerin bulunmasının ve bunun tespit edilmesinin önemli olduğu belirtilmektedir. Literatürde tespit edilen eksikliğin yeniden çalışılmasına niçin ihtiyaç duyulduğu belirsizdir. 13-96 kodlu çalışmada değer eğitimi ile ilgili çalışmaların hemen hepsinin açık ya da örtük amacı, değerlerin öğretileceği gruba, hangi değerlerin, nasıl ve en iyi şekilde öğretileceğini ortaya çıkarmaktır. Bundan dolayı bu araştırmanın amacı da hangi değerlerin öğretileceğinin belirlenmesidir anlamına gelen ifadeler kullanılmaktadır (s. 70). 17-138 kodlu çalışmada ise özgün değer olarak “sosyal bilgiler öğretmen adaylarının değer hiyerarşisini bilmek önemlidir” (s.31) ifadesi esas açıklanması gereken sorunun (neden?) cevabı verilmeden yazılmıştır.
- f) Özgün değere çalışmanın giriş bölümü veya uygun başlık dışında özet veya sonuç ve değerlendirme gibi bölümlerde yer vermek: Özgün değer çalışmanın konu, problem ve amacına bağlı bir durumdur ve bu nedenle konu, problem ve amacının tanımlandığı bölümlerde bulunması beklenir. İncelenen bazı makalelerde ise sadece özetle veya sonuç ve değerlendirme bölümlerinde özgün değer tanımlaması yapıldığı belirlenmiştir. Örneğin 15-83 kodlu makalede Araştırmanın özgün değeri olarak değerlendirilebilecek bir cümle “alan yazında Orhun Abideleri’nin Türkçe değer iletimi bakımından incelenmesi üzerine eksiklik” sonuç bölümünde yer almaktadır. Aynı şekilde 16-75 kodlu çalışmada sonuç bölümünde “bu araştırmaya özellik katan durum okul müdürlerinin değerler konusuna ilişkin görüşlerini belirlemeye yönelik başka bir araştırmaya ulaşılamamış olmasıdır.” (s.1144) ifadesi özgündeler cümlesi olarak yer almaktadır.

4.6.4. Makalenin Giriş Bölümünü Konu ve Problemle Bağlantısı Kurulmamış Alıntılardan Oluşturmak

31 makalenin giriş bölümünde konu ve problemi etkin bir şekilde tanımlamak yerine makale konusu ve problemi bağlamında bir değerlendirmeye tabi tutulmaksızın önceki çalışmalardan değer tanımları, değer taksonomileri vb. ile ilgili aktarımlarla giriş oluşturulmuştur. Sonuçta makalenin

giriş bölümü kalıp bilgilerin değerlendirmeden sunulduğu ve kendi konu ve probleminin kavramsal ve kuramsal çerçevesini sağlıklı bir şekilde kurmaktan uzak çalışmalar haline gelmiştir. Bu tür çalışmalarda görülen bazı olumsuz örnekler iki kategori halinde aşağıda sunulmuştur:

- a) Değer tanımı ve taksonomileri ile ilgili bilgileri konu ile bağını kurmaksızın ve değerlendirmesini yapmadan sunarak giriş oluşturan makaleler: Bu tür çalışmalarda makale konusu ile doğrudan ilgili olmadığı halde 2000'li yılların başlarında yapılan ilk çalışmalardan alıntılarla değer kavramının tanımları, değer taksonomisine ilişkin yaklaşımlar kalıp olarak sunulmaktadır. Örneğin 17-12.6 kodlu 2017 yılında yayınlanmış bir makalenin girişinde konu ile doğrudan alakası kurulamayan değer tanımları iki sayfaya yakın yer tutmaktadır. 14-112 kodlu makalenin giriş kısmında dört sayfaya yakın değer kavramına ilişkin tanımlar, değerlerin tasnifine ilişkin alıntılar değerlendirme süzgecinden geçirilmeden ve çalışma problemiyle bir ilgi kurulmadan yapılmıştır. 09-206 kodlu makalenin girişi ise toplam iki buçuk sayfa olup bunun iki sayfası değer kavramının tanımı ve değerlerin sınıflandırılmasındaki çeşitli yaklaşımların özetinden oluşmaktadır (Benzer örnekler için bkz: 15-25; 15-27; 13-14).
- b) Makale konusuna ilişkin önemli literatür bilgilerini/değer eğitimi birikimini atlama: İncelenen makalelerden bazılarında makalenin incelediği konuya ilişkin önemli ve bilinen kavramsal çerçeve ve teorik yapının ihmal edildiği, makale girişi ve bulguları değerlendirmede bilindik değer tanımı ve taksonomileri ya da genel açıklamalarla yetinildiği görülmüştür. Özellikle özel bir konunun çalışıldığı durumlarda literatürde değer eğitimi ile bağlantılı olarak ele alınan ve yerleşmiş bir kuramsal yapının ihmal edilmesi değer eğitimi araştırmalarındaki derinleşeme problemine ilişkin önemli bir işaret olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda 12-123 kodlu makale topluma hizmet uygulaması dersinin öğrencilerin değer farkındalığına etkisini yöntemsel açıdan oldukça kaliteli bir tarzda incelemesine rağmen giriş ve bulguların değerlendirilmesinde bu dersin değer eğitimi alanındaki kuramsal temeli olan değer analizi yaklaşımına değinilmediği görülmektedir. Benzer şekilde 13-137 kodlu makale atasözleri ile değer öğretimi konusunu ele almasına karşın girişte ve tartışmada ele alınan konu ile değerler eğitimi alanında bu konunun teorik altyapısını oluşturan değer aktarma yaklaşımına ait birikime yer verilmemiştir. 16-16, 16-15, 13-139 kodlu makalelerde ise üstün yetenekli öğrencilerin değer algıları çalışılmış olmasına karşın ilgili literatürde üstün yeteneklilerde ahlaki gelişim üzerine bilinen pozitif çözümme vb. kuramlara hiç temas edilmemiştir.

4.6.5. Çalışma Bulgularına Dayanmayan Sonuç ve Öneriler Geliştirme Problemi

İncelenen makalelerin 29'unda sonuç ve önerilerin çalışma bulgularına dayanmadığı tespit edilmiştir. Bu tür çalışmalarda yazar/lar ya başka çalışmaların sonuç ve önerilerini doğrudan aktarmakta ya da kendi çalışması ile ilgisi olmayan tecrübeleri çalışma sonuç ve önerileri arasına dâhil etmektedir. Söz konusu problemin makalelerde görünüşüne ilişkin farklı örnekler aşağıda verilmiştir:

- a) Kendi çalışmasından elde edilen sonuçlarla birlikte başka çalışmalardan sonuç olarak doğrudan aktarımlar yapma: 12-27 kodlu makalede yazar kendi bulgularından yola çıkarak bazı önerilere yer vermekle birlikte 2011 yılında gerçekleşen Ulusal Öğretmen Stratejisi Çalıştay Raporundan doğrudan alınan önerilere yer vererek çalışmayı tamamlamaktadır.

- b) Çalışmanın temel konu ve amacı ile doğrudan ilgili olmayan bulgu ve sonuçları çok fazla ön plana çıkartarak sonuç ve öneri oluşturma: 16-36 kodlu makalede değer eğitimi çalışmalarında çok sık rastlanan değer kavramını tanımlamaya ilişkin ısrarcı tutumun çalışmanın bulgu ve sonuçlarına yansımaları görmek mümkündür. “Değerlerin Kazanılmasındaki Etkili Faktörler (Öğrenci Görüşleri)” başlığını taşıyan makalede temel konu öğrencilerin sosyal bilgiler 8. sınıf müfredatındaki değerleri ve bunların kazandırılma süreçlerine ilişkin değerlendirmeleriyle makalenin bulgu ve sonucunda en çok yer ayrılan konu öğrencilerin değer kavramını nasıl tanımladıkları olmuştur.
- c) Makale bulguları ile çelişen sonuç ve öneriler üretme: 11-30 kodlu makalede değer tercihi belirlenen örneklemde demokratik değerler üst düzeyde çıkmıştır. Ancak yazar herhangi bir gerekçelendirme yapmadan kendi çalışmasında üst düzeyde çıkan değerlerin daha fazla geliştirilmesine yönelik çalışmalar yapılması önerisinde bulunmaktadır.

4.6.6. Eksik veya Yönlendirici Bilgilere Yer Verilmesi Problemi

Değerler eğitimi makalelerinin dokuzunda bazı ifadelerin kullanılış tarzı veya gerekli bazı açıklamalara yer verilmemesinin okuyucuyu yanlış yönlendirdiği belirlenmiştir. Çoğunlukla başlık, özet veya metinde yanlış yönlendirici bilgilerin verilmesi veya verilmesi gereken bir bilginin verilmemesi tarzında görülen bu eksiklik aşağıda örnekleri verilen temalar altında değerlendirilmiştir:

- a) Araştırma sürecine ilişkin tutarsız ifadelere yer verilmesi: 13-123 kodlu makalenin özetinde, kullanılan verilerin toplanması için anket uygulamasının 2006-2007 yılında yapıldığı belirtilmiştir. Bu bilgi yöntem kısmında paylaşılmamış sadece özetde yer almıştır. Ancak 2013 yılında yayınlanmış olan makalenin yöntem (s. 199) kısmında anketin hazırlanmasında 2010 tarihli Sosyal Bilgiler Öğretim programında yer alan 28 değer kullanıldığı belirtilmiştir. Bu durumda makalede tutarsız bilgilerin paylaşımından kaynaklanan pek çok sorun ortaya çıkmaktadır: (i) uygulama süreçlerine ilişkin tarih bilgisinin yöntemde yer almaması, (ii) anket uygulaması gerçekleştikten üç-dört yıl sonra yayınlanan/güncellenen bir öğretim programının anket hazırlama aşaması için kaynak gösterilmesi ve (iii) 2006/2007 öğretim yılında öğretmenlerden toplanan verilerin altı-yedi yılın ardından güncelliğini kaybetmiş olduğu halde yayınlanması...
- b) Makale anahtar kelimelerinde içeriği yansıtmayan yanlış yönlendirici bilgilere yer vermek: 03-21 kodlu makalede veri toplama aracı olarak Güngör (1998) tarafından geliştirilen Değer Tercihi Ölçeği kullanılmıştır. Bu durum makalenin 176. Sayfasında belirtilmektedir. Ancak özet ve anahtar kelimelerde bu bilgiye yer verilmemiş, aksine Güngör'ün geliştirdiği ölçeğin dayandığı, uluslararası bilinirliği yüksek olan Gordon Alport (Alport, Vernon ve Lindzey'in ortak geliştirdikleri ölçeğin kastedildiği düşünülmektedir) ve makalede veri toplama aracına doğrudan bir katkısı bulunmayan “Rokeach” ismi geçirilmiştir.
- c) Önceden yayınlanmış bir çalışmadan bilgi vermeksizin geniş alıntılar yapmak: 07-96 kodlu 2007 yılında yayınlanmış olan “Eğitim Fakültesi Kültürünün Önemli Bir Ögesi: Değerler (Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Örneği)” başlıklı makalenin benzeri aynı yazar tarafından 2003 yılında Değerler Eğitimi Dergisinin 4. Sayısında Pamukkale Üniversitesi geneli için yayınlanmıştır. Sorun olarak görülen nokta ise iki makalede giriş, yöntem kısımlarının büyük

kısımının aynı olmasına rağmen bu konuda bir açıklama yapılmaması, son makalede (2007) sadece iki yerde 2003 yılında yayınlanan makaleye - genel alıntı yapıldığını belirtmeden - referans yapılmış oluşudur.

- d) Temel bir bilgiyi gerçek kaynağı dikkate almadan başka bir kaynağa aitmiş gibi aktarma: 17-130 kodlu makalede (s. 82) karakter eğitimi literatürünün önemli ismi Lickona (1991) tarafından “karakter eğitiminde sınıf stratejileri” olarak önerilen stratejiler ana kaynak dikkate alınmadan Suh ve Traiger (1999)’dan nakledilmiştir. Buna benzer durumlar makalelerde kullanılan bilgilerin derin bir literatür incelemesinden geçirilmeden derlendiğini göstermektedir.
- e) Makalede reklam çağrışımı yapan ifadeler yer almaktadır: 14-41 kodlu makalede veri toplama işleminin kodlama ile yapıldığı belirtilmekle birlikte kodlama ilke, standart ve süreçlerine ilişkin bir bilgi verilmemektedir. Nitel bir çalışma için yönetime ilişkin çok önemli olan bu bilgiler açık şekilde verilmezken eserleri bu makaleye konu edilen yazarın ismi reklam çağrıştıracak şekilde ön plana çıkartılmıştır. Örneğin “yazarın kurucusu olduğu yayınevi”nden kitapların temin edildiği ifadesi makalenin hem özetinde hem de yöntem (verilerin toplanması) bağlamında geçmektedir. Nitel yöntemin güvenilirliği açısından çok önemli olan veri kodlama ilkeleri veya formu konusunda açıklama yapılmazken bu tür vurguların makalede yer alması tartışmaya açık bir durumdur.
- f) Başlıkta yanlış yönlendirici ifadeler yer almaktadır: 15-87 kodlu makale başlığı ve bu başlığa uygun şekilde belirlenen amaç, araştırma içeriği ile uyuşmamakta veya içerikle başlık ve amacın bağı kurulamamaktadır. Başlık ve amaç “Ortaokul Türkçe ders kitaplarının etkin vatandaşlık eğitimi açısından mevcut durumun incelenmesi” olarak belirlenmiştir. Oysa çalışma içeriği - ki bu durum amacın hemen altında yer alan araştırma sorularından da anlaşılmaktadır - ders kitaplarında sırasıyla sorumluluk, misafirperverlik, yardımseverlik ve çevre bilinci değerlerinin incelenmesine ayrılmıştır. Bu değerlerin etkin vatandaşlıkla doğrudan veya - bir kısmının dolaylı olarak - ilişkisi bulunsa da etkin vatandaşlığı bu değerlerle tanımlamak mümkün değildir. Etkin vatandaşlığın önemli göstergelerinden girişimcilik, demokratik tutum, etkin katılım vb. benzeri ele alınmadığı halde başlığı etkin vatandaşlık olarak belirlemek yanıltıcıdır. Benzer şekilde 17-150 kodlu makale başlığı ile içerik arasında ciddi bir uyumsuzluk söz konusu. Başlıkta [Türkçe Ders Kitabındaki Metinlerin (5. Sınıf) Değerler Eğitimi Yaklaşımıyla İncelenmesi] Türkçe ders kitabı metinlerinin değerler eğitimi yaklaşımı ile incelendiği belirtilmektedir. Değerler eğitimi yaklaşımı ifadesinin literatürde değerlerin öğretiminde kullanılan yaklaşımları karşıladığı düşünülerek içerikte buna yakın bir inceleme beklense de incelemenin Schwartz’ın değer sınıflandırması referans alınarak bir değer sayımı yapıldığı görülmektedir.

4.6.7. Makalede Özensiz Yazım, Hakemlik, Editöryal İşlem ve Yayınlamaya İşaret

Eden Bariz Eksiklikler

İncelenen makalelerin yedisinde yazar, hakem ve editörlerin gözünden kaçmaması gereken noktalarda maddi hatalar bulunmaktadır. Söz konusu eksiklikler makalelerin yeterince özen gösterilmeden yayınlandığına ilişkin göstergeler olarak değerlendirilmektedir. Somut hatalar aşağıdaki temalar çerçevesinde değerlendirilmiştir:

- a) Önemli noktalarda sehven yazıldığı anlaşılan yanlış ifadeler: 10-302 ve 10-115 kodlu makalelerin özeti “Bu bildiride...” ifadeleri ile başlamaktadır. Bu durum makalenin daha önce bir bildiri olarak sunulduğunu (yaptığımız incelemede yazarların benzer isimli bir bildirisi tespit edilmemiştir) veya sehven bu ifadenin makalede yer aldığını göstermektedir. Ancak her iki durum da makale kalitesi açısından ciddi bir soruna işaret etmektedir. 16-97 kodlu makalenin diğer kısımlarında doğru yazılmasına karşın çalışmanın temel konusunu teşkil eden “Schwartz” ismi başlıkta yanlış (Schwatz) yazılmıştır. Ana başlıkta bu tür bir hata yazar ve yayın kurullarının özen ve dikkati konusunda yetersizlik olarak değerlendirilmiştir.
- b) Maddi hatalar, cümle ve paragrafların tekrarlanması: 15-62 kodlu makalede bazı cümleler anlam tamamlanmadan ve herhangi bir noktalama işareti konulmadan yarıda kesilmiştir (ör: s. 830). 15-65 kodlu makalede yazım yanlışları (ör: s. 122), aynı cümlelerin peş peşe yazıldığı yerler (ör: s. 123) bulunmaktadır. 11-06 kodlu makalenin 80. sayfasında bir paragraf iki defa yazılmıştır. 15-5-i kodlu makalenin “Abstract” kısmında bir cümle üç defa tekrarlanmıştır.

4.6.8. Güncelliğini Kaybetmiş Nicel Verilerle Makale Hazırlanması Problemi

Algı, görüş ve eğilim belirlemeye yönelik betimsel-kesitsel, nicel veriye dayanan çalışmalarda hayatın hızlı akışına bağlı olarak ulaşılan sonuçlar kısa süre içinde güncelliğini kaybedebilmektedir. Bu tür çalışmaların karşılaştırmalı değerlendirmeye imkân verecek şekilde yapılandırılmaması durumunda 5-6 yıl önce toplanan verilerin üzerinden zaman geçtiği için pratik bir fayda üretmekten uzak bir çalışma ortaya çıkmaktadır. Bu bağlamda incelenen makalelerden altısında 5-8 yıl arasında değişen sonradan yayınlama durumu tespit edilmiştir. 13-01 kodlu nicel verilere dayalı hazırlanmış çalışmada Sosyal Bilgiler Programındaki değerler ve değerler eğitimi uygulamalarına yönelik veriler 2006-2007 yılında Mersin ilinde görev yapan öğretmenlerden toplanmış olmasına karşın makale 2013 yılında yayınlanmıştır. 13-116 kodlu çalışmada veriler 2007-2008 öğretim yılında toplanmış olmasına karşı makalenin yayın tarihi 2013 tür. 17-98 kodlu makalede kullanılan 5. sınıf öğrencilerinin hoşgörü eğilimini belirlemeye yönelik veriler 2012-2013 eğitim öğretim yılında toplanmıştır. Ancak makalenin yayınlanması 2017 yılında gerçekleşmiştir. Çocuk yaştaki bireylerin eğilimlerini ölçmeye yönelik bir çalışmanın verilerin toplanmasının üzerinden 5 yıl geçtikten sonra üstelik çalışmanın daha önce yüksek lisans tezi olarak da yayınlandığı (s. 293) düşünüldüğünde tekrar makale olarak yayınlanması için sağlam gerekçeler bulunmamaktadır. 17-109 kodlu makalenin veri toplama süreci 2012-2013, yayını ise 2017 yılında; 13-72 kodlu makalenin veri toplama süreci 2006-2007, yayını 2013 yılında; 17-10-i kodlu makalede kullanılan verilerin toplanması 2011-2012, yayını ise 2017 yılında gerçekleşmiştir.

4.6.9. Makalede Bilimsel Olarak Desteklenmeyen, Önyargılı Görüşlere Yer Verilmesi

Değerler eğitimi makalelerinin üçünde bulguların önyargılı yorumlanması veya iç ve dış geçerliği ilişkin yeterli tartışma yapmaksızın sonuç çıkarmaktan kaynaklanan yanlış yorumlamalar, önyargılı sonuçlar tespit edilmiştir. Tespitler aşağıda iki tema üzerinden sunulmuştur:

- a) Bulguların önyargılı şekilde yorumlanması: 12-81 kodlu makalede din bilimleri alanında değerler eğitimine ilişkin lisansüstü çalışmalar yapılması ve bu çalışmaların diğer alanlar arasında

belli oranlara ulaşması ön yargılı biçimde din bilimleri alanının değerler eğitimi sahiplenme arayışı şeklinde yorumlanmıştır. Yazarlar diğer alanlarda değerler eğitimi çalışmalarının yapılmasını, çalışma sayısının artırılmasını makale boyunca teşvik ederken din bilimleri/ilahiyat alanında tüm yüksek lisans tezlerinin yaklaşık %7 (118 de 9)'sinin doktora tezlerinde ise %12 (39 tezden beşi)'sinin din bilimleri alanında gerçekleştirilmesini din bilimcilerin değer eğitimi sahiplenme arayışı olarak yorumlamaktadır (bkz. s. 24 ve 25). Oysa ilahiyatın temel alanlarından birisi olan ahlak ve değerler eğitimi ile ilgili yapılan yüksek lisans tezi en yüksek sayı olan (68) eğitimden kat kat düşük, değerler eğitimi ile ilişkisi ilahiyata göre çok daha az olması beklenen işletme (18) alanının ise yarısı kadardır. Veriler bu kadar açıkken yapılan çıkarsamanın bilimsellik ve insafa sığmadığı açıktır. Benzer şekilde 16-39 kodlu makalede yazar bazı öznel görüş ve tahminleri itham edici bir üslupla dile getirmektedir. "Değer eğitimi... din eğitimine ve dini eğitime kapı aralamış görünmektedir. Devletler tarafından şark kurnazlığı yapılmaktadır." ifadeleri bu bağlamda metin içinde yer bulan ifadelerden bazılarıdır.

- b) Bulguların iç ve dış tutarlılığı ilişkin yeterli tartışma yapmaksızın yanlış yorumlanması: 06-80 kodlu makalede yöntem ve veri toplama süreçlerine ilişkin bilgilerin net olmadığı ve elde edilen bulgulardan bir kısmının sağlıklı bir değerlendirmeden geçirilmediği anlaşılmaktadır. Ailedeki dindarlık algısı konusunun ele alındığı makalede ailelerde bayram namazı kılma oranının en yüksek olarak %16,2 olarak ölçüldüğü belirtilirken (Tablo 15) aynı örneklemin beş vakit namaz kılma (Tablo 16) ve oruç tutma oranları ise bunun iki-üç katı olarak ölçülmüştür. Bu bulgular dış ölçütlerle karşılaştırıldığında genel olarak Türkiye'deki dindarlık profili ile örtüşmemektedir. Diyanet'in Türkiye Dindarlık (DİB, 2014) araştırmasına göre bayram namazı kılma oranı erkeklerde %77,1 kadın erkek ortalamada ise %40'a yakındır. Aynı araştırmada vakit namazı kılma oranı erkeklerde % 34, kadınlarda ise %49 civarındadır. MAK (2017) Dini Hayat Araştırması'ndaki veriler de cuma ve bayram namazı kılanların oranının günlük namazları kılanlardan fazla olduğunu göstermektedir. Yazar bayram namazı kılma oranında ortaya çıkan bu çelişkili durumu açıklamak yerine yoksul ailelerde dindarlığın çok yüksek olmadığı iddiasına dayanak göstermekte; beş vakit namaz ve oruçta çıkan nispeten yüksek değerleri ise düşük veri ile birlikte yorumlayarak yine de ailelerin bütünüyle dindar olmadığına yorarak kendi tezini desteklemeye çalışmaktadır. Oysa bu verilerle karşılaşan araştırmacının öncelikle verilerin güvenilirliğini, sorunun örneklem tarafından doğru anlaşılıp anlaşılmadığını sorgulaması, bu açıklanması zor farklılığın kaynağına ilişkin inceleme ve tartışma yapması beklenirdi.

5. BÖLÜM: SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

5.1. Değerler Eğitimi Tezleri İncelemelerine İlişkin Sonuç ve Değerlendirmeler

Araştırma ölçütleri doğrultusunda yapılan taramaya göre ilki 1989 yılında olmak üzere 2017 yılı sonuna kadar 423 değerler eğitimi tezi tamamlandığı belirlenmiştir. Tezlerin 346'sı yüksek lisans 77 tanesi ise doktora düzeyinde gerçekleştirilirken; 416'sı Türkçe, 7'si İngilizcedir. Tez çalışmalarının 2004 yılından itibaren ivme kazanmaya başladığı ve bu yıldan itibaren yılda ortalama 28 tezin tamamlandığı anlaşılmaktadır. Değerler eğitimi tezlerinde nicel açıdan en verimli yıllar 2013, 2014, 2015 ve 2017'dir. Bu yılların her birisinde 45'in üzerinde tez çalışması tamamlanmıştır. Tezlerin yaklaşık dörtte biri (%74,5) eğitim alanındaki araştırmacılar tarafından tamamlanırken, 53 (%12, 5) tez ilahiyat fakültelerinde; 35 (%8,3) tez ise Fen Edebiyat alanında çalışan araştırmacılar tarafından yazılmıştır. Üniversitelerde 73 farklı anabilim dalında değerler eğitimi ile ilgili tez yapılmıştır. En çok üretilen anabilim dalı ise 57 teze Türkçe Öğretmenliğidir. Eğitim Yönetim ve Denetimi, Sınıf Öğretmenliği, Eğitim Programları ve Öğretim, Sosyal Bilgiler, Eğitim Bilimleri, İlköğretim, Felsefe ve Din Bilimleri çokça tez tamamlanan anabilim dallarıdır⁸⁷.

Değerler eğitimi alanında yapılan tezler 80'e yakın üniversiteye dağılmış ve özellikle 25'inde sadece bir, on beşinde iki, sekizinde üç, yedisinde dört tez yapılmıştır. Toplamda 55 üniversitede devamlılığı olmayan birkaç tez çalışması ile alana katkıda bulunulması bütüncül ve boylamsal çalışma noktasındaki eksikliği göstermektedir. Fazla sayıda üniversitede değerler eğitimi çalışması yapılması yaygınlık açısından olumlu bir durum olarak değerlendirilse de kanaatimizce süreklilik ve bütüncül çalışma açısından sağlıklı bir duruma işaret etmemektedir. Uzun süreli ve kapsamlı planlamalara dayanan, birden fazla tezin verilerini birleştiren anabilim dalı çalışmaları değerler eğitimi uzmanlarına kuram ve model geliştirme imkânı verebilir. Bu anlamda belli üniversitelerde tarih, edebiyat, kültür ve sanat araştırmaları ile değerler eğitimi entegre eden ihtisaslaşmış anabilim dalları, program ve enstitülerin oluşumu teşvik edilmelidir.

Değerler eğitimi tezlerinde deneysel, karma ve kuram geliştirme gibi özgün bilgi üretmeye daha fazla imkân veren uzun soluklu yöntemlerin oldukça az kullanıldığı belirlenmiştir. Tek bir veri toplama yöntemine dayanan veya açık bir veri toplama tekniği belirtilmeyen tezlerin genel oranı %83,1'i bulmakta, tezlerin 49 (%11,6)'unda ise veri analiz süreçlerine ilişkin herhangi bir açıklama yer almamaktadır. Tezlerin çok büyük kısmı yazılı metinler, öğrenciler ve öğretmenlerin değer tercihlerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Yönteme ilişkin tespitler değer eğitimi araştırmalarında alana orijinal katkılar sunabilecek sonuçlar üretmeye aday, kapsamlı çalışmalar yapıldığını söylemenin zor olacağını göstermektedir.

Ayrıca tezlerde kullanılan veri toplama tekniklerine bütüncül bir şekilde bakıldığında tezlerde çoklu veri toplama tekniklerinin kullanımındaki sınırlılık, literatür veya doküman inceleme gibi ikincil veri kaynaklarından veri toplamayı sağlayan tekniklerin kullanımındaki sıklık, gözlem ve

87 Değerler eğitimi tezlerinin yayın performansını değerlendiren bazı çalışmalarda benzer sonuçlar elde edilmiştir. Bkz. Beldağ, A (2016). Values Education Research Trends in Turkey: A Content Analysis. *Journal of Education and Training Studies*, 4 (5), 101-112. Baş, G. ve Beyhan, Ö. (2012). Türkiye'de değerler eğitimi konusunda yapılmış lisansüstü tezlerin farklı değişkenler açısından değerlendirilmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 10 (24), 55-77.

deney gibi tecrübi bilgi elde etmeyi sağlayan tekniklerin kullanımındaki sınırlılık dikkat çekicidir. Tezlerde betimleme ve fark belirlemeye yönelik tekniklerin yaygın olduğu; nitelde söylem analizi gibi derinlemesine, nicelde ise deneysel bilgi üretmeye yönelik tekniklerin oldukça az kullanıldığı anlaşılmaktadır. Araştırmacıların yıllarını alan ve danışmanlar huzurunda gerçekleştirilen tez çalışmalarında daha kapsamlı sonuçlar üretecek çok yönlü yöntem kullanımı beklenebilir.

Veriler tezlerde en çok çalışılan ilk üç konunun eğitim program, araç ve paydaşların değerler ve eğitimine ilişkin tercihlerini belirlemeye yönelik çalışmalar olduğunu göstermektedir. Tezlerin üçte birinden fazlası öğretim programı, ders kitapları veya yardımcı ders kitapları ve materyallerinde değerlerin tespiti, gruplandırılmasını amaç edinirken eğitim paydaşlarının değerler ve değer eğitimi ile ilişkin görüşlerinin belirlenmesini konu edinen tezler de dörtte bire yakındır. Değer eğitimi süreçlerine katkısı sınırlı, mevcudu betimlemeye yönelik bu tür konular tezlerin %57,22'sini teşkil etmektedir. Öte yandan değer eğitiminde yöntem ve teknik deneme/geliştirme (28 tez, % 4,55); iyi uygulama örnekleri (13 tez, %2,11) gibi değer eğitimi süreçlerinin kalitesinin iyileştirilmesine doğrudan katkı potansiyeli yüksek çalışmalar oldukça sınırlı sayıdadır.

Çalışılan kademelere göre değer eğitimi açısından kritik dönemler olan aile ve okul öncesi ile mesleki öğretim aleyhine ciddi bir orantısızlık dikkati çekmektedir. Değer eğitimi tezlerinde bu eğitimin özünü teşkil eden okul öncesi en az çalışılan eğitim kademesi durumundadır. Yükseköğretimde değerler ve eğitiminin çalışıldığı kadar okul öncesi çalışılmamıştır. Kanaatimizce bu durum değer eğitimi çalışmaları açısından ciddi bir eksikliğe işaret etmektedir. Verilerde dikkat çeken bir başka husus mesleki ve dini ortaöğretimde değer eğitiminin sadece birer teze müstakil olarak konu edilmiş oluşudur. Dini ve mesleki eğitimde meslek etiğinin yerleşmesi açısından değer eğitimi ve gelişiminin önemi göz önünde bulundurulduğunda bu alanın ciddi bir eksiklik arz ettiği değerlendirilebilir.

Tezlerde değerler açısından incelenen veri kaynakları ile ilgili dikkati çeken bir başka husus çocuk ve gençlerin değerleri üzerinde günümüzde en etkili faktör haline gelen medyayı inceleyen/veri kaynağı olarak alan çalışmaların azlığıdır. Sadece 7 (%1,7) çalışmada medya değerler ve eğitimi açısından veri kaynağı olarak kullanılmıştır. Söz konusu yedi çalışmanın tamamı geleneksel medya olarak değerlendirilen televizyon ve radyo yayınlarını incelemektedir. Günümüzde çocuk ve gençlerin en önemli değer kaynağı olma konumuna erişen sosyal medya, sanal alem değerler eğitimi araştırmacıları için çok acil ele alınması gereken bir alan olarak durmaktadır.

Benzer şekilde çalışılan konular itibarıyla gençlik sorunları ve bunların çözümüne değer eğitiminin verebileceği katkıları ele alan yalnızca 13, akademik başarı ve ruhsal iyi oluş açısından değerler eğitimi ele alan 5, tez üretilmiştir. Tezlerde çalışılan konulara ilişkin genel durum ders kitabı, öğretim materyali, edebi eserler vb. mevcut literatürü incelemeye yönelik çalışmaların tercih edildiğini; eğitim ve gençlik problemlerine, öğretim süreçlerinin kalitesini test etmeye yönelik çalışmaların ise çok az sayıda gerçekleştirildiğini göstermektedir.

Tezlerin bilimsel teorik arkaplanına ilişkin bulgular değerler eğitiminin psikolojik ve eğitim bilimsel temelini oluşturacak kuram ve modellere ilişkin birikimin tezlerde oldukça az ele alındığını göstermektedir. Yüz tezdten 6-7'sinde söz konusu kuram, yaklaşım ve modellere güçlü şekilde yaslanan bir araştırma tasarımı ve bulgu değerlendirmesi tespit edilmiştir. Gelişim ve öğrenme psikolojisinin temel verilerinden bağımsız olarak değerler eğitiminin teorik altyapısını yapılandırmak

mümkün değildir. Bu tür bir çaba insanı ve eğitimi yeterince anlamadan ona eğitimin en hassas boyutlarından olan duyuşsal eğitimin nasıl verilmesi gerektiğini konuşmak anlamına gelir ki başarılı bir sonuç ortaya çıkması zordur. Teorik açıdan olduğu gibi değer eğitimi uygulamalarının da gelişim psikolojisi ve eğitim bilimlerinin temel verilerine dayandırılarak geliştirilmesi ve değerlendirilmesi gerekmektedir. Oysa psikolojik ve eğitim bilimsel kuramların birikimi ile güçlendirilmiş değer eğitimi teknik, yöntem ve model geliştirme çalışmaları oldukça sınırlıdır.

5.2. Makale Çalışmalarına İlişkin Sonuç ve Değerlendirmeler

Araştırma ölçütleri doğrultusunda yapılan taramalarda ilki 1997 yılında olmak üzere 2017 yılı sonuna kadar toplam 957 değerler eğitimi makalesi yayınlandığı tespit edilmiştir. Nicelik açısından en verimli dönemler 2012-2015 yılları arası olurken 2015 yılında en yüksek (113) makale sayısına ulaşılmıştır. Makalelerin çok büyük kısmı (%70,7) eğitim alanında çalışan araştırmacılar tarafından yazılırken, ilahiyat (%11,6), fen edebiyat (%6,1) ve iktisat, işletme, siyasal bilimler ve kamu yönetimi (%4,5) alanlarından araştırmacılar da makalelere yoğun şekilde katkı vermiştir. Makalelerde toplamda 1679 araştırmacı yazar olarak yer almıştır. Makale başına ortalama 1,75 yazarın katkı verdiği anlaşılmaktadır. Makalelere en çok katkı MEB personeli tarafından yapılırken Marmara, Gazi, Sakarya, Selçuk, Atatürk, Necmettin Erbakan ve Anadolu üniversiteleri kırkını üzerinde makale yayınlanan üniversitelerdir. Makalelerin üçte birinin daha önce bildiri ya da tez olarak yayınlanmış olması, en üst düzey indekslerde (SSCI, SCI ve AHCI) taranan makale ve yabancı dilde makale oranının düşüklüğü dikkati çekmektedir.

Bulgularda değer eğitimi araştırmalarının niteliğine ilişkin fikir vermesi açısından önemli görülen nokta – tezde elde edilen sonuçlara benzer şekilde - uzun soluklu araştırma süreçleri sonucunda daha bütüncül bilgiye ulaşmaya imkân veren karma, deneysel ve kuram geliştirme araştırmalarının azlığıdır. Söz konusu çalışmalar tüm çalışmaların içerisinde yüzde birlere dahi ulaşmamaktadır⁸⁸. Araştırmalarda çoklu veri toplama tekniklerinin bir arada kullanımı derinlemesine bilgiye ulaşmada önemli bir yoldur. Veri toplama teknikleri açısından makalelerin durumuna baktığımızda çoklu tekniklerin bir arada kullanımının ciddi oranda düşük olduğu (%9,8) görülmektedir. Makalelerin %21,8'inde ise herhangi bir veri toplama araç ya da tekniğinin makalenin yazar/ları tarafından belirlenmemiş/belirtilmemiş oluşu ise bilimsel yöntemin bağımsız olarak tekrarlanabilir ve sistematik oluşu açısından bir zaaf olarak değerlendirilmektedir. Makalelerin yarısına yakınında bir özgün değer açıklamasının yer almadığı, 37 makalede ise makalenin özgün değeri olarak yazılanlar ile makale konusu arasında ilişki bulunmadığı, özgün değer tanımlamada bariz yanlışlıklar yapıldığı belirlenmiştir. Özgün değerin probleme dayalı bilimsel araştırma açısından önemi dikkate alındığında bu durum araştırmalarda iyileştirilmesi elzem konulardan birisi olarak durmaktadır.

Makalelerde ele alınan temaları belirlemek amacıyla konu, anahtar kavramlar, örneklem ve veri

88 Literatürde değerler eğitimi makalelerini inceleyen ender çalışmalardan birisi olan Dündar ve Hareket'in çalışmasında da benzer tespitler dikkati çekmektedir. Çalışmada değerler eğitimi makalelerinde alanyazın derleme/literatür taraması ve nicel betimsel temele dayalı araştırmaların fazla olduğu; doküman ve anketin veri toplama aracı olarak en çok tercih edilen veri toplama araçları olduğu belirlenmiştir. Bkz. Dündar, H. Hareket, E. (2016). Değerler eğitimi araştırmalarında yönelimler: değerler eğitimi dergisi örneği, Akademik Bakış Dergisi, sayı: 55, 207-233.

kaynakları gibi farklı açılardan inceleme yapılmıştır. İncelemeler bir bütün olarak çalışmaların büyük oranda edebi eserler, ders kitapları vb. de içerik belirlemeye yönelik, eğitimde aksiyoner katkısı zayıf makalelerden oluştuğunu göstermektedir. Konu itibarıyla makalelerin yarısından fazlası öğretim programı, ders kitabı ya da materyallerinde değerlerin incelenmesine veya eğitim paydaşlarının değer tercihlerinin belirlenmesine ayrılırken; değer eğitiminde yöntem, teknik model geliştirme/ denme gibi alana doğrudan katkı sağlayacak konular sınırlı sayıda çalışılmıştır. Değer eğitimi için en kritik dönem olan okul öncesi, yükseköğretim dâhil olmak üzere tüm eğitim kademeleri arasında en az çalışılan eğitim kademesi konumundadır. Tezlerde olduğu gibi mesleki eğitimde değerler ve eğitimine ilişkin makalelerin azlığı da dikkate değer bir başka husustur.

Makalelerde çalışılan konu ve değer eğitimi alanına ilişkin ilginç bir bulgu yükseköğretimde değerler eğitiminin çalışılma sıklığının fazla oluşudur. Yaklaşık her beş makaleden birisi yükseköğretimde değer eğitimi üzerine kaleme alınmıştır. Gelişimsel açıdan değer eğitimi için çok da verimli olmayan bir döneme ait bu sonuç makalelerde genellikle kolay ulaşılabilir örnekleme veya öğretmen adaylarının değerler eğitimindeki önemi ile açıklanmakla birlikte bilimsel araştırmalarda emek-kalite algısına ilişkin olumsuz bir durum olarak değerlendirilebilir. Nitekim ülkemizde üst düzey indekslerde taranan nadir eğitim odaklı bazı dergiler bu tür örnekleme çalışılan makaleleri yayına kabul edilmeyecek makaleler arasında saymaktadır.⁸⁹ Değerler eğitimi araştırma tasarımlarında bu hususun dikkate alınması gerektiği anlaşılmaktadır.

Makalelerde çalışılan konulara ilişkin bulgular üzerine bütüncül bir okuma yapıldığında eğitimin düşünsel ve tecrübi arka planı ile değerler eğitimi bütünlüştürmeye yönelik çalışmaların azlığı dikkati çekmektedir. Bilimsel bilginin temel özelliklerinden birisi birikimli olarak ilerlemesidir. Araştırmacı kendisinden önce doğruluğu bilimsel yöntemlerle belirlenmiş temel yaklaşımları, modelleri, yöntemleri vb. kendine özgü bir tarzda kullanarak güncel problemleri ele alır, onlara yeni bir yaklaşım getirir. Bu sayede teorik çerçevenin oluşturulması, konu ve problemin tanımlanması, araştırma modelinin yapılandırılması ve bulguların yorumlanması süreçlerinde kendinden önceki bakış açılarından faydalanırken kendi problemine bakışını da bilimsel ve sistematik bir zemine oturtma imkânı bulmuş olur. Aksi durumda belli bir bilimsel zemine oturmayan, sistematik olmayan bir anlayışla farklı araştırmalarda geçen bilgilerin araştırmacının temel konu ve problemi ile bağı kurulmadan alt alta dizildiği eklektik teorik çerçeveler, tartışma ve değerlendirme süreçleri sıkça ortaya çıkmaktadır.

Değerler eğitimi duyuşsal alana olan eğilimi nedeniyle kendine has bazı hususiyetlere sahip olsa da netice de bir eğitim faaliyetidir ve diğer öğrenme ve eğitim alanları ile benzer biçimde bilişsel, duyuşsal ve davranışsal öğrenmelerin bütünü üzerine kurgulanır. Dolayısıyla eğitim düşüncesinin geneli ile bağı kurarak öğrenme-öğretme kuram ve yaşantıları ile bağlantılı olarak çalışıldığında daha bilimsel bir zemine oturtulması mümkündür. Oysa makalelerin sadece %8’inde eğitim yaklaşımlarına, yaklaşık %6’sında ise gelişim yaklaşımlarına dayalı bir araştırma tasarımı belirlenmiştir. Eğitimin gelişimsel ve kuramsal temellerine dayalı değer eğitimi yöntem ve tekniklerinin geliştirilerek öğretmenlerin kullanımına sunulması açısından akademik araştırmalara bu konuda daha fazla iş düştüğü söylenebilir.

89 Bkz. <http://egitimvebilim.ted.org.tr/index.php/EB/pages/view/guideForAuthors#focusAndScope>, Erişim: 29.12.2018, 13: 51.

Makalelerde değer eğitiminde uygulamayı geliştirmeye doğrudan katkı yapma potansiyeline sahip yöntem ve teknik deneme/geliştirme, iyi uygulama örnekleri ve eğitim teknolojileri ve değerler eğitimine yönelik çalışmaların sayısının oldukça az olduğu anlaşılmaktadır. Öyle ki bu araştırmaların toplamı 50'ye ulaşmazken eğitim paydaşlarının değer tercihleri, eğitim materyallerinde hangi değerlerin yer aldığına ilişkin kuramsal temeli ve uygulamayı geliştirici özelliği zayıf, var olanı betimlemeye yönelik makalelerin sayısı sırasıyla 389 ve 127'dir. Söz konusu olguya bilimsel bir çalışma disiplini olarak değerler eğitiminin bilimsel yöntemin temel işlevlerini karşılama durumu nokta-i nazarından da bakmak mümkündür. Değer eğitimi alanında yapılan bilimsel çalışmalar acaba bilimin temel işlevlerini ne kadar bütüncül biçimde karşılamaktadır. En genel anlamda bilim, insana olan biteni betimleme, anlama, açıklama, yordama ve kontrol etme imkânı sunar. Bilimin tüm bu fonksiyonları birbiri ile ilişkili biçimde çalışsa da anlama ve açıklamadan sonraki yordama ve kontrol etme gibi işlevlere dönük çalışmaların eğitimsel süreçleri iyileştirmeye somut katkı verme potansiyeli daha yüksektir. Bu tür işlevlerse daha çok eğitimde yöntem, teknik, model, materyal geliştirme ve deneme çalışmaları ile gerçekleştirilebilir. Çalışmalar arasında çok büyük yekûnu teşkil eden literatür veya eğitim paydaşlarının değer tercihlerinin tespitine yönelik makalelerde ise bu fonksiyon daha zayıf kalmaktadır.

Değerler eğitimi makalelerinde bilimsel açıdan bir kısım yetersizlikler tespit edilmiştir. Makalelerinin %22,7'sinde açık, anlaşılır ve bağımsız olarak izlenip tekrarlanabilir bir yöntem belirtilmemiştir. Makalelerin yarısına yakınında özgün değere ilişkin hiçbir açıklama belirtilmezken %4,2'sinde özgün değer açıklaması makale konu, problem ve yöntemi ile uyumsuz, bilimsel açıdan sorunludur. Söz konusu makaleler arasında önem veya özgün değer başlığı altında konu veya amacın hatta yöntemin tekrarlandığı örneklerle sıklıkla rastlanmaktadır. Makalelerde özgün değere ilişkin bu tespitler genel anlamda bir problemi sezinleyip, tespit edip, tanımlayıp ona yönelik araştırma tasarlama problemini göstermektedir. Araştırmacılar da bu tür bir yetkinlik yeterince geliştirememiştir. Bu açıdan lisansüstü eğitimin gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Makalelerde dikkati çeken önemli bir bilimsel yetersizlik giriş bölümlerinin araştırma konu ve problemi ile ilişkisiz, değerlendirmeye tabi tutulmamış kalıp alıntılarla oluşturulmasıdır. Bu tür makalelerde çoğunlukla değer tanımları ve taksonomilerine ilişkin ilk değer eğitimi çalışmalarında açıklanan kalıp bilgilerin makale konusu ile ilişkisine bakılmaksızın aktarımına sıklıkla rastlanmaktadır. Bu durum makalelerin bilimselliğine ilişkin birtakım problemleri göstermektedir: (i) Alana ait kuramsal ve kavramsal çerçevenin değerlendirilip, oradaki birikim ve eksikliklerden yola çıkan problem temellendirmesi yapılmamaktadır. (ii) Makale yazarken iyi bir alan taraması, geniş ve derin bir okuma yapmak yerine ilk çalışmalarda oluşan literatürü tekrar etme alışkanlığı bulunmaktadır. (iii) Araştırmacılar kendi konuları, bulguları, araştırmalarının teorik altyapısı ve problem durumu ile ilgili noktaları değerler eğitiminin genel literatürüne ve bilgi birikimine bağlayamamaktadırlar.

Makalelerde karşılaşılan problemler arasında bulgular ile ilişkisi olmayan genel sonuç ve öneriler; okuyucuyu yanlış yönlendirici bilgi ve açıklamalar; yazar, hakem ve editörlerin gözünden kaçmaması gereken noktalarda açık maddi hatalar; güncelliğini kaybetmiş altı-yedi yıllık verilerin makale bulgusu olarak sunumu; bariz önyargılı yorum ve yaklaşımlar tespit edilen bilimsel eksiklikler arasındadır. Az sayıda da olsa bazı çalışmalarda değerler eğitimine ilişkin alan taassubu ya da başka kaygılarla önyargılı çıkarsamalara yer verildiği görülmektedir. Bu tür çalışmalarda genellikle

ilahiyatçıların değerler eğitimi alanında araştırma yapması olumsuz bir durum olarak değerlendirilmektedir. Değerler ve eğitiminin kültürel ve insanın anlam dünyasına ilişkin temellerini ve disiplinler arası doğasını göz ardı eden bu tür anlayışların bir kenara bırakılarak tüm disiplinlerin verebileceği maksimum katkıyı dikkate alan bir anlayışa ihtiyaç duyulduğu açıktır.

5.3. Makalelerde Değerler Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Öne Çıkan Sonuç ve Öneriler

Makalelerde ulaşılan sonuç ve önerilerin tamamının bütüncül bir anlayışla değerlendirmesi yapılmıştır. Bu değerlendirme sonucunda makalelerde sırasıyla en çok (i) değer eğitimi ve öğretimi süreçlerine, (ii) eğitim yönetimi ve politika yapıcılara, (iii) değerler eğitiminde dini, tarihi veya edebi eser ve kaynakların kullanımına, (iv) Öğretmenlere, (v) Öğretim Programlarına, (vi) Eğitim-Öğretim Materyallerine, (vii) Ailelere ve (viii) Değerler Eğitiminin Dış Paydaşlarına (Medya, Sivil Toplum vb.) yönelik sonuç ve öneri tespit edilmiştir. Ayrıntıları raporun ilgili bölümlerinde yer verilen sonuç ve önerilerden bir kısmı şunlardır:

- Değer eğitimi süreçlerinde insan kişiliği ve davranışın bütüncül bir anlayışla ele alınması gerekmektedir.
- Değer eğitimi çalışmaları için aile ve okullardaki dıştan motivasyonu esas alan anlayış ile eğitim sisteminin sınav ve puana endeksli yapısı uygun bir platform oluşturmamaktadır.
- Değer eğitimi destekleyici bir unsur olarak okullarda çatışma çözme yöntemlerini öğretmeye yönelik projeler geliştirilmelidir.
- Eğitim denetim ve rehberliğinin değer odaklı bir yapıya kavuşturulmasına ihtiyaç vardır.
- Okullarda spor, sanat, müzik ve bu alanlara ilişkin görsel tasarım, beden eğitimi ve müzik dersleri değer eğitimine daha fazla katkı vermelidir.
- Değer eğitimi politikalarının geliştirilmesi ve süreçlerin planlamasında farklı toplumlar üzerinde yapılmış eğitim araştırmalarının sonuçları doğrudan alınıp toplumumuza özgü nitelikler göz önünde bulundurulmadan işlem yapılmamalıdır.
- Değerler eğitimi konusunda politika üretmek ve planlamalar yapmak için bilimsel yöntemlerle toplanmış verilere dayanılmalıdır.
- Değer eğitiminde öğretmenin örnek şahsiyet olarak daha etkili olabilmesi için öğretmenin toplum nezdindeki statüsünün yükseltilmesine yönelik politikalar yürütülmelidir.
- Etik liderlik için eğitim yöneticilerine eğitimler verilmelidir.
- Hizmet öncesi ve hizmet içi eğitimlerle öğretmenlerin değer eğitimi farkındalık ve yeterlilikleri geliştirilmelidir.
- Dini, tarihi veya edebi eser ve kaynakların değer eğitim öğretiminde kullanımı teşvik edilmeli ancak bu eserlerin kullanımı modern eğitim yöntem ve araçları ile bütünleştirilmelidir.
- Programlarda değerlerin bilişsel boyutta öğretimi ön plandadır. Değerlerin duyuşsal ve davranışsal boyutta öğretimine yönelik yönlendirme ve çalışmalar programlarda daha net yer bulmalıdır.

- Öğretim programları etikle ilgili güncel problemleri (şiddet, cinsel sorunlar, hak ve adaletsizlikler) görmezden gelmemeli, bunları soğukkanlı, önyargısız ve bilimsel bir anlayış içinde tartışmaya imkân verecek şekilde yapılandırılmalıdır.
- Değer eğitimi çalışmaları için her okul veya eğitim bölgesinin uyarlama yapabileceği bir çerçeve program hazırlanıp yürürlüğe konmalıdır.
- Öğretim programlarında değer eğitimi süreçlerinin çerçevesi daha net şekilde yapılandırılmalıdır. Verilmek istenen değerden kastedilen davranış göstergeleri net biçimde ifade edilmelidir.
- Değerler eğitimi ile ilgili örnek olaylar, hikâyeler, örnek şahsiyetlerin yaşamları, tiyatro ve filmler, geziler, hikaye ve anlatıların yer aldığı dijital-online platformlar hazırlanıp okul ve öğretmenlerin kullanımına sunulmalıdır.
- Karikatürün değer eğitimi materyali olarak kullanımına yönelik kapsamlı çalışmalar yapılmalıdır.
- Değer eğitiminde tiyatro ve tiyatro eserlerinden istifade edilmelidir. Okullar ve kültür sanat kuruluşları arasında bu yönde koordinasyon sağlanmalıdır.
- Ailelere, aile yapısının sağlıklı yürütülmesi ve çocuk-gençlik problemleri konusunda psikolojik danışmanlık ve eğitim destekleri alabilecekleri danışmanlık mekanizmaları yaygınlaştırılmalıdır.
- Medya organları geniş katılımlı toplumsal sermayeden ilham alan etik standartlar geliştirme ve uygulama konusunda cesaretlendirilmelidir.

Kaynakça

- Adıgüzel, O. ve Ergünay, O. (2014). Türkiye’de Değerler Üzerine Gerçekleştirilen Lisansüstü Tezlerin Eğitim Bilimleri ve Öğretmen Yetiştirme Perspektifinden İncelenmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 11 (41), 18-33.
- Akbaş, O. (2004) Türk Milli Eğitim Sisteminin Duyuşsal Amaçlarının İlköğretim İkinci Kademedeki Gerçekleşme Derecesinin Değerlendirilmesi, Yayımlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Akgül, İ. (2014). İlkokul Öğrencileri İçin WEB Tabanlı Değerler Eğitimi Uygulaması. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
- Arıdağ, N. Ç. & Yüksel, A. (2010). Analysis of the Relationship between Moral Judgment Competences and Empathic Skills of University Students. *Educational Sciences: Theory & Practice*. 10 (2), 683-727.
- Atmaca, G. (2011). *Çocuklara Mahsus Gazete’de Değerler Eğitimi (1-100 Sayılar)*. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Bacanlı, H. (2017). Değer Bilinçlendirme Yaklaşımı. Konya: Çizgi Kitabevi.
- Baki, A., Gökçek, T. (2012). Karma Yöntem Araştırmalarına Genel Bir Bakış. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*. 11 (42).s. 01-21.
- Baş, G. ve Beyhan, Ö. (2012). Türkiye’de Değerler Eğitimi Konusunda Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Farklı Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 10 (24), 55-77.
- Beldağ, A. (2016). Values Education Research Trends İn Turkey: A Content Analysis. *Journal of Education and Training Studies*, 4(5), s. 101-112. doi:10.11114/jets.v4i5.1325.
- Chi-Ming (Angela) Lee & Monica J. Taylor (2013) Moral education trends over 40 years: A content analysis of the Journal of Moral Education (1971–2011), *Journal of Moral Education*, 42:4, 399-429, DOI: 10.1080/03057240.2013.832666.
- Dilmaç, B. (2007). Fen Lisesi Öğrencilerine İnsani Değerler Eğitimin Verilmesi ve İnsani Değerler Ölçeği İle Sınanması. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Dündar, H. Hareket, E. (2016). Değerler Eğitimi Araştırmalarında Yönelimler: Değerler Eğitimi Dergisi Örneği. *Akademik Bakış Dergisi*, 55, s. 207-233.
- Ekşi, H., Erkilet, A., Otrar, M., Durmuş, A., Erdoğan, A., Kılınç, C., Gökçek, Y. Z. (2010). *Medya profesyonellerinin ve medyanın aile algısı*. Ankara: ASAGEM.
- Faysal, Ö. (2013) Ortaokullarda Değerler Eğitimi Ve İstenmeyen Öğrenci Davranışlarına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi. Fırat Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
- Gözütok, F. D. (1995). Öğretmenlerin Demokratik Tutumları. Ankara: Türk Demokrasi Vakfı Yayınları, 41–43. <http://egitimvebilim.ted.org.tr/index.php/EB/pages/view/guideForAuthors#focusAndScope>, Erişim: 29.12.2018, 13: 51.
- Inglehart, R. (1990). Culture shift. Princeton: Princeton University Press.
- İşcan, C. D. (2007) İlköğretim Düzeyinde Değerler Eğitimi Programının Etkinliği, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara.
- Karakaya, İ. (2014). Bilimsel Araştırma Yöntemleri. (Ed.) İsmail Tanrıöven. Bilimsel Araştırma Yöntemleri içinde 55-80. Ankara: Anı Yayıncılık.

- Karasar, N. 2003. Bilimsel Araştırma Yöntemi, Ankara: Nobel Yayınları.
- Kaymakcan, R. ve Meydan H. (2011) Din kültürü ve ahlak bilgisi programları ve öğretmenlerine göre değerler eğitimi, *Değerler Eğitimi Dergisi*, 9. 21, 29-55.
- Kova, Ö. (2014), TRT Repertuarında Bulunan Deyiş ve Semahların Müzikal Analizi Ve Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi, Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
- Latifoğlu, N. (2013), Çocuklara Mahsus Gazete’de Değerler Eğitimi (101-200. Sayılar), Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Levent, F., Şehkar, F., Kınık, F. (2017). Türkiye’de Eğitim-Öğretim Alanında Etik Konulu Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi. *İş Ahlakı Dergisi*, 10(1), 99– 114.
- Lickona, T. (1991) Education For Character: How School Teach Respect And Responsibility, Newyork: Bantam Books.
- MAK Danışmanlık. (2017). Türkiye’de Toplumun Dine ve Dini Değerlere Bakışı. PDF versiyonu www.makdanismanlik.org adresinden 14.09.2018 tarihinde edinilmiştir.
- Meydan, H. (2012) İlköğretim okullarında değerler ve karakter eğitimi, Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Sakarya.
- Miles, M. B., ve Huberman, A. M. (1994). *Qualitative Data Analysis: An Expanded Sourcebook*. (2nd ed). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Rest, J. (1986). *Moral Development: Advances in Research and Theory*, New York: Praeger.
- Rokeach, M. (1973). *The Nature of Human Values*. New York: The Free Press.
- Schwartz, S. H. (1992). Universals in the content and structure of values: theoretical advances and empirical tests in 20 countries. In M. Zanna (Ed.), *Advances in experimental social psychology* (vol. 25, pp.1-65). New York: Academic Press.
- Selçuk, E. (2016) Okullarda değerler eğitimi uygulamalarının verimliliği. Okan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
- Selvi, K. (2006). Developing A Teacher Trainees’Democratic Values Scale: Validity And Reliability Analyses. *Social Behavior and Personality*, 34(9), 1171-1178.
- Sevim, Z. (2013). *Çizgi Filmlerin Değerler Eğitimi Bakımından Karşılaştırılması*. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
- Suh, B. K. ve Traiger, J. (1999). Teaching Values Through Elementary Social Studies and Literature Curricula. *Education*. 119 (4), 723-727.
- Türkbay, R. 2005. Üniversite Öğrencilerinin Demokratik Tutum ve Değerleri Üzerine Bir Araştırma: Pamukkale Üniversitesi Örneği, Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
- UNESCO (2010) Living Values Education Overview, 17.02.2010 tarihinde >www.livingvalues.net< adresinden edinilmiştir.
- Yıldız, M., Çapar, B. (2010). Orta Öğretim Öğrencilerinde Benlik Saygısı ile Dindarlık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, 10 (1), 103-131.

EKLER

Ek1: İncelenen Tezler ve Kodları (YÖK Tez Merkezi Numarası)

Tezin Kodu	Tezin Künyesi
6503	Aydemir, C. 1989. Ömer Seyfettin ve Hikayelerinde Eğitim Değerleri. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa
17394	Gülçür, M. 1991. Kur'an da Karakter Eğitimi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
18997	Öztürk, H. 1991. Çocuk Klasiklerinde Temel Değerler. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
20978	Ayral, A. 1992. Akademisyenlerin Çalışmayla İlgili Değerleri. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
27082	Koç, A. 1993. Necip Fazıl'da Değerler. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
43945	Yılmaz, A. 1995. Ahilikte Din ve Ahlak Eğitimi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
51938	Koç, A. 1996. Necip Fazıl'da Değerler. Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.
54388	Yeşil, M. 1996. Va'z Edebiyatında Kullanılan Hadisler ve Değerleri. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
63560	Erdoğan, M. 1997. Marifetname'de Din ve Ahlak Eğitiminin Prensipleri ve Metodları. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
72450	İnal, K. 1998. Türkiye'de Ders Kitaplarında Demokratik ve Milliyetçi Değerler - 27 Mayıs ve 12 Eylül Askeri Müdahale Dönemlerine İlişkin Bir İnceleme. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
87087	Dilmaç, B. 1999. İlköğretim Öğrencilerine İnsani Değerler Eğitimi Verilmesi ve Ahlaki Olgunluk Ölçeği İle Eğitimin Sınanması. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
89934	Küçükbatır, Y. 1999. Hermann Brach ve Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Romanlarında Yitirilmiş Değerlerin İncelenmesi. Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
92803	Zengin, N. 2000. Gençlik Edebiyatı ve Eğitim Değerleri Açısından Mustafa Necati Sepetçioğlu'nun "Dünkü Türkiye" Dizisindeki Tarihi Romanlarının İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
101914	Yılmaz, M. 2001. İslam Ahlak Eğitiminde Kuran Kısaları. Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
102370	Parlak, K. 2000. Türk Milli Eğitim Sisteminin Amaç Değerler Açısından Etkililiği-İstanbul İline Ait Uygulama. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
102603	Altaytaş, M. 2001. Günümüz Türkiye'sinde İslami İnanç ve Değerlere Yöneltilen Eleştirilerin Niteliği - Turan Dursun, Erdoğan Aydın Örneği. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
106859	Özeri, Z. 2011. Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Din ve Ahlak Eğitimi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
111982	Arık, Ş. 2001. Cumhuriyete Kadarki Türk Romanında Değerler Çatışması. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
117462	Ferhadoğlu, A. 2002. Günümüz Türkiye'sinde İslami İnanç ve Değerlere Yöneltilen Eleştirilerin Niteliği: İlhan Arsel Örneği. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
133698	Sağnak, M. 2003. İlköğretim Okullarında Görevli Yönetici ve Öğretmenlerin Örgütsel Değerlere İlişkin Algıları ile Kişisel Değerleri Arasındaki Uyum Düzeyleri. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
137000	Öztürk, H. 2003. Ahlak Eğitimi Çerçevesinde Ailede Doğruluk Eğitimi. Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
141149	Çelik, A. 2004. Dini Değerler Bağlamında Kişilik Gelişimi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
144039	Gökçe, Y. 2004. Üniversite Öğrencilerinin Kişisel Değerlerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

144998	Demircioğlu, N. 2004. 8, 9 ve 11. Sınıf Öğrencilerinin Meslek Değerlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
145250	Görümlü, Ö. 2004. Hümanist Yazar E.M. Forster'in Gizemi Edward Dönemi Romanlarında İnsani Değerlerin Yüceltilmesi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
146832	Ateş, N. 2004. Alfred Lord Tennyson Şiirinde Victoria Değerlerinin Eleştirilmesi. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
147753	Aktan, D. 2004. Sosyal Değerlerin Okul Yaşamında Yer Alma Düzeyleri. Osmangazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
147867	Acuner, H. 2004. 14-18 Yaş Arası Gençlerde Ahlaki Yargı Gelişimi ve Ahlak Eğitimi. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
148213	Özensel, E. 2004. Türk Gençliğinin Değerleri - Liseli Gençlik Üzerine Bir Araştırma. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
155624	Sönmez, E. 2004. Öğrencilerin Yetenek, İlgi ve Değerlerinin Fizik Öğrenme Başarısına Etkisi. Atatürk Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
158677	Sezer, Ö. 2005. İlköğretim 1. Kademe Türkçe Ders Kitaplarında Değerlerin İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
159433	Öztürk, N. 2005. Polis Akademisi Güvenlik Bilimleri Fakültesinde Okuyan Polis Koleji Kaynaklı ve Lise Kaynaklı Öğrencilerin Mesleki Yetenekleri, İlgi ve Değerleri Yönünden İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
186086	Tetik, A. 2006. İlköğretim Çağı Çocuğunun Ahlak Gelişmesinde Manevi Değerlerin Etkisi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
187187	Görümlü, Ö. 2004. E.M. Forster'in İnsancılığı Hakkında Edward'ın Romanlarından Bir İnsani Değerler Kasidesi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
189119	Günaydın, G. 2005. Doğan Kardeş Dergisinde Çocuğa Kazandırılması Hedeflenen Değerler ve Ortaya Çıkan Çocuk Modeli (151-225. Sayı). Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
189356	Özdemir, A. 2006. Kuran'da İnsanlar Arası İlişkiler ve Sosyal Değerler. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
190145	Keskin, S. 2005. Öğretmenlerde Çalışma Değerleri ve Örgütsel Vatandaşlık. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
190462	Cebeci, A. 2005. İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Derslerinde Ahlaki Değerlerin Eğitimi ve Öğretimi. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
191617	Sarıcan, E. 2006. 1998 İle 2004 Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programlarının Vatandaşlık Değerleri Açısından Karşılaştırılması. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
204624	Koç, K. 2007. İlköğretim 7. Sınıflarda Okutulan Vatandaşlık ve İnsan Hakları Eğitimi Dersinde Öğrenciye Kazandırılması Amaçlanan Evrensel Değerlere İlişkin Tutumlar Üzerinde Öğretim Sürecinin Etkisi. Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
204749	Dirilen, Ö. 2006. Değerler ve Kültür Arasındaki İlişki: Orta Asyalı ve Türk Üniversite Öğrencilerinin Karşılaştırılması. Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler, Ankara.
205426	Demircioğlu, H. 2005. Lise Öğrencilerinin Algılanmış Yetenek, İlgi ve Değerleri Üzerinde Grupla Mesleki Psikolojik Danışmanın Etkisi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
206423	Sarı, M. 2007. Demokratik Değerlerin Kazanımı Sürecinde Örtük Program: Düşük ve Yüksek Okul Yaşam Kalitesine Sahip İki İlköğretim Okulunda Nitel Bir Araştırma. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
207042	Ulusoy, K. 2007. Lise Tarih Programında Yer Alan Geleneksel ve Demokratik Değerlere Yönelik Öğrenci Tutumlarının ve Görüşlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
207088	Şen, Ü. 2007. Milli Eğitim Bakanlığının 2005 Yılında Tavsiye Ettiği 100 Temel Eser Yoluyla Türkçe Eğitiminde Değerler Öğretimi Üzerine Bir Araştırma. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
207326	Özkul, A. 2007. Yaşam ve Çalışma Değerlerini Etkileyen Faktörler Süleyman Demirel Üniversitesi Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma. Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
208052	Çakar, A. 2007. Din ve Ahlak Eğitiminde Hikayenin Kullanımı. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rize.

208991	Eyüboğlu, G. 2006. Üniversite Öğrencilerinin Kariyer Değerlerinin Değerlendirilmesi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
209155	Arslan, Z. 2006. Öğretmenlerde Dindarlık, Değerler ve İş Doyumu Üzerine Bir Araştırma. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
209542	Abdullaeva, F. 2007. Öğrencilerin Girişimcilik Özellikleri ve İş Değerleri: Kırgızistan, Özbekistan, Azerbaycan ve Türkiye Karşılaştırmaları. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
210086	Aslan, R. 2007. Öğretmen Görüşlerine Göre İlköğretim Birinci Basamaktaki Öğrencilerin Temel Bilgi, Beceri ve Değerleri Kazanma Düzeyleri. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
210101	Narin, D. 2007. İlköğretim Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programının Vatandaşlık Bilgi, Beceri ve Değerlerini Kazandırmasına İlişkin Öğretmen Görüşleri. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
210279	Gökçek, B. 2007. 5-6 Yaş Çocukları İçin Hazırlanan Karakter Eğitimi Programının Etkisinin İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
210381	Lalek, M. 2007. Resmi ve Özel İlköğretim Okullarında Örgütsel Değerler - Sakarya İli Örneği. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
210444	Tokdemir, M. 2007. Tarih Öğretmenlerinin Değerler ve Değer Eğitimi Hakkındaki Görüşleri. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Trabzon.
210931	Türkbay, R. 2005. Üniversite Öğrencilerinin Demokratik Tutum ve Değerleri Üzerine Bir Araştırma: Pamukkale Üniversitesi Örneği. Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
211035	Aziz, S. 2007. Modern Irak Şiirinin İlk Döneminde Manevi Değerler. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
211313	Kırış, F. 2007. Türkiye Çocuk ve Ebe-Sobe Dergilerinin Edebiyat ve Eğitim Değerleri Açısından İncelenmesi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
211415	Dilmaç, B. 2007. Bir Grup Fen Lisesi Öğrencisine Verilen İnsani Değerler Eğitiminin İnsani Değerler Ölçeği İle Sınanması. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
211552	Kaya, V. 2007. Cahit Zarifoğlu'nun Çocuk Kitaplarında Temel Değerler. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
215286	Sezgin, F. 2006. İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Bireysel ve Örgütsel Değerlerinin Uyum: Ankara İli Örneği. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
215650	Aral, D. 2008. Milli Eğitim Bakanlığı'nın Hazırladığı 6. Sınıf Türkçe Ders Kitabında Yer Alan Değerler Üzerine Bir Araştırma. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
217696	Pakkal, F. 2007. Okul Öncesi Eğitim Alan Ergenlerin, Sosyal Benlik Değerlerinin Problem Çözme Becerisine Etkisi. Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
217698	Özden, M. 2007. 20-24 Yaş Arası Üniversite Öğrencilerinin ve Nevrotik Öğrencilerin Değerler Açısından Karşılaştırılması. Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
218027	Demirutku, K. 2007. Ebeveynlik Stilleri, Değerlerin İçselleştirilmesi ve Benlik Kavramı. Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
218546	Uğurlu, O. 2007. Kariyer Değerleri - Lise Öğrencilerinin Kariyer Değerleri Üzerine Bir Araştırma. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
219349	Terekeci, S. 2008. Okul Yöneticilerinin Çalışma Değerleri ve Liderlik Davranışlarına İlişkin Algıları. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
219966	Çalışkur, E. 2008. Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Değerleri İle Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
219966	Çalışkur, E. 2008. Üniversite Öğrencilerinin Yaşam Değerleri İle Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişki. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
220091	Somuncu, S. 2008. İlköğretim 7. Sınıf Türkçe Ders Kitabındaki Edebi Metinlerin Temel Evrensel Değerleri İçermesi Bakımından İncelenmesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
220422	Demiryürek, E. 2008. Eğitim İş Kolunda Faaliyet Gösteren Kamu Sendikalarına Üye Öğretmenlerin Eğitim Sürecinde Kazandırılmasını Gerekli Gördükleri Değerlere İlişkin Görüşlerinin Değerlendirilmesi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
220826	Baydarol, Ö. 2007. Kendilik ve Uygunluk: Sosyo-Ekonomik Statü Rolü, Değerleri ve Sosyalizasyon Desenleri. Boğaziçi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

221443	Arslan, F. 2008. Sünen-i Ebü Davud'un Edeb Bölümünden Hareketle Hz. Peygamber'in Karakter Eğitiminde Yer Alan Ahlaki Değerler. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
221534	Çakmak, G. 2007. Oluşturmacı Kurama Dayalı Öğrenme Etkililiklerinin 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Demokrasi Serüveni Ünitesindeki Değerleri Kazandırma Bakımından Etkililiği. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
221812	Kanger, F. 2007. Hz. Muhammed (SAV) Ahlakını Referans Alan Bir Karakter Eğitimi Modeli. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
226221	Girgin, M. 2008. Öğretmen ve Yöneticilerin Bireysel, Sosyal ve Aile Değerlerinin İncelenmesi - İstanbul İli Avrupa Yakası Örneği. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
226235	Keskinöglü, M. 2008. İlköğretim Beşinci Sınıf Öğrencilerine Uygulanan Mesnevi Temelli Değerler Eğitimi Programının Ahlaki Olgunluğa ve Saldırganlık Eğilimine Etkisi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
226248	Aydın, Ö. 2008. Sorumluluk ve Yardımseverlik Odaklı Karakter Eğitimi Programının 7. Sınıf Öğrencilerinin Ahlaki Olgunluk Düzeyine Etkisi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
226249	Demir, B. 2008. Adalet ve Saygı İçerikli Karakter Eğitimi Programının 7. Sınıf Öğrencilerinin Ahlaki Olgunluk Düzeyine Etkisi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
226374	Keskin, Y. 2008. Türkiye'de Sosyal Bilgiler Öğretim Programlarında Değerler Eğitimi: Tarihîsel Gelişim, 1998 ve 2004 Programlarının Etkililiğinin Araştırılması. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
226966	Çakan, E. 2008. Ahmet Mithat Efendi'nin Hikayelerinde Eğitim Değerleri ve Türkçe. İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
227449	Uysal, F. 2008. Karakter Eğitimi Programlarının Değerlendirilmesi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
227476	Üstünyer, F. 2009. Karakter Eğitimi İle İlgili Eğitimcilerin Görüşleri Üzerine Nitel Bir Araştırma. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
228353	Özkartal, M. 2009. İlköğretim Sanat Etkinlikleri Dersinde Dede Korkut Destanı'nın Milli Değerlerin Kazanılmasına Etkisi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
229089	İşcan, C. 2007. İlköğretim Düzeyinde Değerler Eğitimi Programının Etkililiği. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
229166	Güven, F. 2008. Türk Tiyatrosunda Çatışan Değerler. Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kars.
230584	Baydar, P. 2009. İlköğretim Beşinci Sınıf Sosyal Bilgiler Programında Belirlenen Değerlerin Kazanım Düzeyleri ve Bu Süreçte Yaşanılan Sorunların Değerlendirilmesi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
231714	Yılmaz, K. 2006. İlköğretim Okulu Yönetici ve Öğretmenlerine Göre Kamu İlköğretim Okullarında Bireysel ve Örgütsel Değerler ve Okul Yöneticilerinin Okullarını Bu Değerlere Göre Yönetme Durumları. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
231866	Bayrak, P. 2009. 15-17 Yaş Grubu Öğrencilerin Sanat Eğitiminde Yerel ve Özgün Değerlerin Kazandırılmasında Fikret Mualla'nın Yeri. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
234264	Özkan, R. 2006. Türk Eğitim Sisteminde Himayeci Değerler İlköğretim Ders Kitapları Örneği. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
234816	Çavdar, M. 2009. İlköğretim Öğretmenlerinin Bireysel Değerlerinin Çok Boyutlu İncelenmesi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
234823	Sarı, Y. 2009. Okul Müdürlerinin Kültürel Değerlerinin Yönetim Üzerindeki Etkileri. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
234977	Çintaş, D. 2009. İbrahim Zeki Burdurlu'nun Eserlerinde Çocuk Eğitimi İle İlgili Evrensel Değerler. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
234990	Küçük, L. 2009. Lise Gençliği Değerleri. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
235167	Çağatay, Ş. 2009. Öğretmen Görüşlerine Göre Karakter Eğitiminde ve Karakter Gelişiminde Okulun Rolü. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
235205	Gökhan Palgın, A. 2009. Cemil Meriç'te Etik Değerler ve Eğitim. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

235315	Karagöz, B. 2009. Yapılandırmacı Yaklaşımına Göre İlköğretim 6 ve 7. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarındaki Değerlerin İncelenmesi -Muğla İli Örneği. Muğla Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
235538	Kılcan, B. 2009. İlköğretim 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Değerler Öğretimine İlişkin Öğretmen Görüşleri - Kırşehir İli Örneği. Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
235726	Yıldırım, G. 2007. İlköğretim Düzeyinde Bir Karakter Eğitimi Programı Model Önerisi ve Uygulanabilirliği. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
239219	Kalkan, Y. 2009. İlköğretim ve Ortaöğretim Okullarında Toplam Kalite Yönetimi Uygulamalarının İş Değerleriyle İlişkisi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
239583	Akın, K. 2009. Sevinç Çokum'un Romanlarında Eğitim Değerleri ve Türkçe. İnönü Üniversitesi, Sosyal Bilimler, Malatya.
240049	Aslan, M. 2009. Değerler Eğitiminde Kahramanlardan Yararlanma. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
240049	Aslan, M. 2009. Değerler Eğitiminde Kahramanlardan Yararlanma. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
240185	Kuş, D. 2009. İlköğretim Programlarının, Örtük Programın ve Okul Dışı Etmenlerin Değerleri Kazandırma Etkililiğinin 8. Sınıf İlköğretim Öğrencilerinin ve Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre İncelenmesi. Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
240249	Değirmencioglu, Y. 2009. Özel ve Resmi Ortaöğretim Kurumları İle Dershanelerde Çalışan Öğretmen ve Yöneticilerin İş Değerlerinin Çok Boyutlu Olarak İncelenmesi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
240266	Özkan, S. 2009. İlköğretim Kurumlarında Görev Yapan Öğretmenlerin Aile Değerlerinin İncelenmesi - İstanbul İli Avrupa Yakası Örneği. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
241492	Koca, A. 2009. Üniversite Öğrencilerinin Değerleri ve Bireysel Özellikleri İle Kariyer Tercihleri Arasındaki İlişki: Çukurova Üniversitesinde Bir Araştırma. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
241500	Uçar, S. 2009. Sosyal Bilgiler Programındaki Değerlerle İlgili Kazanımlara Yönelik Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
241572	Karataş, E. 2009. Eğitim Yönetiminde İş Değerleri ve Örgüt Kültürü. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
241817	Budumlu Akkiprik, G. 2007. Genel Lise Öğretmenlerine Göre Karakter Eğitimi Yoluyla Öğrencilere Kazandırılacak Değerler: Çok Boyutlu Bir Araştırma. Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
241835	Kıroğlu, H. 2009. Karakter Eğitimi Yaklaşımlarına Eleştiriler. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
241836	Altunbaş, A. 2009. Öğretmenlerin Örgütsel Vatandaşlık Davranışları ve Çalışma Değerlerinin Analizi - Alundağ İlçesi Örneği. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
241840	Ergül, E. 2009. Ortaöğretim Kurumlarında Örgüt Kültürü ve İş Değerleri Arasındaki İlişki - Üsküdar İlçesi Örneği. Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
241881	Toprak, Ş. 2007. İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Yaşam Değerleriyle Mesleki Benlik Saygıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
249090	Kuşçu, R. 2009. Ortaöğretim Sosyal Alan Ders Kitaplarında Çağdaş Değerler. Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
249233	İlhan, R. 2008. Okul Müdürlerinin Kültürel Değerlerinin Yönetim Üzerindeki Etkileri. Beykent Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
249386	Yılmaz, S. 2009. Okul Öncesi Öğretmen Adaylarının Mesleki Tutumları İle Kişisel Değerleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
249758	Türk, İ. 2009. Değerler Eğitiminde Saygı. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
253761	İnan Kılıç, A. 2009. 100 Temel Eserde Dini ve Ahlaki Değerler. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
253865	Kurtulmuş, M. 2009. İlköğretim 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Değerlerin Kazandırılmasında Kullanılan Değer Analizi Yaklaşımının Etkililiğinin Belirlenmesi. Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.

254202	Çelikkol, S. 2010. Farabi’de Ahlak ve Ahlak Eğitimi. Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri.
254881	Uslu, M. 2006. Sınıf Öğretmenlerinin Kariyer Değerlerinin Belirlenmesi - Sarıyer İlçesi Örneği. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
257355	Akyol, Ş. 2010. İlköğretim 6. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Sevgi Temasının Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. On Sekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
257573	Can, Ö. 2008. 4 ve 5. Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Görüşleri. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
258126	Çengelci, T. 2010. İlköğretim 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitiminin Gerçekleştirilmesine İlişkin Bir Durum Çalışması. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
258384	Avcıoğlu, G. 2009. Küresel Bilgi Teknolojileri ve Değerler: Ankara’daki Akademisyenler Üzerine Bir Uygulama. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
260945	İlhan, E. 2009. Türk Spor Medyası’nda Etik Değerler; Spor Yazarlarının Görüşleri. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
261973	Katılmış, A. 2010. Sosyal Bilgiler Derslerindeki Bazı Değerlerin Kazandırılmasına Yönelik Bir Karakter Eğitimi Programının Geliştirilmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
261976	Sılay, N. 2010. Yükseköğretimde Karakter Eğitiminin İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
263224	Gündoğdu, F. 2010. Ortaöğretim Kurumlarında Karakter Eğitimi Sorunu-Kayseri İli Örneği. Erciyes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri.
264176	Yalar, T. 2010. İlköğretim Sosyal Bilgiler Programında Değerler Eğitiminin Mevcut Durumunun Belirlenmesi. Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
264554	Bakdemir, A. 2010. İlköğretim ve Ortaöğretimde Görev Yapan Öğretmenlerin Ahlak ve Karakter Eğitimi Konusundaki Algı, Tutum ve Eğitsel Uygulamaları. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Tokat.
265407	Kesgin, S. 2010. Cumhuriyet Dönemi Örgün Eğitim Kurumlarında Ahlak Eğitimi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
273671	Çelik, N. 2010. 7-12 Yaş Çocuğunun Karakter Eğitimi Açısından Ailenin Etkisi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
278406	Yiğittir, S. 2009. İlköğretim Sosyal Bilgiler Dersi 4 ve 5. Sınıf Değerlerinin Kazanılma Düzeyi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
279111	Samur, A. 2011. Değerler Eğitimi Programının 6 Yaş Çocuklarının Sosyal ve Duygusal Gelişimlerine Etkisi. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
279286	Kılınç, M. 2011. İlköğretim Hayat Bilgisi Programı Karakter Eğitimi Boyutunun Öğrencilerin Tipik Performanslarında Dayalı Olarak Değerlendirilmesi-Kırşehir Örneği. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
279872	Okudan, A. 2010. Eğitim Yöneticilerinin Değerler Eğitiminin Önemi Etkileri ve Uygulamalar Hakkındaki Görüşleri. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
279930	Kunduroğlu, T. 2010. 4. Sınıf Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programıyla Bütünleştirilmiş “Değerler Eğitimi” Programının Etkililiğinin İncelenmesi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
280024	Topkaya, Y. 2011. Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerlerin Ders Kitaplarına Yansıma Düzeylerinin Değerlendirilmesi. Niğde Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
280329	Özgökbel BİLİS, P. 2011. Çizgi Filmlerde Temsil Edilen Toplumsal Değerler Sistemi. Ege Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
280858	Sarıkaya, B. 2011. Ebeveynlerin Sahip Oldukları Değerlerin Çocuklarını Korumak İstedikleri Görsel Medya Öğelerine Etkisi. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
286855	Salar, R. 2011. Reşat Nuri Güntekin’in Romanlarının Eğitim Değerleri Açısından İncelenmesi. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
287867	Kozan, N. 2011. Adurrahman Şeref Bey’in Eğitim, Din ve Ahlak Eğitimi İle İlgili Görüşleri. Süleyman Demirel Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta.
287995	Aslan, M. 2011. İlköğretimde Karakter Eğitimi ve Öğrencilere Kazandırılması Gereken Değerler. Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

289392	Konaklı, T. 2011. Üniversitelerde Yıldırma ve Kültürel Değerlerin Yıldırma İle Başa Çıkma Yaklaşımlarına Etkisi. Kocaeli Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kocaeli.
290529	Tahiroğlu, M. 2011. İlköğretim 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Doğa Sevgisi, Temizlik ve Sağlıklı Olma Değerlerinin Öğretimi ve Değerlere İlişkin Öğrenci Tutumlarının Belirlenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
290538	Koyuncu, B. 2011. Fizik, Kimya ve Biyoloji Öğretmen Adaylarının Bilimin Doğasına İlişkin Görüşleri, Değerleri ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
290597	Bolat, Y. 2011. Gazi Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Öğrencilerinin Sosyal Değerlere Bakışları. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
290685	Bozok, B. 2011. İlköğretim 8. Sınıf Görsel Sanatlar Dersinde Milli Değerlerin Kazanılmasında Mili Bayramlarımızın Etkisi - 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı Örneği. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
290794	Ayar, H. 2011. Muallim Naci'nin Mekteb-i Edeb Adlı Eserinin 1. Kısımındaki Hikayelerin Ahlak Eğitimi Açısından Değerlendirilmesi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
290805	Şahin, S. 2011. Nurettin TOPÇU'nun Eğitim Anlayışında Öne Çıkan Değerler. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
290855	İpşirli, S. 2011. 3-6 Yaş Çocuğun Genel ve Din Eğitiminde Temel Değerler. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
291397	Atlı, İ. 2011. Safiye EROL'un Fikri Eserlerinde Değerler ve Din Eğitimi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
291539	Soyucak, R. 2011. Ahlaki Değerlerde Evrensellik ve Değişim Sorunu. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
291588	Turna, M. 2011. 1980 Türk Romanında Değerlerin Çözülmesi. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
291643	Parlak, E. 2011. Ortaöğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi Müfredatında Ahlak ve Değerler Eğitimi. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
293148	Kurtuluş Tan, F. 2008. İsmayıl Hakkı Baltacıoğlu'nun Tiyatro Eserlerinin Eğitim Değerleri Açısından İncelenmesi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
296418	Coşkun, D. 2011. İlköğretim 1. Kademe 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitimi - Denizli İli Örneği. Pamukkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Denizli.
298321	Aydoğdu, H. 2011. Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Eserlerinde Eğitim Değerleri. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
298407	Avcı, E. 2011. İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Karakter Eğitimine Dair Özyeterliliklerinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
298447	Atalay, B. 2011. Türk Edebiyatı İle Dil ve Anlatım Ders Kitaplarındaki Halk Edebiyatı Metinlerinde Yer Alan Değerler Üzerine Bir Araştırma. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
300396	Bulut, S. 2011. Atasözlerinin Değerler Eğitimindeki Yeri. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
300398	Kumbasar, E. 2011. Muzaffer İZGÜ'nün Romanlarının Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
306387	Bekdaş, F. 2012. İlköğretim 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Değerlerin Öğrenci Boyutunda Kazanım Düzeylerinin Değerlendirilmesi. Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kastamonu.
310986	Türkyılmaz, M. 2012. Gençlik Romanlarının Okuma Becerisine Etkisi ve Değerler Aktarımı Bakımından İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
311802	Yıldız, M. 2012. Öğretmen Adaylarının Benlik Saygısı ve Kişilik Özelliklerinin Sahip Oldukları Değerler Açısından İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
311818	Akdemir, S. 2012. Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Bilgiler Programındaki Değerlerle İlgili Görüşleri ve Bunların Kazandırılmasına İlişkin Uygulamaları. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
311834	Yılmaz, E. 2012. Ziya Gökalp'in Şiirlerinin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

311855	Bağcı, E. 2013. Çocuk Edebiyatı Ürünleriyle Çocuklar İçin Yazılmış Eserlerin Değerler Eğitimi Bağlamında Karşılaştırılması. Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler, Manisa.
312505	Arsıltürk, G. 2012. Değerler, Siyasal İdeoloji ve Bilişsel Karmaşıklık Düzeyi Değişkenlerinin Oy Verme Davranışı İle İlişkisi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
313308	Eser, A. 2013. İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin İnsani Değerler Düzeyleri İle Çevresel Tutumları Arasındaki İlişki. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
315027	Akyol, T. 2012. Türkiye’de Okul Öncesi Çocuklara Yönelik Yerli ve Yabancı Resimli Çocuk Kitaplarında Yer Alan Değerlerin İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
315815	Büyükbıngöl Yağcı, A. 2012. Değerler Eğitimi Bağlamında Yusuf İle Züleyha Kısası. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
317450	Atmaca, G. 2011. Çocuklara Mahsus Gazete’de Değerler Eğitimi (1-100 Sayılar). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
319397	Uğurlu, M. 2012, İlköğretim 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Değerlerin Kazanılmışlık Düzeyinin Veli Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kastamonu.
319399	Kınasakal, İ. 2012. İlköğretim 7. Sınıf sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerlerin Kazanılmışlık Düzeyinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kastamonu.
319641	Gedik, F. 2012. Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerlerin Kazandırılmasında “100 Temel Eser” İçerisinde Yer Alan Hikaye Kitaplarının Rolü. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
319663	Beldağ, A. 2012. İlköğretim 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersindeki Değerlerin Kazanılma Düzeyinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi - Erzurum İli Örneği. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
320298	Moğul, S. 2012. Mehmet Akif Ersoy’un Safahat İsimli Eserinin Türkçe Eğitimi ve Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi, Erciyes Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
322033	Tunca, N. 2012. İlköğretim Öğretmenleri İçin Mesleki Değerler Ölçeğinin Geliştirilmesi ve İlköğretim Öğretmenlerinin Mesleki Değerlerinin Belirlenmesi. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
322085	Yüksel, G. 2012. İlköğretim Öğretmenlerinin Karakter Eğitimi Yetkinlik İnançları ile Ahlakî Olgunluk Düzeyleri Arasındaki İlişki. Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
323373	Kılıç, M. 2012. Ortaöğretim Okulları Yöneticilerinin Değerlerle Yönetime İlişkin Algıları. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
323476	Uluçınar, U. 2012. Öğretmen Adaylarının Eleştirel Düşünme Eğilimlerinin Demokratik Değerlerini Yordama Düzeyi. Osmangazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
325094	Kaynak, L. 2012. Değerler Eğitimi Bağlamında Sevinç Çokum’un Hikayelerinin Analizi. Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.
325323	Aktürk, F. 2012. Çocukta Değerler Eğitimi Açısından Üzeyir Gündüz’ün Eserleri. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
325998	Mocan, A. 2011. Abdullah Ziya Kozanoğlu’nun Tarihi Romanlarındaki Değerlerin Türkçe Eğitimi Açısından İncelenmesi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.
326038	Meydan, H. 2012. İlköğretim Okullarında Değerler ve Karakter Eğitimi. Sakarya Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya.
326099	Öztürk, B. 2012. İlköğretim 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı Karakter Eğitimi Boyutunun Öğrencilerin Tipik Performanslarına Dayalı Olarak Değerlendirilmesi - Burdur İli Örneği. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
326655	Atlı, A. 2012. Lise Öğrencilerinin Mesleki Değerlerinin İncelenmesi. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
326747	Bingöl, U. 2011. Peyami Safa’nın Romanlarında Değerler Çatışması. Dicle Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Diyarbakır.
326833	Alan, Y. 2012. Türkçe Ders Kitaplarındaki Okuma ve Serbest Okuma Metinlerinin Dini ve Ahlakî Değerler Açısından İncelenmesi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
326919	Çinemre, S. 2012. Ahlak Eğitimi Bağlamında Kohlberg’in Ahlak Gelişim Teorisi ve Sorunları. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.

327552	Güden, Z. 2013. Hz. Ali Cenname'lerinin Estetik Değerler Bakımından İncelenmesi. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
327653	Türkoglu, C. 2013. Yöneticilerin Değerlerini Etkileyen Etkenler. Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
327780	Alagöz, F. 2012. Fatih Uçuk'un Masal Kitaplarında Temel Değerlerin Türkçe Eğitimine Katkısı. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
327788	Özgün, S. 2012. 1920-1930 Yılları Arasında Yayımlanmış Türk Romanlarında Görülen Değerler Üzerine Bir Araştırma. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
328047	Öğretici, B. 2011. İlköğretim 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Derslerinde Değerler Eğitimine Yönelik Uygulamaların Etkililiğinin Araştırılması. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
328104	Demirtaş, T. 2012. Değerler Eğitiminde Edebi Ürünlerden Yararlanma: Nasreddin Hoca Fıkraları. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
328685	Çokdolu, N. 2013. Karakter Eğitimi Programının İlköğretim 2. Kademe Öğrencilerinin Çatışma Çözme ve Saldırganlık Düzeylerine Etkisi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
328694	Ergün, S. 2013. Ergenlere Verilen Değerler Eğitiminin Öz Düzenleme Stratejileri Üzerindeki Etkisinin Sınanması. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
330462	Baysal, N. 2013. Ortaokul Sosyal Bilgiler Derslerinde Değerler Eğitimi Uygulamalarının Öğretmenler Yönüyle Değerlendirilmesi. Niğde Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Niğde.
330884	Günaydın, F. 2013. Toplumsal ve Dini Değerlerin Görsel Medyada Sunumu Üzerine Sosyolojik Bir İnceleme: Ekmek Teknesi Dizisi Örneği. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
331726	Yılmaz, O. 2013. Fatih Erdoğan'ın Eserlerinin Eğitsel Değerler Açısından İncelenmesi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
331745	Aktan, O. 2012. 100 Temel Eserde Yer Alan Değer İle Sosyal Bilgiler Öğretim Programındaki Değerlerin Uyumu. Düzce Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Düzce.
331765	Neslitürk, S. 2013. Anne Değerler Eğitimi Programının 5-6 Yaş Çocuklarının Sosyal Beceri Düzeyine Etkisi. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
332620	Yuvacı, Z. 2013. Okul Öncesi Değerler Eğitimi Uygulayan Okullardan Seçilen Değerlerin ve Etkinliklerin İncelenmesi. Dumlupınar Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kütahya.
333334	Kaplan, O. 2012. Eflatun Cem Güney'in Derleyip Yazdığı Masalların Çocuklarda Karakter Eğitimi Açısından İncelenmesi, Fatih Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
333492	Yalçın, M. 2013. İlköğretim Kurumlarında Okulun Değerleri, Varlık Sebebi ve Geleceğine İlişkin Paydaş Görüşlerinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
333499	Kılcan, B. 2013. Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Değerlere İlişkin Öğrenci Algılarının İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
333814	Karagöz, B. 2013. İlköğretim Öğrencilerine Değerlerin Okul Şarkıları Yoluyla Kazandırılması. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
333865	Ekmekyapar, M. 2013. Ortaokul Yöneticilerinin Değerlere Göre Yönetim Uygulamaları İle Okul Kültürü Arasındaki İlişki. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
333872	Akgül, T. 2013. Ortaöğretim Öğrencilerinin Okul İklimine İlişkin Algıları İle İnsani Değerleri Benimseme Düzeyleri Arasındaki İlişki. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
333877	Memiş, Y. 2013. Aşık Şeref Taşlıova'dan Derlenen Halk Hikayelerinde Değerler Eğitimi. Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
333896	Kurttekin, F. 2013. MEB Tarafından Tavsiye Edilen 100 Temel Eserden Popüler Olan On Kitap Örneğinde Dini ve Ahlaki Değerler. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
336024	Yıldız, B. 2013. Çocuklarda Maddi Değerlere Verilen Önem İle Aleksitimi Arasındaki İlişki. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
336039	Peker, A. 2013. İnsani Değerler Yönelimli Psiko-Eğitim Programının Problemlı İnternet Kullanımı ve Siber Zorbalık Üzerindeki Etkisi. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
336141	Dirican, R. 2013. 3-6 Yaş Grubu Çocuklarına Yönelik Yayımlanan Resimli Hikaye Kitaplarının Bazı Temel Değerler Açısından İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

336236	Gümüş, A. 2013. Liselerde Disiplin Cezasına Konu Olan Davranışların Değerler Perspektifinden İncelenmesi - Üsküdar Örneği (1980-2010). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
336316	Palabıyık P. Y. 2013. In-service EFL teachers self-efficacy beliefs for technology integration: Insights from Fatih Project. Abant İzzet Baysal Üniversitesi/Eğitim Bilimleri Enstitüsü
336320	Çakıroğlu, A. 2013. Değerler Eğitiminde Korku Kültürünün Etkisi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bolu.
340007	Koç, N. 2013. Annelerin Kişisel Değerleri İle 5-6 Yaş Çocuklarının Değer Kazanımları Arasındaki İlişkiler. Uludağ Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
344660	Sevim, Z. 2013. Çizgi Filmlerin Değerler Eğitimi Bakımından Karşılaştırılması. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
345036	Kılınç, F. 2013. Çizgi Filmlerdeki Temel Sosyal Değerler: Pepee ve Pocoyo Örneği. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
345286	Fidan, M. 2013. Öğretmen Algılarına Göre İlköğretim Kurumlarında Yöneticilerin İletişim Becerileri ve Örgütsel Değerler Arasındaki İlişki. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
345537	Dogruel, H. 2013. Yönetmelik Değerlerin Önem Düzeyi İle İş Performansı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Gaziantep Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Gaziantep.
345614	Baltacı, H. 2013. Çocuğun Yaratıcılık Performansında Görsel Değerlerin Yeri. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
345842	Aytan, N. 2012. İlköğretim İkinci Kademe Türkçe Ders Kitaplarındaki Masal ve Hikayelerin Karakter Eğitimi Açısından İncelenmesi. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
345892	Güzel, D. 2013. 3. Sınıf Hayat Bilgisi Ders Kitaplarının Temel Evrensel Değerleri İçermesi Bakımından İncelenmesi. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
347483	Izgar, G. 2013. İlköğretim Okulu 8. Sınıf Öğrencilerine Uygulanan Değerler Eğitimi Programının Demokratik Tutum ve Davranışlarına Etkisi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
348758	Öztürk, H. 2013. İlköğretim 100 Temel Eserdeki Manzum Metinlerde Değerler. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
348761	Tünkler, V. 2013. Vatandaşlık ve Demokrasi Eğitimi Programında Yer Alan Soyut Kavramların, Becerilerin ve Değerlerin Öğrencilere Kazandırılmasına İlişkin Metaforik Bir Yaklaşım. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
349047	Akıncı, A. 2013. Okul Öncesi Döneme Yönelik Hazırlanan Çizgi Filmlerde Değerlerin Sunumu: TRT Çocuk Kanalı Örneği. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
349352	Özdaş, F. 2013. Ortaokullarda Değerler Eğitimi ve İstenmeyen Öğrenci Davranışlarına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Değerlendirilmesi. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
349359	Avcı, Y. 2013. Milli Edebiyat Dönemi Romanlarının (1911-1923) İnsani Değerler ve Türkçe Eğitimine Katkıları Bakımından İncelenmesi. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
349421	Biçer, S. 2013. Değerler Eğitimi Açısından Mehmet Akif Ersoy'a Ait "Safahat" Adlı Eserin İncelenmesi. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
349991	Ersoy, F. 2013. Sosyal Bilgiler Dersiyle Bütünleştirilmiş Aile Katılımlı Karakter Eğitimi Programının Geliştirilmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
349994	Koç, M. 2013. 8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarındaki Metinlerin Değerler Bakımından İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
349998	Şahin, T. 2013. Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Değerler Eğitimi Öz-Yeterliliklerinin İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
350191	Yüksel, M. 2013. Resmi İlkokul ve Okul Öncesi Kurumlarında Değerlerle Yönetimin Analizi. Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
350880	Atalay, D. 2013. 2012-2013 Öğretim Yılı İlköğretim 6. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Saygı ve Duygular. Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Manisa.
350915	Akkaya, S. 2013. Mevlana'nın Mensur Eserlerinde Değerler Eğitimi. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
350916	Akın, M. 2013. Okul Değerleri İle Okul Başarısı Arasındaki İlişkinin Analizi. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.

351742	Aksakal, S. 2013. Maverdi'nin Edebü'd-Dünya ve'd-Din Adlı Eserinde Ahlak Eğitimi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
351745	Latifoğlu, N. 2013. Çocuklara Mahsus Gazete'de Değerler Eğitimi (101-200. Sayılar). Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
351755	Ünlüer, P. 2013. Masalların Dini ve Ahlaki Değerler Açısından İncelenmesi: Billur Köşk Masalları Örneği. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
351756	Kalaça, H. 2013. Türk Atasözleriyle Değerler Eğitimi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
353356	Sadıkoglu, N. 2013. 6. Sınıf sosyal Bilgiler Programında Doğrudan Kazandırılacak Değerlerin Öğrenciler Tarafından Bilişsel Öğrenilmişlik Düzeyleri. Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.
354658	Uzunkol, E. 2014. Hayat Bilgisi Öğretiminde Uygulanan Değerler Eğitimi Programının Öğrencilerin Özsaygı Düzeyleri, Sosyal Problem Çözme Becerileri ve Empati Düzeylerine Etkisi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
354845	Kuzu, Ö. 2013. Yükseköğretimde Değişen Değerler Bağlamında Avrupa Yükseköğretim Alanı Yeterlilik Düzeyi Algısı: Öğretim Elemanları Üzerine Bir Uygulama. Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
356302	Ateş, F. 2014. İlkokul ve Ortaokul Öğretmenlerinin Değerler Eğitimi ve Uygulamalarına Yönelik Görüşleri Üzerine Nitel Bir Çalışma. Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
357540	Zengin, E. 2014. Yöntem Olarak Yaratıcı Drama Kullanımının İlkokul 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programındaki Değerlere Etkisi. Niğde Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Niğde.
357634	Erkuş, S. 2012. Okul Öncesi Öğretmenlerinin Okul Öncesi Eğitim Programındaki Değerler Eğitimine İlişkin Görüşlerinin Değerlendirilmesi. Dicle Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Diyarbakır.
358200	Keskin, Ü. 2014. Sınıf Öğretmeni Adaylarının İnsani Değerlere Sahip Olma Düzeylerinin İncelenmesi. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
358208	Ceyhan, B. 2013. Fen Bilgisi Öğretmen Adaylarının Etik İlkeler Hakkındaki Görüşleri ve Moral Değerlerinin Belirlenmesi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimler Enstitüsü, Muğla.
358515	Harmancı, S. 2014. Sosyal Bilgiler 5. Sınıf "Bir Ülke Bir Bayrak" Ünitesinde Doğrudan Verilecek Değerlerin Uygulama Düzeyinin Betimlemesi. Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
358771	Orhan, A. 2013. Hayat Bilgisi Dersi Programının Karakter Eğitimi Açısından Öğretmen ve Öğrenci Perspektiflerine Göre Değerlendirilmesi. Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
360024	Kova, Ö. 2014. TRT Repertuarında Bulunan Deyiş ve Semahların Müzikal Analizi ve Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ.
363193	Bozdaş, Ş. 2013. Öğretmenlerin Mesleklerine Adanmışlık Düzeyleri İle Değerler Eğitimi Uygulama Düzeyleri Arasındaki İlişki. Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
363434	Çetin, N. 2014. Eğitim ve Değerler Tartışmasında Edebiyatın Meşruluğu Sorunu. Akdeniz Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Antalya.
363442	Çapoğlu, E. 2014. Ortaokul 8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarındaki Şiirlerde Yer Alan Değerler. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
366270	Çiftçi, T. 2014. Coğrafya Müfredatındaki Değerlerin Eğitimi Üzerine Bir Model Çalışması. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
368239	Uslu, K. 2014. Nur İçözü'nün 8-14 Yaş Çocuklarına Yönelik Eserlerinin Değerler Bağlamında İncelenmesi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
368266	Kaya, G. 2014. Hayat Bilgisi Dersi Değerlerinin Öğretiminde Halk Ozanlarının Önemi: Neşet Ertaş Bağlamında Bir İnceleme. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
368562	Çakın, M. 2014. Gülşehrî'nin Mantıku't-Tayr'ında Eğitim Değerleri ve Türkçe. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
369237	Karataş, M. 2014. Değerler Eğitimi Açısından Kur'an'da İnsan Onur. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
370129	Özlek, E. 2014. Kırk Vezir Hikâyeleri'nde Eğitici Değerler ve Söz Varlığı. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
370248	Çevik, Y. 2014. Türkçe Öğretim Programlarında Değerler ve Dede Korkut Hikâyelerinin Değerler Açısından İncelenmesi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.

370250	Selek, M. 2014. Osman Yalçın'ın Hayvan Hikayelerinde Değerler Eğitimi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Burdur.
370454	Akgül, İ. 2014. İlkokul Öğrencileri İçin WEB Tabanlı Değerler Eğitimi Uygulaması. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
372129	Ercan, A. 2014. Etfal Gazetesi'nin Metin ve Değerler Açısından İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
372132	Sandıkçı, E. 2014. Hasan Nail Canat'ın Eserlerinde Değerler Üzerine Bir Araştırma. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
372151	Baş, V. 2014. Üniversite Öğrencilerinde Değerler ve Yaşamın Anlamı Arasındaki İlişki. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
372159	Arısoy, E. 2014. Ayla Çınaroğlu'nun Çocuk Romanlarında Dilin Kullanımı ve Evrensel Değerler. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
372166	Kantar, Ş. 2014 İlköğretim 4 ve 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde 100 Temel Eser Yoluyla Değerler Eğitimi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
372352	Ulaş, E. 2014. Ortaokul Öğrencilerinin Öznel İyi Oluş Düzeyleri İle Karakter Eğitimi Uygulamaları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
372444	Aydın, O. 2014. Ortaokul Öğrencilerinin 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programındaki Değerleri Kazanma Düzeyleri - Afyonkarahisar Örneği. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
372453	Çiçekliyurt, Z. 2014. 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Doğrudan Verilecek Beceri ve Değerlerin Kazanılma Durumunun Değerlendirilmesi. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
373587	Emer, A. 2014. Safahat'ta Değerler Eğitimi Unsurları. Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
375605	Engin, G. 2014. Türkçe ve edebiyat Eğitimi Öğretim Programları ile Bütünleştirilmiş Değerler Eğitimi Programının Etkililiği. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
375606	Sağlam, E. 2014. İlkokul 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Programında Belirlenen Değerlerin Kazanım Düzeyleri ve Bu Süreçte Karşılaşılan Güçlüklerin Değerlendirilmesi. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
376714	Öztürk, B. 2014. Okul Yöneticilerinin Yönetim Stilleri ve Benimsedikleri Değerlerin İncelenmesi - Kilis İli Örneği. Kilis Yedi Aralık Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kilis.
381311	Emiri, E. 2014. Gülsüm Cengiz'in Eserlerine Değerler Eğitimi Açısından Bir Yaklaşım. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.
381543	Uzun, E. 2014. Sınıf Öğretmenlerinin Sahip Olduğu Değerler İle Akademik İyimserlik Düzeyleri Arasındaki İlişkiler. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
381548	Atabey, D. 2014. Okul Öncesi Sosyal Değerler Kazanımı Ölçeğinin Geliştirilmesi ve Sosyal Değerler Eğitimi Programının Anasınıfına Devam Eden Çocukların Sosyal Değerler Kazanımına Etkisinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
381636	Çiftçi, F. 2014. Cahit Koytak'ın Şiirlerinde Yüceltilmiş İnsana Özgü Değerler. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
381639	Albayrak, F. 2015. İlkokul Sosyal Bilgiler Dersinde Kazandırılan Değerlerle İlgili Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
381646	Albayrak, F. T. 2015. İlkokul Öğretmenlerinin Mesleki Değerleri İle Öğretmen Yetkinlikleri Arasındaki İlişki - Erzurum İli Örneği. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
381647	Çomaklı, K. 2015. Mevlana'nın Mesnevi Adlı Eserinde Yer Alan Hikayelerin Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programındaki Değerlerin Öğretiminde Kullanımında İncelenmesi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
381791	Güner Demir, T. 2015. Öğretmenlerin Sergiledikleri Rol Fazlası Davranışlar ve Bireysel Değerler İle İlişkisi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
382013	Bakay, O. 2014. Ortaöğretim Kurumlarında Din Kültürü ve Ahlak ilgisi Öğretiminde Değerlerin Kazandırılma Düzeylerinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. Cumhuriyet Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
382208	Yılmaz, P. 2015. D.N.Mamin-Sibiryak'ın Privalov'un Milyonları ve Dağdaki Yuvalar İsimli Romanlarında Manevi Değerler. Gazi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

384736	Gümüş, H. 2014. Kültürel Değerleri Korumaya Yönelik Okul Ortamına İlişkin Öğretmen ve Veli Görüşleri. Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kastamonu.
384748	Güldağ, B. 2015. Ortaöğretim Kurumlarında Okul Kültürü Yoluyla Değerler Eğitimi-Malatya İli Örneği. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
385336	Kılıç, H. 2014. Kur'an'da Hz. Nuh Kıssasının Değerler Eğitimi Açısından Yorumu. Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
385657	Öncü, A. 2015. Değerler Eğitimi Bağlamında Ahmet Hamdi Tanpınar ve Oğuz Atay'da Değerler. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
385878	Karadağ, B. 2015. Sınıf Öğretmeni Adaylarına Matematik Algıları Doğrultusunda Yaratıcı Drama Yöntemiyle Demokratik Değerlerin Kazandırılması. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
385893	Ateş, E. 2014. Üstün Yetenekli 6. Sınıf Öğrencilerine Uygulanan Değerler Eğitimi Programının Etkililiği. Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
385905	Altural, B. 2015. İlkokul 4. Sınıf İngilizce Ders Kitaplarının Türk Kültürüne Ait Değerler Açısından İncelenmesi. Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
385961	Yılmaz, M. 2015. Fatma Karabıyık Barbarosoğlu'nun Öykülerinin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
385965	Küçükkaya, C. 2014. Mehmet Akif Ersoy'un Şiirlerinin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
385981	Erol, E. 2014. Tarık Buğra'nın Hikayelerinin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
386003	Tarakçı, A. 2013. İlkokul 4. Sınıf Türkçe Dersinde Görsel Okuma-Görsel Sunu Çalışmalarında Değerler Eğitiminde Kitle İletişim Araçları Kullanılmasının Değer Edinimine ve Türkçe Dersine Yönelik Tutuma Etkisi. Pamukkale Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
386046	Altuntaş, R. 2015. Kınalızade Ali Efendi ve Ahlak Eğitimine İlişkin Görüşleri. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
388018	Sobi, E. 2015. Ortaöğretim Öğrencilerinin Okuduğu Romanlarda Dini ve Ahlaki Değerler. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
389170	Güler, M. 2015. Değerler Eğitimi Açısından Lutfiye-i Vehbi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
389858	Boztaş, K. 2015. Tutum ve Değerler Kapsamında Polis Meslek Yüksek Okulu Örtük Programı. Balıkesir Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Balıkesir.
391121	Akbalık, H. 2015. Değer Eğitimi Bağlamında Hacı Bektaş-ı Veli'nin Eserlerinde Yer Alan Eğitsel Unsurlar. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
391606	Saka, S. 2014. Fen ve Teknoloji Dersi İle Din Kültürü ve Ahlak ilgisini Dersi Öğretim Programındaki Ortak Değerlerin Karşılaştırılması. Düzce Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Düzce.
393230	Mert Ertüz, A. 2015. İlkokul Öğretmenlerinin Aksiyonda Değerler ve Örgütsel Bağlılıkları Arasındaki İlişki - Beşiktaş İlçesi Örneği. Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
394699	Ağboyraz, İ. 2015. Sınıf Öğretmenlerinin Empatik Eğilimleri İle Demokratik Değerlere Sahip Olma Düzeylerinin İncelenmesi-Malatya Örneği. Zirve Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
394793	Türkan, Ç. 2015. Sara Gürbüz Özeren'in Eserlerinde Aktarılan Değerler. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
394807	Karagöz, B. 2015. Yalvaç Ural'ın Eserlerinin Tematik Açısından İncelenmesi ve Eserlerinde Çocuk Eğitimiyle İlgili Temel Değerler. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
394808	Yardımcıel, F. 2015. Bir Çocuk Edebiyatı Yazarı Olarak Aysel Gürmen'in Eserleri Üzerinde İlettiği Değerler Bakımından İncelemeler. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
395305	Çelikten, L. 2015. Sınıf Öğretmenlerinin Küresel Vatandaşlık Düzeyleri İle Öğrencilere Aktarmak İstedikleri Değerlere İlişkin Görüşleri Arasındaki İlişki. Niğde Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Niğde.
395393	Alp, A. 2015. Kültür ve Değerler Öğrenciler Tarafından Algılanan Sınıf Amaç Yapılarını Belirleyebilir Mi?. İhsan Doğramacı Bilkent Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
396159	Ulubey, Ö. 2015. Vatandaşlık ve Demokrasi Eğitimi Programının Yaratıcı Drama ve Diğer Etkileşimli Öğretim Yöntemleri İle Uygulanmasının Akademik Başarıya ve Demokratik Değerlere Bağlılığa Etkisi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

396906	Babacan, M. 2014. Öğretmenlerin Çağdaş Eğitim Değerleri, Akademi Vakfı ve Türkiye’de Öğretmenlik Uygulamalarına İletimi. Boğaziçi Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
397373	Sapsağlam, Ö. 2015. Anasınıfına Devam Eden Çocuklara Uygulanan Sosyal Değerler Eğitimi Programının Sosyal Beceri Kazanımına Etkisinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
397482	Görgüt, İ. 2015. Ortaokullarda Görev Yapan Beden Eğitimi ve Diğer Branş Öğretmenlerinin, Ahlak, Karakter ve Değerler Eğitimine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
398232	Sever, B. 2015. İlkokul Üçüncü Sınıf Hayat Bilgisi Programındaki Değerlerin Öğretmen ve Veli Görüşlerine Göre İncelenmesi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
398263	Ördek, S. 2015. İnsancıl Değerler Eğitim Programı’nın Hayvan Temalı Etkinlikler Aracılığıyla Okul Öncesi Eğitimde Uygulanması. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
398276	Yolcu, E. 2015. Karakter Eğitiminde Öğretmen Niteliklerinin ve Özyeterlilik Algılarının İncelenmesi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
399329	Çiftçi, A. 2015. İlkokul Öğretmenlerinin Sınıf Yönetim Tarzları ve Demokratik Değerlere İlişkin Görüşleri Arasındaki İlişki. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Çanakkale.
405459	Özel, A. 2015. İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerdeki Değerler İle İlgili Algılarının İncelenmesi. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
405461	Sürmeli, A. 2015. Peyami Safa’nın Romanlarında Değerler Eğitimi ve Türkçe. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
412350	Okutan, S. 2015. Kabusname’nin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Mevlana Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
412431	Özer, Ö. 2015. İki Bin Sonrası Sinemalarda Gösterilen Çizgi Filmlerin Okul Öncesinde Kazandırılması Gereken Değerler Açısından İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
413644	Akarsu, S. 2015. İlkokul (1-4) ve Ortaokul (5-8) Müzik Ders Kitaplarında Yer Alan Şarkıların Değerler Bakımından İncelenmesi ve Değerler Eğitimine İlişkin Öğrenci Algıları. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Van.
413689	Büker, Z. 2015. Kültürel Değerler İle Kariyer Çabaları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Üniversite Öğrencileri Üzerinde Bir Araştırma. Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
414485	İpek, E. 2014. Beş Yaş Çocuklarına Verilen Değerler Eğitimi Programının Sosyal Duygusal Uyum Düzeylerine Etkisinin İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
415875	Kasa, B. 2015. İlkokul Dördüncü Sınıf Türkçe Dersinde Kültürel Değerler ve Eğitimi: Bir Durum Çalışması. Anadolu Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
418042	Kaliyeva, A. 2015. Türkçe ve İngilizce Ders Kitaplarında Değerler Eğitimi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
418237	Demiryürek, G. 2015. Çağdaş Çocuk Şiirinde Değerler Eğitimi (1980’den günümüze). Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
419277	Eryeşil, O. 2015. Fazıl Hüsnü Dağlarca’nın Çocuk Şiirlerinde Evrensel Değerler, Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
419315	Emirhan, T. 2016. Değerler Eğitimi Bağlamında Yavuz Bahadıroğlu’nun Çocuk Romanları. 19 Mayıs Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Samsun.
421724	Akçin, B. 2016. Ortaokullarda Verilen Karakter Eğitimi ve Uygulamalarının Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.
423259	Özbakır, E. 2015. Orta Okul Öğrencilerinin İnsani Değerleri İle Okul Tükenmişlikleri arasındaki İlişki ve Bir Araştırma. Yeditepe Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
423558	Kirmanoglu, B. 2016. Değerler Eğitiminin İlkokul Toplum Hizmeti Uygulamalarına Etkisi. Giresun Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Giresun.
425163	Kılınç, İ. 2015. Lise Öğrencilerinin Siber Duyarlılık, İnternet Bağımlılığı ve Sosyal Değerlerinin İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
425172	Şen, A. 2015. Ergenlerin Sahip Oldukları Değerler İle Gelecek Beklentileri ve Madde Bağımlılığından Korunma Öz-Yeterliliği Arasındaki Yordayıcı İlişkiler. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

426152	Bitiren, Ö. 2015. Okul Yöneticilerinin Değerlerinin Çeşitli Demografik Değişkenler Açısından İncelenmesi: Pendik İlçesi Örneği. Aydın Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
426407	Katı, Y. 2015. Yavuz Bahadıroğlu'nun Çocuk Hikayelerinde Değerler Eğitimi ve Söz Varlığı. İnönü Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
426433	Yetim, B. 2015. Beşinci Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Yardımseverlik ve Dayanışma Değerlerinin Öğretiminde Kullanılan Örnek Olay ve Drama Yöntemlerinin Etkililiğinin İncelenmesi. Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
426439	Kıyak, F. 2015. Lisans Öğrencilerinin Kişilik Özelliklerinin ve Değerlerinin Bireysel Kariyer Planlaması Sürecine Etkisi: Mustafa Kemal Üniversitesi Örneği. Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
426479	Çırak, E. 2013. Cengiz Aytmatov Romanlarının Değerler Eğitimine Katkısı. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
427378	Erakkuş, Ö. 2015. Alternatif Okul Yaklaşımlarında Din ve Değerler Eğitimi. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
427582	Bayram, B. 2014. Değerler Eğitiminde Montessori Yöntemi. Üsküdar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
427689	Herdem, K. 2016. Yedinci Sınıf Fen Bilimleri Konularıyla Bütünleştirilmiş Değerler Eğitimi Etkinliklerinin Öğrencilerin Değer Gelişimine Etkisi. Adıyaman Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Adıyaman.
428177	Demirci, E. 2016. Ortaöğretim Öğrencilerine Yönelik Mesnevi Temelli Değerler Eğitimi. Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
429477	Başol, N. 2016. Osmanlı Dönemi Kadın Divan Şairlerinden Mihri Hatun Divanı'nın Söz Varlığı Unsurları ve Değerler Eğitimi Bağlamında İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
429739	Doğantekin, S. 2016. Manevi Değerlerin Oluşmasında Etkili Faktörler. Harran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Şanlıurfa.
429874	Akpınar, A. 2015. Yağmur Dergisi'ndeki Hikayelerde Değerler Eğitimi: 2004-2014. Çanakkale On Sekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
430687	Çalışkan, A. 2016. İlköğretim 100 Temel Eser İçerisinde Yer Alan Dünya Edebiyatına Ait Eserlerin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
435886	Coşkun, N. 2016. Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin ve Öğretim Elemanlarının Öğretmenlik Meslek Etiği Değerlerine İlişkin Görüşleri: Mesleki Etik Değerlerin Kazanımı Sürecinde Örtük Program. Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
435925	Ak Tefek, F. 2016. Hayat Bilgisi Dersindeki Değerlere Yönelik Öğrenci Görüşleri ve Edinim Durumları. Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.
436736	Eşberk Başayayla, Y. 2016. Lise Öğretmenlerinin Bireysel ve Örgütsel Değerlerinin Uyumu - Antalya İli Örneği. Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
438305	Bayramoğlu, E. 2016. Öğretmenlerin Demokratik Değerleri ile İş Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kars.
438321	Batmaca, M. 2016. Sınıf Öğretmenlerinin 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Yer Alan Değerlerin Öğretimine İlişkin Görüşleri. Kafkas Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kars.
438993	Kavun, Y. 2016. Ergenlerde Dindarlık ve İnsani Değerler, Necmettin Erbakan Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
439951	Çiftçi, G. 2014. Okul Öncesi Eğitim Kurumlarının Örgütsel Değerlere Göre Yönetilme Düzeyi - Konya İli Örneği. Zirve Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
439970	Çın, H. 2014. Fen bilgisi öğretmenlerinin öğretmenlik mesleği genel yeterliklerine sahip olma düzeylerinin değerlendirilmesi (Kişisel ve mesleki değerler-mesleki gelişim yeterlikleri) - Diyarbakır İl Örneği. Zirve Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
439971	Taymur, Z. 2015. İlkokul Öğretmenlerinin Değerler Eğitimi ve Uygulamalarına Yönelik Uygulamalarına Yönelik Görüşleri Üzerine Nitel Bir Araştırma-Batman İl Örneği. Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Kahramanmaraş.
439996	Kaçmaz, E. 2015. Kamu Ortaokullarında Görevli Öğretmenlerin Örgütsel Değerlere İlişkin Algıları - Diyarbakır İli Örneği. Zirve Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gaziantep.
440126	Gülver, Ö. 2015. Gençlik ve Değerleri. Kırıkkale Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırıkkale.

441259	Tekin, H. 2016. Ortaokul Öğrencilerinin Sosyal Medya Kullanımı İle Algılanan İnsani Değerlerin İncelenmesi. Adıyaman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adıyaman.
445751	Aydemir, E. 2016. Lise Öğrenci ve Öğretmenlerinin Eğitim Sisteminin Değerlendirilmesine Yönelik Algıları ve Sahip Oldukları Değerler Üzerine Bir Çözümleme: Van Örneği. Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van.
445915	Uysal, Y. 2015. Öğretmenlerin Kişilik Özelliklerinin İş Değerleri Üzerine Etkisi. Türk Hava Kurumu Üniversitesi, Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
446069	Pilatin, Ü. 2016. Ortaokul Ders Kitaplarındaki Değerlerin Göstergebilimsel Açından İncelenmesi. Dicle Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Diyarbakır.
447743	Çelik, N. 2016. Resimli Çocuk Kitaplarında Atatürk ve Cumhuriyet Değerlerinin İncelenmesi (1950-1997). Hacettepe Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü, Ankara.
447872	Erkan, M. 2016. Sahihî Buharî Edeb Bölümü Hadislerinin Ahlakî Değerler ve Karakter Eğitimi Açısından İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
447913	Selçuk, E. 2016. Okullarda Değerler Eğitimi Uygulamalarının Verimliliği. Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
449498	Çebi, T. 2016. Yalnızız, Onuncu Köy ve Bozkırdaki Çekirdek Romanlarındaki Değerler ve Eğitim Anlayışı. Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
449667	Ada, E. 2016. Erken Çocukluk Döneminde Yaratıcı Drama Yönteminin Değerler Eğitimine Olan Etkisinin İncelenmesi. Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Üniversitesi, Kastamonu.
450223	Topçu, F. 2016. Saltukname'nin Değerler Açısından İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
451536	İbişi Temelli, A. 2017. Tarih Metafiziğinde Anlam Sorunu. İstanbul Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
451769	Tekin, Ö. 2017. İlkokul ve Ortaokul Programlarının Karakter Eğitimi Açısından İncelenmesi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kahramanmaraş.
452048	Doğan, Z. 2017. Seyrani'nin Şiirlerinin Değerler Eğitimi Açısından Ortaokul Türkçe Ders Kitaplarına Alınabilirliği Bakımından İncelenmesi. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
452181	Birkan, G. 2017. Kutadgu Bilig'de Değerler Öğretimi, İnönü Üniversitesi. Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
456569	Gürhan, E. 2017. İlkokullarda Uygulanan Değerler Eğitimi Uygulamalarının Yönetici ve Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi - Konya Selçuk Örneği. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
458726	Albayrak, F. 2017. Köktürk ve Uygur Dönemi Eserlerindeki Değerler ve Bu Değerlere İlişkin Öğretmen Adaylarının Görüşleri. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
459580	Kara, B. 2017. İlkokul ve Ortaokullarda Değerler Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Öğretmen Görüşleri. Uşak Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Uşak.
459896	Yumuş, S. 2017. Orhan Kemal'in Romanlarında Sosyal Değerler. Uludağ Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bursa.
461389	Metli, G. 2017. Ortaokul Öğrencilerinin Siber Zorbalık, Siber Mağduriyet ve İnsani Değerleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
461391	Sadıkoglu, A. 2017. Zeka ve Akıl Oyunları Dersinin Değerler Eğitimindeki Rolünün Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
461404	Boynueğri, S. 2017. Değerler, Otomatik Düşünceler ve Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Arasındaki Yordayıcı İlişkiler. Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
461536	Bozkurt, E. 2017. Çocuk Oyunlarıyla Değerler Eğitimi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
461538	Halat, A. 2017. 5-6 Yaş Grubu Çocuklara Paylaşma, İş Birliği ve Sorumluluk Değerlerinin Kazandırılmasında Etkileşimli Kitap Okuma Tekniğinin Etkililiğinin İncelenmesi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
463300	Atalay, E. 2017. Seza Kutlar Aksoy'un Eserlerindeki Eğitsel Değerler ve Bu Değerlerin Davranışa Yansıma Biçimleri. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
464445	Zengin, G. 2017. Nizamül-Mülk'ün Siyasetnamesinde Değerler Eğitimi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

464549	Konak, S. 2017. Günlük Gazetelerin Sosyal Bilgiler Öğretim Programındaki Değerler Açısından İncelenmesi. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
469426	Özcan, E. 2017. Türk Dünyası Masallarının Değerler Eğitiminde Kullanılabilirliği. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
469613	Gümüş, S. 2017. Değerler Eğitimi Bağlamında Aytül Akal'ın Çocuk Romanlarının Analizi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
470522	Işık, M. 2017. Karakter Eğitimi Açısından Mevlana İdris Zengin'in Hikaye ve Masallarında Eğitimsel İletiler. Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Rize.
470955	Çıbık, B. 2017. Aşık Yalınayak'ın Şiirlerinde Değerler Eğitimi: Dil, Kültür, Kimlik. Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
471824	Yadigar, E. 2017. Necati Cumali' nın Hikaye ve Romanlarında Eğitim Değerleri. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
473830	Yücekaya, M. 2017. Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Değerlerinin İncelenmesi. İnönü Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
474448	Yalçınkaya, M. 2017. Üniversite Öğrencilerinde Beş Faktör Kişilik Özellikleri İle Liderlik Tarzları Arasındaki İlişkide Değerlerin Aracılık Rolü. Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
475464	Yılmaz, S. 2017. Değerlere Dayalı Okul Yönetiminin Okul Kültürüne Etkisi. Bahçeşehir Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
475535	Modagiq, S. 2017. Değerler Eğitimi Bağlamında İslam'da Adalet Kavramı. On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun.
475975	Şahin, N. 2017. Cengiz Aytmatov'un Eserlerinin Değerler Eğitimi Bağlamında İncelenmesi ve Ortaokul Ders Kitapları İçin Metin Önerileri. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
477156	Özkan, Z. 2017. Hayat Bilgisi Ders Kitaplarındaki Metin ve Görsellerin Değerler Açısından İncelenmesi. Ordu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ordu.
477317	Kart, M. 2017. Değerler Eğitiminde Bir Model Olarak Ahilik. Ahi Evran Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kırşehir.
477533	Yıldırım, M. 2017. Pakize Özcan'ın Eserlerinin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Fırat Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.
479392	Şahin, Y. 2017. Okul Öncesi Çocuklarda Değerler Eğitimi Kapsamında Yardımlaşma ve Paylaşma Değerleri. Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
481302	Yılmaz, R. 2017. Ortaokul Sosyal Bilgiler Eğitiminde Safahat'ın Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya.
481307	Önlen, M. 2017. Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Sevgi, Saygı ve Hoşgörü Değerlerinin Ulusal Gazete Haberlerine Yansımaları. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
481772	Otmar, Ö. 2017. Yalvaç Ural'ın Çocuk Yapıtlarının Evrensel Değerler Açısından İncelenmesi. Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
481849	Köstü, A. 2017. İmam Nevevi'nin 40 Hadis Adlı Eserinde Değerler Eğitimi. Yedi Aralık Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kilis.
484031	Temel, N. 2017. Gerçek Yaşam Temelli Değerler Eğitimi Programının İlkokul 1. Sınıf Öğrencilerinin Sosyal Yeterlik ve Okula Uyum Becerileri Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi. Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Tokat.
485614	Düzenli, A. 2017. Kazanımlar ve Ünite Açılımları Bakımından Genel Lise Öğretim Programlarında Değerler Eğitimi. Çukurova Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
485701	Çavuşoğlu, A. 2017. Ayla Kutlu'nun Cadı Ağacı Romanının Sosyal Değerler Açısından İncelenmesi. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
485706	Erdoğan, R. 2017. Eflatun Cem Güney'in Masallarındaki Değerler ve Bu Değerlerin Davranışa Yansıma Biçimleri. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.
485707	Fidan, M. 2017. Hikmet Temel Akarsu' nun Eserlerindeki Fantastik Öğeler ve Eğitim Odaklı Değerler. Atatürk Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
485747	Günen, M. 2017. Çocuk Edebiyatı Yazarı ve Çizeri Olarak Feridun Oral' ın Çocuk Edebiyatımızdaki Yeri ve Eğitsel Değerler. Afyon Kocatepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyon.
485760	Güzel, Y. 2017. Sezai Karakoç'un Düşünce Yazılarında Yer Alan Değerler. Siirt Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Siirt.

486019	Yalın, F. 2017. Sosyal Bilgiler programlarının Bazı Değerlerinin Öğrencilere Kazanım Düzeyi: Suriyeliler Örnekleme. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
486414	Çiçek, B. 2017. 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programında Yer Alan Değerlere İlişkin Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri - Hatay İli Örneği. Mustafa Kemal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Hatay.
486432	İbiş, E. 2017. Değerler Eğitimi Temelli Yaratıcı Drama Programının 5-6 Yaş Çocuklarının Sosyal Becerilerinin Gelişimine Etkisi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
487421	Bıçakçı, M. 2017. Okul Müdürlerinin Sahip Olması Gereken Değerlere İlişkin Öğretmen ve Yönetici Görüşleri. Okan Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
488720	Ünal, K. 2017. Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarını Yordayıcı Değerler : Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi'nde Bir Araştırma. Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
490643	Alp, İ. 2017. Ortaokul Öğrencilerinin Bireysel Değerleri İle Okul Kültürüne İlişkin Algılarının İncelenmesi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
497402	Bozkır, O. 2017. Sosyal Bilgiler Dersinde Kazandırılması Gereken Değerlerin Ailelerin Sosyo-Ekonomik Durumuna Göre İncelenmesi. Kastamonu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kastamonu.

Ek 2: İncelenen Makaleler ve Kodları

Makale Kodu	Makale Künyesi
04--01	Mehmedoğlu, Y. (2004). Değer Oluşturucu ve Aktarıcı Konumuyla Aile. <i>Diyanet İlmî Dergi</i> , 40(2), 29-40.
04--02	Sarac, G., Kılıçgil, E. (2004). Farklı Ülkelerin Üniversite Bayan ve Erkek Takım Voleybolcularının Sosyal Değer Anlayışları. <i>Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi</i> , 2(2), 81-89.
04--03	Ocak, G. (2004). İlköğretim Okulları 3. Sınıf Hayat Bilgisi Ders İçeriğinin Öğretmen Görüşlerine Göre Kültürel Değerlere Uygunluk Düzeyi (Standart Belirleme - Erzurum İl Örneği). <i>Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi</i> , 1(1), 1-13.
04--04	Canatan, K. (2004). Avrupa Birliği Ülkelerinde Değerler Yönelimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(7-8), 41-63.
04--05	Durmuş, S. (2004). Matematik Eğitiminde Değerler Üzerine Bir Deneme. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(7-8), 65-79.
04--06	Kelpetin Arpaguş, H. (2004). Gelenek ve Şifahi Kültür Bağlamında Osmanlı Toplumunda Dini Değerler: Otodidaktik Eğitim Kurumları ve Kaynakları Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(7-8), 81-126.
04--07	Leirvik, O. (2004). Hoşgörü Vicdan ve Dayanışma: Ahlak ve Din Eğitiminde Küreselleşen Kavramlar. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(7-8), 147-167.
04--08	Laçın, Şimşek, C. (2004). Fen Bilgisi Öğretim Programı ve Ders Kitaplarına Göre Çevre Eğitiminde Etik Ve Estetik Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(7-8), 127-146.
03--09	Atay, S. (2003). Türk Yönetici Adaylarının Siyasal ve Dinî Tercihleri İle Yaşam Değerleri Arasındaki İlişki. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(3), 87-120.
03--10	Aktay, Y. (2003). Amerika'da Kudüs'ü Kurmak İçin: Mormonlarda Din ve Değerler Eğitimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(3), 27-64.
03--11	Akbaba Altun, S. (2003). Eğitim Yönetimi ve Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(1), 7-18.

03--12	Ekşi, H. (2003). Temel İnsani Değerlerin Kazandırılmasında Bir Yaklaşım: Karakter Eğitimi Programları. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(1), 79-96.
03--13	Arslan, M. (2003). Türkiye'de İslâm ve Çalışma Ahlakı Değerleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(2), 7-21.
03--14	Gökdere, M., Çepni, S. (2003). Üstün Yetenekli Çocuklara Verilen Değerler Eğitiminde Öğretmenin Rolü. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(2), 93-107.
03--15	Akinoğlu, O. (2003). Bir Eğitim Değeri Olarak Eleştirel Düşünme. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(3), 7-26.
03--16	Aydın, M. (2003). Gençliğin Değer Algısı Konya Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(3), 121-144.
03--17	Özensel, E. (2003). Sosyolojik Bir Olgu Olarak Değer. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(3), 217-239.
03--18	Çepni, S., Bacanak, A., Küçük, M. (2003). Fen Eğitiminin Amaçlarında Değişen Değerler: Fen-Teknoloji-Toplum. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(4), 7-29.
03--19	Erdem, A. R. (2003). Üniversite Kültüründe Önemli Bir Unsur Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(4), 55-72.
03--20	Milson, A. J., Ekşi, H. (2003). Öğretmenlerin Karakter Eğitiminde Yetkinlik Konusunda Bir Ölçme Aracına Doğru: Karakter Eğitimi Yetkinlik İnancı Skalası (KEYİS) Ve Türkçe'ye Uyarlama Çalışması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(4), 99-130.
03--21	Yapıcı, A., Zengin Z. S. (2003). İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinin Değer Tercih Sıralamaları Üzerine Psikolojik Bir Araştırma: Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1(4), 173-206.
03--22	Sağnak, M. (2003). Kişi Örgüt Değer Uyumunu Ölçme Çalışmaları ve Kullanılan Yöntemlerin Karşılaştırılması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(5), 101-124.
03--23	Topsakal, C. (2003). Avrupa Birliği'nde Değerler Eğitimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2(5), 125-148.
03--25	Kasapoğlu, A. (2003). Kuran'ın İffet Anlayışı: Batılı Cinsel Ahlak Anlayışları İle Bir Mukayese. <i>Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi</i> , 3(4), 2-125.
01--29	Saracaloğlu, A. S. (2001). Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Demokratik Tutumları. <i>Ege Eğitim Dergisi</i> , 1(1), 23-30.
00--31	Kulaksızoğlu, A., Dilmaç, B. (2000). İnsani Değerler Eğitimi Programı. <i>Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 12, 199-208.
00--30	Karaman, F. (2000). Terör Ve Şiddetin Önlenmesinde Dini Değerlerin Yeri ve Önemi. <i>Diyanet İlmî Dergi</i> , 36(3), 107-122.
98--35	Selçuk, E., Aydos, L. (1998). Ankara Polis Akademisi Sporcu Olan ve Sporcu Olmayan Öğrencilerinin Bazı Kişilik ve Davranış Özelliklerinin Araştırılması. <i>Beden Eğitimi Spor Bilimleri Dergisi</i> , 3(1), 28-41.
98--34	Ayhan, H. (1998). İslamiyet'in Eğitime Getirdiği Değerler (Eğitimle İlgili Bazı Ayetlerin Yorumu). <i>Din Eğitimi Araştırmaları Dergisi</i> , 5, 57-74.
97--38	Yeniterzi, E. (1997). Safahatta İnsani Değerler. <i>Türkiyat Araştırmaları Dergisi</i> , 4, 263-277.
97--36	Özdemir, Ş. (1997). Çocuğun Aile Eğitiminde Hoşgörü. <i>Diyanet İlmî Dergi</i> , 33(1), 121-128.
12--19	Sağkal, A. S., Tüknüklü, A., Totan, T. (2012). Kişiler Arası Barış İçin Empati: Barış Eğitiminin Empati Becerilerine Etkileri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1447-1460.
12--20	Kaya, H., Işık B., Şenyuva, E., Kaya, N. (2012). Hemşirelik Öğrencilerinin Bireysel ve Profesyonel Değerleri. <i>Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi</i> , 15(1), 18-26.

12--22	Dereli E., Aypay, A. (2012). Ortaöğretim Öğrencilerinin Empatik Eğilimleri ve İşbirliği Yapma Karakterlerinin İnsani Değerlerini Yordaması ve Bu Özelliklerinin İncelenmesi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1249-1270.
12--23	Çubukçu, Z. Eker Özenbaş, D., Çetintaş, N., Satı, D., Yazlık Şeker, Ü. (2012). Yönetici, Öğretmen, Öğrenci ve Veli Gözünde Öğretmenin Sahip Olması Gereken Değerler. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 2(1), 25-37.
12--24	Yazar, T. (2012). Öğretmen Adaylarının Değerler Hakkındaki Görüşleri. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 2(1), 61-68.
12--25	Dündar, H. (2012). Öğretmenlerin Sahip Olduğu Değerler İle Örgütsel Vatandaşlık Davranışları Arasındaki İlişki. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 14(2), 215-234.
12--26	Doğanay, A., Seggie, N. F., Caner H. A. (2012). Değerler eğitiminde örnek bir proje: Avrupa değerler eğitimi projesi. <i>Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi</i> , 2(3), 73-86.
12--27	Köybaşı, F., Dönmez, B. (2012). Göreve Yeni Başlamış ve Emekli İlköğretim Öğretmenlerinin Mesleki Değerlere İlişkin Görüşleri Ve Bu Değerlerdeki Değişimin İncelenmesi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1379-1396.
12--29	Akyol, A. (2012). Ahlâk-I Nâsırî'de Ahlâk ve Siyaset İlişkisi: Sevgi Erdemi Merkezli Bir Okuma. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10(24), 7-30.
05-01	Ada S., Baysal Z. N., Korucu S. (2005). Sınıf Öğretmenlerinin Sınıf İçi Olumsuz Davranışlara Gösterdikleri Tepkilerin Karakter Eğitimi ve 2005 İlköğretim Programı Açısından Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(10), 7-18.
05--02	Akbaba, S., İşgör, İ. Y., Sezer, F. (2005). Olumlu Kişilik Özellikleri Kazandırmaya Yönelik Sınıf İçi Rehberlik Etkinlikleri Program Denemesi. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 22, 1-30.
05--03	Akıncı, A. (2005). Hayata Anlam Vermede Dinî Değerlerin ve Din Öğretiminin Rolü. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(9), 7-24.
05--04	Altıntaş, M. H. (2005). Türk Üniversite Öğrencileri ile Ebeveynlerinin Tüketici Olarak Önem Verdiği Değerler ve Diğer Ülke Tüketicileri ile Karşılaştırması. <i>Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 6(2), 1-14.
05--05	Ardoğan, R. (2005). Müslüman Toplumlarında İnsan Hakları ve Demokrasiye Saygıyı Artıracak Bazı İslâmî İlkeler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(9), 25-80.
05-16	Erözkan, A. (2005). Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerilerini Etkileyen Faktörler. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , (22), 135-150.
05-17	Kaldırım, E. (2005). İlköğretim Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Demokrasi Algıları. <i>GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 25 (3), 143-162.
05-18	Atik, G., Kemer, G. (2005). Kırsal Ve İl Merkezinde Yaşayan Lise Öğrencilerinin Umut Düzeylerinin Aileden Algılanan Sosyal Destek Düzeyine Göre Karşılaştırılması. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , (21), 161-168.
05-19	Koraleçli, M. (2005). Küreselleşme Karşısında Manevi Değerlerimiz. <i>Felsefe Dünyası</i> , 1 (41), 91-114.
05-21	Mahiroğulları, A. (2005). Küreselleşmenin Kültürel Değerler Üzerine Etkisi. <i>Sosyal Siyaset Konferansları Dergisi</i> , (50), 1275-1288.

05-22	Mengü, S. Ç. (2005). Reklamın Toplumsal Değer Yapılanmasına Etkisi. <i>Galatasaray Üniversitesi İletişim Dergisi</i> , (3), 113-132.
05-24	Özdoğan, Ö. (2005). Din Psikolojisi ve Manevi Değerler. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 2 (15), 159-180.
05-25	Öztaş, F., Öztaş, H., Yel, Mustafa. (2005). Biyoloji Eğitiminin Diğer Canlılar Ve Çevreye Karşı İnsan Etik Değerlerinin Oluşumu Üzerine Etkileri. <i>GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 25(3), 295-306.
05-26	Öztürk, Z. (2005). On Beşinci Yüzyıl Şairlerinden Akşemseddinzade Hamdullah Hamdi'nin Yusuf Ve Zelihe Mesnevisinde İşlenen Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(10), 41-72.
05-27	Paçacı, M. (2005). Çağdaş Değerler Üzerine Bir Ehl-i Sünnet Değerlendirmesi. <i>İslamiyat</i> , 8 (3), 81-87.
05-28	Sağnak, M. (2005). İlköğretim Okullarında Görevli Yönetici ve Öğretmenlerin Örgütsel Değerlere İlişkin Algıları. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 30 (135), 50-57.
05-30	Sarı, E. (2005). Öğretmen Adaylarının Değer Tercihleri: Giresun Eğitim Fakültesi Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(10), 75-90.
05-31	Şahin, A. (2005). Kültürel Niteliklerimizin Türk Yönetmelik Değerlerine Etkisi ve Japon Z Teorisiyle Karşılaştırılması. <i>Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 7(1), 177-198.
05-34	Uludağ, Z. (2005). Savater'e Göre Eğitim ve Özgürlük. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(10), 89-110.
05-36	Yapıcı, A., Kayıklık, H. (2005). Ruh Sağlığı Bağlamında Dindarlığın Öz Saygı ve Kaygı İle İlişkisi: Çukurova Üniversitesi Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3(9), 177-206.
05-38	Yüksel, G. (2005). Türkiye Cumhuriyetleri Öğrencilerinin Utangaçlık Düzeylerini Etkileyen Faktörler: Gazi Üniversitesi Örneği. <i>Bilgi</i> , (35), 151-172.
05-41	Altıntaş, F. Ç. (2006). Bireysel Değerlerin Örgütsel Adalet ve Sonuçları İlişkisinde Yönlendirici Etkisi: Akademik Personel Üzerinde Bir Analiz. <i>Dokuz Eylül Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi</i> , 7 (2), 19-40.
05-42	Aybakan, B. (2006). Küreselleşme Sürecinde İslami Değerler. <i>Marife</i> , 6 (3), 397-412.
05-44	Bilgiz, M. (2006). Kişiliğin Oluşumunda Fıtrat ve Sosyal Çevrenin Etkisi (İsra, 17/84. Ayeti Ekse- ninde). <i>Atatürk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , (25), 129-148.
05-45	Bulut, N. (2006). Bir Grup Üniversite Öğrencisinin Demokratik Tutumları İle Çeşitli Değişkenler Arasındaki İlişkiler. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi</i> , (45), 37-59.
05-46	Buluş, M., Cehver, N, F. (2006). Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden 5-6 Yaş Çocukla- rında Akademik Benlik Saygısı. <i>Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , (20), 28-39.
05-47	Çınar, A. (2006). Martin Buber'de Varoluş ve Etik: "Ben-Sen İlişkisi". <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 4 (12), 9-27.
05-48	Çınar, A. (2006). Modern Zamanların Değer Arayışı: Varlık-Bilgi-Değer Birliğinin Önemi. <i>Değer- ler Eğitimi Dergisi</i> , 4(11), 53-68.
05-51	Azeri, S., Deniz, J. (2006). Mesleki Müzik Eğitimi Alan ve Almayan Lise Öğrencilerinin Benlik Kavramlarının İncelenmesi. <i>M.Ü Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , (23), 99-106.
05-52	Erkek, H. (2006). Ayla Çınaroğlu'nun Çocuk ve Gençlik Oyunlarına İdeolojik Yaklaşım. <i>Yaratıcı Drama Dergisi</i> , 1(3-4), 123-137.
05-53	Erten, S. (2004). Çevre Eğitimi ve Çevre Bilinci Nedir, Çevre Eğitimi Nasıl Olmalıdır? <i>Çevre ve İnsan Dergisi, Çevre ve Orman Bakanlığı Yayın Organı</i> , 2006 (65-66), 1-13.

05-56	Göktürk, İ., Günelan, M. (2006). Modern ve Geleneksel Değerler Arasında Yabancılaşan İnsan. <i>Selçuk Üniversitesi Karaman İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 9(11), 127-143.
05-58	Hazer, D. (2006). Hz.Muhammed'in Şairi Hassan B. Sabit'in Şiirlerinde Övülen ve Yerilen Şiirler. <i>İslami İlimler Dergisi</i> , 1 (1), 85-116.
05-59	Bilgili, T., Ilgaz, S. (2006). Eğitim ve Öğretimde Etik. <i>Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , (14), 199-210.
05-60	Aktan Kerem, E., Kamaraj, I. (2006). Erken Çocukluk Dönemi "Barış" Değerine Evrensel Bir Bakış. <i>Atatürk Üniversitesi Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , (13), 81-92.
05-61	Baloğlu, N., Karadağ, E., Yalçınkayalar, P. (2006). İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Öğretmenler Tarafından Algılanan Demokratik Tutumlarıyla Öğretmenlerin Demokratik Değerleri Üzerine İlişkisel Bir Araştırma. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 4(12), 65-82.
05-63	Mehmedoğlu, A,U. (2006). İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinin Değer Yönelimleri ve Dindarlık-Değer İlişkisi. <i>Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 1(30), 133-167.
05-64	Namlı, T. (2006). Erol Güngör ve Değerler Psikolojisi. <i>Eskiyeşi</i> , (2), 72-80.
05-06	Bahadır, A. (2005). Çocukluk Dönemi Din ve Değer Yapılanmasında Tv Yayınlarının Olumsuz Etkileri ve Çözüm Önerileri. <i>Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 20, 3-38.
05-07	Baloğlu, M., Balgamiş, E. (2005). İlköğretim ve Ortaöğretim Yöneticilerinin Öz-Değerlerinin Betimlenmesi: Tokat İli Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 3 (10), 19-31.
05-08	Bircan, S., Bacanlı, F. (2005). Ergenlerin Duygusal Zekalarının Çatışma Eğilimlerine ve Suç Davranışlarına Etkisi. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 22, 61-82.
05-09	Erdem, R., Kocabaş, İ. (2005). Eğitim Denetçilerinin Kültürel Değerleri. <i>Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 15 (2), 199-207.
05-10	Eren, A. (2005). Korku Kültürü, Değerler Kültürü ve Şiddet. <i>Aile ve Toplum</i> , 2 (9), 1-13.
06-11	Ergeneli, A., Temirbekova, J. (2006). Ülkelere Göre İşe İlişkin Değerlerin İncelenmesi: Tekstil Sektöründe Kazak, Rus, ve Türk Çalışanlarına Yönelik Bir Araştırma. <i>Gazi Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 7 (2), 121-143.
05-12	Erten, S. (2005). Okul Öncesi Öğretmen Adaylarında Çevre Dostu Davranışların Araştırılması. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 28, 91-100.
05-13	İnan, H. Z. (2005). Okullarda Çocuklar Arası Zorbalık. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 22, 161-170.
05-14	İşcan, Ö. F. (2005). Yönetmelik Değerler ve Örgütsel Siyasetin Ahlakiliği. <i>İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 19 (1).
08-175	Memduhoğlu, H. B. (2008). Örgütsel Sosyalleşme ve Türk Eğitim Sisteminde Örgütsel Sosyalleşme Süreci. <i>Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 5 (2), 137-153.
08-176	Önal, R. (2008). Kur'an'da İmânî ve Ahlâkî Bir Tavrı Olarak Sabır. <i>Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 12 (2), 439-466.
08-177	Satan, A., Kulaksızoğlu, A. (2008). Zorbalık Davranış Eğilimi Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. <i>Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 28, 115-126.
08-178	Selim, S. (2008). Türkiye'de Bireysel Mutluluk Kaynağı Olan Değerler Üzerine Bir Analiz: Mutinomial Logit Model. <i>Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 17 (3), 345-358.

08-179	Tak, B., Çiftçiöğlu, B. A. (2008). Mesleki Bağlılık İle Çalışanların Örgütte Kalma Niyeti Arasındaki İlişkiyi İncelemeye Yönelik Görgül Bir Çalışma. <i>Ankara Üniversitesi SBF Dergisi</i> , 63 (4), 155-176.
08-181	Taşkın, Ö., Şahin, B. (2008). "Çevre" Kavramı ve Altı Yaş Okul Öncesi Çocuklar. <i>Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 1 (23), 1-12.
08-182	Tekerek, N., Tekerek, İ. (2008). Aristoteles'te Poetik ve Etik Bütünlük Örneklerle Eylem, Karakter ve Erdem. <i>Tiyatro Araştırmaları Dergisi</i> , 26, 57-84.
08-183	Teyfur, E. (2008). İlköğretim Öğrencilerinin Akademik Başarılarının ve Çevre Kulübü Çalışmalarının Çevreye Yönelik Tutumlarına Olan Etkisi (İzmir Örneği). <i>Ege Eğitim Dergisi</i> , 9 (1), 131-149.
08-184	Turan, A., Aktan, D. (2008) Okul Hayatında Var Olan ve Olması Düşünülen Sosyal Değerler. <i>Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 6 (2), 227-259.
08-185	Uysal, E. (2008). Çağımızda Değer Kaymalarının Doğurduğu Sonuçlar ve Etik Kimliğin Korunması. <i>Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 17 (1), 67-79.
08-186	Uzun, N., Sağlam, N., Varnacı Uzun, F. (2008). Yeşil Sınıf Modeline Dayalı Uygulamalı Çevre Eğitimi Projesinin Çevre Bilinci ve Kalıcılığına Etkisi. <i>Ege Eğitim Dergisi</i> , 9 (1), 59-74.
08-187	Yılmaz, Ö. (2008). Toplumun Birlik ve Beraberliğine Katkı Sağlayan Bazı Süfi Deneyimler. <i>C. Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 12 (1), 349-374.
09-188	Adıgüzel, O. (2009). Shein'in Kariyer Çapaları Perspektifinde Süleyman Demirel Üniversitesi İİBF Öğrencilerinin Kariyer Değerlerine İlişkin Bir Araştırma. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 14 (2), 277-292.
09-189	Akalın, K. H. (2009). Max Weber'in Sosyoloji Kuramında Toplumsal Faaliyet Tarzı ve Kültürel Değer İlişkileri. <i>Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 25, 161-174.
09-190	Akinoğlu, O., Sarı, A. (2009). İlköğretim Programlarında Çevre Eğitimi. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 30, 5-29.
09-191	Akandere, M., Baştuğ, G., Güler, E. D. (2009). Orta Öğretim Kurumlarında Spora Katılımın Çocukların Ahlaki Gelişimine Etkisi. <i>Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi</i> , 3(1), 59-58.
09-192	Aksu, A., Balci, Y. (2009). Genel Liselerde Örgütsel Bağlılık ve Dönüşümsel Liderlik. <i>e-Journal of New World Sciences Academy</i> , 4 (4), 1469-1480.
09-193	Akşit Işık, N. (2009). Konaklama İşletmelerinde Çalışanların Yöneticilerin Tutum ve Davranışlarını Etik Açısından Değerlendirmelerine Yönelik Bir Araştırma. <i>Akademik Fener Dergisi</i> .
09-194	Aktay, A., Ekşi, H. (2009). Yönetici ve Öğretmenlerin Değer Tercihleri ile Örgütsel Vatandaşlık Davranışları Arasındaki İlişki. <i>İş Ahlakı Dergisi</i> , 2 (3), 19-65.
09-195	Aktepe, V., Yel, S. (2009). İlköğretim Öğretmenlerinin Değer Yargılarının Betimlenmesi: Kırşehir ili Örneği. <i>Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 7 (3), 607-622.
09-196	Arslan, M. M. (2009). Türk Devlet Üniversitelerinde Değerlerin Analizi. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 17 (3), 729-742.
09-197	Aşıcı, M. (2009). Kişisel ve Sosyal Bir Değer Olarak Okuryazarlık. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (17) 9-26.
09-198	Bakioğlu, A., Kurt, T. (2009). Öğretmenlerin Demokrasi Vatandaşlık ve Vatanseverlik Algılarının Nitel Olarak İncelenmesi. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 29, 19-39.

09-199	Bakioğlu, A., Tokmak, N. (2009). Öğretmenlerin Değer Yargılarının Eğitim Süreçlerine Etkisinin İncelenmesi. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 30, 65-83.
10-200	Başak, T., Uzun, Ş., Arslan, F. (2010). Yoğun Bakım Hemşirelerinin Etik Duyarlılıklarının İncelenmesi. <i>Gülhane Tıp Dergisi</i> , 52, 76-81.
09-202	Coşkun, Y., Yıldırım, A. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Değer Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Yüzüncü Yıl Üniversitesi. Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 6 (1), 311-328.
09-204	Demirel, M. (2009). Sınıf Öğretmenlerinin ve Okul Yöneticilerinin Karakter Eğitimine İlişkin Öz-Yeterlik İnançları. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 7, 36-49.
09-205	Dervişoğlu, S., Menzel, S., Soran, H., Bögeholz, S. (2009). Değerler, İnançlar ve Problem Algısının Biyolojik Çeşitliliği Korumaya Yönelik Kişisel Normlara Etkisi. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 37, 50-59.
09-206	Deveci, H., Ay, T. S. (2009). İlköğretim Öğrencilerinin Günlüklerine Göre Günlük Yaşamda Değerler. <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 2 (6), 167-180.
09-207	Güler, T. (2009). Ekoloji Temelli Bir Çevre Eğitiminin Öğretmenlerin Çevre Eğitimine Karşı Görüşlerine Etkileri. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 34 (151), 30-43.
09-208	Dilmaç, B., Deniz, M., Deniz, M. E. (2009). Üniversite Öğrencilerinin Öz-Anlayışları İle Değer Tercihlerinin İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (18) 9-24.
09-209	Dilmaç, B., Ertekin, E., Yazıcı, E. (2009). Değer Tercihleri ve Öğrenme Stilleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (17), 27-47.
09-210	Doğan, L. (2009). Uygur Atasözlerinde Yüceltilen Değerler. <i>Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 11 (1), 87-104.
09-211	İsmailfendioğlu, M. B. (2009). Şah İsmail Hatai Şiirlerinde Tarikat ve Ahlakî Değerler Eğitimi. <i>Dini Araştırmalar</i> , 12 (33), 285-307.
09-212	Eğri, O. (2009). Yiğitlerin Piri Hazreti Ali ve Karakter Eğitimindeki Yeri. <i>Dini Araştırmalar</i> , 12 (33), 309-345.
09-213	Erdal, K. (2009). Eğitim Değerleri Açısından Çocuk Kitapları. <i>Akademik Bakış</i> , 17, 1-18.
09-214	Ersoy, N. (2009). Onkoloji Hemşireliğinde Etik. <i>Türk Onkoloji Dergisi</i> , 24(4), 191-197.
09-215	Frayhat, A., Abdulaziz, A., Thalgi, M. (2009). Ürdün'deki Şer'i Liselerin Birinci Sınıflarında Okutulan Akaid Ders Kitabının Kapsadığı Değerler. <i>Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 8 (15), 141-156.
09-216	Korkut Owen, F. vd. (2009). Mesleki Rehberlik/Kariyer Danışmanlığında Kart Sıralama Tekniği: Mesleki Değerler İle İlgili Bir Çalışma. <i>İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 10 (2), 53-70.
09-217	Kan, Ç. (2009). Sosyal Bilgiler Eğitiminde Küresel Vatandaşlık. <i>Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 26, 25-30.
09-218	Karaköse, T., Altunkurt, Y. (2009). Okul Yöneticilerinin ve İl Milli Eğitim Müdürlüğü Çalışanlarının Değerlere Göre Yönetim İle İlgili Görüşlerinin İncelenmesi (Kütahya İli Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (17), 49-67.
09-219	Kardaş, M. N., Cemal, S. (2009). Değerler Eğitimi ve Türkçe Öğretiminde Değer Eğitimi Üzerine Yapılan Araştırmalara İlişkin Kaynakça Denemesi. <i>Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 9 (16), 383-412.

09-220	Kartal, S. (2009). Eğitim Fakülteleri Dışındaki Fakültelerden Mezun Olan Öğretmenlerin Eğitim Örgütlerindeki Değerlere Uyumları. <i>Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 21, 283-293.
09-221	Kaya, E., Akıllı, M., Sezek, F. (2009). Lise Öğrencilerinin Çevreye Karşı Tutumlarının Cinsiyet Açısından İncelenmesi. <i>Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 18, 43-54.
09-222	Kenan, S. (2009). Modern Eğitimde Kaybolan Nokta: Değerler Eğitimi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 9 (1), 259-295.
09-223	Keskin, S. C., Keskin, Y. (2009). Cumhuriyet Dönemi İlkokul (İlköğretim 1. Kademe) Sosyal Bilgiler ve Onun Kapsamına Giren Ders Programlarında Bir Değer Olarak “Barış”ın Yeri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (17), 69-92.
09-224	Kurtdede Fidan, N. (2009). Öğretmen Adaylarının Değer Öğretimine İlişkin Görüşleri. <i>Kuramsal Eğitimbilim</i> , 2 (2), 1-18.
09-225	Koç, H. (2009). Örgütsel Bağlılık ve Sadakat İlişkisi. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 8 (28), 200-211.
09-226	Morkoç, A. (2009). Sevinç Çokum’un “Rozalya Ana” Hikayesinde Kırım Türklerinin Göç Hadisesi ve Vatan Sevgisi. <i>Turkish Studies</i> , 4 (3), 1566-1576.
09-227	Naktiyok, A., Timuroğlu, M. K. (2009). Öğrencilerin Motivasyonel Değerlerinin Girişimcilik Niyetleri Üzerine Etkisi ve Bir Uygulama. <i>Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 23 (3), 85-103.
09-228	Özdemir, A., Aydın, N., Akar Vural, R. (2009). Çevre Eğitimi Öz-Yeterlik Algısı Üzerine Bir Ölçek Geliştirme Çalışması. <i>Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 26, 1-8.
09-229	Özgüngör, S. (2009). Postmodern Değerler, Kimlik Oluşumu ve Yaşam Doyumu. <i>Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi</i> , 4 (31), 32-42.
09-230	Özsoy, S. (2009). “Türk Modernleşmesi”, Demokrasi ve Eğitim: Dewey Perspektifinden Bir Çözümleme. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 9 (4), 1895-1931.
09-231	Parlakaylıdız, H. (2009). İlkokul İkinci Devrede Türkçe Ders Kitaplarındaki Moral Değerlere Kısa Bir Bakış (1948-1968 Yılları Arası). <i>Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 22 (1), 245-262.
09-232	Sarı, M., Doğanay, A. (2009). İnsan Onuruna Saygı Değerinin Kazandırılmasında Örtük Program: Düşük ve Yüksek Okul Yaşam Kalitesine Sahip İki İlköğretim Okulunda Nitel Bir Çalışma. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 9 (2), 877-940.
09-233	Diken, E. H., Sert Çıbık, A. (2009). İlköğretim Bölümü Öğretmen Adaylarının Çevre Bilincinin Cinsiyete Göre Değişiminin İncelenmesi. <i>Bayburt Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 4 (1-2), 14-25.
09-234	Sığırı, Ü., Tabak, A., Ercan, Ü. (2009). Kültürel Değerlerin Yönetmelik Kapsamında Analizi: Türk Bankacılık Sektörü Uygulaması. <i>Organizasyon ve Yönetim Bilimleri Dergisi</i> , 1 (2), 1-14.
09-235	Tamçelik, S. (2009). Kıbrıs Türk Eğitim Sisteminde Tarih Bilinci ve Ahlakî Değerlerin Kazandırılması. <i>Turkish Studies</i> , 4 (8), 2182-2206.
09-236	Tanrıverdi, B. (2009). Sürdürülebilir Çevre Eğitimi Açısından İlköğretim Programlarının Değerlendirilmesi. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 34 (151), 89-103.
09-237	Taşdemir, M. (2009). İlköğretimde Değerler Eğitimi ve Bu Değerlerin Alevî Bektaşî Değerleri ile İlişkililiği. <i>Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi</i> , 51, 295-326.

09-238	Taşkıran, E., Yenel, F., Gürbüz, B. (2009). Danstaki Etik Değerler Ölçeği: Ölçek Geliştirme Çalışması. <i>Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi</i> , 14 (1), 11-16.
09-239	Ulusoy, K., Dilmaç, B. (2009). Ağır Düzeyde Zihinsel Öğrenme Yetersizliği (Öğretilebilir Düzeyde) Olan Çocukların Tarih Konularından Milli Değerleri Öğrenme Süreci ile İlgili Bir Çalışma. <i>Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 2, 120-135.
09-240	Yaman, E., Çetinkaya Mermer, E., Mutlugil, S. (2009). İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Etik Davranışlara İlişkin Görüşleri: Nitel Bir Araştırma. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (17), 93-108.
09-241	Yaman, h., Taflan, S., Çolak, S. (2009). İlköğretim İkinci Kademe Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (18), 107-120.
09-242	Yaşar, H. (2009). Karacaoğlu Şiirlerinde Estetik Değerler. <i>T.C. Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 1 (2), 47-55.
09-243	Tay, B., Yıldırım, K. (2009). Sosyal Bilgiler Dersinde Kazandırılması Amaçlanan Değerlere İlişkin Veli Görüşleri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 9 (3), 1499-1542.
09-244	Yılmaz, E. (2009). Öğretmenlerin Değer Tercihlerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (17), 109-128.
09-245	Yılmaz, K., Yıldırım, G. (2009). Demokrasi Eğitimi ve Okul Meclisleri Projesinin Uygulanmasına İlişkin Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri. <i>M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 29, 187-207.
09-246	Yücel, C., Karataş, E. (2009). Eğitim Yöneticilerinin Benimsedikleri İş Değerleri. <i>Ege Eğitim Dergisi</i> 10 (2), 70-101.
10-248	Altınkurt, Y., Yılmaz, K. (2010). Değerlere Göre Yönetim ve Örgütsel Adalet İlişkisinin Ortaöğretim Okulu Öğretmenlerinin Algılarına Göre İncelenmesi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi</i> . 16(4), 463-484.
10-250	Avcı, A. (2010). Aile Yapı ve Atmosferinin Okul Şiddetine Etkisi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 8 (19), 7-52.
10-251	Ayaydın, A. (2010). Okul Öncesi Dönemde Görsel Sanatlar Eğitiminin Bireye Kazandırdığı Değerler. <i>Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 12 (1), 187-200.
10-252	Aydemir, H., Aksoy, N. D. (2010). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Demokratik Tutumlarının Bazı Değişkenlerle İlişkisi: Malatya Örneği. <i>Erzincan Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 12 (1), 265-279.
10-274	Helvacı, M. A. (2010). İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Etik Liderlik Davranışı Gösterme Düzeyleri. <i>Zeitschrift für die Welt der Türken</i> , 2 (1), 391-410.
10-275	Işık, H. (2009). Öğretmen Adaylarının Dürüst Olmayan Davranışlarla İlgili Görüşlerini Belirlemeye Yönelik Nitel Bir Araştırma. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 8 (20), 81-97.
10-276	Kabaday, A., Aladağ, K. S. (2010). Farklı İlköğretim Kurumlarına Devam Eden Öğrencilerin Ahlaki Gelişimlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. <i>Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi</i> , 7 (1), 878-898.
10-277	Kan, Ç. (2010). Sosyal Bilgiler Dersi ve Değerler Eğitimi. <i>Milli Eğitim</i> , 187, 138-145.
10-278	Kasapoğlu, A. (2010). İnsan İlişkilerinde Önemli Bir Kur'an İlkesi: "Kötülüğü İyilikle Savmak". <i>Hikmet Yurdu Düşünce-Yorum Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 5, 81-101.

10-279	Kasapoğlu, A. (2010). Bir Kişilik Özelliği Olarak Kur'an'da "Sadakât". <i>İ. Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 1(1), 119-155.
10-280	Kavruk, H., Sönmez, H. (2010). Ahmed-i Dâ'i'nin Vasiyyet-Nâme-i Nûşirevân'ındaki Eğitici Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 8 (20), 171-202.
04-283	Kelpetin Arpaguş, H. (2010). Gelenek ve Şifahî Kültür Bağlamında Osmanlı Toplumunda Dinî Değerler: Otodidakt Eğitim Kurumları ve Kaynakları Örneği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2 (7-8), 81-126.
10-284	İmamoğlu, A. (2010).Vicdan Kavramının Psiko-Sosyal Tahlili. <i>Akademik İncelemeler Dergisi</i> , 5 (1), 127-144.
10-285	Kesik, B. (2010). Garib-Nâme'de İnsan ve Bazı İnsanî Değerler. <i>Turkish Studies</i> , 5 (1), 1168-1169.
10-286	Kılıç, S., İnal, M. E. (2010). Yüksek Öğretimde Çevre Eğitimi Alan ve Almayan Öğrencilerde Çevre Bilinci: Niğde Üniversitesi Örneği. <i>Niğde Üniversitesi İ.İ.B.F Dergisi</i> , 3 (2)., 70-83.
10-287	Kılıç, K. C. (2010). Bireysel ve Örgütsel Değerler Arasındaki Uyumun Çalışanların İş Davranışlarına Etkileri Üzerine Ampirik Bir Çalışma. <i>Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> ,19 (1), 20-35.
10-288	Kılıç, M. (2010). Stratejik Yönetim Sürecinde Değerler, Vizyon ve Misyon Kavramları Arasındaki İlişki. <i>Sosyoekonomi</i> , 2, 81-98.
10-289	Kolaç, E. (2010). Hacı Bektaş Veli, Mevlana ve Yunus Felsefesiyle Türkçe Derslerinde Değerler ve Hoşgörü Eğitimi. <i>Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Dergisi</i> , 55, 193-208.
10-290	Korkmaz Devrani, T. (2010). Kişisel Değerlerin Kuramsal Yapısı ve Pazarlamadaki Uygulamalar. <i>Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İİBF Dergisi</i> , 5 (1), 49-70.
04-291	Laçın Şimşek, C. (2004). Fen Bilgisi Öğretim Programı ve Ders Kitaplarına Göre Çevre Eğitiminde Etik ve Estetik Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 2 (7-8), 127-146.
10-292	Memiş, A., Güney Gedik, E. (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Değer Yönelimleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 8 (20), 123-145.
10-293	Meydan, A., Bahçe, A. (2010). Hayat Bilgisi Öğretiminde Değerlerin Kazandırılma Düzeylerinin Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. <i>Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi</i> . 1, 20-37.
10-295	Okutan, M. (2010). Türk Eğitim Sistemi'nde Demokrasi Eğitimi. <i>Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi</i> , 7 (1), 938-946.
10-296	Polat, M. (2010). Küreselleşen Dünyada Değerler ve Eğitim Arasındaki Bağ: Değerler Eğitiminin Heterojenleşen Toplumda Birlikte Yaşamaya Etkisi. <i>Marife</i> , 10 (1), 143-155.
10-298	Sarıkaya, M. S. (2010). Maturîdî'nin Din Anlayışında Hoşgörü. <i>E-makâlât Mezhep Araştırmaları</i> , 3 (2), 145-164.
10-299	Özdemir, M. Ç., Ünsal, H., Yüksel, G. (2010). Türkiye'deki Öğretim Elemanlarının Çocuklarına, Öğrencilerine ve Meslektaşlarına İlişkin Değer Tercihleri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 10 (2), 1071-1112.
10-300	Özgül, E. (2010). Tüketicilerin Değer Yapıları, Gönüllü Sade Yaşam Tarzı ve Sürdürülebilir Tüketim Üzerindeki Etkileri. <i>H.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 28 (2), 117-150.
10-301	Özkan, R. (2010). Türk Eğitim Sisteminde Himayeci Değerler: İlköğretim Ders Kitapları Örneği. <i>Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi</i> , 7 (1), 1124-1141.

10-302	Özkartal, M. (2010). İlköğretim Sanat Etkinlikleri Dersinde Dede Korkut Destanı'nın Milli Değerlerin Kazanılmasında Öğrencilerin Başarı ve Tutumlarına Etkisi. <i>EKEV Akademi Dergisi</i> , 14 (42), 291-304.
10-303	Turan, R., Belenli, T., Kiriş, A.(2010) Mesnevi ve Mesnevi'nin Sosyal Bilgiler Programında Yer Verilen Değerler Çerçevesinde İncelenmesi. <i>Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 30 (1), 169-203.
10-304	Parlar, H., Çavuş, M., Levent, F., Ekşi, H. (2010). Yöneticilerin Karakter Eğitimi Yeterlik İnancı Ölçeğinin Türkçe Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 8 (19), 177-205.
10-305	Sezgül, İ. (2010). Ahlak-Değer İlişkisi ve Ahlakî Değerlerin Neliği Sorunu. <i>Ekev Akademi Dergisi</i> , 45, 85-94.
10-306	Somuncu, S. (2010). İlköğretim Türkçe Ders Kitabındaki Edebi Metinlerin İçerdiği Evrensel Değerlere ve Metin Seçimine İlişkin Bazı Tespitler. <i>Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi</i> , 24, 193-219.
10-307	Şahin Fırat, N. (2010). Okul Müdürü ve Öğretmenlerin Okul Kültürü ile Değer Sistemlerine İlişkin Algıları. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 35 (156), 71-83.
10-308	Taş, A. (2010). Öğretmenlerin İş Değerlerinin Örgütsel Adalet Algılarına Etkisi. <i>Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 27, 211-222.
10-309	Şişman, M., Güleş, H., Dönmez, A. (2010). Demokratik Bir Okul Kültürü İçin Yeterlilikler Çerçevesi. <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 3 (1), 167-182.
10-310	Taşdan, M., Erdem, M. (2010). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin İş Yaşamı Kalitesi ile Örgütsel Değer Algıları Arasındaki İlişki Düzeyi. <i>Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 7 (2), 92-113.
10-311	Taşdan, M. Türkiye'deki Resmi ve Özel İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Bireysel Değerleri İle Okulun Örgütsel Değerleri Arasındaki Uyum Düzeyi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi</i> , 16, (1), 113-148.
10-312	Turan, İ. (2010). Bazı Batı ve Türk Çocuk Klasiklerinde Dini ve Ahlaki Değerler. <i>Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi</i> , 10 (1), 171-194.
10-314	Ulusoy, K. (2010). Değer Eğitimi: Davranışçı ve Yapılandırmacı Yaklaşımına Göre Hazırlanan Tarih Programlarında Değer Aktarımı. <i>Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 12 (1), 32-51.
10-316	Yıldız, M., Çapar, B. (2010). Orta Öğretim Öğrencilerinde Benlik Saygısı ile Dindarlık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. <i>Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi</i> , 10 (1), 103-131.
10-317	Yiğittir, S., Öcal, A. (2010). İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Değer Yönelimleri. <i>Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 24, 407-416.
10-318	Yiğittir, S. (2010). İlköğretim Öğrenci Velilerinin Okullarda Kazandırılmasını Arzuladığı Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 8 (19), 207-223.
09-319	Erşan, E. E., Doğan, O., Doğan, S. (2009). Beden Eğitimi ve Antrenörlük Bölümü Öğrencilerinde Benlik Saygısı Düzeyi ve Bazı Sosyodemografik Özelliklerle İlişkisi. <i>Klinik Psikiyatri</i> , 12, 35-42.
09-320	Hamarta, E., vd. (2009). Benlik Saygısı ve Akılcı Olmayan İnançlar Bakımından Üniversite Öğrencilerinin Stresle Başa Çıkma Yaklaşımlarının Analizi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 7 (18), 25-42.

12-47	Gündüz, Y., Coşkun, Z. S. (2012). Öğrenci Algısına Göre Öğretmen Etik Değerler Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13 (1), 111-131.
12-48	Yiğittir, S., Kaymakçı, S. (2012). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı Uygulama Kılavuzu'nda Yer Alan Etkinliklerin Değer Eğitimi Yaklaşımları Açısından İncelenmesi. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13 (2), 49-73.
12-49	Değirmenci, M. (2012). İlköğretim Öğrencilerinin Çevreye Karşı Tutumlarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi (Kayseri İli Örneği). <i>Journal of European Education</i> , 2 (2), 47-53.
12-50	Çalışkur, A., vd. (2012). Değerlerin Belirli Meslek Alanları ve Demografik Değişkenlere Göre İncelenmesi. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 17 (1), 19-236.
12-51	Aladağ, S. (2012). İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretiminde Değer Eğitimi Yaklaşımlarının Öğrencilerin Sorumluluk Değerini Bilişsel Düzeyde Kazanmalarına Etkisi. <i>TSA</i> , 1, 123-146.
12-52	Tural, A., Gürgil, F. (2012). Öğretmen Adaylarının Sosyal Bilgiler öğretim Programındaki Değerlere İlişkin Görüşleri. <i>TSA</i> , 2, 103-114.
12-56	Kanger, F. (2012). Bir Değer Öğretim Yöntemi Olarak Fotoğraf Yorumlama. <i>C.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 15 (2), 43-68.
12-57	Aslanargun, E. (2012). Okul Müdürlerinin Sahip Olması Gereken Değerler. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12 (2), 1327-1344.
12-58	Bektaş, F. (2012). Sınıf Öğretmenlerinin Sahip Oldukları Değerlere İlişkin Bilişsel Kurguları: Fenomonolojik Bir Çözümleme. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12 (2), 1227-1238.
12-59	Kılıç, A. (2012). İlköğretim 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Programındaki Değerlerin Kazanımla İlişkisi ve Öğrenci Çalışma Kitaplarında Yer Alma Düzeyleri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12 (2), 1593-1612.
12-60	Ceylan, Y. (2012). Toplumsal Değerler ve Medya Etiği. <i>Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 7, 45-58.
12-54	Burcu Yılmaz, E. (2012). Kendi Gök Kubbemiz'de Kimlik Kurucu Bir Değer Olarak Mekân. <i>Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 22 (1), 18-30.
12-109	Batur, Z., Bek, H., Sır, A.N. (2012). Nasreddin Hoca fıkralarında değer yargıları ve eğitim. <i>International Periodical For The Languages, Literature and History Turkish of Turkic</i> , 7 (3), 583-596
12-112	Dılmaç, B., Ekşi, H. (2012). Öğretmenlerin Sahip Oldukları Değerlerin Ve Özgeci Davranışlarının Mesleki Benlik Saygısı Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (23), 65-82
12-113	Ünlüer, G. (2012). Sosyal Bilgiler Dersinde Sorumluluk Değerinin Kazandırılmasına İlişkin Veli Görüşleri. <i>Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama</i> , 3 (6), 95-116
12-116	Baş, G., Beyhan, Ö. (2012). Türkiye'de Değerler Eğitimi Konusunda Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Farklı Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (24), 55-77
06-68	Yücel, M., Altunkasa, F., Güçray, S., Uslu, C., Say, N. P. (2006). Adana'da Çevre Duyarlılığı Düzeyinin Ve Geliştirme Olanaklarının Araştırılması. <i>Mediterranean Agricultural Sciences</i> , 19(2), 217-228.
06-69	Poyraz, H. (2006). Üniversitenin Görevi ve Ahlak Bilinci Üzerine Düşünceler. <i>Akademik İncelemeler Dergisi</i> , 1(1).

06-70	Sarıışık, M., Akova, O. (2006). İşletmelerde Etik Sonuçların Değerlendirilmesi ve Ödüllendirilmesi: İstanbul'da 4 ve 5 Yıldızlı Otellerde Bir Araştırma. <i>Turizm Araştırmaları Dergisi</i> , 17(1), 22-34.
07-116	Özyurt, C. (2007). Durkheim Sosyolojisinde Ahlakî Kontrol Sorunu. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 5 (13), 95-121.
07-117	Sezgin, F. (2007). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Bireysel ve Örgütsel Değerlere İlişkin Önem Sıralamaları. <i>Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 27(1), 59-85.
07-118	Sığırı, Ü. (2007). Kamu ve Özel Sektördeki Kişisel ve Örgütsel Değerlerin Uyumlaştırılması Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma. <i>Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi (İLKE)</i> , Bahar (18), 49-62.
07-119	Taslaman, C. (2007). İzafiyet Teorisi, Değerler ve Tanrı-Evren ilişkisi. <i>M. Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 33 (2007/2), 5-20.
07-120	Taşcı, D., Koç, U. (2007). Örgütsel Vatandaşlık Davranışı-Örgütsel Öğrenme Değerleri İlişkisi: Akademisyenler Üzerinde Görgül Bir Araştırma. <i>Anadolu University Journal of Social Sciences</i> , 7(2).
07-124	Ulusoy, K. (2007). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Tarih Ve Ahlak Eğitimi İlişkisi Üzerine Görüşleri (Sakarya İl Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 5 (13), 155-177.
07-125	Uzun, N., Sağlam, N. (2007). Ortaöğretim Öğrencilerinin Çevreye Yönelik Bilgi ve Tutumlarına "Çevre ve İnsan" Dersi ile. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 33(33).
07-126	Üste, R. B. (2007). İnsan Hakları Eğitimi ve İlköğretimdeki Önemi. <i>Ege Akademik Bakış</i> , 7(1), 295-310.
07-127	Yılmaz, K. (2007). İlköğretim Okulu Yönetici ve Öğretmenlerinin Değerlere Göre Yönetim İle İlgili Görüşleri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi</i> , 13(4), 639-664.
08-128	Akbaş, O. (2008). Değer Eğitimi Akımlarına Genel Bir Bakış. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 6(16), 9-27.
08-129	Akova, O., Çalık, İ. (2008). Turizm Eğitimi Alan Öğrencilerin Etik Algılamaları Üzerine Bir Araştırma. <i>Sosyal Bilimler Dergisi</i> , (1).
08-132	Çakar, U., Arbak, Y. (2008). İşletme Eğitiminin Ahlaki Değerlendirmeler Üzerindeki Etkisi. <i>Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , (16), 1-19.
08-133	Asan, T., Ekşi, F., Doğan, A., Ekşi, H. Bireysel Değerler Envanteri'nin Dilsel Eşdeğerlik Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. <i>Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 27(27), 15-38.
08-134	Balaban, Ö., Özdemir, Y. (2008). Girişimcilik Eğitiminin Girişimcilik Eğilimi Üzerindeki Etkisi: Sakarya Üniversitesi İİBF Örneği. <i>ÇOMÜ Girişimcilik ve Kalkınma Dergisi</i> , 3(2), 133-147.
08-135	Canatan, A. (2008). Toplumsal Değerler ve Yaşlılar. <i>Yaşlı Sorunları Araştırma Dergisi</i> , sayı: 1, s. 62-71.
08-136	Cansun, Ş. (2008). Muhafazakâr Değerler ve Kadın Sorunsalı: Yeni Şafak Gazetesinde Köşe Yazıları Örneği. <i>Marife</i> , 8 (2), 213-239.
08-139	Çeliköz, N., Seçer, Z., Çetin, Ş., Şen, H. Ş. D. (2008). Çocuk Yuvası ve Ailesiyle Yaşayan Çocukların Ahlaki ve Sosyal Kural Anlayışlarının Karşılaştırılması Olarak İncelenmesi. <i>Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 23, 1-13.
08-140	Demir, H. (2008). Kültürel Renk Körlüğü: Kültürel Değerler ve İş Tatmini Arasındaki İlişki Üzerine Güçlendirilmenin Aracılık (Mediation) Etkisi. <i>Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 22(2).

08-150	Demircioğlu, İ. H., Tokdemir, M. A. (2008). Değerlerin Oluşturulma Sürecinde Tarih Eğitimi: Amaç, İşlev ve İçerik. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 6(15), 69-88.
08-151	Deveci, H., Karadağ, R., Yılmaz, F. (2008). İlköğretim Öğrencilerinin Şiddet Algıları. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 24(24).
08-152	Dilmaç, B., Bozgeyikli, H., Çıkılı, Y. (2008). Öğretmen Adaylarının Değer Algılarının Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 6(16), 69-91.
08-153	Duman, B. (2008). Öğrenme-öğretme Sürecindeki Entellektüel Şizofrenizm. <i>Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 6(2), 287-321.
08-155	Durmuş, S., Bıçak, B., Çakır, S. (2008). Fen ve Teknoloji, Matematik ve Sınıf Öğretmenlerinin Sahip Oldukları Matematik ve Matematik Eğitimi Değerlerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 6(16), 93-112.
08-156	Dutoğlu, G., Tuncel, M. (2008). Aday Öğretmenlerin Eleştirel Düşünme Eğilimleri İle Duygusal Zeka Düzeyleri Arasındaki İlişki. <i>Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 8(1).
08-157	Dündar, S., Ekşi, H., Yıldız, A. (2008). Aksiyonda Değerler Ölçeği Dilsel Eşdeğerlik Geçerlik ve Güvenirlilik Çalışması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 6(15), 89-110.
08-161	Kapıkıran, A. N. (2008). Ahlaki Davranış ve Topluma Yararlı Davranışlar: Sanat Eğitimi Fark Yaratır mı?. <i>Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi</i> , 5(2), 1-14.
08-162	Karacaoğlu, Ö. C. (2008). Öğretmenlerin Yeterlilik Algıları. <i>Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 5(1).
08-163	Karahan, T. F., Özcan, K., Ağlamaz, T. (2009). Lise Öğrencilerinin Saldırganlık Düzeylerinin Anne Babanın Birliktelik Durumu, Öz Üvey Oluşu ve Yaşamda Öncelikli En Önemli Değer Algısı Açısından İncelenmesi. <i>Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 22(1).
08-164	Karaköse, T. (2008). Okul Müdürlerini İtibarlı Kılan Değerlerin Belirlenmesine Yönelik Nitel Bir Çalışma. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 6(16), 113-129.
08-165	Karcı, Ş. M. (2008). Yeni Kamu İşletmeciliği Yaklaşımının Temel Değerleri Üzerine Bir İnceleme. <i>Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , (16), 40-64.
08-166	Kaygı, B. (2008). Farklı Kültürlere Ait Edebiyat ve Medya Yapıtlarından Seçilen Örneklerde Adalet Olgusunun Gerçekleşmesi. <i>Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 9(2).
10-253	Balcı, F. A., Yelken, T. Y. (2010). İlköğretim Öğretmenlerinin “Değer” Kavramına Yükladıkları Anlamlar. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 39(39).
10-254	Baysal, Z. N., Samancı, O. (2010). İlköğretim Beşinci Sınıf Öğrencileri İle Değerler Üzerine Bir Çalışma. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 34(34).
10-256	Cesur, S., Topçu, M. S. (2010). Değerlerin Belirlenmesi Testinin Güvenirlilik ve Geçerlik Çalışması ve Yaş, Eğitim, Cinsiyet ve Ebeveyn Eğitiminin Ahlaki Gelişim ile İlişkisi. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 19, 106-125.
10-257	Cesur, S., Kahraman, F., Turgut, İ., Deveci, E., Altınal, B., Aygül, Z., Yetkinoğlu, Ö. (2010). Yaşanan Ahlaki Çatışma Örnekleri Üzerinden Türkiye’de Gündelik Ahlak Anlayışı. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 33(33).
10-258	Bayru, E.Ç. (2010). Bir Değer Eğitimi Kitabı Olarak Mesnevî. <i>Sûfî Araştırmaları</i> , 1(2).

10-259	Demirutku, K., Sümer, N. (2010). Temel Değerlerin Ölçümü: Portre Değerler Anketi'nin Türkçe Uyarlaması. <i>Türk Psikoloji Yazıları</i> , 13(25), 17-25.
10-260	Dervişoğlu, S. (2010). Üniversite Öğrencilerinin Canlı Türlerine Yönelik Değer Yönelimleri. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 39(39).
10-261	Doğan, N., Barış, F. (2010). Tutum, Değer ve Özyeterlik Değişkenlerinin TIMSS-1999 Ve TIMSS-2007 Sınavlarında Öğrencilerin Matematik Başarılarını Yordama Düzeyleri. <i>Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Dergisi</i> , 1(1), 44-50.
10-262	Doğan, E. (2010). İnsanın Çevreye, Topluma ve Kendine Yabancılaşması Sorununu "Radikal Şeffaflık" ve "Sosyal Değer" Kavramları ile Yeniden Düşünmek. <i>Marmara Üniv İ.İ.B.F. Dergisi</i> , 29(2).
10-263	Duran, H. (2010). Hacı Bektaş Veli'nin Eserlerindeki Ferdi ve Toplumsal Değerler Üzerine.
10-265	Emhan, A., Çayır, C. (2010). Girişimcilerin Stres İle Başedebilmesinde Tinsel Değerlerin Etkisi. <i>Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 24(2).
10-267	Ereş, F. (2010). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Genel Alan Yeterlikleri Kapsamındaki Kişisel ve Meslekî Değerler İle Meslekî Gelişim Yeterliklerine İlişkin İlköğretim Müfettişlerinin Görüşleri. <i>Gazi University Journal of Gazi Educational Faculty (GUJGEF)</i> , 30(2).
10-268	Ersoy, A. (2010). İlköğretimde Değer Kazanımlarının İncelenmesinde Karikatür Kullanımı: Dayanışma Değeri Örneği. <i>Ondokuz Mayıs University Journal of Education</i> , 29(2).
10-271	Gelen, İ., Yılmaz, A., & Kurtulmuş, M. (2010). İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Sosyo Ekonomik Düzeyleri İle Değerleri Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 7(14).
10-272	Gözütok, F. D. (2010). Milli Eğitim, Çocuklara Ulusal Değerleri Kazandırmaktan Neden Vazgeçiyor?. <i>İlköğretim Online</i> , 9(2).
10-273	Gündüz, T. (2010). Üstün Zekalı Çocuklarda Ahlak Gelişimi ve Eğitimi. <i>İÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 1(1), 157-177.
12-118	Baloğlu, N. (2012). Değerler Temelli Liderlik İle Dağıtımçı Liderlik Arasındaki İlişkiler: Okul Müdürünün Davranışını Değerlendirmeye Dönük Nedensel Bir Araştırma. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1367-1378.
12-120	2Akbaş, O. (2012). Lise Öğrencilerinin İnsanların Çoğunluğuna Güvenmeme Nedenleri: Değerler Eğitimi Bağlamında Bir İnceleme. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 591-608.
12-121	Batur, Z., Kaya, M. (2012). Divânü Lûgâti't-Türk'te Dil Öğretimi Bağlamında Sözel Kültür Ürünleri Aracılığıyla Değer Aktarımı. <i>Turkish Studies</i> , 7(1), 309-324.
12-123	Bulut, M., Bulut, N., Bulut, A. (2012). Öğretmen Eğitiminde Değer Eğitimi Fırsatı Olarak Toplum Hizmet Uygulamaları Dersi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 9(17).
12-124	Fırat, N. Ş., Açıkgöz, K. (2012). Bazı Değişkenler Açısından Öğretmenlerin Değer Sistemleri. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 43(43).
12-127	Korukcu, A. (2012). Değişim Sürecinde Toplumsal Değerlerin Eğitiminde Din Eğitimi. <i>Marife Dini Araştırmalar Dergisi</i> , (1), 111-126.
12-128	Yiğit, R. (2012). Yetişkin Suçluların Sahip Olduğu Değerler İle Durumluk ve Süreklik Kaygı Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. <i>Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , (33).

12-134	Karatekin, K., Merey, Z., Kuş, Z. (2013). Öğretmen Adayları ve Öğretmenlerin Demokratik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 21(2), 561-574.
12-135	Gündüz, Y., Coşkun, Z. S. (2012). Öğrenci Algısına Göre Öğretmen Etik Değerler Ölçeğinin Geliştirilmesi: Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13(1).
12-138	Ateş, N. (2012). Öğretmenlikte Meslek Ahlakı ve Mesleki Değerler. <i>Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama</i> , (6), 3-18.
12-139	Demirtaş, Z., İpek, F. (2012). İbn-İ Haldun'un Eğitim Anlayışında Bir Değer Olarak İnsan. <i>Eğitim Ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori Ve Uygulama</i> , (6), 19-30.
12-140	Gülcan, M. G., Kılınç, A. Ç., Çepni, O. (2012). İlköğretim Okulu Müdürlerinin Etik Liderlik Davranışları Gösterme Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 10(1), 123-142.
12-141	Ersoy, A. F. (2012). Annelerin Vatandaşlık Algısı, Çocuklarında Vatandaşlık Bilinci Geliştirme Uygulamaları Ve Karşılaştıkları Sorunlar. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(3), 2111-2124.
12-142	Özcan, H. U. (2012). Birey-Örgüt Değerleri Arasındaki Uyumun Örgütle Özdeşleşme ile İlişkisi. <i>Türk Psikoloji Yazıları</i> , 15(29), 25.
12-144	Arslan, A. (2012). İlköğretim Öğrencilerinin Öz Yeterlik İnancı Kaynaklarının Öğrenme Ve Performansla İlgili Öz Yeterlik İnancını Yordama Gücü. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(3), 1907-1920.
12-145	Çam, Z., Çavdar, D., Seydoğulları, S., Çok, F. (2012). Ahlak Gelişimine Klasik ve Yeni Kuramsal Yaklaşımlar. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1211-122.
12-146	Sadık, F., Sarı, M. (2012). Çocuk Ve Demokrasi: İlköğretim Öğrencilerinin Demokrasi Algılarının Metaforlar Aracılığıyla İncelenmesi. <i>Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi</i> , 1(1), 48-62.
12-147	Taşdemir, A. (2012). Değerlere ilişkin Türkiye, Irak ve Suudi Arabistan örneklemindeki Türk öğrencilerin görüşlerinin incelenmesi. <i>Kuram Ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(3), 1707-1736.
12-150	Gacar, A., Yanlıç, N. (2012). 13-17 Yaş Ergen Hentbolcuların Benlik Saygısı Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Spor Ve Performans Araştırmaları Dergisi</i> , 3(2).
12-154	Polat, M., Yavaş, T. (2012). Yabancılaşma, Kurumsal Değerler ve Duygu Yönetimi Denklemi. <i>Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi</i> , 1(2).
12-155	Acat, M. B., Aslan, M. (2012). Yeni Bir Değer Sınıflaması ve Bu Sınıflamaya Bağlı Olarak Öğrencilere Kazandırılması Gereken Değerler. <i>Kuram ve Uygulama Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1461-1474.
12-156	Tahiroğlu, M., Çetin, T. (2012). İlköğretim 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Sağlıklı Olmaya Önem Verme Değerinin Öğretimine İlişkin Öğrenci Tutumları. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1633-1651.
12-158	Oğuz, E. (2012). Öğretmen Adaylarının Değerler ve Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2), 1309-1325.
12-159	Erkilet, A. (2012). Mahremiyetin Dönüşümü: Değer, Taklit ve Gösteriş Tüketimi Bağlamında "İslami" Moda Dergileri. <i>Birey ve Toplum Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 2(2), 27-40.
12-160	Yıldırım, Y., Güven, D. (2012). Değer Ölçütleri Kapsamında Özel Eğitim Sınıf Öğrencilerinin Bedensel Engelli Bireyler Hakkındaki Görüş ve Tutumları. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12(2).

12-161	Kıroğlu, K., Elma, C., Kesten, A., & Egüz, Ş. (2012). Üniversitede Demokratik Bir Değer Olarak Hoşgörü. <i>Journal of Social Studies Education Research</i> , 3(2), 86-104.
12-162	Tahiroğlu, M. (2012). Değerler Eğitiminin İlköğretim 4. Sınıf Öğrencilerinin Trafik Kurallarına Yönelik Tutumlarına Etkisi. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 8(1).
12-163	Erdem, A. R. (2012). Bilim İnsanı Yetiştirmede Etik Eğitimi. <i>Journal of Higher Education & Science/Yükseköğretim ve Bilim Dergisi</i> , 2(1).
12-166	Kılınç, A., Tunçbilek, G. (2012). Türkçe Ders Kitaplarındaki “Hak ve Özgürlükler” Temasının Demokrasi Eğitimi Açısından İncelenmesi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 9(17).
12-31	Sevim, O., Varışoğlu, B. (2012). Duygusal Semantik Farklılığa Göre Atatürk Üniversitesindeki Türkçe Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yükledikleri Değerler. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi</i> , 1(2).
12-32	Bulut, S. S. (2012). Gazi Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Değer Yönelimleri. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi</i> , 1(3).
12-34	Özen, Y. (2012). Değerlerin Kişilik Ve Kimlik Kazanımındaki Rolü. <i>İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi</i> , 1(4).
12-36	Zavotçu, G. (2012). Mehmed Âkif'in Şiirinde Hürriyet ve Vatan Kavramı. <i>İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi</i> , 1(1), 7-20.
12-37	İçen, M., Akpınar, E. (2012). Küresel Vatandaşlık Eğitiminin Uluslar Arası Sorunların Çözümündeki Rolü. <i>Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 5(2), 277-290.
12-39	Fırat, N. Ş., Açıkgöz, K. (2012). Bazı Değişkenler Açısından Öğretmenlerin Değer Sistemleri. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 43, 422-435.
12-40	Özensel, E. (2012). Çokkültürlülük Uygulaması Olarak Kanada Çokkültürlülüğü. <i>Akademik İncelemeler Dergisi</i> , 7(1).
12-41	Erkenekli, M., Uzun, Z., Gümüş, Ö. D. (2012). Sosyoekonomik Statü ve Sosyal Değerler İlişkisine Yönelik Bir İnceleme. <i>Savunma Bilimleri Dergisi</i> , 11(2), 125-147.
12-46	Çekin, A. (2012). Değer Açısından İlköğretim Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Dersi Kazanımları: Bir İçerik Analizi. <i>Din Bilimleri Akademik Araştırma Dergisi</i> , 12(2).
14-24	Dam, H., Karataş, M. (2014). Değerler Eğitimi Açısından Veda Hutbesinde İnsan Onuru. <i>Pamukkale Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , (2), 48-75
14-23	Alan, Y. (2014). Değerler Eğitimi Açısından Kur'an Kıssaları'nın Türkçe Ders Kitaplarında Kullanılması. <i>Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 4(8). 61-76
14-22	Akto, A. (2014). Değerler Açısından Etnik Kimliklerin Tutumları. <i>Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 22, 214-229
14-21	Çalışkan, H., Karademir, Ç. (2014). Değer Yönelimleri Ölçeğinin Türkçe'ye Uyarlanması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(28), 47-68.
14-31	Gürer, B. (2013). Din Eğitiminde Bir Değer Olarak “Kul Hakkı” Kavramı: İmam Hatip Liseleri Meslek Dersleri ve Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Ders Kitapları Üzerine Bir İnceleme. <i>Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , (44), 205-246
14-35	Öcal, A., Yıldırım, E. (2014). Dış Göçler Sebebiyle Parçalanmış Aile Çocuklarının Değer Algılarının İncelenmesi. <i>Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 34(2), 155-183.

14-37	Özkan, R., Soylu, A. (2014). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Benimsedikleri Temel İnsani Değerler (Niğde İl Örneği). <i>Electronic Turkish Studies</i> , 9(2), 1253-1265
14-38	Balay, R., Kaya, A. (2014). Eğitim Fakültesinde Okuyan Öğretmen Adaylarının Ahlaki Değer Yönelimleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(28), 7-45.
14-39	Karabaya, A., Oral, T., Dilmaç, B. (2014). Ergenlerin Başarı Amaç Yönelimlerini Yordayan Değişkenlerden Biri Olarak: İnsani Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(27), 165-186.
14-40	Erakkuş, Ö. (2014). Farklı Okul Modellerinde Din ve Değerler Eğitimi. <i>Karaelmas Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 2(2), 147-157
14-41	Yılmaz, O., Arslan, M. A. (2014). Fatih Erdoğan'ın Eserlerinde Yardımseverlik Değeri. <i>Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 7(2), 37-44.
14-42	Gülcan, A., Bal, P. N. (2014). Genç Yetişkinlerde İyimserliğin Mutluluk ve Yaşam Doyumu Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi. <i>Asian Journal of Instruction</i> , 2(1), 41-52
14-43	Çapcıoğlu, İ. (2014). Gençlik Dönemi 'Kimlik Arayışı'nın Demokratik Değerlerin ve İletişim Becerilerinin Gelişimine Etkisi. <i>Siirt Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 1(2), 58-75
14-44	Güven, A. Z. (2014). Gülistan ve Bostan Adlı Eserlerin Değerler Eğitimi Bakımından İncelenmesi. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 9(6), 505-517
14-45	Gökçe, F. (2014). Democratic Values in the Parameters of Right, Freedom and Responsibility. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 39(173), 12-139
14-47	Keskin, Y., Keskin, S. C. (2014). İlkokul (İlköğretim) Sosyal Bilgiler Programlarında Milli Bilinç Ve Barış Değerinin Tarihsel Serüveni. <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 173(173), 51-86.
14-48	Kurtulmuş, M., Tösten, R., Gündaş, A. (2014). İlköğretim 1. Kademe Öğretmenlerinin Değerler Eğitimi Sürecinde Karşılaştıkları Sorunlar. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(27), 281-305.
14-49	Seydi, A. (2014). İlköğretim 5. 6. 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretmen Kılavuz Kitaplarında Değerler Eğitiminin Ele Alınışı. <i>SDU International Journal of Educational Studies</i> , 1(2), 63-79.
14-50	Padem, S., Aaktan, O. İlköğretim 5. Sınıf Türkçe Ders Kitabında Yer Alan Değerlerin İncelenmesi. <i>Düzce Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 4(2), 5-24.
14-51	Güven, A., Kaya, R., Akkuş, Z. (2014). İlköğretim 6. Sınıf Öğrencilerinin Değer Algıları Üzerine Bir Araştırma. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 9(5), 1067-1083.
14-52	Izgar, G. (2014). İlköğretim 8. Sınıf Öğrencileri Üzerinde Yapılan Değerler Eğitimi Programının İncelenmesi. <i>Bayburt Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 9(1), 75-89.
14-54	Bektaş, F., Nalçacı, A., Karadağ, E. (2014). İlköğretim Okulu Öğrencilerinin Algıladıkları Evrensel Değerlerin Bir Yordayıcısı. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 15(1), 281-293
14-56	Özkan, R., Taşkın, M. A. (2014). İlköğretim Öğrencilerinin Vatan Olgusuna İlişkin Algılarının Belirlenmesi. <i>Tarih Okulu Dergisi (TOD)</i> , 7, 889-906.
14-57	Selanik Ay, T., Dal, S. (2014). İlköğretim Öğrencilerinin Yazılı Anlatım Ürünlerine Göre Sorumluluk Değeri Algıları. <i>Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 22, 78-93.
14-59	Aras, G. (2014). İnsan ve Toplum: Edebiyat ve Değerler Eğitimi. <i>Akademik Bakış Dergisi</i> , 44.
14-62	Turan, İ. (2014). Karakter Eğitimi: Amerika Örneği. <i>Marife Dini Araştırmalar Dergisi</i> , (1), 75-92.
14-64	Akkaya, N. (2014). Keloğlan masallarında yer alan değerlerin incelenmesi. <i>Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 2(2), 312-324.

- 14-65 Gökalp, N. (2014). Kişi olmanın değeri ve değerlerin kişi olmadaki yeri. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(27), 123-134.
- 14-66 Devrani, T. K. (2014). Kişisel Değerlerin Bahış Vermeye Karşı Tutum Üzerindeki Etkisi. *Afyon Kocatepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(2), 91-104.
- 14-67 Altuner, İ. (2014). Klasik Felsefede Değerlerin Teolojik, Metafizik ve Bilimsel Açından Konumu. *İğdır Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 3(4), 87-102.
- 14-68 Yazıbası, M. (2014). Klasik Osmanlı Döneminden Cumhuriyet'e Osmanlı'da Ahlak Eğitim ve Öğretimi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi-Journal of the Human and Social Science Researches*, 3(4), 761-780.
- 14-69 Çinemre, S. (2014). Kohlberg'in Ahlak Gelişim Teorisine Yönelik Bazı Eleştiriler. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(28), 69-99.
- 14-70 Tomak, A. (2014). Kültürel Bir Değer Olarak Hediye Geleneği ve Ekslibris. *EX-LIBRIST*, 1(2).
- 14-71 Şeşen, H., Soran, S., Balkan, M. O. (2014). Kültürel Değer Algıların İzlenim Yönetimi Taktiklerine Etkisi: Alt Ve Orta Kademe Yöneticiler Üzerine Bir Araştırma. *ISGUC The Journal of Industrial Relations and Human Resources*, 16(4), 55-70.
- 14-73 Bedel, A., Küçüköke, İ. (2014). Lise Öğrencilerinde Kişiler Arası Sorun Çözme Ve Stresin İncelenmesi. *Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 15(3), 15-28.
- 14-75 Küçük, B., Gedik, F., Akkuş, Z. (2014). Masal Kitaplarının 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Değerleri Perspektifinden Analizi. *Electronic Turkish Studies*, 9(2), 1071-1087.
- 14-77 Kuşçu, Ö., Bozdaş, Y., Doğru, S. S. Y. (2014). Montessori Eğitiminin Çocuklarda Sorumluluk Alma, Sırasını Bekleme, Başladığı İş Bitirme Becerisine Etkisinin Değerlendirilmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(27), 307-322.
- 14-80 Temur, Ö. D., Yuvacı, Z. (2014). Okul Öncesi Değer Eğitimi Uygulayan Okullardan Seçilen Değerlerin Ve Etkinliklerin İncelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(1), 122-149.
- 14-81 Yaka, Ş., Yalçın, D., Denizli, E. (2014). Okul Öncesi Eğitimde Verilecek Öncelikli Değerlere İlişkin Veli Görüşleri. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(28), 169-192.
- 14-82 Özbey, S., Türkoğlu, D., Buldur, A. B. (2014). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Karakter Eğitimi Yetkinlik İnançlarının Öğretmenlerin Çocuk Sevmeye Düzeyleri ve Bazı Değişkenler İle İlişkisinin İncelenmesi. *Değerler Eğitimi Dergisi*, 12(27), 323-344.
- 14-83 Meydan, H. (2014). Okulda Değerler Eğitiminin Yeri ve Değerler Eğitimi Yaklaşımları Üzerine Bir Değerlendirme. *BEÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 1(1). 93-108
- 14-84 Cihan, N. (2014). Okullarda Değerler Eğitimi ve Türkiye'deki Uygulamaya Bir Bakış. *Electronic Turkish Studies*, 9(2), 429-436
- 14-85 Dağlı, A. (2014). Ortaokul Müdür ve Öğretmenlerinin Algılarına Göre Ortaokul Müdürlerinin Mesleki Etik Davranışları. *Electronic Journal of Education Sciences*, 3(6), 1-17
- 14-87 İşcan, C. D. (2014). Öğretmen Adaylarının Değerler Eğitimindeki Tercihleri. *İlköğretim Online*, 13(4), 1203-1222.
- 14-88 Arpacı, M. (2014). Öğretmen ve Velilerin İDKAB Dersinde Değerler ve Değerler Eğitimi Hakkındaki Görüşleri. *Marife Dini Araştırmalar Dergisi*, (2), 107-121.
- 14-90 Wells, S. Y. (2014). Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı Öğretmen Adaylarının Bireysel Değer Tercihlerinin İncelenmesi: Atatürk Eğitim Fakültesi Örneği. *Eğitimde Politika Analizleri ve Stratejik Araştırmalar Dergisi*, 9(1), 36-53.

14-91	Kalaycı, N., Güneş, E. (2014). Resmi Programdaki Örtük Mesajların Öğrencilerin Özgürlük Değerine İlişkin Algıları Üzerindeki Etkisinin Belirlenmesi Özgürlük mü? Güvenlik mi?. <i>Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 12(1), 17-34.
14-92	Doğan, M., Gülmez, Ç. (2014). Sabır Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. <i>Atatürk Üniversitesi İlahiyat Tetkikleri Dergisi</i> , (42), 264-279
14-93	Keskin, U., Sağlam, H. İ. (2014). Sınıf Öğretmeni Adaylarının İnsani Değerlere Sahip Olma Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Sakarya University Journal of Education</i> , 4(1), 81-101.
14-94	Serin, M. K., Buluç, B. (2014). Sınıf Öğretmenlerinin Değer Algıları İle Örgütsel Vatandaşlık Davranışları Arasındaki İlişki. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 22(1), 273-290.
14-95	Yaşaroğlu, C. (2014). Sınıf Öğretmenlerinin Değerler Eğitimine Yönelik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi, <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 27, 124-134
14-96	Gündüz, M., Saygılı, G., Sulak, S. E. (2014). Sınıf Öğretmenlerinin Üçüncü Sınıf Öğrencilerine Değerler Eğitimiyle Kazandırılmak İstenen Davranışlara Yönelik Metaforik Algıları. <i>Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori ve Uygulama</i> , (10), 73-94.
14-97	Özerbaş, M. A., Gündüz, M. (2014). Sorumluluk Değerinin Proje Tabanlı Öğrenmeyle Öğretiminin İlköğretim 3. Sınıf Öğrencilerinin Tutumlarına Etkisi. <i>Journal of International Social Research</i> , 7(32), 520-532.
14-99	Altıkulaç, A., Uslu, S. (2014). Sosyal Bilgiler Dersinde Değerlerin Ahlâki İkilem Yaklaşımı Yoluyla Öğretimi. <i>Kuramsal Eğitimbilim Dergisi</i> , 7(3), 383-407.
14-100	Keçeci Kurt, S., Bolat, Y., Çermik, F. (2014). Sosyal Bilgiler Öğretmeni Adaylarının Sosyal Değerlere İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 9(5), 1341-1353,
14-101	Memişoğlu, H. (2014). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Vatandaşlık Eğitimi. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 9(5), 1565-1584.
14-102	Türe, H., Ersoy, A. F. (2014). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Hoşgörü Algısı. <i>Journal of Social Studies Education Research</i> , 5(2), 31-56.
14-103	Gürel, R. (2014). Sosyal Pekiştiricilerin ve Model Davranışlarının, Çocukların Ahlaki Yargılarının Şekillenmesindeki Etkisi (Bandura Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(28), 101-119.
14-104	Taylı, A. (2014). Sosyal Sorumluluğun İlişkili Olduğu Yaşam Değerleri. <i>Akademik Bakış Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler Dergisi</i> , (42).
14-106	Aydin, F. (2014). Teleolojik Ahlak Anlayışlarında Mutluluğa Ulaşmada Ahlaki Değerlerin Yeri. <i>E-AJI (Asian Journal of Instruction)</i> , 2(2), 1-17.
14-108	Göz, K. (2014). Toplumsal Değerler Bağlamında Yaşama Hürriyeti. <i>Pamukkale Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi; Sayı 1</i> , 85-101.
14-109	Günlü, E., Pala, T., Rahimi, R. (2014). Toplumsal Değerlerin ve Dinin Kadınların Kariyer Yaşantılarına Etkileri: Türkiye-İran Karşılaştırması. <i>Amme İdaresi Dergisi</i> , 4(1), 131-151.
14-110	Çinemre, S. (2014). Türk Atasözlerindeki Dini ve Ahlaki Motiflerin Eğitim-Öğretim Ortamında Kullanılması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(27), 99-122.
14-111	Yiğittir, S. (2014). Türk Destanlarının Değer Odaklı Analizi. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 9(5), 2125-2140.
14-112	Güven, A. Z. (2014). Türk Efsanelerinin Değerler Eğitimi Bakımından İncelenmesi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 11(26), 225-246.
14-114	Özen, Y. (2014). Türk Milli Kültüründe Değerler ve Değerlerin Milletleşmeye Etkisi. <i>Hikmet Yurdu</i> , 7(14), 59-87.
14-115	Fırat, H., Mocan, A. (2014). Türkçe Ders Kitaplarındaki Hikâyelerde Yer Alan Değerler. <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 183(183), 25-49.

- 14-117 Uygun, S., Engin, G. (2014). The Effectiveness of Language Arts and Physical Education Curriculum Integrated With Values Education Program. *Eğitimde Kuram ve Uygulama*, 10(4), 942-969.
- 14-118 Akyüz, İ. (2014). Türkiye’de Gençlik, Din Ve Değerler Konusunda Yapılan Ampirik Araştırmaların Yöntem ve İçerik Analizi. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 15(30), 1-18.
- 14-119 Arabacı, İ. B., Gündüzalp, S. (2014). Türkiye’deki Üniversitelerin Değerler Algısı. *Turkish Journal of Educational Studies*, 1(3), 115-144.
- 14-121 Önder, E., Taş, A. (2014). Üniversite Bölüm Başkanları ve Araştırma Görevlilerinin Değer Tercihlerinin Karşılaştırması (SDÜ ve MAKÜ Örneği). *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, Sayı 30, 141 - 164
- 14-122 Özcan, Z., Erol, H. K. (2017). Üniversite Öğrencilerinin Değer Yönelimleri ve Dindarlık-Değer İlişkisi (Karabük Örneği). *Journal of History Culture and Art Research*, 6(4), 913-947.
- 14-123 Pişgin, Y. (2014). Vahiy ve Karakter İnşası. *KADER Kelam Araştırmaları Dergisi*, 12(1), 185-222.
- 14-124 Tarman, B., Kurban, B. (2014). Vatandaşlık Ve Demokrasi Eğitimi Dersindeki Değerlerin Öğrenilme Düzeyleri İle Çevre İlişkisi Hakkında Öğretmen Görüşleri. *Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 34(2), 293-319.
- 14-125 Bakırcı, M. (2014). Yetiştirme Yurdunda Kalan Çocukların Eğitim Problemleri-Değerler Eğitimi ile İlişkili Bir Değerlendirme. *Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14(1), s.75-106.
- 14-126 Nazıroğlu, B., Çetin, M. (2014). Yüksek Din Eğitimi Öğrencilerinin Demokratik Tutumları Üzerine Bir İnceleme. *Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 13(25), 57-91.
- 14-128 Meydan, H. (2014). Zeynizade Mehmet Hazık’ın Terbiye İsimli Eserinin “Ahlak Terbiyesi” Bölümünün Günümüz Türkçesine Aktarım ve Tetkiki. *Sakarya Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 16(30), 203-228.
- 11-33 Temli, Y., Şen, D., Akar, H. (2011). İlköğretim Sınıf ve Sosyal Bilimler Öğretmenlerinin Ahlak Eğitimine Yönelik Algıları ve Eğitimlerine Genel Bir Bakış. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri. Educational Sciences: Theory & Practice-11 (4)*, 2045-2067.
- 11-36 Öcal, A. L., Kemer kaya, G. (2011). Yetiştirme Yurdunda Kalmış Yetişkinlerin Devlet Ve Vatandaşlık Algıları Üzerine Nitel Bir Araştırma. *Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(1), 63-82.
- 11-38 Geçit, Y., Gençer, G. (2011). Hayat Bilgisi Dersinde Kazandırılması Beklenen Değerlere İlişkin Veli Görüşleri. *E-Journal of New World Sciences Academy*, 6(1), 78-90.
- 11-40 Eraslan, L. (2011). Bireysel Sosyal Sorumluluk Ölçeğinin (BSS) Geliştirilmesi: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 24(24), 81-91.
- 11-41 Memduhoğlu, H. B. (2011). Liselerde Farklılıkların Yönetimi: Bireysel Tutumlar, Örgütsel Değerler ve Yönetimsel Politikalar. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 37-53.
- 11-42 Özdemir, S., Sezgin, F. (2011). Öğretmen Adaylarının Bireysel Ve Örgütsel Değerler İle Öğrencilerde Görmek İstedikleri Değerlere İlişkin Önem Sırası Algıları. *Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 4/2, 1-21
- 11-65 Altunay, E., & Yalçınkaya, M. (2011). Öğretmen Adaylarının Bilgi Toplumunda Değerlere İlişkin Görüşlerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi Dergisi*, 17(1), 5-28.
- 11-67 Yalar, T., Yelken, T. Y. (2011). Değerler Eğitiminin İyileştirilmesi İle İlgili Öğretmen Görüşlerinin Belirlenmesi Ve Bir Program Modülü Örneğinin Geliştirilmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 38(38), 79-98.
- 11-73 Vurgun, L., & Öztıp, S. (2011). Yönetim Ve Örgüt Kültüründe Değerlerin Önemi. *Süleyman Demirel Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 16(3), 217-230.

11-74	Yiğittir, S., & Öcal, A. (2011). Lise Tarih Öğretmenlerinin Değerler ve Değerler Eğitimi Konusundaki Görüşleri. <i>Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi</i> , 2011(1), 117-124.
11-75	Yılmaz, K. (2011). Öğretmen Adaylarının Demokratik Değerler İle Öğrenci Kontrol İdeolojilerine İlişkin Görüşleri Arasındaki İlişki. <i>Uludağ üniversitesi eğitim fakültesi dergisi</i> , 24(2), 297-315.
11-76	Ayd, İ. (2011). Öğretmenlerin Mesleki Etik İlkelerine Uyuma Düzeylerinin Öğrenciler Tarafından Algılanması. <i>Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 21(2), 87-96.
11-78	Katılmış, A., Ekşi, H., Öztürk, C. (2011). Sosyal Bilgiler Ders Kazanımlarıyla Bütünleştirilmiş Karakter Eğitimi Programının Etkililiği. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 11(2), 839-859.
11-79	Altınkurt, Y., Yılmaz, K. (2011). İlköğretim Ve Ortaöğretim Okullarının Vizyon, Misyon Ve Değerleri İle İlgili Bir Çözümleme. <i>Akademik Bakış Dergisi</i> , 23, 1-15.
11-80	Mindivanlı, E., Aktaş, E. (2011). Sosyal Bilgiler 6. Sınıf Müfredatında Yer Alan Milli Ve Evrensel Değerler. <i>Bayburt Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 6, 72-77.
11-81	Demir, V., Gürsoy, F., Ada, Ş. (2011). Okulöncesi Öğretmen Adaylarının Mesleki Benlik Saygılarının İncelenmesi. <i>Gaziantep University Journal of Social Sciences</i> , 10(1), 597-614.
13-84	Çinemre, S. (2013). Bir Ahlak Eğitimcisi Olarak Lawrence Kohlberg. <i>Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 22(1), 143-164.
13-85	Keskin, Y. (2013). Ortaöğretim Öğrencilerinin Ahlakî Yargı Yeterlilikleri: Türkiye-Samsun Ve İngiltere Lancashire Karşılaştırılması. <i>Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 32(1), 217-249.
13-88	Yıldız, M., Dilmaç, B., Deniz, M. E. (2013). Öğretmen Adaylarının Sahip Oldukları Değerler İle Benlik Saygıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. <i>İlköğretim Online</i> , 12(3), 470-748.
13-89	Topkaya, Y., Tokcan, H. (2013). Sosyal Bilgiler Öğretim Programının Belirlediği Değerlerin 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarına Yansıma Düzeylerinin Karşılaştırılması. <i>Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 4(10), 33-43.
13-91	Yüksel, İ., Bağcı, Ş., Vatansever, E. (2013). İlköğretim Son Sınıf Öğrencilerinin Demokratik Değerlere Sahip Olma Düzeylerinin Belirlenmesi. <i>Adıyaman üniversitesi sosyal bilimler enstitüsü dergisi</i> , 6(12), 309-334.
13-95	Arpacı, M. (2013). Din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmeni adaylarının değer ve değerler eğitimine ilişkin görüşleri. <i>Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi</i> , 13(2), 205-228.
13-96	Tay, B., Durmaz, F. Z., Şanal, M. (2013). Sosyal Bilgiler Dersi Kapsamında Öğrencilerin Değer Ve Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 33(1), 67-93.
13-99	Kalkışım, M. M. (2013). Kutadgu Bilig'de "Adalet" Değeri. <i>Mavi Atlas</i> , (1), 91-98.
13-101	Balcı, F. A., Yelken, T. Y. (2013). İlköğretim Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerler Ve Değer Eğitimi Uygulamaları Konusunda Öğretmen Görüşleri. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 14(1), 195-213.
13-103	Abbasoğlu, E., Öncü, E. (2013). Beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 14(2), 407-425.
13-104	Karaçanta, H. (2013). Üniversite Öğrencilerinin Milli Değerlere Yönelik Metaforları. <i>Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 32, 107-114.
13-105	Polat, S., Çalışkan, M. (2013). Ortaokul Öğrencilerinin Değer Yönelimlerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 26(2), 387-404.
13-106	Akpınar, B., Özdaş, F. (2013). İlköğretimde Değer Eğitimine İlişkin Öğretmen Görüşleri: Nitel Bir Analiz. <i>Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 23(2), 105-113.
13-109	Erciş, A., Yapraklı, Ş., Yılmaz, M. K., Can, P. (2013). Kişisel Değerler İle Marka Değeri Arasındaki İlişkiler. <i>Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi</i> , 27(2), 21-41.

13-110	Şener, H. (2013). Hayriyye-İ Nâbî'de Aktarılan Değerler. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 8(1), 2501-2524.
13-111	Öztürk, M., Çığır Dikyol, D. (2013). Antik Yunan Tragedyasında Değerler Eğitime Dair İzler. <i>Electronic Turkish Studies</i> , 8(12), 23-334.
13-112	Dede, Y. (2013). Türk Ve Alman Matematik Öğretmenlerinin Grup Çalışmalarındaki Karar Verme Süreçlerinin Altındaki Değerlerin İncelenmesi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 13(1), 671-706.
13-113	Çolakoğlu, E., Türk, B., Başar, E. E., Gül, O. (2013). Kişisel Değerler ve Çevre Bilincinin Çevreci Ürünlerin Tercih Edilmesindeki Etkileri: Karşılaştırmalı Bir Araştırma. <i>Ulusal Pazarlama Kongresi, Kars/Türkiye</i> .
13-134	Arslan, M., Tunç, E. (2013). İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinin Değer Yönelimlerindeki Farklılaşmalar. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 7-39.
13-135	Demir, T., Özdemir, B. (2013). Türkçe Eğitiminde Karagöz/Gölge Oyunları İle Değer Öğretimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 57-89.
13-137	Girmen, P. (2013). Türkçe Eğitiminde Atasözleri ve Değer Eğitimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 117-142.
13-139	Kurnaz, A., Çiftçi, Ü., Karapazar, H. (2013). Üstün Zekâlı Ve Yetenekli Öğrencilerin Değer Algılarının Betimsel Bir Analizi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 185-225.
13-142	Çelikkaya, T., Filoğlu, S., Öktem, N. S. (2013). Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitimi Uygulamalarının Öğretmenler Tarafından Uygulanma Düzey. <i>Journal of Social Studies Education Research</i> , 4(1), 121-147.
13-125	Kaya, U. <i>Değerler Eğitiminde Bir Meslek Teşkilâtı: Ahilik</i> . <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 41-69.
13-126	Tatlıdil, E., Günder, E. E. (2013). Küreselleşen Değerlerin Eğitim Kurumları Üzerine Etkisi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 259-277.
13-129	Ümmet, D., Ekşi, H., Otrar, M. (2013). Özgecilik (Altruizm) Ölçeği Geliştirme Çalışması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 301-321.
13-130	Yaman, E., Karakülâh, D., Dilmaç, B. (2013). İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Değerlerini Yordayan İki Önemli Değişken: Siber Zorbalık Eğilimleri Ve Okul Kültürü Arasındaki İlişki. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 323-337.
13-131	Yaşar, Ş., Gültekin, M., Bayır, Ö. G. (2013). Sınıf Öğretmenlerinin Bakış Açısıyla Küreselleşmenin Değerlere Ve Değer Eğitime Yansıması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 339-369.
12-133	Mert, E. L. (2013). İlköğretim 6, 7 ve 8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Öykü Metinlerindeki Değerlerin Eşsizimli Sözcükler Bağlamında İncelenmesi. <i>İlköğretim Online</i> , 12(3), 808-821.
13-115	Bolat, Y. (2013). Bir Değer Ölçme Aracı: Çok Boyutlu Sosyal Değerler Ölçeği. <i>Turkish Journal of Education</i> , 2(4), 13-27.
13-116	Aran, Ö. C., Demirel, Ö. (2013). Dördüncü Ve Beşinci Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitimi Uygulamalarına İlişkin Görüşleri. <i>Electronic Journal of Social Sciences</i> , 12(46), 151-168.
13-117	Yiğit, M. F., Tarman, B. (2013). Değerler Eğitimimin İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarındaki Yeri ve Önemi. <i>Journal of Social Studies Education Research</i> , 4(2), 79-102.
13-118	Arabacı, İ. B., Akgül, T. (2013). Elazığ İlinde Uygulanan Etkinlik Temelli Değer Öğretimi Uygulamalarının Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 7-31.
13-119	Çengelci, T., Hancı, B., Karaduman, H. (2013). Okul Ortamında Değerler Eğitimi Konusunda Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 33-56.

13-120	Kuş, Z., Merey, Z., Karatekin, K. (2013). İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarında Yer Alan Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 183-214.
13-121	Tarkoçin, S., Berktaş, D. T., & Balat, G. U. (2013). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıf İçi Etkinliklerde Çocuklarla Olan İletişimlerinde Kullandıkları Değerlerin İncelenmesi. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 3(2), 37-49.
13-122	Tay, B., Durmaz, F. Z., Şanal, M. (2013). Sosyal Bilgiler Dersi Kapsamında Öğrencilerin Değer ve Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 33(1), 67-93.
13-123	Balcı, F. A., Yelken, T. Y. (2013). İlköğretim Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerler ve Değer Eğitimi Uygulamaları Konusunda Öğretmen Görüşleri. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 14(1), 195-213.
15-1	Çifçi, T., Eser-Ünaldı, Ü. (2014). Coğrafya Öğretmenlerinin Değer Eğitiminin Mevcut Durumu İle İlgili Görüş ve Düşünceleri. <i>Zeitschrift für die Welt der Türken: Journal of World of Turks</i> , 6(2), 81-99
15-2	Yaman, E., Güngör, H. (2014). Damgalama Eğilimine İlişkin Öğretmen Görüşleri. <i>Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 7(18), 823-851
15-6	Sarıçam, H., Biçer, B. (2015). Affedıcılık Üzerinde Ahlaki Değer ve Öz-Anlayışın Açıklayıcı Rolü. <i>GEFAD / GÜJGEF</i> , 35(1): 109-122.
14-8	Özdemir, M., Taş, H. (2014). Ahmet Mithat Efendi'nin, Dürdane Hanım Romanında Türkçe Dersinin Öğretimine Yönelik Öne Çıkan Değerler. <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 7(3), 263-279.
15-9	Baştürk, M. (2015). Ahmet Mithat Efendi'nin Tiyatrolarında Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(30), 105-140.
15-10	Yıldız, Z. (2015). Aile Eğitim Programları ve "Din/Değer Merkezli" Aile Eğitimi İhtiyacı. <i>Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 2(22), 159-183.
15-11	Fidan, M. (2015). Akademisyenlerin Sınıflarında Örgütsel Değer Yönetimi Düzeyleri ve Öğretim Sürecinde İnovatif Uygulamaları. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 4(1), 151 - 162.
15-12	Ekşi, H., Demirci, İ., Yıldız, C., Ekşi, F. (2015). Almanya'da Yaşayan Türk Göçmenlerin Aile Değerleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 41-82.
15-13	Kesgin, S. (2015). Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Karakter Eğitimi Programları Üzerine Bir Değerlendirme (Georgia ve Florida Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13 (29), 117-148.
15-14	İsababayeve Apaydın, A., Arslan, F. (2015). Antik Yunan Felsefesinde Ahlaki Eğitim Aracı Olarak "Müzik". <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 323-342.
15-15	Erdoğan, G. (2015). Barış Manço Örneğinden Hareketle Müziğin Ahlak Eğitimindeki Önemi ve İşlevi. <i>Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi</i> , 4(1) , 117-124.
15-16	Yalçinkaya, E. (2015). Bektaşî Fıkralarının Eğitici Yönü ve Değerler Eğitimi Açısından Önemi. <i>Türk Kültürü Ve Hacı Bektaş Velî Araştırma Dergisi</i> , 74, 101-118.
15-19	Kale, M., Demir, S. (2015). Birleştirilmiş ve Bağımsız Sınıflarda Öğrenim Gören Öğrencilerin Toplumsal Değer Algılarının Karşılaştırılması. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi XIV. Uluslararası Katılımlı Sınıf Öğretmenliği Eğitimi Sempozyumu</i> , 111 - 118.
15-20	Akın, C. (2015). Cengiz Aytmatov'un Eserlerinde Vicdan. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitimi Dergisi</i> , Sayı: 4(4), 1561-1567.
15-21	Akay Ahmed, A. (2015). Cevat Şakir Kabaağaçlı'nın Gülen Ada Hikâyesinde Aktarılan Değerler. <i>Rumelide Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi</i> , 2, 78-92.

15-22	Erol, K., Tütak, M. (2015). Çocuk Edebiyatı Kapsamında İbrahim Lâettin Gövsa'nın Çocuk Şiirleri'ne Değerler Eğitimi Bağlamında Bir Bakış. <i>International Journal of Languages' Education and Teaching</i> , 3(1), 210-228.
15-23	Yaman, E. (2015). Dede Korkut Çizgi Filminde Yer Alan Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 1329, 245-269.
15-25	Genç, S., Tutkun, T., Çoruk, A. (2015). Değer ve Eğitimi Sorunsalı: Sınıf Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Durum Tespiti. <i>Eğitimde Kuram ve Uygulama</i> , 11(2), 374-397.
15-27	Kardaş, M., Cemal, S. (2017). Değerler Eğitimi ve Türkçe Öğretiminde Değer Eğitimi Üzerine Yapılan Araştırmalara İlişkin Kaynakça Denemesi. <i>Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 9 (16), 383-412.
15-28	Izgar, G., Beyhan, Ö. (2015). Değerler Eğitimi Programının İlköğretim Okulu 8. Sınıf Öğrencilerinin Demokratik Tutum ve Davranışlarına Etkisi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 439- 470.
15-29	Alan, Y. (2014). Değerler Eğitimi Açısından Kur'an Kıssaları'nın Türkçe Ders Kitaplarında Kullanılması. <i>Sosyal Bilimler Dergisi</i> (2146-4561) .4(8), 60-76.
15-30	Tahiroğlu, M., Aktepe, V. (2015). Değerler Eğitimi Yaklaşımlarına Göre Geliştirilen Etkinliklerin Demokratik Algı ve Davranışlar Üzerine Etkisi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> 12(30), 309-345.
15-32	Çiftçi, S., Olaç, F., Aksakal, N. (2015). Değerler Eğitiminde İzciliğin Yerine İlişkin İzci Lideri Öğretmenlerin Görüşleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 415- 437.
15-34	Çetin, N., Balanuye, Ç. (2015). Değerler ve Eğitim İlişkisi Üzerine. <i>Kaygı Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Felsefe Dergisi</i> , 24
15-35	Eraslan, L., Erdoğan, E. (2015). Değerler, Gençlik ve Sivil Toplum Kuruluşları. <i>Sakarya University Journal of Education</i> , 5(2), 122-139.
15-36	Merter, F., Şekerci, H. (2015). Değerlerin Kaybolma Durumuna İlişkin Sınıf Öğretmeni Görüşlerinin Değerlendirilmesi. <i>International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 10(3) ,851-874
15-37	Özhancı, E., Yılmaz, H. (2015). Doğa Sevgisi Değeri (Doğayı Koruma ve Doğadan Yararlanma) ve Peyzaj Mimarlığı Eğitimi. <i>Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi</i> , 12 (1).
15-38	Köse, T. (2015). Ergenler için Karakter Eğitimi: Bir Araştırma Merkezine İlişkin Durum Çalışması. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 40(179), 295-306.
15-39	Karababa, A. , Dilmaç, B. (2015). Ergenlerde İnsani Değerlerin Sürekli Öfke ve Öfke İfade Biçimlerini Yordamadaki Rolü. <i>İlköğretim Online</i> , 14(3),
15-41	Seki, T., Dilmaç, B. (2015). Ergenlerin Sahip Oldukları Değerler ile Öznel İyi Oluş ve Sosyal Görünüş Kaygı Düzeyleri Arasındaki Yordayıcı İlişkiler: Bir Model Önerisi. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 40 (179), 57-67.
15-42	Güleç, Y. (2015). Ergenlik ve Gençlik Döneminde Kadına Şiddete Karşı Dinî-Ahlakî-Sosyal Bir Model Denemesi. <i>Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 15 (2).
15-46	Altun, R. (2015). Fen Lisesi ve İmam Hatip Lisesi Öğrencilerinin Değer Yönelimleri. <i>dergipark.gov.tr/download/article-file/303768</i> .
15-47	İşler, S. (2015). Hükümlü ve Tutukluların Sahip Oldukları Değerlerin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 471- 494.

15-49	Kızılgöçer, M., Acuner, H.Y., Toklu, G. (2015). İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinin Değer Yönelimleri Ve Dindarlık-Değer İlişkisi (Rize Örneği). <i>Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 8, 43-84.
15-51	Yükrük, S., Akarsu, S. (2015). İlkokul(1-4) Müzik Ders Kitaplarında Yer Alan Şarkıların Değerler Bakımından İncelenmesi. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi</i> , 4(4), 1684-1707.
16-43	Manav, F. (2016). Felsefe ve Estetik Dersleri 2009 Öğretim Programları Üzerine: Değer-Duyuşsal Alan Kazanımı-Değerler Eğitimi İlişkisi. <i>GEFAD / GUJGEF</i> 36(1), 175-193.
16-44	Sümbüllü, Y., Altınışık, M. (2016). Geleneksel Çocuk Oyunlarının Değerler Eğitimi Açısından Önemi. <i>ETÜ Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 1(2), 73-85.
16-46	Öztürk, D., Dilmaç, O. (2016). Görsel Sanatlar Öğretmenlerinin Değerler Eğitimine İlişkin Tutumlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, <i>Journal of Bayburt Education Faculty</i> , 11 (1).
16-47	Akyıldız, S. (2016). Hak ve Özgürlüklere Saygı Değerini Kazandırmada Sosyal Bilimler Öğretmenlerince Yapılan Etkinlikler, <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , Mayıs, 24(3), 1271-1288.
16-48	Temizyürek, F. Ve Karagöl, E. (2016). Hedef Kitlesi Çocuk Olan Mehmet Âkif Ersoy Biyografilerinin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi, <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(3), 2175-2192.
16-49	Köktürk Dalçalı, B., Şendir, M. (2016). Hemşirelerin Kişisel Değerleri ile Etik Duyarlılıkları Arasındaki İlişkinin Belirlenmesi, <i>F.N. Hem.</i> 24(1): 1-9.
16-51	Öntaş, T. (2016). İdeolojinin Kültürel Yorumu Olarak Değerler ve Bir Değerler İdeolojisi Olarak Muhafazakârlık, <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , Haziran, 14(31), 159-185.
16-54	Sidekli, S., Aydın, Y. (2016). İlkokul Eğitiminde Etik İklim: Olumlu/Olumsuz Örnekler, Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi, 2(3), 16-26. 16.
16-55	Akbaba, A., Soycan, F. (2016). İlkokullarda Görev Yapan Okul Yöneticilerinin Okullarını Örgütsel ve Toplumsal Değerlere Göre Yönetmesi ve Bu Değerleri Kazandırması ile İlgili Öğretmen Görüşleri, <i>Artuklu Human and Social Science Journal</i> , 1(1), 23-45.
16-56	Altıntaş, M. (2016). İlköğretim Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Öğretmenlerinin Değer Öğretiminde Yaptıkları İşbirlikleri-Nitel Bir Araştırma. <i>Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 15(30), 339-352.
16-62	Güllük, İ. (2016). Karakter İnşasında Dinî Sembol Ve Karakterlerin Rolü: Kâbe Örneği. <i>Ekev Akademi Dergisi</i> , 20(67), 187-204.
16-64	Yılmaz, O. (2016). Kurgusal Nitelikli Çocuk Kitapları ve Karakter Eğitimi. <i>Ana Dili Eğitimi Dergisi</i> , 4(3), 311-325.
16-65	Gürses, İ., Kılavuz, M. (2016). Kuşakların Ahlâki Değerleri Birlikte Öğrenmesi: Kohlberg'in Ahlâki Gelişim Kuramı Açısından Bir Değerlendirme. <i>Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 25(1), 97-117.
16--68	Kamalak, C. (2016). Lutfiyye-i Vehbi'de Aktarılan Değerler. <i>International Journal of Language Academy</i> , 4(4), 447/464.
16-70	Durmuş, G. (2016). Mesnevî'de Tahkiyye Dayalı Değer Eğitimi. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(9).

13-41	Yuvacı, Z. (2013). Okulöncesi Çocuklarına Değer Eğitimi Verirken Davranış Geliştirme Merkezli Öğrenme Yöntemi Uygulayan Öğretmenlerin Görüşleri. <i>Middle Eastern & African Journal of Educational Research</i> , 5, 122-135.
13-43	Dervişoğlu, S., Kılıç, D. S. (2013). Gençlerin Doğaya İlişkin Değer Yönelimleri ve Doğa Tercihleri. <i>Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi</i> , 2(1).
13-46	Tahiroğlu, M. (2013). İlkokul Sosyal Bilgiler Dersinde Yardımseverlik Değerinin Geliştirilmesine Yönelik Performans Görevi Uygulaması. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 13(3), 1843-1862.
13-42	Çekin, A. (2013). Öğretmen Adaylarının Ahlaki Olgunluk Düzeyleri. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 21(3), 1035-1048.
13-45	Saracaloğlu, A., Uça, S., Başara Baydilek, N., Coşkun, N. (2013). Öğretmen Adaylarının Demokratik Tutumları ile Değer Algılarının İncelenmesi. <i>Adnan Menderes Üniversitesi Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 4(1), 45-59.
13-51	Özdemir, O., Çekici, Y. E. (2013). Üretim İlişkileri Bağlamında La Fontaine Masallarında Değer Sorgulaması. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 9(1), 113-119.
13-52	Berkant, H. G., Sürmeli, Z. (2013). Sosyal Bilgiler Dersindeki Değerleri Kazandırmada Öğretmenlerin Güçlük Yaşama Durumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 9(1), 334-348.
12-167	Özmen, C., Er, H., Gürgil, F. (2012). İlköğretim Branş Öğretmenlerinin Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri Üzerine Bir Araştırma. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 9(17), 297-311.
12-170	Yıldız, M., Dilmaç, B. (2012). Öğretmen Adaylarının Sahip Oldukları Değerler İle Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkilerini İncelenmesi. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 8(3), 122-134.
12-172	Yiğittir, S., Ercan, O. (2012). Sosyal Projelerde Görev Alan Öğretmen Adaylarının Görüşlerinin Değerler Perspektifinden İncelenmesi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 9(18), 281-297.
12-173	Kara, C., Topkaya, Y., Şimşek, U. (2012). Aktif Vatandaşlık Eğitiminin Sosyal Bilgiler Programındaki Yeri. <i>Zeitschrift für die Welt der Türken Journal of World of Turks</i> , 4(3), 147-159.
12-174	Sallabaş, M.E. (2012). Ömer Seyfettin Hikâyelerinin Türkçe Öğretiminde Değer Aktarımı Bakımından İncelenmesi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 9(18), 59-68.
12-177	Polat, S. (2012). Farklılıklar Yönetimi İçin Gerekli Örgütsel Değerler. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12 (2), 1397-1418.
12-179	Demirtaş, Z., Ekmekyapar, M. (2012). İlköğretim okulu yöneticilerinin değerlere dayalı yönetim uygulamalarının okul kültürüne etkisi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi</i> , 18(4), 523- 544.
14-15	Çifçi, T., Eser-Ünalı, Ü. (2014). Coğrafya Öğretmenlerinin Değer Eğitiminin Mevcut Durumu İle İlgili Görüş ve Düşünceleri. <i>Zeitschrift für die Welt der Türken: Journal of World of Turks</i> , 6(2), 81-99
14-20	Okumuş, E. (2014). Değer ve Din İstismarı. <i>The Journal of Academic Social Science Studies: International Journal of Social Science</i> , 24, 13-31
15-53	Sağlam, E., Genç, S.Z. (2015). İlkokul 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Programında Belirlenen Değerlerin Kazanım Düzeyleri. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi</i> , 4(4), 1708-1728

15-54	Karaman, K., Akgül, İ. (2015). İlkokul Öğrencileri İçin Web Tabanlı Değerler Eğitimi Uygulaması. <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 8(3), 87-100
15-55	Nalçacı, A., Beldağ, A. (2015). İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersindeki Değerlerin Kazandırılması ile İlgili Öğretmen Görüşleri. <i>International Journal Of Eurasia Social Sciences</i> , 6(21),67-81
15-56	Pilav, S., Demir, H.A., Demir, H. (2015). İlköğretim Sınıf Türkçe Ders Kitaplarındaki Okuma Metinlerinin Değer İletimi Açısından İncelenmesi. <i>Milli Eğitim, Eğitim ve Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 44(206), 16-30
15-57	Kılıç, A., Aktan, O. (2015). İlköğretim Okulları İçin Tavsiye Edilen 100 Temel Eserde Vurgulanan Değerler. <i>Elementary Education Online (İlköğretim Online)</i> , 14(1), 243-275.
15-58	Gür, Ç., Koçak, N., Şirin, N., Şafak, M., Demircan, A. (2015). İlköğretim Öğretmenlerinin Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri ve Karşılaştıkları Güçlüklerin İncelenmesi: Ankara Örneği. <i>Ayşe Öğretim Dergisi</i> , 3(1), 78-91
15-59	Polat, S., Koçak, B., Çermik, F., Meral, E., Boztaş, M. (2015). İlköğretim Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarının Girişimcilik Kazanımı Açısından Öğretmen Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi. <i>EKEV Akademi Dergisi</i> , 9(62), 455-470
15-60	Peker, A., İskender, M. (2015). İnsani Değerler Yönelimli Psiko-Eğitim Programının Siber Zorbalık Üzerindeki Etkisi. <i>Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 19(1), 11-22
15-62	Karaca, N. (2015). İrade Eğitimi, Değer Aktarma ve Rol Model Olmada Edebiyatın Yeri ve Önemi. <i>Turkish Studies</i> , 10(16), 827-846
15-64	Kula, N. (2015). Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesinde Dini Değerlerin Önemi. <i>Eskişehir Osmangazi Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 2, 203-226
15-65	Sırrı, V., Mehmedoğlu, A. U.(2015). Karakter Eğitimi: Dün, Bugün ve Yarın. <i>Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi</i> , 4(1), 121-144.
15-66	Şimşek, Ş. (2015). Kemalettin Tuğcu'nun Romanlarında Değerler Eğitimi. <i>International Journal of Humanities and Education</i> , 1(1), 79-104
15-69	Söylenmez, Y., Kırkkılıç, H. A. (2015). Kutadgu Bilig'in Suç İşleme Motivasyonuna Olumsuz Etki Yapabilecek Değerler Bakımından İncelenmesi, <i>EKEV Akademi Dergisi</i> , 63, 371-402
15-70	Emre, Y., Yapıcı, A. (2015). Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Vatandaşlarının Değer Yönelimleri. <i>Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 10(2), 329-350.
15-71	Barış, D. A., Ece, A. S. (2015). Kültürel Değerlerin Aktarılmasında Çocuk Tekerlemeleri "Tekerlemelerimizi Biliyor muyuz?". <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 343-368.
15-72	Arıcı, A. F., Bayındır, N. (2015).Masalların Öğretim Aracı Olarak Kullanılması Üzerine Bir Araştırma. <i>Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi</i> , 15, 106-119.
15-73	Cesur, E., Baş, B. (2015). Mavisel Yener'in Çocuklara Yönelik Öykülerindeki Eğitsel İletiler Üzerine Bir Araştırma. <i>Ana Dili Eğitimi Dergisi</i> , 3(3), 64-76
15-74	Meydan, H., Hasanov, B., Dikmen, F. (2015). Nasıl Bir Çocuk? (Zonguldak İlindeki Velilerin Çocuklarında Görmek İstedikleri Değerlerin Okul Türü Değişkenine Göre Analizi). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 14(29), 149-190.

15-75	Yüksel, M. Y., Canel, N., Mutlu, N., Yılmaz, S., Çap, E. (2015). Okul Öncesi Çağdaki Çocukların “İyi” ve “Kötü” Kavram Algılarının Resim Analizi Yöntemiyle İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 271-303.
15-76	Tanrıverdi, H., Erarslan, N. (2015). Okul Öncesi Çocukların Sosyal Uyum ve Beceri Düzeyleri İle Değer Kazanımları Arasındaki İlişki. <i>Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 9, 9-23.
15-77	Karakuş, N. (2015). Okul Öncesi Döneme Hitap Eden Tema İçerikli Çizgi Filmlerin Değerler Eğitimine Katkısı Yönünden Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(30), 251-277.
15-79	Ogelman, H. G., Sarıkaya, H. E. (2015). Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenlerinin Değerler Eğitimi Konusundaki Görüşleri: Denizli İli Örneği. <i>Sakarya üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 29, 81-100.
15-80	Özyurt, M., Demir, S., Bay, E. (2015). Okul Temelli Yaklaşımla Geliştirilen Değer Eğitim Programının Etkililiğinin Değerlendirilmesi. <i>Ege Eğitim Dergisi</i> , 16(2), 274-296.
15-82	Yavuz, M., Dilmaç, B., Derinbay, D. (2015). Okul Yöneticilerinin ve Öğretmenlerin Sahip Oldukları Değerlerin Demografik Özellikleri Açısından Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 561-583.
15-83	Kardaş, M. N. (2015). Orhun Abidelerinin Türkçe Öğretiminde Değer Aktarımı Açısından Önemi II: Kül Tigin Abidesi. <i>Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 7(2).
15-84	Çapoğlu, E., Okur, A. (2015). Ortaokul 8.Sınıf Türkçe Ders Kitaplarındaki Şiirlerde Yer Alan Değerler. <i>Sakarya University Journal of Education</i> , 5(3), 90-104.
15-86	Şirin, A., Ulaş, E. (2015). Ortaokul Öğrencilerinin Öznel İyi Oluş Düzeyleri İle Karakter Eğitimi Uygulamaları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(30),279-307.
15-87	Akyol, Y., Özünal, S. (2015). Ortaokul Türkçe Ders Kitaplarının Etkin Vatandaş Yetiştirme Açısından İncelenmesi. <i>Dil ve Edebiyat Eğitimi Dergisi</i> , 14, 193-211.
15-88	Selvitopu, A., Bora, V., Taş, A. (2015). Ortaöğretim Öğrencilerine Kazandırılması Gereken Değerlere İlişkin Velilerin Okuldan Beklentileri. <i>K. Ü. Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 23(3), 979-994.
15-89	Kısaç, İ., Turan, Z. (2015). Ortaöğretim Öğrencilerinin Değer Yönelimleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 495-509.
15-90	Korkmaz, İ. (2015). Öğrencilerin Dürüstlük ve Doğruluk Değerlerinin Senaryo Temelli Ölçülmesi. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 5(4),445-454.
15-91	Göldağ, B. (2015). Öğrencilerin Şiddet Eğilimi Düzeyleri ve Değer Algıları. <i>TÜBAV Bilim</i> , 8(4), 1-15.
15-92	Demirbulat, Ö. G., Bozok, D. (2015). Öğretim Elemanlarının Öğrencilere İlişkin Değer Tercihlerinin Rokeach Değerler Envanterine Göre İncelenmesi. <i>Ç. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 24(1), 271-284.
15-94	Solmaz, D. Y. (2015). Öğretmen Adaylarının İnsani Değer Düzeyleri: Anadolu Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde Bir Araştırma. <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 8(41), 1069- 1076.
15-97	Gökçe, A. T. (2014). Öğretmenlerin Farklı Bilgi Uçurma Tercihlerinde Belirleyici Olan Değer Yönelimleri. <i>Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 4(2), 1-11.
16-71	Erakkuş, Ö., Şanver, M. (2016). Montessori Okullarında Temel Eğitimde Din ve Değerler Eğitimiyle İlgili Dersler. <i>Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 29(2), 431-444.

- 16-74 Öztürk, D.(2016). Necip Fazıl'ın "Tohum" Adlı Eserinde Değerler Eğitimi. *Akara Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi*, 10, 153-164.
- 16-75 Yeşiltaş, P. D., Taş, A. M. (2016). Okul Müdürlerinin Değer ve Değer Kazanımına İlişkin Görüşleri. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 9(2), 1125-1146.
- 16-76 Aktepe, V., Yalçınkaya, E. (2016). Okul Ortamında Değerler Eğitiminin Öğrenci Görüşlerine Göre Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(2), 113-131.
- 16-77 Sapsağlam, Ö. (2016). Okul Öncesi Eğitim Programlarında Yer Alan Hedeflerin Değerler Açısından İncelenmesi. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 11(9), 683-700.
- 16-78 Kaya, Y., Günay, R., Aydın, H. (2016). Okul Öncesi Eğitimde Drama Yöntemi ile İşlenen Değerler Eğitimi Derslerinin Farkındalık Düzeyi Üzerindeki Etkisi. *Sakarya University Journal of Education*, 6(1), 23-37.
- 16-79 Dinç, E., Üztemur, S. S. (2016). Ortaokul 8. Sınıf Öğrencilerinin Demokratik Değer Algılarının Karikatürler Aracılığıyla İncelenmesi. *İlköğretim Online*, 15(3), 974-988.
- 16-81 Sezer, A. Çoban, O. (2016). Ortaokul Öğrencilerinin Sorumluluk Değeri Algıları. *Uşak Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 2(1), 22-39.
- 16-82 Koç, S. (2016). Ortaokul Öğretmenlerinin Değerler Eğitimi Konusundaki Görüşleri. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 6(1), 377-396.
- 16-83 Pilav, S., Erdoğan, Ş. (2016). Ortaokul Türkçe Ders Kitaplarındaki Bilgilendirici Metinlerin Değer İletimi Açısından İncelenmesi. *Milli Eğitim*, 210, 351-371.
- 16-84 Sesli, Ç., Başaran, S. D., (2016). Ortaöğretim Öğrencilerinin Değer Yönelimleri Ve Özerklik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 13(34), 238-258.
- 16-85 Akar, C. (2016). Öğretim Elemanlarının Demokratik Değerlerine Yönelik Öğrenci Algılarının İncelenmesi. *Sosyal Bilgiler Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 7(1), 96-139.
- 16-86 Köybaşı, F. (2016). Öğretmen Adaylarının Bireysel Değer Yönelimleri ile Akademik Motivasyonları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 3(6), 35-44.
- 16-87 Çelik, H., Çamlıbel, D., Duygu, E. (2016). Öğretmen Adaylarının Fen Bilgisi Laboratuvarında Karşılaşılan Değerlere Yönelik Görüşleri. 6(6), 185-206.
- 16-90 Kılıç, A., Şahin, Ş., Albayrakoglu, Ö., Arseven, Z. (2016). Öğretmen Görüşlerine Göre Öğretmen Davranışlarının Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. *Kuramsal Eğitimbilim Dergisi*, 9(3), 441-460.
- 16-91 Şanver, M. (2016). Öğretmen ve Okul Yöneticilerinin Görüşlerine Göre Uluslararası Bakalorya Okullarında Değerler Eğitimi Açısından Okul Ortamı. *Uludağ Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 25(2), 81-96.
- 16-92 Kanter, M. F. (2015). Ömer Seyfettin Hikayelerinde Değer Aktarımı Bağlamında Kadınlar. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4(4), 1607-1615.
- 16-94 Çınar, H., Sağır, A. (2016). Pedagojik Formasyon Eğitimi Alan Öğrencilerin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Değer ve Tutumları (Karabük ve Kastamonu Üniversitesi Örneği). *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 11(13), 141-170.

16-96	Kılıç, y. (2016). Süheyl ü Nevbahar'ın Değerler Eğitimi Bakımından Önemi. <i>YYÜ Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13(1), 457-493.
16-97	Küçük, N. (2016). Schwatz'ın "Değer Yönelimleri Ölçeği" ile Türkiye'deki Öğrenciler Üzerine Yapılmış Olan Bazı Araştırma Bulgularının Değerlendirilmesi. <i>Akademik Bakış Dergisi</i> , 57, 280-296.
16-98	Bayır, Ö. G., Köse, T. Ç., Deveci, H. (2016). Sınıf Öğretmeni Adaylarına Göre İlkokullarda Değer Eğitimi. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 17(3), 317-339.
16-99	Fidan, N. K. (2016). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Geleceğe Yönelik Değerler Eğitimi Tasarıları. <i>International Journal Of Eurasia Social Sciences</i> , 7(22), 161-180.
16-101	Er, H., Ünal, F., Gürel, D. (2016). Sosyal Bilgiler Dersinde Değer Aktarımı Açısından Sadi Şirazi'nin "Bostan" ve "Gülistan" İsimli Eserlerinin İncelenmesi. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 18(1), 225-242.
16-102	Oğuz, S., Sözcü, U. (2016). Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarına Göre Sosyal Medya Kullanımının Değerler Üzerine Etkisi. <i>Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(9), 617-634.
16-103	Şahin, T., Katılmış, A. (2016). Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Değerler Eğitimi Öz-Yeterlilikleri. <i>Alan Eğitimi Araştırmaları Dergisi</i> , 2(1), 1-16
16-104	Akyıldız, S. (2016). Hak ve Özgürlüklere Saygı Değerini Kazandırmada Sosyal Bilgiler Öğretmenlerince Yapılan Etkinlikler. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 24(3), 1271-1288.
16-105	Topkaya, Y. (2016). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Değer Aktarım Yaklaşımları Hakkındaki Görüşlerine Ait Nitel Bir Çalışma. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 17(1), 637-652.
16-106	Baş, K., Taşkıran, C., Bulut, B. (2016). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Değerler Eğitimine Yönelik Görüşleri. <i>Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 4(6), 75-84.
16-107	Acar, H., Akar, M., Baykara Acar, Y. (2016). Sosyal Hizmet Öğrencilerinin Değer Yönelimleri. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 24(1), 97-118.
16-108	Altunbay, M. (2016). Temel Bir Değer Olarak Dede Korkut'ta Misafirperverlik ve İzzeti İkrâm. <i>Akademik Bakış Dergisi</i> , 56, 359-371.
06-65	Özher, S. (2006). Beyaz Gemi Adlı Romandaki Yüce Birey Arketipi. <i>Bilgi</i> , 37, 81-90.
06-66	Özkan, H. H. (2006). Popüler Kültür ve Eğitim. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 14(1), 29-38.
06-67	Özkan, İ. (2006). Şehriyar'ın Şiirlerindeki Kültür Değerleri. <i>Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 20(1), 143-151.
07-88	Çınar, A. (2007). Mevlânâ ve Tillich'de Varlık-Değer Birliği. <i>Türk İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi</i> , 2007(3), 141-153.
07-89	Dede, Y. (2007). Matematik Öğretiminde Değerlerin Yeri. <i>Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 7(1), 11-19
07-91	Devrani, T. K. (2007). Yeniliğe Açıklık Değerlerinin İnternet Üzerinden Alışveriş Davranışı Üzerindeki Etkisi. <i>Akademik Fener</i> , 48-56.
07-93	Dönmez, B., Cömert, M. (2007). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Değer Sistemleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 5 (14), 29-59.
07-96	Erdem, A. R. (2007). Eğitim Fakültesi Kültürünün Önemli Bir Ögesi: Değerler (Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Örneği). <i>EJER</i> , 26, 95-108.
05-97	Eren A. (2005). Korku Kültürü, Değerler ve Şiddet. <i>Aile ve Toplum</i> , 2(9), 23-37.

07-99	Gökçe, N , Kaya, E , Aktay, S , Özden, M . (2007). İlköğretim Öğrencilerinin Çevreye Yönelik Tutumları. <i>İlköğretim Online</i> , 6 (3), 452-468.
07-100	Hökelekli, H. (2007). Çocuk ve gençlerde şiddet olgusu ve önlenmesine yönelik öneriler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 5(14), 61-78.
07-101	Kebapınar, Y . (2007). 1998 Ve 2004 Öğretim Programlarına Göre Yazılmış Hayat Bilgisi ve Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarında Sosyal Olay ve Değerlerin Sunumu: İşlev ve Nitelik Açısından Farklı Bir Noktaya Geldik Mi?. <i>Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 25 (25), 109-127.
07-104	Karatay, H . (2007). Dil Edinimi ve Değer Öğretimi Sürecinde Masalın Önemi ve İşlevi. <i>Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 5 (3), 463-477.
07-105	Kartal, H , Bilgin, A . (2007). İlköğretim Öğrencilerine Yönelik Bir Zorbalık Karşıtı Program Uygulaması: Okulu Zorbalıktan Arındırma Programı. <i>Eğitimde Kuram ve Uygulama</i> , 3 (2), 207-227.
07-106	Kasapoğlu, A . (2007). Kur'an'a Göre Cimrilik -Sebepleri, Zararları ve Eğitimi. <i>Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 11 (2), 329-364.
08-107	Korukçu, A . (2008). Çevre Bilinci Oluşturmada Yaygın Din Eğitiminin Rolü. <i>Dini Araştırmalar</i> , 10 (30), 169-192.
07-109	Köylü, M . (2007). Kur'an'ın İnsanlığa Getirdiği Değerler ve Hedefler. <i>Ondokuz Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 24 (24-25), 65-88.
10-115	Özkartal, M. (2010). İlköğretim Sanat Etkinlikleri Dersinde Dede Korkut Destanı'nın Milli Değerlerin Kazanılmasında Öğrencilerin Başarı ve Tutumlarına Etkisi. <i>EKEV Akademi Dergisi</i> , 42, 291-304.
06-71	Sezgin Nartgün, Ş . (2006). Öğretim Elemanlarının Örgütsel Değerlere İlişkin Görüşleri (Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 4 (12), 129-148.
06-72	Sezgin, F. (2006). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Birey-Örgüt Değer Uyumuna İlişkin Algıları. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi</i> , 48 (Güz), 557-583.
06-76	Yazıcı, D. (2006). Değerler Eğitimi'ne Genel Bir Bakış. <i>Türklük Bilimi Araştırmaları</i> , (19), 499-522.
06-78	Yıldırım, Y. (2006). Yoksul Ailelerde Değerler Değişimi. <i>Sosyoloji Konferansları</i> , (33), 47-73.
06-80	Yurtal, Y, Yontar A. (2006). Sınıf Öğretmenlerinin Öğrencilerinden Bekledikleri Sorumluluklar ve Sorumluluk Kazandırmada Kullandıkları Yöntemler. <i>Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 15 (2), 411-423.
06-81	Akdemir, D. (2007). Eğitim Örgütlerinin Kişiliğine Uygun Paradigma: Değerlerle Yönetimi. <i>Education Sciences</i> , 2 (4), 352-366.
07-82	Alkış, S. (2007). Coğrafya Eğitiminde Yükselen Paradigma: Sürdürülebilir Bir Dünya. <i>Marmara Coğrafya Dergisi</i> , 0 (15), 55-64.
07-85	Aytemiz Seymen, O., Bolat, T . (2007). Kohlberg'in Bilişsel Ahlaki Gelişim Modelinden Yararlanan Etiksel Karar Verme Modellerinin Karşılaştırmalı Analizi. <i>Akdeniz Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi</i> , 7(13), 24-61.
07-87	Çelikkaya, H. (2007). Öğretmenlerin Kültürleme ve Sosyalleştirme Etkileri Üzerine Bir Araştırma. <i>Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 26 (26), 27-47.
12-67	Kaya, H., Işık, B., Şenyuva, E., Kaya, N . (2012). Hemşirelik Öğrencilerinin Bireysel ve Profesyonel Değerleri. <i>Anadolu Hemşirelik ve Sağlık Bilimleri Dergisi</i> , 15 (1), 18-26.

12-70	Kuter, F., Kuter, M . (2012). Beden Eğitimi ve Spor Yoluyla Değerler Eğitimi. <i>Eğitim ve İnsani Bilimler Dergisi: Teori Ve Uygulama</i> , (6), 75-94.
12-71	Doruk Kürşat B. (2012). Değerler Eğitimi İçin Kullanışlı Bir Araç Olarak Matematiksel Modelleme Etkinlikleri. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 12 (2), [Ek Özel Sayı], 1653-1672.
12-74	Coşkun Keskin, S. (2012). Değer Eğitiminde Geçmişten Günümüze Bir Işık: "Aile Bilgisi Dersi" Model Önerisi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (23), 117-156.
12-75	Özpolat, A. (2012). Değerleri Küreselleşme Sürecinden Değerlendirmek. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (24), 147-167.
12-77	Tokdemir, M., Artan, A . (2012). Öğrenciler Tarih Derslerinde Okudukları Metinlerden Değer Öğrenir mi? Tarih Derslerinde Değer Eğitimine Yönelik Öğrenci Görüşleri (Trabzon Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (24), 169-186.
12-81	Adıgüzel, O., Ergünay, O . (2014). Türkiye'de Değerler Üzerine Gerçekleştirilen Lisansüstü Tezlerin Eğitim Bilimleri Ve Öğretmen Yetiştirme Perspektifinden İncelenmesi. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 11 (41), 18-33.
12-83	Yapıcı, A., Kutlu, O., Bilican, I. (2012). Öğretmen Adaylarının Değer Yönelimleri. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> . 11(42), 129-151.
12-84	Merey, Z., Karatekin, K., Kuş, Z . (2014). İlköğretimde Vatandaşlık Eğitimi: Karşılaştırmalı Bir Çalışma. <i>Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 32 (3), 795-821.
12-86	Demirtaş, Z., Ekmekyapar, M . (2014). İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Değerlere Dayalı Yönetim Uygulamalarının Okul Kültürüne Etkisi. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi</i> , 4 (4), 523-554.
12-87	Tekşan, K. (2015). Türkçe Dersi Değerler Eğitiminde Kutadgu Bilig'in Kullanımı. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13 (3).
12-88	Altıntaş, M. (2012). Bireycilik ve Toplumculuk Tartışmaları Bağlamında Değerler Eğitimi Yaklaşımları. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (24), 31-52.
12-89	Baş, G., Beyhan, Ö . (2012). Türkiye'de Değerler Eğitimi Konusunda Yapılmış Lisansüstü Tezlerin Farklı Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (24), 55-74.
12-90	Şimşek, N . (2012). Değişen Toplumda Değerler ve Eğitimi: Bireysellik ve Dayanışma. <i>Gaziantep University Journal of Social Sciences</i> (http://jss.gantep.edu.tr), 11(4), 1358-1386.
12-92	Çiftçi, S., Cihangir, Ü . (2012). İlköğretim 4. ve 5. Sınıf İzci Öğrencilerin Çevreye Karşı Tutumları. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (23), 49-64.
12-93	Dilmaç, B., Ekşi, H . (2012). Öğretmenlerin Sahip Oldukları Değerlerin ve Özgeci Davranışlarının Mesleki Benlik Saygısı Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (23), 65-82.
12-94	Gömlüksiz, M., Kan, A., Öner, Ü . (2012). Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Bir Değer Olarak Demokrasi Kavramına İlişkin Metaforik Algıları. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 10 (24), 79-100.
14--1	Ergen G., Güzel Candan D. (2014). 3. Sınıf Hayat Bilgisi Ders Kitaplarının Temel Evrensel Değerleri İçermesi Bakımından İncelenmesi, <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 7(1), 134-161.
14--2	Dirican R., Dağlıoğlu H.E. (2014). 3-6 Yaş Grubu Çocuklarına Yönelik Yayımlanan Resimli Hikaye Kitaplarının Bazı Temel Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Cumhuriyet International Journal of Education</i> , e-ISSN: 2147-1606, 3 (2), 44 – 69.

14--3	Susar Kırmızı F. (2014). 4. Sınıf Türkçe Ders Kitabı Metinlerinde Yer Alan Değerler, <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , C12(27), 217-259.
14--4	Çırak G., Şahin D.B., Özberk E.B., Eriş M.H. (2014). 5. Sınıf Türkçe Ders Kitabındaki Metinlerin İlettiği Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Mediterranean Journal of Humanities</i> , 4(1), 83-95.
14--5	Tangülü Z., Aydın Y. (2014). 8. Sınıf Türkiye Cumhuriyeti İnkılap Tarihi Ve Atatürkçülük Dersi: Öğretmen Görüşlerine Değer Kazanma Ölçütleri, <i>Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 24 (2), 109-121.
14--6	Aktan O., (2014). 100 Temel Eserlerde Yer Alan Değerlerle Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Öğretim Programındaki Değerlerin Uyumu, <i>Asya Öğretim Dergisi</i> , 2(1(ÖZEL)), 64-76.
14--7	Kızılar H., (2014). Ahlakî Değerlerin Şahsiyet Oluşumuna Etkisi, <i>Millî Eğitim</i> , 204, 5-17.
14--8	Acuner H.Y., Camadan F., Türkan M. (2014). Ahlakî Gelişim Düzeyleri ile Mükemmeliyetçiliğin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(27), 7-40.
14--9	Özdemir M., Göçen G. (2014). Ahmet Midhat Efendi Ve Felâton Bey İle Rakım Efendi Romanında <i>Değerler Eğitimi Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 7 (31), 215-240.
14--10	Özdemir M., Taş H. (2014). Ahmet Mithat Efendi'nin ,Dürdane Hanım Romanında Türkçe Dersinin Öğretimine Yönelik Öne Çıkan Değerler. <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 7(3), 263-279.
14--11	Nesiltürk S., Deniz M.E. (2014). Anne Değerler Eğitimi Programının 5 - 6 Yaş Çocuklarının Sosyal Beceri Düzeylerine Etkisi. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 4(4), 103-116.
14--12	Sönmez Ö.F. (2014). Atasözlerinin Sosyal Bilgiler Programındaki Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Zeitschrift für die Welt der Türken Journal of World of Turks</i> , 6(2), 101-115.
14--13	Sargın İ. (2014). Bilinç, Değer Ve Hukuk Bütünlüğü. <i>KSÜ İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 23, 59-84.
14--14	Akto A. (2014). Birlikte Yaşamaya Yönelik Değerlerin Müslüman ve Hristiyanlar Arasında Gerçekleşme İmkânı (Mardin İli Örneği). <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12(27), 41-73.
15-102	Özdemir M. (2015). Rasyonel-İrrasyonel Dikatomik İlişkilendirmelerinin Sorunlu Kıldığı Değer Zeminleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13(29), 191-214.
15-103	Emirza E., Babayiğit S. (2015). Satış Elemanlarının Kurumsal Değerleri Benimseme Düzeyi Ve Bu Değerler Arasındaki Farklılıklar: Mobilya Sektöründe Satış Elemanlarının Kurumsal Değerleri Benimseme Düzeylerinin Ölçülmesi. <i>Erciyes Üniversitesi İİBF Dergisi</i> , 46, 153-177.
15-104	Öztürk N. (2015). Saygı Değerine İlişkin Öğrenci Görüşleri. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , Özel Sayı, 298 - 305.
15-105	Yazıcı S.,Yazıcı A. (2015). Saygı Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 10(14), 769-780 .
15-106	Büyükyıldırım İ., Dilmaç B. (2015). Siber Mağdur Olmanın İnsani Değerler ve Sosyodemografik Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 13 (29), 7-40.
15-107	Arslan F. (2015). Simge ve Değer Yüklemesinin Kıyısında Şiirsel Bir Söylem: Cengiz Aytmatov'un Sembolik Dili ve "Deniz Kıyısında Koşan Ala Köpek. <i>FSM İlmî Araştırmalar İnsan ve Toplum Bilimleri Dergisi</i> , 5, 54-65.
15-109	Canbulat T., Küçükkaragöz H., Erdoğan F., Yeşiloğlu A. (2015). Sınıf Öğretmeni Adaylarında Empatik Eğilim Düzeyi ve Geleceğe Dönük Beklenti. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 4(2) , 651 - 665.

15-110	Aydın E., Sulak E.S. (2015). Sınıf Öğretmeni Adaylarının “Değer” Kavramına Yönelik Metafor Algıları. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 4(2) , 482 - 500.
15-111	Yaşar Ş., Kasa B., Gürdoğan Bayır Ö. (2015). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Görüşlerine Göre Değerlerin Ulusal Ve Evrensel Olarak Sınıflandırılması. <i>Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 10(3), 581-600.
15-112	Uşaklı H. (2015). Sınıf Öğretmeni Adaylarının İlkokul Öğrencilerine Sosyal Duygusal Öğrenme Becerilerini Tanıtımalarına İlişkin Görüşleri. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , Özel Sayısı s.19-31.
15-114	Yıldırım N., Turan S. (2015). Sınıf Öğretmenlerinin Hayat Bilgisi Dersi Öğretim Programındaki Değerlerin Kazandırılma Sürecine Yönelik Görüşleri. <i>Eğitimde Kuram ve Uygulama</i> , 11(2), 420-437.
15-116	Doğan S., Çalmaşur H., Demir D. (2015). Sınıf Öğretmenlerinin Liderlik Kavramına ve İlkokul Yöneticilerinden Bekledikleri Liderlik Davranışlarına İlişkin Görüşleri. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , Özel Sayısı, 62 - 73.
15-118	Er A.R., Bayındır N. (2015). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretmenlerinin Tarih Konularının Öğretimine İlişkin Değer Kazanımı İle Öğretim Programı Hakkındaki Görüşlerinin Belirlenmesi. <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 8(4), 357-379.
15-119	Tonga D., Uslu S. (2015). Sosyal Bilgiler Dersinde Kazanım-Değer İlişkisi. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)</i> , 16(1), 91-110.
15-120	Aktan, O., Kılıç, A. (2015). Sosyal Bilgiler Öğretim Programındaki Değerleri 100 Temel Eserde Bulunan Değerlerin Destekleme Durumu. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 12 (30), 7-68.
15-122	Türe, H., Ersoy, A.F. (2015). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Hoşgörü Eğitimine Bakışı ve Hoşgörü Eğitimine İlişkin Uygulamaları. <i>Anadolu Journal of Educational Sciences International</i> , 5(1), 57-87.
15-124	Mindivanlı Akdoğan, E., Boztaş, M., Koç, Y., T.C. İnkılâp Tarihi Ve Atatürkçülük Dersinde Yer Alan Bazı Değerlerin Atasözleri, Deyimler Ve Görsel Öğeler İle Öğretimi. <i>KKEFD</i> , 29, 159-178.
15-125	Keskin, Y. (2015). Tarih Dersi Öğretim Programı Ve Ders Kitaplarında Değerler Eğitimi. <i>Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 10(7),659-674.
15-127	Elban, M. (2015). Tarih Eğitimi Ve Vatandaşlık Üzerine Bazı Düşünceler. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi</i> , 4(3), 1302-1319.
15-128	Uyan Dur, B.İ. (2015). Türk Görsel İletişim Tasarımı Ve Kültürel Değerlerle Bağları. <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 8(37), 443-453.
15-129	Güçlü, M. (2015). Türkiye’de Değerler Eğitimi Konusunda Yapılan Araştırmalar. <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 8(38), 720-731.
15-130	Şentürk, L., Aktaş, E. (2015). Türkiye’de ve Romanya’da Okutulan Ana Dili Türkçe Ders Kitaplarının Değer İletimi Açısından Karşılaştırılması. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> ,13(29), 215-243.
15-131	Çalışır, G. (2015). Unutulmaya Yüz Tutan Folklorik Değerlerin Kişilerarası İletişime Katkısı: Gümüşhane Örneği. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 10(14), 109-134.
15-133	Ereş, F. (2015). Vatandaşlık Eğitimi Ve Karakter Eğitimi Politikalarının Değerlendirilmesine Yönelik Nitel Bir Çalışma. <i>Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 36, 120-136.

15-134	Yiğit, M.F., Kesmeci, A.M. (2015). Vatandaşlık Ve Demokrasi Eğitiminde Masal Kullanımı. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi</i> , 4(4), 1320-1338.
15-135	Kazanoğlu F., Atan, N., Özçelebi, H. (2015).”Yabancı Dil Öğretiminde Belgesel Film Kullanımının Öğretmen Adaylarının Dil Yetileri ve Değer Eğitimi Gelişimine Katkısı” Başlıklı Projenin Tanıtımı ve Proje Kapsamında Fransız Dili Eğitimi Anabilim Dalı Uygulamaları. <i>Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 28 (Özel Sayı), 371-383.
15-136	Kaygın, H., Yokuş, İ. (2015). Yaşam Boyu Değerler Eğitimi Kurumları Olarak Camiler: Hutbe-lerde Değerler Eğitimi. <i>International Journal of Science Culture and Sport (IntJSCS)</i> , Special Issue 4, 476-485.
15-137	Katı, Y. (2015). Yavuz Bahadıroğlu’nun Çocuk Hikâyelerinde Değerler Eğitimi. <i>Akra Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi</i> , 3(7), 187 - 210.
15-139	Yapıcı, A., Yürük, T. (2015). Yüksek Din Öğretimi Öğrencilerinin Değer Tercih Sıralamaları: Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Örneği. <i>Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 15 (1), 1-18.
16--1	Dönmez, S. (2016). “Dede Korkut Kitabı” Nokta-i Nazarından “Dürüstlük, Sözünde Durma, Mütevazılık ve Merhamet” Erdemlerine Felsefi Bir Bakış. <i>İlahiyat Akademi Dergisi (Gaziantep Üniversitesi İlahiyat Fakültesi)</i> , 2(3), 89 - 99.
16--2	Durmuş, G. (2016). Mesnevi’de Tahkiyeye Dayalı Değer Eğitimi. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(9), 349-422.
16--4	Sözer, M.A., Bozkurt, E., Bozkurt, H. (2016). 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersi Programında Yer Alan Değerlerin Öğretiminde Öğretmenlerin Kullandıkları Öğretim Araç Gereç Ve Materyalleri Üzerine Bir Çalışma. <i>Qualitative Studies (NWSAQs)</i> , 11(4)i 78 - 89.
16--7	Aykaç, N., Pilav, S. (2016). Ahmet Mithat Efendi’nin Letaif-İ Rivayat Kitabındaki ‘Çingene’ Hikâyesinde Değerler Eğitimi Unsurları. <i>Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 6 (2), 173-183.
16--8	Reyhanoğlu, M., Sırkıntıoğlu Yıldırım, Ş . (2016). Aile İşletmelerinde Aile Değerlerinin Örgüt Kültürüne Etkisi. <i>İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi</i> , 5 (3), 574-596.
16--9	Sayraç, N., Arı, E., Malkoç, G. (2016). Aile Ve Bireysel Değerlerin Sorumlu Tüketim Bilinci Üzerindeki Etkisi. <i>İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 15 (Özel Sayı 29) , 223-240.
16--11	Kuru, H., Keklik, S. (2016). Ayşe Yamaç’ın Çocuk Romanlarının Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. <i>Iğdır Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 10, 217-237.
16--12.6	Savaşkan, V. (2016). Azerbaycan ve Türkiye’de Okutulan Edebiyat Ders Kitaplarındaki Masalların Aktardığı Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi</i> , 6(1), 439-454.
16-13	Yalız Solmaz, D., Bayrak, C. (2016). Beden Eğitimi Dersindeki Fiziksel Etkinlik Oyunlarının İlköğretim Öğrencilerinin Karakter Gelişimleri Üzerindeki Etkisi. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 31(4) : 644 - 656.
16-14	Demirtutku, K., Tekinay, S. (2016). Beşeri Değerler ile Devamsızlık Tutumları ve Gerekçeleri Arasındaki İlişkiler. <i>Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 1-16.
16-15	Beldağ, A., Keskin, S . (2016). Bilim ve Sanat Merkezlerinde ve Diğer Okullarda Öğrenim Gören Öğrencilerin Sahip Oldukları Değerlere İlişkin Öğretmen Görüşleri. <i>Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 6 (1), 9-24

16-16	Ergün, M., Çınar, H . (2016). Bilim Sanat Merkezi Yöneticilerinin Değer Kavramını İle İlgili Görüşleri. <i>Cumhuriyet Uluslararası Eğitim Dergisi</i> , 5 (4), 126-142.
16-17	Çelebi Öncü, E., Özenç İra, G. (2016). Bir Uygulama Modeli Olarak Sınıf İçi Kurallar İle Yaşama Yönelik Değerler Kazandırma. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(19), 215-228.
16-18	Karçığa, S., Kazkondur, D. (2016). Dede Korkut Kitabı'nda Değerler Eğitimi Yaklaşımları. <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 9(45), 162-172.
16-19	Karçığa, S. (2016). Dede Korkut Kitabı'nda Alplık Kavramı Ve Alp Tipi İnsanların Özellikleri, 1(51), 259-272.
16-20	Erdal, T. (2016). Dede Korkut Kitabı'nda Yalan Ve Aldatma Kavramları. <i>Milli Folklor</i> , 2109, 83-111.
16-22	Özkalp, E., Özdemir, A.A., Duyan, E.C. (2016). Değer Tipleri ve Öznel İyi Oluş Arasındaki İlişkide Örgütsel Vatandaşlık Davranışının Aracılık Rolü. <i>"İş Güç" Endüstri İlişkileri ve İnsan Kaynakları Dergisi</i> , 18(1), 1-22.
16-23	Şirin, N., Şafak, M., Yuvacı, Z., Gür, Ç., Koçak, N., Koç, İ., (2016). Değerler Eğitimi Progamının 6 Yaş Çocuklarına Etkisinin İncelenmesi ve Öğretmen Görüşleri, Selçuk Ün. Sos. Bil. Ens. Der., (35), 261-274.
16-24	Kurtlu, Y., Sevim, O. Metin, E. (2016). Değer Eğitimine Kaynaklık Etmesi Bakımından Kastamonu Lâhikası'nın Değerlendirilmesi. <i>Ekev Akademi Dergisi</i> , 20(66), 641-680.
16-25	Keskin, Y. (2016). Değer Sınıflaması Üzerine Aksiyonel Bir Deneme. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(3), 1485-1510.
16-26	Dündar, H., Hareket, E. (2016). Değerler Eğitimi Araştırmalarında Yönelimler: Değerler Eğitimi Dergisi Örneği. <i>Akademik Bakış Dergisi</i> , 55, 207-233.
16-28	Yaylacı, A.F. (2016). Değerler Eğitimi ve Bir Fabrika Olarak Modern Okul. <i>Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 6(2), 153-173.
16-29	Altunay, E., Şam, E. (2015). Değerler Eğitiminde Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri. <i>Journal of educational sciences</i> , 3(4)
16-30	Başaran, M., Akar, C. (2016). Değerler Eğitiminde Millet Mistikleri -Mehmet Akif Ersoy Ve Nurettin Topçu'da İdeal İnsan: Bir İçerik Analizi. <i>Diyalektolog Sosyal Araştırmalar Hakemli Dergisi</i> , 12, 25-45.
16-31	Bolat, A. (2016). Değerler Eğitiminde Tasavvuf. <i>19 Mayıs Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 20, 33-48.
16-32	Sağlam, A . (2016). Değerler Eğitiminin Öğrenci Davranışlarına Etkisinin Veli Görüşlerine Göre İncelenmesi. <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 0 (3), 723-742.
16-34	Koç, M. (2016). Değerler Psikolojisi Perspektifinden Türk Sinemasında Din Görevlisi İmajı: Değer-Yoksun Dindarlık Tipolojisi Bağlamında Semantik Analizler. <i>DEÜİFD Din Psikolojisi Özel Sayısı</i> , 191-249.
16-36	Çelikkaya, T., Seyhan, O. (2016). Değerlerin Kazanılmasındaki Etkili Faktörler (Öğrenci Görüşleri). <i>Balıkesir University The Journal of Social Sciences Institute</i> , 19(36), 182-209.
16-37	Balaman, F. (2016). Dijital Öyküleme'nin Üniversite Öğrencilerinin Demokratik Değer Yargılarına Etkisi: Mustafa Kemal Üniversitesi Örneği. <i>Curr Res Educ</i> , 2(1), 42-52.

16-38	Arslan, A., Çelik, H., Divan-I Hikmet'te Türkçe Eğitiminde Kullanılabilecek Değerler. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 11(3), 169-184.
16-39	Aydoğan, İ . (2016). Doğu-Batı Paradigması Bağlamında Değer Ve Eğitimi. <i>Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 6 (1), 1-8.
17-51	Kuşcuoğlu, G., Aladağ, S., Kuzgun, M . (2017). Hayat Bilgisi Dersinde Estetik Değerinin Kazandırılmasına İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 19 (2), 195-211.
17-54	Öztürk Fidan, İ . (2017). Hedonizmden Püritanizme: Eğitim Felsefesine İlişkin Bir Değerlendirme. <i>Anemon Muş Alparslan Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 5 (3), 579-621.
17-55	Gökler, M., Öz, F., Metintaş, S . (2017). Reliability And Validity Of Medical Profession Value Perception Scale And Results İn Medical Students. <i>Türkiye Halk Sağlığı Dergisi</i> , 15 (1), 26-36.
17-56	Zengin, M . (2017). Herkes İçin Geçerli Uygun Değerleri Belirlemek ve Öğretmek Mümkün mü? Değer Eğitimi Yaklaşımları Bağlamında Bir Değerlendirme. <i>Sakarya University Journal of Education</i> , 7 (2), 432-445.
17-58	Akyol, Y. (2017), II. Meşrutiyet Dönemi Eğitimcilerinin Değerler Eğitiminde Edebî Ürünlerin ve Müziğin Kullanımına İlişkin Görüşler. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 18(3), 375-392.
17-59	Aslan, S . (2017). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Hoşgörü Eğilimleri ile Yardımseverlik Tutumlarının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 18 (1), 163-175.
17-60	Tosun, T., Uyanık Balat, G . (2017). İlkokul Birinci Sınıfa Devam Eden Çocukları Olan Annelerin Değer Algılarının Ve Çocuklarına Aktarmak İstedikleri Değerlerin Karşılaştırmalı İncelenmesi. <i>Eğitimde Kuram ve Uygulama</i> , 13 (3), 498-510.
17-61	Kılıç, D., Babayigit, Ö . (). İlkokul Öğrencilerinde Kaybolan Değerler. <i>International Journal of Eurasian Education and Culture</i> , 2 (3), 81-92.
17-62	Kaşkaya, A., Duran, T. (2017). İlkokul Türkçe Ders Kitaplarında Değer Aktarımı: Sınıf Öğretmeni Algıları, 10(50), 547-558.
17-64	Altıntaş, M . (2017). İlköğretim Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Dersi Öğretmenlerinin Değer Öğretiminde Benimsedikleri Sınıf Yönetimi Yaklaşımı. <i>Bilimname</i> , 2017 (34), 465-498. DOI: 10.28949/bilimname.347534
17-65	Ergüven, Ş . (2017). İlköğretim Müzik Ders Kitaplarında Yer Alan Atatürk Temalı Şarkıların Değerler Bakımından İncelenmesi . <i>Çevrimiçi Müzik Bilimleri Dergisi</i> , 2 (3), 228-246.
17-68	Demirtaş, M . (2017). İslam Düşüncesinde “Ölçülü Ve Dengeli Olmak” Bir Değer Olarak Nasıl Ele Alınmıştır?. <i>Gaziosmanpaşa Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 5 (2), 191-202.
17-69	Yıldırım, ş . (2017). İslam Hukuk ve İktisat Felsefesinde Değer Yargısı Olarak Adalet. <i>İslam Ekonomisi ve Finansı Dergisi (İEFD)</i> , 3 (1), 71-88.
17-70	Çoban, M . (2017). İsrâ ve Lokman Surelerindeki Ahlâki İlkeler ve Değerlendirilmesi Üzerine. <i>Şırnak Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 8 (17), 199-212.
17-72	Ekşi, H., Demirci, İ , Kaya, Ç , Ekşi, F . (2017). Karakter Gelişim İndeksi'nin Türk Ergenlerdeki Psikometrik Özellikleri. <i>Ege Eğitim Dergisi</i> , 18 (2), 476-500.
17-74	Tural, A., Şahan, G. (2017). Keloğlan Masallarının 4. Sınıf Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerler Açısından Analizi. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 12(28), 737-749.

17-75	Yılmaz, M. (2017). Kendi Gök Kubbe'mizde Dinî ve Millî Değerler. <i>International Journal of Language Academy</i> , 5(6), 200/212.
17-77	İnnalı, H , Pehlivan, A , Aydın, İ . (). KKTC'de Okutulan Türkçe Ders Kitaplarının Değerler Eğitimi Üzerinden İncelenmesi. <i>Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi</i> , 3 (3), 164-180.
17-83	Kaya, Z., İkiz, F.E., Asıcı, E. (2017). Lise Öğrencilerinin Değer Yönelimlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>DUZGEF</i> , 31, 662-674.
17-84	Erden, İ . (2017). Lise Öğrencilerinin Siber Zorbalık Davranışlarına İlişkin Okul Yöneticilerinin Görüşleri. <i>Online Journal Of Technology Addiction & Cyberbullying</i> , 4 (1), 1-26.
17-85	Küçükseş, K., Budak, H . (2017). Lise Öğrencilerinin Sosyal Değer Tercihlerinin Küresel Sosyal Sorumluluk Düzeylerine Etkisi. <i>İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi</i> , 6 (3), 1813-1826.
17-86	Bilis, A . (2017). Modern Yaşamda Dini Değerlerin Televizyonda Temsili: “Nihat Hatipoğlu İle İftar” Programı Örneği. <i>Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Akademik Dergisi</i> , 9 (4), 189-210.
17-87	Karagöz, B . (2017). Naki Tezel'in Türk Masalları Adlı Kitabının Değerler Açısından Analizi. <i>Ana Dili Eğitimi Dergisi</i> , 5 (3), 534-556.
17-88	Akto, A., Akto, S . (2017). Okul Öncesi Değerler Eğitiminde Kullanılan Yöntem Ve Teknikler (Nitel Bir Araştırma). <i>e-Şarkiyat İlmî Araştırmaları Dergisi/Journal of Oriental Scientific Research (JOSR)</i> , 9 (2), 1074-1095.
17-90	Sapsağlam, Ö. (2017). Okul Öncesi Dönem Çocuklarının Değer Algılarının Çizdikleri Resimler ve Sözlü Anlatımlarına Göre İncelenmesi: Sorumluluk Değeri Örneği. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 42(189), 287 - 303 .
17-92	Gündüz, M., Aktepe, V., Uzunoglu, H., Gündüz, D . (2017). Okul Öncesi Dönemdeki Çocuklara Eğitsel Oyunlar Yoluyla Kazandırılan Değerler. <i>Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 4 (1), 62-70.
17-93	Uzun, M., Köse, A . (2017). Okul Öncesi Eğitimde Değerler Eğitiminin Uygulanmasına Yönelik Öğretmen Görüşleri. <i>Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 12 (23), 305-338.
17-97	Yürük, S, Akarsu, S, (2017), Ortaokul (5-8) Müzik Ders Kitaplarında Yer Alan Şarkıların Değerler Bakımından İncelenmesi. <i>Kastamonu Eğitim Dergisi</i> , 25(3), 1171-1186.
17-98	Kalın, Z., Nalçacı, A . (2017). Ortaokul 5. Sınıf Öğrencilerinin Hoşgörü Eğilimlerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 12 (23), 293-304.
17-99	Yılmaz, O., Yakar, Y., Arslan, M., Safranov, L., Satbay, G . (2017). Ortaokul Ders Kitaplarındaki Kurgusal Metinlerden Hareketle Değerler Analizi: Türkiye Ve Kazakistan Örneği. <i>Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi</i> , 6 (4), 2649-2710.
17-100	Ergün Kaplan, S, Sulak, S . (2017). The Examination of Perception of Social Values of Elementary School Students According to Different Variables. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 6 (3), 840-858.
17-101	Külünkoğlu, T . (2017). Ortaokul Öğretmenlerinin Öğretmene Saygı Değerine İlişkin Görüşleri. <i>Asya Studies</i> , 1 (1), 11-22.
17-102	Koç, S., Çelik, A . (2017). Ortaokullarda Örtük Olarak Verilen Değerler Konusunda Lisansüstü Öğrencilerin Görüşleri. <i>Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 37 (2), 711-735.
17-103	Korkmaz, Ş , Yürük, T , Yapıcı, A , KUTLU, M . (2017). Ortaöğretim Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Dersi “Ahlak Ve Değer” Öğrenme Alanına Ait Ünite Kazanımlarının Rokeach Değerler Envanterine Göre İncelenmesi. <i>Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi</i> , 1 (1), 1-10.
17-105	Öztaş, S . (2017). Ortaöğretim Tarih Derslerinde Tarihi Filmlerin Değer Eğitiminde Kullanımı. <i>İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi</i> , 6 (5), 3076-3099.

- 17-106 Özmen, C , Ünal, F . (2017). Osmanlı İmparatorluğu ve Cumhuriyet Dönemi Eğitimcilerinden Kazım Nami'nin Ahlak Eğitimi Anlayışı. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 25 (1), 129-146.
- 17-108 Gürdoğan Bayır, Ö, Balbağ, N.L., Çengelci Köse, T. (2017). Öğrencilerin ve Öğretmenlerin Bakış Açısıyla Barış. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 12(28), 343-364.
- 17-109 Yazar, T . (2017). Öğretmen Adaylarının Değerler Hakkındaki Görüşleri. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 2 (1), 61-68.
- 17-110 Çalışkan, E., Yasul, A., Ulaş, A . (2017). Öğretmen Adaylarının Sosyal Değer Algıları İle Yaşam Doyumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. *Education Sciences*, 12 (4), 133-146.
- 17-111 Özdemir, T., Boydak Özcan, M., Akgün, M . (2017). Öğretmen Görüşleriyle Değerler Eğitimi Odaklı Eğitim Denetimi. *Bartın Üniversitesi Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 1 (1), 35-52.
- 17-112 Yazar, T., Özekinci, B , Lala, Ö . (2017). Öğretmen ve Okul Yöneticilerinin Değerler Eğitimi Kavramına İlişkin Metaforik Algıları. *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 5 (3), 245-269.
- 17-113 Sağlam, H., Özdemir, D . (2017). Öğretmenlerin Görüşleri Işığında Aile Birliğini Korumada Değerlerin Rolüne Fenemolojik Bir Bakış. *Sakarya University Journal of Education*, 7 (1), 78-90.
- 17-115 Gözütok, Ş . (2017). Özdenetimde Din Eğitiminin Etkisi. *Cumhuriyet İlahiyat Dergisi*, 21 (2), 1035-1060.
- 17-116 Karaca, A., Kurtuluş, M . (2017). Pedagojik Formasyon Öğrencilerinin Milli Değerlere İlişkin Düşüncelerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *Asya Studies*, 1 (Number: 1), 1-10.
- 17-117 Şahin, H. (2017), Resmi Anaokuluna Devam Eden Çocukların Öğretmen Görüşlerine Göre Sahip Oldukları Değer Düzeylerinin Belirlenmesi, *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 12(28), p663-680.
- 17-118 Tonga, D . (2017). Rol Model Olarak Sosyal Bilgiler Öğretmeni. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 7 (2), 17-30.
- 17-119 Öncü, A . (2017). Roman ve Değerler Eğitimi İlişkisi Hakkında Uygulamalı Bir Yorum Denemesi: Huzur ve Tutunamayanlar Romanlarında Hayatı Tecrübe Etmek. *Akademik-Us*, 1 (2), 133-158.
- 17-120 Tüfenkçi, S., Çetin, M . (2017). Rousseau'da İnsan Doğası Ve Değerler Eğitimi. *Hitit Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 16 (32), 487-506.
- 17-121 Gariper, K. (2017). Simavne Kadısı Oğlu Şeyh Bedrettin Destanı'nı Değerler Dizgesi Bağlamında Okumak. *Yeni Türk Edebiyatı Araştırmaları*, 18 (18), 142-155.
- 17-122 Öner, G. (2017). Sınıf İçi Yaşantılarda Değerler ve Değerlerin Kazanılmasında Bir Problem: Sınıf İçi Gruplaşma. *International Journal Of Eurasia Social Sciences*, 8(29), 895-938.
- 17-123 Acar Başeğmez, D., Er, K.O. (2017), Sınıf Öğretmeni Adaylarının Değer Öğretimine İlişkin Görüşleri, *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 12(33), 1-34.
- 17-125 Başcı Namli, Z . (2017). Sınıf Öğretmenlerin Perspektifinden Değerler Eğitiminin İncelenmesi. *Erzurum Örneği. İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 6 (1), 343-367.
- 17-126 Gündüz, M, Aktepe, V, (2017), Sınıf Öğretmenlerinin Değer Öğretimine Yönelik Zihin Haritaları. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 6 (2) , 427 - 446.
- 17-127 Otrar, M., Öztürk, Z . (2017). The Relationship Between Value Preferences And Life Satisfaction Of Primary Schools Teachers. *International Journal of Social And Humanities Sciences*, 1 (1), 96-110.
- 17-128 Karamustaoğlu, S., Amanat, G . (2017). Sınıf Öğretmenlerinin Değerler Eğitimi Hakkındaki Görüşleri. *Gazi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 3 (3), 1-15.
- 17-129 Palavan, Ö., Agboyraz, İ . (2017). Sınıf Öğretmenlerinin Empatik Eğilimleri İle Demokratik Değerlere Sahip Olma Düzeylerinin İncelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18 (1), 134-150.

17-130	Kıral, B., Başdağ, S. (2017). Sınıf Öğretmenlerinin Merhamet Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 8 (1), 80-96.
17-131	Yılmaz, M., Yılmaz, Ö. (2017). Sınıf ve Okul Öncesi Öğretmenlerinin Değer Öğretimine İlişkin Görüşleri. <i>Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 6 (2), 737-748.
17-133	Bekdemir, Ü., Işkın, P. (2017), Sosyal Bilgiler 6. Ve 7. Sınıf Çalışma Kitabı Etkinliklerinin Doğrudan Verilmesi İstenen Değerleri Karşılama Düzeyinin İncelenmesi, <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> 12(4), 71-90
17-134	Alimcan, D., Şam, E. (2017). Sosyal Bilgiler Dersi Boyutunda Değerler Eğitiminin Önemi Ve Medyanın Değerler Üzerindeki Etkisi. <i>Milli Eğitim Dergisi</i> , 46 (215), 239-259.
17-135	Beldağ, A., Özdemir, Ü., Nalçacı, A. (2017). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programında Yer Alan Değerlerin Kazandırılmasına İlişkin Veli Görüşleri. <i>Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 7 (2), 317-328
17-136	Baltaoğlu, A.G., Diktaş, A. (2017), Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Değerlerin Kur'an'da Yer Alan Değerlerle Karşılaştırılması, <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> 12(28), 117-139.
17-137	Çatlak, İ., Yiğit, E. (2017). Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarına Empati Becerisi ve Farklılıklara Saygılı Olma Değerinin Kazandırılmasında Storyline Yönteminin Etkisi. <i>Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 17 (4), 1794-1819.
17-138	Ulu Kalın, Ö. (2017). Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Değer Hiyerarşisi. <i>Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 14 (38), 29-44.
17-139	İbret, B., Karasu Avcı, E., Karabıyık, Ş., Güleş, M., Demirci, M. (2017). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre Değerlerin Öğretiminde Edebi Ürünlerin Kullanımı. <i>Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 2017 (9), 104-124.
17-140	Karasu Avcı, E., Avcı, A., İbret, B. (2017). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Vatandaşlık Değerinin Kazandırılmasına Yönelik Görüşleri. <i>İlköğretim Online</i> , 16 (4), 1558-1574.
17-141	Çelikkaya, T., Seyhan, O. (2017). Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin ve Öğretmen Adaylarının Evrensel Değerlere İlişkin Metafor Algıları. <i>e-Uluslararası Eğitim Araştırmaları Dergisi</i> , 8 (3), 65-87.
17-142	Selanik Ay, T., Korkmaz, Ç. (2017). Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerler Ve Kültürel Öğeler Bağlamında “Küçük Hezarfen” Çizgi Filmi. <i>Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 8 (2), 49-62.
17-143	Gündüz, M., Gündüz, D.D. (2017), Tarihe İz Bırakmış Yabancı Kişilerin Gözünden Türkler: Değerler Eğitimi Bağlamında İnceleme. <i>Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi</i> , 60, 645-664.
17-144	Çeçen, H. (2017). Tariku'l-Edeb'de Değer Eğitimi. <i>Electronic Journal of Education Sciences</i> , 6 (11), 22-33.
17-145	Yıldırım, T. (2017), Yeni Ortaöğretim Tarih Ders Programları Ve 9. Sınıf Tarih Ders Kitabında Değerler Eğitimi, <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> 12(33), 557-572.
17-146	Özkan, R., Polat, B. (2017), Toplumsal Bir Değer Olarak Otorite, <i>ZfWT</i> , 9(3), 109-125
17-147	Tut, E., Kiroğlu, K. (2017), Trt'nin Popüler Çocuk Şarkıları Yarışması'nda Finale Kalan Eserlerin Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi, <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 10(48), 561-570.
17-148	Beyhan, E., Yazar, İ. (2017), Türk Dili Ve Edebiyatı Öğretim Programı Değerler Eğitimi Bağlamında “Kaside”. <i>Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 12(30), 583-598.

17-149	Gündüz, M., Bayansalduz, M. (2017), Türk Toplumunun Futbola Yüklediği Değer Algılarının Öğretmen Adaylarının Görüşleri Bakımından Değerlendirilmesi, <i>Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 27, 81 -95.
17-150	Gül, M. (2017). Türkçe Ders Kitabındaki Metinlerin (5. Sınıf) Değerler Eğitimi Yaklaşımıyla İncelenmesi, <i>Erciyes Journal of Education</i> , 1(1), 59-78.
17-151	Urfalı Dadandı, P., Kırımlı, B . (2017). Türkçe Ve İngilizce Öğretmeni Adaylarının Değer Tercihlerinin İncelenmesi. <i>Eğitimde Kuram ve Uygulama</i> , 13 (4), 759-777.
17-152	Bursa, S., Çengelci Köse, T . (2017). Comparison of Turkish and Canadian Social Studies Curricula in terms of Values Education. <i>Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi</i> , 7 (2), 338-372.
17-153	Levent, F., Şehkar, F., Kınık, F. (2017), Türkiye’de Eğitim-Öğretim Alanında Etik Konulu Yapılan Lisansüstü Tezlerin İncelenmesi. <i>İş Ahlakı Dergisi</i> , 10(1), 99– 114.
17-154	Ağırkan, M., Kağan, M . (2017). Üniversite Öğrencilerinin Değer Yönelimleri İle Psikolojik Dayanıklılık Düzeyleri Arasındaki İlişki. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 19 (3), 225-245.
17-155	Özcan, Z., Erol, H.K. (2017), Üniversite Öğrencilerinin Değer Yönelimleri ve Dindarlık-Değer İlişkisi (Karabük Örneği). <i>Tarih Kültür ve Sanat Araştırmaları Dergisi</i> , 6 (4), 913-949.
17-157	Yeğin, H . (2017). Vefakârlık Ölçeğinin Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması. <i>Abant İzzet Baysal Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> . 5 (9), 119-132.
17-158	Çelikkaya, T., Kürümlüoğlu, M . (2017). Veliler, Öğrenciler Ve Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Programdaki Değerlere İlişkin Değer Hiyerarşileri, Gerekçeleri Ve Önerileri. <i>Uluslararası Sosyal ve Eğitim Bilimleri Dergisi</i> , 4 (8), 243-264. DOI: 10.20860/ijoses.338565
17-24	Özdemir, C . (2017). Dede Korkut Kitabında Saygı. <i>Dil ve Edebiyat Araştırmaları</i> , 16 (16), 7-29.
17-31	Kardaş, M., Cemal, S . (2017). Değerler Eğitimi ve Türkçe Öğretiminde Değer Eğitimi Üzerine Yapılan Araştırmalara İlişkin Kaynakça Denemesi. <i>Karadeniz Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 9 (16), 383-412.
17-45	Kaya, İ., Sölpük, N., Göçen, G., Bingöl, T., Parlakyıldız, B., Arslan, N. (2017), Farklı Kademedeki Eğitim Gören Öğrencilerin Değerlerle İlgili Kavramlara Atfettikleri Anlamlar, <i>Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 10(52), 743-782.
17-48	Kanat, S . (2013). Güzel Sanatlar ve Spor Lisesi Resim Bölümü ile Genel Lise Öğrencilerinin Görsel Sanatlar Eğitimi Alma Durumlarına Göre Temel Değer Düzeylerinin İncelenmesi. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 15 (2), 94-120.
17-49	Mutlu, G . (2017). Halide Edip Adivar’ın “Mor Salkımlı Ev” Ve “Sinekli Bakkal” Adlı Eserlerinin Biçim Ve İçerik Özellikleri İle Değerler Eğitimi Açısından İncelenmesi. <i>Akra Kültür Sanat Ve Edebiyat Dergisi</i> , 5 (12), 129-162.
12-1	Kanger, F. (2012). Bir Değerler Öğretimi Yöntemi Olarak Fotoğraf Yorumlama. <i>Cumhuriyet Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 16(1), 43-68.
12-2	Yüksel, İ., & Adigüzel, A. (2012). Değer Eğitiminde Karikatür Kullanımı: İlköğretim Öğrencilerinin Şefkat ve Merhamet Değer Algılarının Belirlenmesi. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 3(5).
12-3	Özen, Y. (2012). Değerlerin Kişilik ve Kimlik Kazanımındaki Rolü. <i>İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi</i> , 1(4), 167-181.
12-4	Batur, Z., Kaya, M. (2012). Divânü Lûgâti’t-Türk’te Dil Öğretimi Bağlamında Sözel Kültür Ürünleri Aracılığıyla Değer Aktarımı. <i>Turkish Studies</i> , 7(1), 309-324.

12-5	Yiğittir, S. (2012). İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Değer Yönelimlerinin Rokeach ve Schwartz Değer Sınıflandırmasına Göre Değerlendirilmesi. <i>Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , (19), 1-15.
13-1	Elbir, B., Bağcı, C. (2013). Değerler Eğitimi Üzerine Yapılmış Lisansüstü Düzeyindeki Çalışmaların Değerlendirilmesi. <i>Turkish Studies</i> , 8(1), 1321-1333.
13-2	Kaygana, M. (2013). Türkçe Ders Kitaplarında Değer Eğitimi. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 6(7), 657-669.
11-2	Yiğittir, S., Öcal, A., (2011). Lise Tarih Öğretmenlerinin Değerler ve Değerler Eğitimi Konusundaki Görüşleri. <i>KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmaları Dergisi</i> , 13 (20), 117-124.
11-3	Altan, M. Z. (2011). Çoklu Zeka Kuramı ve Değerler Eğitimi. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 1(4), 53-57.
12-6	Tural, A., Gürgil, F. (2012). Öğretmen Adaylarının Sosyal Bilgiler Öğretim Programındaki Değerlere İlişkin Görüşleri. <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 162(162).
12-7	Batur, Z., Sır, A. N., Bek, H. (2012). Nasreddin Hoca Fıkralarında Değer Yargıları ve Eğitim. <i>Turkish Studies</i> , 7(3), 583-596.
12-8	Aladağ, S. (2012). İlköğretim Sosyal Bilgiler Öğretiminde Değer Eğitimi Yaklaşımlarının Öğrencilerin Sorumluluk Değerini Bilişsel Düzeyde Kazanmalarına Etkisi. <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 16(1), 123-146.
12-9	Taşkesen, O., Kanat, S., Çığır, E., (2012). Sanat Eğitimi Alan ve Almayan Lide Öğrencilerinin Erdem Etiği ve Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> . 14(1), 57-77.
12-10	Yılmaz, F., Merter, F. (2012) Sınıf Öğretmeni Adaylarının Küreselleşme Çerçevesinde Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 5(3), 299-314.
11-4	Öksüz, Y. (2011). 11-12 Yaş Çocuklarının Değerleri Kazanım Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından Karşılaştırılması. <i>Samsun-Lancashire Örneği. International Journal of Social Science</i> , 4(2), 61-78.
11-5	Pulat, A. (2011). Değer Kavramı ve Geleneksel Tahkiye İlişkisinde İns Hikayesinin Yeri. <i>Uluslararası Hakemli Akademik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 1(1), 364-375.
11-6	Akkaya, N., (2013). Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Değer Tercihleri (DEU. Buca Eğt. Fak. Örneği). <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 17(2), 69-82.
11-8	Yazar, T., (2012). Öğretmen Adaylarının Değerler Hakkındaki Görüşleri. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 2(1), 61-68.
11-9	Yiğit, R. (2011). Emekli Polislerin Benlik Saygılarının Sahip Oldukları Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 7(1), 86-94.
11-10	Gömlüksiz, M., N., Cüro, E. (2011). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programında Yer Alan Değerlere İlişkin Öğrenci Tutumlarının Değerlendirilmesi. <i>Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi</i> , 8(1), 95-134.
11-11	Doğan, B. & Gülüşen, A., (2011). Türkçe Kitaplarındaki (6-8) Metinlerin Değerler Bakımından İncelenmesi. <i>Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 1(2), 75-102.
11-12	Keskin, Y., Öksüz, Y., Gelen, İ., & Yılmaz, B. (2012). İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Bazı Evrensel Değerleri Kazanım Düzeylerinin Karşılaştırılması (Samsun İli Örneği. <i>Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 31(2), 351-374.

11-14	Yalar, T.,Yelken T. Y., (2011), Değerler Eğitiminin İyileştirilmesi İle İlgili Öğretmen Görüşlerinin Belirlenmesi Ve Bir Program Modülü Örneğinin Gelistirilmesi. <i>Elektronik Sosyal Bilgiler Dergisi</i> , 10(38), 79-98.
11-15	Okudan, A. Y., Eksi, H. (2011). Eğitim Yöneticilerinin Bakış Açısı ile Değerler Eğitimi. <i>Türk Fen Eğitimi Dergisi</i> , 8(2), 178-190.
11-16	Kaymakcan, R., & Meydan, H. (2011). Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Programları ve Öğretmenlere Göre Değerler Eğitimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 9(21), 29-55.
11-17	Acat, B., Aslan, M. (2011). Okulların Karakter Eğitimi Yetkinliği Ölçeği. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 9(21), 7-27.
11-19	Katılmış, A., Ekşi, H., Öztürk, C. (2011). Sosyal Bilgiler Ders Kazanımlarıyla Bütünleştirilmiş Karakter Eğitimi Programının Etkililiği. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 11(2), 839-859.
11-21	Karatay, H. (2011). Karakter Eğitiminde Edebi Eserlerin Kullanımı. <i>Turkish Studies</i> , 6(1), 1439-1454.
11-22	Ekinci Çelikpazu, E., Aktaş, E. (2011). MEB 6,7 ve 8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarında Yer Alan Metinlerin Değer İletimi Açısından İncelenmesi. <i>International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic</i> , 6(2), 413-424.
11-23	Yildiz, D. Ç. (2011). İbrahim Zeki Burdurlu'nun Eserlerinde Sevgi Değeri. <i>Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi</i> , 1(29), 203-230.
11-24	Yazıcı, S., Aslan, M. (2011). Değerler Eğitiminde Kahramanlardan Yararlanma: Sosyal Bilgiler Ders Kitapları ile Öğretmen Adaylarının Kahraman Tercihlerinin Karşılaştırılması Üzerine Bir Çalışma. <i>Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 11(4), 2173-2188.
11-25	Yiğit, R., Dilmaç, B. (2015). Ortaöğretimde Öğrencilerinin Sahip Oldukları İnsani Değerler İle Akademik Erteleme Davranışlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , (31), 159-178.
11-28	Yılmaz, K. (2011). İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Sınıf Yönetimi Tarzları ile Demokratik Değerlere İlişkin Görüşleri Arasındaki İlişki. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 9(21), 147-170.
11-29	Aytunga, O. (2011). Öğretmen Adaylarının Demokratik Değerleri ile Öğretme ve Öğrenme Anlayışları. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 9(22), 139-160.
11-30	Ural, S. N., Sağlam, H. İ. (2011). İlköğretim Öğrencilerinin Demokratik Tutum Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 9(22), 161-180.
11-32	Özen, Y. (2011). Etik mi? Ahlak mı? Modernite mi? Medeniyet mi? (Değerler Eğitimine Sosyal Psikolojik Bir Yaklaşım). <i>Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 3(5), 63-87.
12-10	Merter, F., Yılmaz, F. (2012). Sınıf Öğretmeni Adaylarının Küreselleşme Çerçevesinde Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>International Journal of Social Science</i> , 5(3), 285-300.
12-11	Yiğittir, S., Kaymakci, S. (2015). Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programı Uygulama Kılavuzunda Yer Alan Etkinliklerin Değer Eğitimi Yaklaşımları Açısından İncelenmesi. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13(2), 49-73.
12-12	Tekşan, K. (2012). Türkçe Dersi Değerler Eğitiminde Kutadgu Bilig'in Kullanımı. <i>Abi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 13(3), 1-17.
12-13	Yildiz, M., Dilmaç, B. (2012). Öğretmen Adaylarının Sahip Oldukları Değerler İle Kişilik Özellikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 8(3), 122-134.

12-14	Tahiroğlu, M. (2012). Değerler Eğitiminin İlköğretim 4. Sınıf Öğrencilerinin Trafik Kurallarına Yönelik Tutumlarına Etkisi. <i>Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 8(1), 123-136.
12-15	Mindivanlı, E., Küçük, B., Aktaş, E. (2012). Sosyal Bilgiler Dersinde Değerlerin Aktarımında Atasözleri Ve Deyimlerin Kullanımı. <i>Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi</i> , 1(3), 95-101.
12-16	Önder, E., Taş, A. (2012). Araştırma Görevlilerinin Değerleri İle Örgütsel Vatandaşlık Davranışları Arasındaki İlişki. <i>Yenifikir Dergisi</i> , 2012(9).
13-3	Balci, F. A., Yelken, T. Y. (2013). İlköğretim Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerler ve Değer Eğitimi Uygulamaları Konusunda Öğretmen Görüşleri. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 14(1), 195-213.
13-4	Tarkoçin, S., Berktaş, D. T., Balat, G. U. (2013). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıf İçi Etkinliklerde Çocuklarla Olan İletişimlerinde Kullandıkları Değerlerin İncelenmesi. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 3(2), 37-49.
13-5	Acun, İ., Yücel, C., Önder, A., Tarman, B. (2013). Değerler: Kim Ne Kadar Değer Veriyor? <i>Uşak Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 2013(12).
13-6	Aktaş, Ö., Safran, M. (2013). Evrensel Bir Değer Olarak Barış ve Barış Eğitiminin Tarihçesi. <i>Türkiye Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 172(172), 131-150-150.
13-8	Yazar, T., Yelken, T. Y. (2013). İlköğretim Sosyal Bilgiler Programında Değerler Eğitiminin Mevcut Durumunun Öğretmen Görüşlerine Göre Belirlenmesi. <i>International Journal Of Eurasia Social Sciences</i> , 2013(10), 44-58.
13-9	Bektaş, M., Karadağ, B. (2013). İlkokul 4. Sınıf Öğrencilerinin Yardımlaşma Değerine Yönelik Geliştirdikleri Metaforların İncelenmesi. <i>Turkish Studies</i> , 8(8), 271-286.
13-10	Yüksel, İ., Bağcı, Ş., Vatansever, E. (2013). İlköğretim Son Sınıf Öğrencilerinin Demokratik Değerlere Sahip Olma Düzeylerinin Belirlenmesi. <i>Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 2013(12), 309-334.
13-11	Güven, S. (2013). İlköğretim Ders Programlarının Öğrenciye Kazandırılması Hedeflenen Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 2013(14), 355-374.
13-12	Karatekin, K., Gençtürk, E., Kiliçoğlu, G. (2013). Öğrenci, Sosyal Bilgiler Öğretmen Adayı Ve Öğretmenlerinin Değer Hiyerarşisi. <i>Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 2013(14), 411-459.
13-13	Akkuş, Z., Küçük, B., & Örtten, H. (2014). Sosyal Bilgiler Dersinde Değer Aktarım Aracı Olarak Atasözleri: Ahlaki İnkilem Oluşturma. <i>Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 15(2), 74-93.
13-14	Topkaya, Y., Tokcan, H. (2013). Sosyal Bilgiler Öğretim Programının Belirlediği Değerlerin 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarına Yansıma Düzeylerinin Karşılaştırılması. <i>Uluslararası Avrasya Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 4(10), 33-43.
11-89	Avci, N. (2011). Turizm Eğitimi Alan Lisans Öğrencilerinin İş Değerleri: Çeşme Turizm ve Otelcilik Yüksekokulu Örneği. <i>Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi</i> , 22(1), 7-18.
11-90	Safiye, K. (2011). Cumhuriyet Dönemi Örgün Eğitim Kurumlarında Ahlak Eğitimi. <i>Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi</i> , 52(1), 209-238.
11-91	Şimşek, C. L. (2011.). Fen ve Teknoloji Dersi Öğretim Programı ve Ders Kitaplarındaki Çevre Konularının Etik ve Estetik Değerler Açısından İncelenmesi. <i>Kuram Ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 11(4), 2239-57.
11-96	Ural, S. N., Sağlam, H. İ. (2011). İlköğretim Öğrencilerinin Demokratik Tutum Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 9(22), 161-180.

11-97	Okudan, A. Y., Eksi, H. (2011). Eğitim Yöneticilerinin Bakış Açısı ile Değerler Eğitimi. <i>Türk Fen Eğitimi Dergisi</i> , 8(2), 178-190.
13-18	Tay, B., Durmaz, F. Z., & Şanal, M. (2013). Sosyal Bilgiler Dersi Kapsamında Öğrencilerin Değer ve Değerler Eğitimine İlişkin Görüşleri. <i>Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 33(1).
13-19	Şener, H. (2013). The Transferred Values In Hayriyye-i Nâbi. <i>Journal of Turkish Studies</i> , 1(8).
13-20	Kurtdede Fidan, N. (2013). Sosyal Bilgiler Dersinde Değerler Eğitimi: Nitel Bir Araştırma. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 6 (3[6]), 361-388.
13-21	Dündar, H. (2013). Öğretmen Adaylarının Sahip Olduğu Değerler İle Demokratik Tutumları Arasındaki İlişki. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 6(2).
13-22	Bulut, S. S. (2013). Gazi Eğitim Fakültesi Rehberlik Ve Psikolojik Danışmanlık Bölümü Ve Diğer Bölüm Öğrencilerinin Değer Eğilimlerinin Karşılaştırılması. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 6(1).
13-24	Bakaç, E. (2013). Toplumsal Değerlere Yönelik Algı Ölçeği: Geçerlik Ve Güvenirlik Çalışması, <i>Eğitim ve Öğretim Çalışmaları Dergisi</i> , 2(33), 303-9.
13-25	Oğur, E., Taş, H. (2013). Âşık Mevlüt İhsanî'nin Halk Hikâyelerinde Değerler, <i>Uludağ Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 14(25), 229-244.
13-27	Kuş, Z., Meray, Z., Karatekin, K. (2013). İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarında Yer Alan Değerler. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25) 183-214.
13-29	Kurnaz, A., Çiftci, Ü., & Karapazar, H. (2013). Üstün Zekâlı ve Yetenekli Öğrencilerin Değer Algılarının Betimsel Bir Analizi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 185-225.
13-30	Arslan, M., Tunç, E. (2013). İlahiyat Fakültesi Öğrencilerinin Değer Yönelimlerindeki Farklılaşmalar. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 7-39.
13-31	Tunca, N., Sağlam, M. (2013). İlköğretim Öğretmenlerine Yönelik Mesleki Değerler Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması. <i>Journal of Educational Sciences Research</i> , 3(1)
13-37	Çermik, H. (2013). Öğretmen Adaylarının Demokratik Değerleri Ve Bu Değerlerin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. <i>Education Sciences</i> , 8(2), 261-274.
13-39	Yiğit, Ö., Çengelci, T., Karaduman, H. (2013). Teknolojinin Değerlere Yansıması Konusunda Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Görüşleri. <i>Sosyal Bilgiler Eğitimi Araştırmaları Dergisi</i> , 4(1), 73-96.
13-56	Kilcan, B., Akbaba, B. (2013). Sosyal Bilgiler Öğretim Programında Yer Alan Kültürel Mirasa Duyarlılık Değerine İlişkin Öğrenci Algılarının İncelenmesi. <i>Zeitschrift für die Welt der Türken / Journal of World of Turks</i> , 5(3), 113-137-137.
13-69	Yılmaz, F. (2013). Sokakta Çalışan ve Çalışmayan İlköğretim Öğrencilerinin Sosyal Bilgiler Programındaki Değerlere İlişkin Algıları. <i>E-International Journal of Educational Research</i> , 4(1), 82-99.
13-71	Deveci, H., Belet, D., & Türe, H. (2013). Dede Korkut Hikayelerinde Yer Alan Değerler. <i>Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi</i> , 12(46), 28.
13-72	Balci, F. A., Yelken, T. Y. (2013). İlköğretim Sosyal Bilgiler Programında Yer Alan Değerler ve Değer Eğitimi Uygulamaları Konusunda Öğretmen Görüşleri. <i>Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi</i> , 14(1), 195-213.
13-76	Keskin, Y., Öğretici, B. (2013). Sosyal Bilgiler Dersinde “Duyarlılık” Değerinin Etkinlikler Yoluyla Kazandırılması: Nitel Bir Araştırma. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 143-181.
13-80	Şimşek, N. (2013). Hayat Bilgisinde Kişisel Nitelik(Değer) Öğretimi. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 6(1).

13-149	Tarkoçin, S., Berktaş, D. T., & Balat, G. U. (2013). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Sınıf İçi Etkinliklerde Çocuklarla Olan İletişimlerinde Kullandıkları Değerlerin İncelenmesi. <i>Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi</i> , 3(2), 37-49.
13-151	Şakacı, K., B., (2013). Değer Kavramı Ekseninde Derin Ekoloji Yaklaşımının Çözümlemesi. <i>Mülkiye Dergisi</i> , 37 (1), 9-29.
13-152	Arabacı, İ. B., Akgül, T. (2013). Elazığ İlinde Uygulanan Etkinlik Temelli Değer Öğretimi Uygulamalarının Değerlendirilmesi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 7-31.
13-165	Ümmet, D., Ekşi, H. (2013). Özgecılık (Altruizm) Ölçeği Geliştirme Çalışması*4. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(26), 301-321.
13-153	Demir, T., Özdemir, B. (2013). Türkçe Eğitiminde Karagöz / Gölge Oyunları ile Değer Öğretimi. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 57-89.
13-161	Uygun, S. (2013). Değerler Eğitimi Program Tasarılarının Değerlendirilmesi (Antalya Örneği). <i>Mediterranean Journal of Humanities</i> , 3(2), 263-263.
13-164	Çelikkaya, T. (2013). Ortaokulda Doğrudan Kazandırılacak Değerlerin Vatandaşlık ve Demokrasi Eğitimi Kitabına Yansıma Düzeyleri. <i>Turkish Studies</i> , 8(8), 1715-1731.
13-166	Tanriseven, I., Dilmaç, B. (2013). Orta Öğretim Öğrencilerinin İnsani Değerleri, Motivasyonel İnançları ve Öz-düzenleme Stratejileri Arasındaki Yordayıcı İlişkiler. <i>Kuram Ve Uygulamada Eğitim Bilimleri</i> , 13(1), 21-36
13-168	Sancak, Y., Topkaya, Y., Şimşek, U. (2013). Mevlana'nın Mesnevi Adlı Eserinde Yer Alan Hikayelerin Misafirperverlik Değerini Öğretmedeki Rolü, <i>Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi</i> , 6(26), 470-481.
13-170	Çengelci, T., Hanci, B., & Karaduman, H. (2013). Okul Ortamında Değerler Eğitimi Konusunda Öğretmen ve Öğrenci Görüşleri. <i>Değerler Eğitimi Dergisi</i> , 11(25), 33-56.
15-1-i	Caliskan, H., Sapmaz, F. Uzunkol, E. (2015). Value Preferences of University Students as Predictors of Life Goals, <i>Social Indicators Research</i> , 124 (1), 111-125
13-1-i	Batur, Z. (2013). Value Education in Turkish Teacher Training, <i>Antropologist</i> , 16 (1-2), 203-207.
09-1-i	Gürşimşek, I. Göregenli, M. (2009). Educators' beliefs and values about child rearing and education. <i>Procedia - Social and Behavioral Sciences</i> . 1. 975-979.
17-1-i	Kılıçer, K., Çoklar, A. N., Özeke, V. (2017). Cyber Human Values Scale (İ-Value): The Study Of Development, Validity And Reliability. <i>Internet Research</i> 27(5), 1255-1274.
15-2-i	Günindi, Y. (2015). Preschool Children s Perceptions of the Value of Affection As Seen in Their Drawings. <i>International Electronic Journal of Elementary Education</i> , 7(3), 371-382
15-3-i	Kuş, Z., Merey, Z. and Karatekin, K. (2015) The Value Preferences of the Parents in Turkey towards Their Children. <i>Journal of Social Science Education</i> , 14 (1).
16-1-i	Uzunkol, E. Yel, S. (2016). Effect Of Value Education Program Applied İn Life Studies Lesson On Self-Esteem, Social Problem-Solving Skills And Empathy Levels Of Students. <i>Education and Science</i> , 267-292.
14-1-i	Akhan N.E. Altıkulaç A. (2014). An Example Of Creative Drama Implementation In Values Education: Mevlana'S Global Messages "Love-Respect-Tolerance", <i>International Journal of Progressive Education</i> , 10, 14-31.
14-2-i	Duman, G. (2014). Evaluation Of Turkish Preschool Curriculum Objectives İn Terms Of Values Education. <i>Procedia - Social and Behavioral Sciences</i> , 152, 978-983.

11-1-i	Kunduroğlu, T., Babadoğan, C. (2011). How Students' Views Related To Values İn 'Values Education' Program Integrated With 4th Grade Science And Technology Instructional Program Changes Before And After The Practice Of The Program? <i>Procedia Social and Behavioral Sciences</i> , 15(2011).1983-1987
17-2-i	Cengiz, Ş., Duran, E. (2017). Analysis of Values on Preschool Period Children Story and Tale Books. <i>Education and Science</i> , 42 (191), 205-233.
14-3-i	Keskin, Y., Keskin, S. C., Söylemez, H. (2014). Phenomenological Study Of Social Studies Teachers And Values Education İn Turkey. <i>Procedia - Social and Behavioral Sciences</i> , 116, 4526 – 4531.
15-4-i	Keskin, Y., Kırtel, A., Keskin, A. S. (2015). Examining Some Values in the Social Studies Programme Applied in Turkey in Terms of Their Relations. <i>Social and Behavioral Sciences</i> , 197, 955-960.
06-1-i	Selvi, K. (2006). Developing a Teacher Trainees' Democratic Values Scale: Validity and Reliability Analyses. <i>Social Behavior and Personality</i> , 34 (9), 1171-1178.
12-1-i	Ersoy, F. Taner, Ş. (2012). Examination of Social Studies Textbooks in terms of Approaches of Values Education. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> , 12, 1547-1558.
14-4-i	Dede, Y. (2014). A Comparison of Turkish and German Mathematics Teachers' Values: A Gender Perspective. <i>Education & Science</i> , 39 (171).
10-1-i	Cesur, S., Topçu, M.S. (2010). A Reliability and Validity Study of the Defining Issues Test : The Relationship of Age, Education, <i>Gender and Parental Education with Moral Development</i> .
15-5-i	Şafak, M., Bayrak, F., Şirin, N., Uslu, B., Gür, Ç., Koçak, N., Yazıcı, C., Demircan, A. (2015). A Study on Extending the Values Education Program in Preschool. <i>Journal of Education and Future</i> , 7 (1), 17-35.
07-1-i	Dilmaç, B., Kulaksızoğlu, A., Ekşi H. (2007). An Examination Of The Humane Values Education Program On A Group Of Science High School Students. <i>Educational Sciences: Theory Practice</i> , 7(3), 1221-1261.
08-1-i	Sarı M., Sarı S. Ötünç M.S. (2008). An Investigation Of Devotion To Democratic Values And Conflict Resolution Abilities: A Case Of Elementary School Students. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> , 8 (1), 161-192.
10-2-i	Yılmaz E, Avşaroğlu S, Deniz M (2010). An Investigation Of Teacher Candidates Value Preferences. <i>Procedia Social And Behavioral Sciences</i> , 4943-4948.
11-2-i	Öztürk, Ş. (2011). An investigation of the ethical decision-making of preschool teachers: a cultural study of a sample in Turkey. <i>Early Child Development and Care</i> , 181 (4), 517-534.
13-2-i	Sallabaş, E. (2013). Analysis Of Narrative Texts In Secondary School Textbooks In Terms Of Values Education. <i>Educational Research and Reviews</i> , 8(8), 361-366.
10-3-i	Arıdağ, N. Ç., Yüksel, A. (2010). Analysis Of The Relationship Between Moral Judgment Competences And Empathic Skills Of University Students. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> . 10 (2), 683-727.
11-3-i	Lepage, P., Akar, H., Temli, Y. Şen, D., Hasser, N., Ivins, I. (2011) Comparing Teachers' Views On Morality, Moral Education, And Moral Development In Turkey And The United States. <i>Teacher and Teacher Education</i> , 27, 366-375.
12-2-i	Çiçek, V., Ülker, R., Tarman, B. (2012). Comparison Of Character Education In US And Turkish Educational Systems: Globalizing American Education System. <i>EEST Part B Social and Educational Studies</i> , 4 (3), 1311-1322.
15-6-i	Yalçınkaya, B. (2015). Content Analysis Of Songs In Elementary Music Textbooks In Accordance With Values Education İn Turkey. <i>Educational Research and Reviews</i> , 10(8), 1070-1079.

16-2-i	Cetin, F. (2016). Developing A Scale To Measure Prospective Teachers' Self-Efficacy Belief In Value Education. <i>Revista de Cercetare si Interventie Sociala</i> , 53, 39-54.
12-3-i	Özen Y. (2012). Development of a Turkish Respect Inventory for Values Education: Validity and Reliability. <i>World Applied Sciences Journal</i> , 20 (3), 450-457.
14-5-i	Firat, H. (2014). Education in Dede Korkut's stories: Qualification of bravery in Boghach Khan and Uruz. <i>Educational Research and Reviews</i> , 9 (23), 1353-1359.
14-6-i	Akbulut, Y. (2014). Effect Of Case-Based Video Support On Cyberbullying Awareness. <i>Australian Educational Computing</i> , 29 (1), 1-12.
17-3-i	Boyacı, M & Ersever, O. G. (2017). Effect of the Tolerance Tendency Enhancement Program to 5th Grade Students Tolerance and Bullying Level. <i>Education & Sciences</i> , 42 (189), 167-182.
09-2-i	İşcan, D. C., Senemoğlu, N. (2009). Effectiveness of Values Education Curriculum for the Fourth Grades. <i>Eğitim ve Bilim</i> , 34 (153), 1-14.
13-3-i	Temli Y., Şen, D. & Akar, H. (2013). Elementary School Teacher Candidates Perceptions And Definitions On Morality And Moral Education. <i>Education and Science</i> , 38(168), 183-197.
17-4-i	Akozer, M., Akozer, E. (2017). Ethics Teaching in Higher Education for Principled Reasoning: A Gateway for Reconciling Scientific Practice with Ethical Deliberation. <i>Science & Engineering Ethics</i> , 23 (3), 825-860.
14-7-i	Erden, S., Ümmet, D. (2014). Examination of High School Students' Learned Resourcefulness: A Review of Gender, Parental Attitudes, and Values. <i>International Online Journal of Educational Sciences</i> , 6 (1), 72-82.
16-3-i	Akyıl, Y., Prouty, A., Blanchard, A., Lyness, K. (2016). Experiences of families transmitting values in a changing society: Implications for family therapists. <i>Family Process</i> , 55 (2), 368-381.
16-4-i	Dönmez, R. Ö., Özsoy S. (2016). Factors Influencing Development Of Professional Values Among Nursing Students. <i>Pak J Med Sci</i> , 32(4), 988-993.
15-7-i	Aktepe, V. (2015). Implementation of a Performance Task for Developing the Value of Love of Nature. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> , 15(3), 771-786.
17-5-i	Nart, S. (2017). Influences of Music Education and Values Education to Each Other Thru the Transfer of Cultural Values. <i>The Journal of Academic Social Science Studies</i> , 61 , 77-89.
16-5-i	Özdemir M., Büyükgöze H. (2016). Investigating The Role Of Multicultural Education And Democratic Values On LGBT Attitudes Of Preservice Teachers. <i>KEDI Journal of Educational Policy</i> , 13 (1), 23-46.
07-2-i	Uysal, E. (2007). Kinalızade's Views On The Moral Education Of Children. <i>Journal of Moral Education</i> , 36 (3), 333-341.
11-4-i	Dede, Y. (2011). Mathematics Education Values Questionnaire For Turkish Preservice Mathematics Teachers: Design, Validation, And Results. <i>International Journal of Science and Mathematics Education</i> , 9, 603-626.
15-8-i	Dede, Y. (2015). Comparing Primary And Secondary Mathematics Teachers' Preferences Regarding Values About Mathematics Teaching In Turkey And Germany. <i>International Journal of Science and Mathematics Education</i> , 13, 227-255.
16-6-i	Thornberg, R., Oğuz, E. (2016). Moral And Citizenship Educational Goals In Values Education: A Cross-Cultural Study Of Swedish And Turkish Student Teachers' Preferences. <i>Teaching and Teacher Education</i> , 55, 110-121.
16-7-i	Kaya H., Işık B., Şenyuva E. & Kaya N. (2017). Personal And Professional Values Held By Baccalaureate Nursing Students. <i>Nursing Ethics</i> , 24(6), 716-731.

16-8-i	Şahin-Fırat, N. (2016). Pre-Service Teachers' Personal Value Orientations And Attitudes Toward The Teaching Profession In Turkey. <i>Educational Research and Reviews</i> , 11(20), 1944-1955.
09-3-i	Ahin, R., Öztürk, Ş. Ünalı, M. (2009). Professional Ethics And Moral Values In Akhi Institution. <i>Procedia - Social And Behavioral Sciences</i> , 1(1), 800-804.
17-6-i	Çetinkaya-Ulusoy E., Paşlı-Gürdoğan, E. & Aydın, A. (2017). Professional Values Of Turkish Nurses: A Descriptive Study. <i>Nursing Ethics</i> , 24(4), 493-501.
09-4-i	Tay, B. (2009). Prospective Teachers' Views Concerning The Values To Teach In The Course Of Social Sciences. <i>Procedia Social and Behavioral Sciences</i> . 1, 1187-1191.
15-9-i	Meşeci-Giorgetti, F. (2015). Reading the Student Pledge Through the Eyes of Students in Turkey. <i>The Educational Forum</i> , 79 (3), 248-262.
16-9-i	Şam E. A. (2016). Social Projection And Paradox Of Values Of Postmodernism. <i>SHS Web of Conferences</i> 26, 01115, <i>ERPA 2015</i> .
16-10-i	Karababa, A. Dilmaç, B. (2016). TA And Values As The Predictors Of Loneliness Among Adolescents. <i>Education and Science</i> , 41 (187), 63-77.
13-4-i	Hornberg, R., Oğuz, E. (2013). Teachers' Views On Values Education: A Qualitative Study In Sweden And Turkey. <i>International Journal of Educational Research</i> , 1 (59), 49-56.
15-10-i	Yaşaroğlu, C. (2015). Teachers' Opinions On The Effectiveness Of Life Science Curriculum In Values Education. <i>The Anthropologist</i> , 20 (3), 510-514.
13-5-i	Hotaman, D. (2013). The Analysis of the Levels of Turkish Candidate Teachers Having the Values in the European Values Education Program. <i>Journal of Procedia-Social and Behavioral Sciences</i> , 116, 1114 – 1120.
14-*-i	Kahraman, N. Sungur, S. (2014). The Contribution of Gender, Socio-Economic Status and Socio-Cultural Influence to Turkish Students' Task Value Beliefs in Science. <i>Research in Education</i> , 91, 30-44.
10-4-i	Babadoğan, C., Kunduroğlu T. (2010). The Effectiveness Of 'Values Education' Program Integrated With The 4th Grade Science And Technology Instructional Program, <i>Procedia Social and Behavioral Sciences</i> , 9, 1287-1292.
11-5-i	Uyanık-Balat, G., Özdemir-Beceran, B., Adak-Özdemir, A. (2011). The Evaluation Of Parents Views Related To Helping Preschool Children Gain Some Universal Values. <i>Procedia - Social and Behavioral Sciences</i> , 15, 908-912.
07-3-i	Baykent, D. Eşme, İ. (2007). The Importance Of Cognition, Metacognition And Motivation In The Character Development Through Science Education. <i>AIP Conference Proceedings</i> , 889 (1), 477-478.
06-2-i	Semerçi, Ç. (2006). The Opinions Of Medicine Faculty Students Regarding Cheating In Relation To Kohlberg's Moral Development Concept. <i>Social Behavior and Personality</i> , 34(1), 41-50.
17-7-i	Dilmaç, B. (2017). The Relationship Between Adolescents' Levels Of Hopelessness And Cyberbullying: The Role Of Values. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> , 17, 1119-1133
14-8-i	Uslu, B., Çağdaş, A. (2014). The Study Of The Effects Of Mother's Education Level And Gender On Children's Perception Of Understanding Moral Rules. <i>Asian Journal Of Instruction</i> , 2(1), 116-127.
13-6-i	Tay, B. (2013). The Views Of Prospective Social Studies And Classroom Teachers About Values And Values Education. <i>Educational Research and Reviews</i> . 8 (9), 560-567.
11-6-i	Karatay, H. (2011). Transfer Of Values In The Turkish And Western Children's Literary Works: Character Education In Turkey. <i>Educational Research and Reviews</i> , 6 (6), 472-480.

09-5-i	Dede, Y. (2009). Turkish Preservice Mathematics Teachers' Mathematical Values: Positivist And Constructivist Values. <i>Scientific Research and Essays</i> , 4, 1229-1235.
12-4-i	Geçkil, E., Ege, E., Akın, B., Özcanarslan, F. (2012). Turkish Version Of The Revised Nursing Professional Values Scale Validity And Reliability Assessment. <i>Japan Journal of Nursing Science</i> , 9(2), 195-200.
15-12-i	Deveci, H. (2015). Value Education Through Distance Learning: Opinions Of Students Who Already Completed Value Education. <i>The Turkish Online Journal of Distance Education</i> , 16 (1), 112 - 126.
17-8-i	Katılmış, A. (2017). Values Education As Perceived By Social Studies Teachers In Objective And Practice Dimensions. <i>Educational Sciences: Theory Practice</i> , 17(4) , 1103-1126.
09-6-i	Yıldırım, K. (2009). Values Education Experiences Of Turkish Class Teachers: A Phenomonological Approach. <i>Egitim Arastirmalari-Eurasian Journal of Educational Research</i> , 35, 165-184.
06-3-i	Dede Y. (2006). Values In Turkish Middle School Mathematics Textbooks. Quality & Quantity, 40, 331-359.
17-9-i	Akar, C., Özkan, Ö. (2017). Values Of Honesty And Integrity In Kutadgu Bilig. <i>Bilig</i> , 80, 123-145.
15-13-i	Tosun, F., Dilmaç, B. (2015). Predictor Relationships between Values Held by Married Individuals, Resilience and Conflict Resolution Styles: A Model Suggestion. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> , 15(4), 849-857.
14-9-i	Altıntaş, F. (2014). A Comparatie Analysis Of Turkish And German Managers' Personal Values. <i>Ankara University SBF Journal</i> , 63 (04), 65-87.
14-10-i	Dilmaç, B., Arıcak, O.T., Cesur, S. (2014). A Validity And Reliability Study On The Development Of The Values Scale In Turkey. <i>Educational Sciences: Theory & Practice</i> , 14(5), 1661-1671
11-7-i	Yılmaz, E., Dilmaç, B. (2011). An Investigation of Teachers Values and Job Satisfaction. <i>Elementary Education Online</i> , 10 (1), 302-310.
17-10-i	Tunca, N . (2017). Evaluation of Elementary School Teachers in terms of Professional Values. <i>Journal Of Education And Future</i> , (11), 75-93.
14-11-i	Çelebi, N. (2014). Examining Teachers' Value Perceptions According to Different Variables. <i>The Antropologist</i> , 18(3), 1005-1018.
13-7-i	Eroğlu, S. E., Dilmaç, B., Yılmaz, H. Köksal, O. (2013). Examining The Relationship Between Human Values And Democracy Which Teacher Candidates Have. <i>International Journal of Academic Research Part B</i> , 5(1), 218-225.
11-8-i	Yazıcı, E., Peker, M., Ertekin E. Dilmaç, B. (2011). Is There A Relationship Between Pre Service Teachers Mathematical Values And Their Teaching Anxieties In Mathematics. <i>Electronic Journal of Research in Educational Psychology</i> , 9(1), 263-282.
10-5-i	Sahib, H., Demirel, S . (2012). Islamic Values In A Multi-Cultural Society. <i>Journal of Faculty of Theology</i> , (22), 211-244.
06-4-i	Dede, Y. (2006). Mathematics Educational Values Of College Students' Towards Function Concept. <i>Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education</i> , 2 (1).
15-14-i	Arıcak, O.T., DüNDAR, Ş., Saldana, M. (2015). Mediating Effect Of Self-Acceptance Between Values And Offline/Online Identity Expressions Among College Students. <i>Computers in Human Behavior</i> , 49, 362-374.

15-15-i	İnan, M. (2015) Social Reflection Of Love On The Young As A Value: Family. <i>Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi</i> , 1, 125-130.
17-11-i	Kızılhan, P . (2017). Teaching Virtue At Schools: Why? And How?. <i>Journal Of Education And Future</i> , (11), 177-196
09-7-i	Öztaş, F, Dilmaç, B. (2009). Value Judgments and Perceived Self-Efficacy of Biology Teacher Candidates. <i>Social Behavior and Personality</i> , 37 (4), 329-334.
16-11-i	Tonga, D. (2016). Transforming Values into Behaviors: A Study on the Application of Values Education to Families in Turkey. <i>Journal of Education and Learning</i> , 5(2). 24-37.
12-5-i	Ruso, N. (2012). The Role of Technology: Community Based Service-learning Projects on Ethical Development. <i>TOJET</i> , 11 (3), 375-385.
13-8-i	Bektaş, F, Nalçacı, A., Karadağ, E. (2013). The relation between teachers' individual values and their perception of leadership. <i>International Journal of Learning & Development</i> , 3(6), 83-89.
07-4-i	Özmete, E. 2007. Effect of Gender on Value Perception Of Young. <i>College Student Journal</i> , 41 (4):859-87
14-12-i	Akyıl, Y., Prouty, A., Blanchard, A., Lyness, K. (2014). Parents' Experiences of Intergenerational Value Transmission in Turkey's Changing Society: An Interpretative Phenomenological Study. <i>Journal of Family Psychotherapy</i> , 25 (1), 42-65.
13-9-i	Dede, Y. (2013). The Effect Of German And Turkish Mathematics Teachers' Teaching Experience On Mathematics Education Values: A Cross-Comparative Study. <i>International Journal of Mathematical Education in Science and Technology</i> , 44 (2), 232-252.
15-16-i	Özçınar, H. (2015). Scaffolding Computer-Mediated Discussion To Enhance Moral Reasoning And Argumentation Quality İn Pre-Service Teachers. <i>Journal of Moral Education</i> , 44 (2), 232-251.
09-8-i	Özmete, E. (2009). The Core Values As Viewed By Turkish Women. <i>The Indian Journal of Social Work</i> , 70(1), 85-102.

Ek 3: İnceleme formunda kodlamaları gösteren bir örnek. (Sarı renkler ilk incelemede uzlaşı sağlanmayan kodları göstermektedir.)

The screenshot shows an Excel spreadsheet with the following columns (A-Z):

- A: Makale ID
- B: Makale Başlığı
- C: Makale Yazarı
- D: Makale Yayıncı
- E: Makale Yayıncı
- F: Makale Yayıncı
- G: Makale Yayıncı
- H: Makale Yayıncı
- I: Makale Yayıncı
- J: Makale Yayıncı
- K: Makale Yayıncı
- L: Makale Yayıncı
- M: Makale Yayıncı
- N: Makale Yayıncı
- O: Makale Yayıncı
- P: Makale Yayıncı
- Q: Makale Yayıncı
- R: Makale Yayıncı
- S: Makale Yayıncı
- T: Makale Yayıncı
- U: Makale Yayıncı
- V: Makale Yayıncı
- W: Makale Yayıncı
- X: Makale Yayıncı
- Y: Makale Yayıncı
- Z: Makale Yayıncı

The data rows show various universities and their corresponding coded responses. The spreadsheet is titled 'Türkiye'De Yeterli Değer Eğitimi İçin Akademi Kurumlarının Kullanımı'.

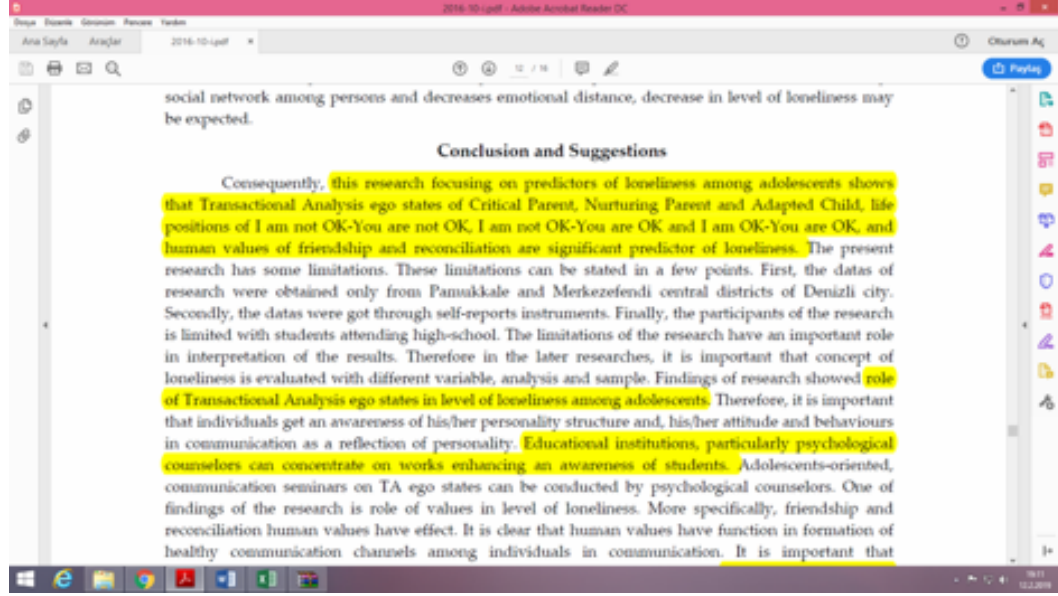
Ek 4: İnceleme formunda kodlama ve nitel analizde kullanılan verileri gösteren bir örnek.

The screenshot shows an Excel spreadsheet with the following columns (A-Z):

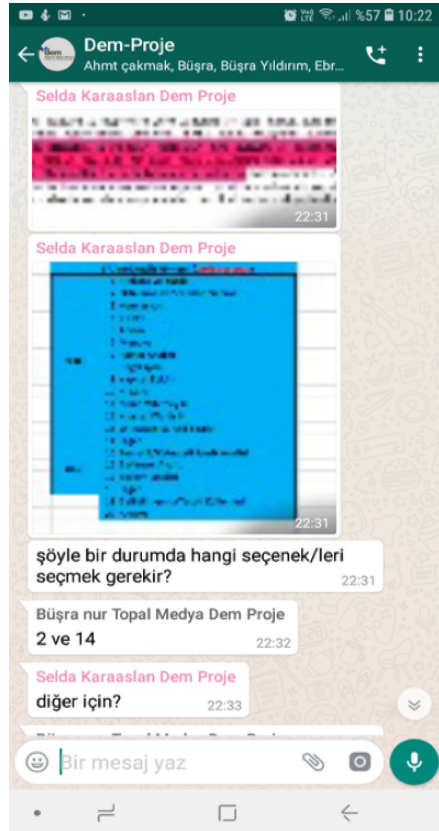
- A: Makale ID
- B: Makale Başlığı
- C: Makale Yazarı
- D: Makale Yayıncı
- E: Makale Yayıncı
- F: Makale Yayıncı
- G: Makale Yayıncı
- H: Makale Yayıncı
- I: Makale Yayıncı
- J: Makale Yayıncı
- K: Makale Yayıncı
- L: Makale Yayıncı
- M: Makale Yayıncı
- N: Makale Yayıncı
- O: Makale Yayıncı
- P: Makale Yayıncı
- Q: Makale Yayıncı
- R: Makale Yayıncı
- S: Makale Yayıncı
- T: Makale Yayıncı
- U: Makale Yayıncı
- V: Makale Yayıncı
- W: Makale Yayıncı
- X: Makale Yayıncı
- Y: Makale Yayıncı
- Z: Makale Yayıncı

The data rows show various articles and their corresponding coded responses. The spreadsheet is titled 'Makale ID'.

Ek 5: Araştırmacılar tarafından makale incelemesinde işaretlenen ve açıklama balonları ile gerekçe yazılan yerlere ilişkin bir örnek.

Ek 6: Çalışma grubunun WhatsApp müzakerelerinden bir görüntü.

DEĞERLER EĞİTİMİ MERKEZİ

Süleymaniye Caddesi, Elmaruf Sokak, No:3 Fatih/İSTANBUL

Tel: 0(212) 512 19 90 Faks: 0(212) 512 19 91

www.dem.org.tr | info@dem.org.tr